

Euroopan unionin virallinen lehti

L 316

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

52. vuosikerta

2. joulukuuta 2009

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1120/2009, annettu 29 päivänä lokakuuta 2009, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä** 1
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1121/2009, annettu 29 päivänä lokakuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sen IV ja V osastossa säädettyjen viljelijätukijärjestelmien osalta** 27
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1122/2009, annettu 30. marraskuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta** 65

Hinta: 7 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1120/2009,

annettu 29 päivänä lokakuuta 2009,

yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19 päivänä tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan, 39 artiklan 2 kohdan, 41 artiklan 4 kohdan, 43 artiklan 3 kohdan, 57 artiklan 2 kohdan, 68 artiklan 7 kohdan, 69 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan, 69 artiklan 7 kohdan neljännen alakohdan, 71 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan, 71 artiklan 10 kohdan, 142 artiklan c, d, f, g, h ja q alakohdan sekä 147 ja 148 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä huhtikuuta 2004 annettua komission asetusta (EY) N:o 795/2004 ⁽²⁾ on muutettu merkittävästi. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä erityistuen osalta annettiin 22 päivänä heinäkuuta 2009 komission asetus (EY) N:o 639/2009 ⁽³⁾. Koska asetukseen (EY) N:o 795/2004 on tehtävä uusia muutoksia, asetukset

(EY) N:o 795/2004 ja (EY) N:o 639/2009 olisi selkeyden vuoksi yhdistettävä yhdeksi asetukseksi, joka sisältää kaikki asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

- (2) Oikeusvarmuuden ja selkeyden vuoksi on asianmukaista säätää tietyistä määritelmistä. Jäsenvaltioiden olisi sallittava määrittellä lyhytkiertoisien energiapuun soveltuvat lajikkeet sen perusteella, miten ne soveltuvat alueen agronomisiin ja ilmastollisiin olosuhteisiin.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 28 artiklassa säädetään noudatettavista vähimmäisedellytyksistä, mutta 28 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan soveltaminen ei ole asianmukaista sellaisten viljelijöiden osalta, jotka saavat edelleen suoria tukia eräissä tuotantosidonnaisten tukien järjestelmissä mutta joilla ei ole lainkaan hehtaareita. Tällaisia tuotantosidonnaisten tukien järjestelmiä ovat luonteeltaan kyseisen asetuksen IV osaston 1 luvun 10 jaksossa tarkoitettut lammas- ja vuohipalkkiot sekä IV osaston 1 luvun 11 jaksossa tarkoitettut naudan- ja vasikanlihapalkkiot. Koska kyseiset viljelijät ovat samassa tilanteessa kuin viljelijät, joilla on erityistukioikeuksia, heitä olisi kyseisten järjestelmien täyden tehokkuuden varmistamisen vuoksi kohdeltava kyseisen asetuksen 28 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi samalla tavoin kuin viljelijöitä, joilla on erityistukioikeuksia.
- (4) Tukioikeuksien yksikköarvon laskennan helpottamiseksi olisi säädettävä selkeät säännöt, jotka koskevat lukujen pyöristämistä ja mahdollisuutta jakaa olemassa olevat tukioikeudet siinä silloin, kun ilmoitetun tai tukioikeuden mukana siirrettävän viljelylohkon koko on vain hehtaarin murto-osa.

⁽¹⁾ EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.

⁽²⁾ EUVL L 141, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 191, 23.7.2009, s. 17.

- (5) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 51 artiklan 1 kohdassa sallitaan lykätä hedelmä- ja vihannesalan sisällyttämistä tilatukijärjestelmään. Olisi säädettävä kyseisen lykkäyksen mahdollistavista säännöistä. Kyseisen säännöksen kolmannessa alakohdassa sallitaan jäsenvaltioiden tarkistaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (1) 68 b artiklan nojalla tehtyä päätöstä tilatukijärjestelmään sisällyttämisen nopeuttamiseksi. Jotta asetuksen (EY) N:o 73/2009 51 artiklan 1 kohdan alakohtaa voitaisiin kuitenkin soveltaa ottaen huomioon kyseisen asetuksen 38 artikla, asianomaiset alat on tarpeen tehdä tukikelpoiksi tilatukijärjestelmässä. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi sallittava tarkistaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 51 artiklan toisen alakohdan mukaisesti tehtyä päätöstä.
- (6) Olisi vahvistettava kansallisen varannon hallintoa koskevat erityissäännökset.
- (7) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta myöntää tukioikeuksia kansallisesta varannosta. On aiheellista vahvistaa tällä tavalla myönnettävien tukioikeuksien lukumäärän ja arvon laskentaa koskevat säännöt. Koska jäsenvaltioilla on parhaat mahdollisuudet arvioida kunkin tällaista kohtelua haluavan viljelijän tilannetta, niille olisi sallittava tietty jousto siten, että myönnettävien tukioikeuksien enimmäismäärä ei saa olla korkeampi kuin ilmoitettujen hehtaarien lukumäärä eikä oikeuksien arvo saa ylittää jäsenvaltioiden puolueettomin perustein vahvistamaa enimmäismäärää.
- (8) Viljelijöillä voi eräissä olosuhteissa vuokrasopimuksen päättymisen vuoksi ja myös rehualojen yhteiskäytön yhteydessä olla enemmän tukioikeuksia kuin niiden aktivoimiseen tarvittavaa maa-alaa. Sen vuoksi vaikuttaa aiheelliselta säätää järjestelmästä, jolla varmistetaan tuen jatkuminen viljelijöille keskittämällä se jäljellä oleviin käytettävissä oleviin hehtaareihin. Kyseisen järjestelmän väärinkäytön estämiseksi olisi kuitenkin säädettävä eräistä siihen osallistumista koskevista edellytyksistä.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti kansallista varantoa täydennetään käyttämättömillä tukioikeuksilla tai valinnaisesti pidätyksillä, jotka tehdään tukioikeuksien myynnistä tai luovutuksista, jotka tapahtuvat ennen tiettyä ajankohtaa, jonka jäsenvaltio vahvistaa silloin kun tukia irrotetaan lisää tuotannosta. Sen vuoksi on tarpeen säätää ajankohdasta, jonka jälkeen käyttämättömät tukioikeudet palautuvat kansalliseen varantoon.
- (10) Olisi vahvistettava tukioikeuksien myynnistä tehtäviä pidätyksiä koskevat enimmäisprosenttimäärät ja soveltamisperusteet, jotka eriytetään siirtojen ja siirrettävien tukioikeuksien tyyppin mukaan. Tällaiset pidätykset eivät missään tapauksessa saa merkittävästi haitata tai estää tukioikeuksien siirtämistä. Jos kuitenkin yhdistelmämallia sovelletaan alueellisesti, pidätys ei saa vaikuttaa tukioikeuksien alueelliseen perusarvoon vaan ainoastaan aiempiin viitemääriin liittyviin määriin.
- (11) Kansallisen varannon hallinnoinnin helpottamiseksi on aiheellista säätää sen hallinnoinnista alueellisella tasolla, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 2 kohdassa tai tapauksen mukaan 41 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja tapauksia, joissa tukioikeuksien myöntäminen kuuluu jäsenvaltioille.
- (12) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 33 artiklan 2 kohdassa säädetään, että tilatukijärjestelmässä voidaan maksaa tukea viljelijälle tukioikeuksien jaon tai siirron kautta. Jotta voidaan estää tilan oikeudellisen aseman muuttaminen tilojen ja niihin liittyvien viitemäärien tavanomaisiin siirtoihin sovellettavien sääntöjen kiertämiseksi, ennakko-perintöön, perintöön, sulautumisiin ja tilojen jakamisiin olisi sovellettava tiettyjä edellytyksiä.
- (13) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 62 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tilatukijärjestelmän käyttöön ottaneessa uudessa jäsenvaltiossa viljelijä voi siirtää tukioikeutensa ilman maa-alaa vasta siten, kun hän on käyttänyt saman asetuksen 34 artiklan mukaisesti vähintään 80 prosenttia tukioikeuksistaan vähintään yhden kalenterivuoden aikana. Tilatukijärjestelmän soveltamista edeltäneenä aikana tehtyjen maa-alan siirtojen huomioimiseksi on perusteltua pitää tilan tai sen osan sekä tulevien tukioikeuksien siirtoa kyseisen asetuksen 43 artiklassa tarkoitettuna tukioikeuksien siirtämisenä maa-alan kanssa, jos tietyt edellytykset täyttyvät; myyjän olisi itse pyydettävä tukioikeuksien vahvistamista, koska kyseisessä asetuksessa säädetään, että ainoastaan viljelijät, jotka ovat saaneet suoraa tukea viitekaudella, pääsevät järjestelmän piiriin.
- (14) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 4 kohdassa säädetään, että komissio määrittelee erityistilanteet, jotka oikeuttavat viitemäärien vahvistamiseen tietyille viljelijöille, kun nämä ovat tilanteessa, joka on estänyt joko kokonaan tai osittain heitä saamasta suoraa tukea viitekaudella. Sen vuoksi on aiheellista laatia luettelo näistä erityistilanteista ja vahvistaa säännöt, joiden avulla voidaan välttää eri tavoin myönnettyistä tukioikeuksista johtuvan päällekkäisen hyödyn kasaantuminen samalle viljelijälle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission mahdollisuutta lisätä tarvittaessa muita tilanteita kyseiseen luetteloon. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi saatava vahvistaa myönnettävä viitemäärä joustavasti.
- (15) Jos jäsenvaltio sisällyttää kansallisen lainsäädäntönsä tai vakiintuneen käytännön mukaisesti pitkäaikaisen vuokrasopimuksen määritelmään myös kestoaltaan viisi vuotta olevat vuokrasopimukset, on aiheellista sallia sen soveltavan kyseistä lyhyempää kestoajaa.

(1) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

- (16) Jos viljelijä jää eläkkeelle tai kuolee ja haluaa siirtää tilansa joko kokonaan tai osittain jollekin perheenjäsenelle tai perijälle, joka aikoo jatkaa maatalouden harjoittamista kyseisellä tilalla, on aiheellista varmistaa, että tilan tai sen osan siirto voi tapahtua vaivattomasti erityisesti silloin, kun siirrettävä maa-alue on vuokrattu viitekauden aikana tilan ulkopuoliselle henkilölle, siten että perijän mahdollisuus jatkaa maatalouden harjoittamista ei vaikeudu.
- (17) Jotkut viljelijät ovat tehneet investointeja, jotka olisivat johdaneet heille myönnettävien suorien tukien määrän mahdolliseen kasvuun, ellei tilatukijärjestelmää olisi otettu käyttöön tai ellei asianomaista alaa olisi irrotettu tuotannosta, ja myös näiden viljelijöiden olisi päästävä osallisiksi tukioikeuksien jakamisesta. Olisi vahvistettava erityiset säännöt tukioikeuksien laskemiseksi tapauksissa, joissa viljelijällä on jo tukioikeuksia tai hänellä ei ole hallussaan hehtaareita. Vastaavasti myös viljelijät, jotka ovat ostaneet tai vuokranneet maata tai osallistuneet tuotantosuunnan muuttamista koskeviin kansallisiin ohjelmiin, joille olisi voitu myöntää tilatukijärjestelmän mukaista suoraa tukea viitekaudella, jäisivät vaille tukioikeuksia, vaikka ovat hankkineet maata tai osallistuneet kyseisiin ohjelmiin voidakseen harjoittaa vastaisuudessaan tiettyihin suoriin tukiin oikeuttavaa maataloutta. Sen vuoksi on tarpeen säätää tukioikeuksien myöntämisestä myös tällaisissa tapauksissa.
- (18) Järjestelmän moitteettoman hallinnon varmistamiseksi on asianmukaista säätää siirtoja koskevista säännöistä ja sallia tukioikeuksien muuttaminen erityisesti murto-osien sulauttamiseksi.
- (19) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltio voi päättää, että tukioikeuksia voidaan siirtää tai käyttää ainoastaan saman alueen sisällä. Käytännön ongelmien välttämiseksi olisi vahvistettava kahdella tai useammalla alueella sijaitsevia tiloja koskevat erityiset säännöt.
- (20) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklassa sallitaan hamppun tuotanto tietyin edellytyksin. Olisi laadittava luettelo tukikelpoisista lajikkeista ja säädettävä kyseisten lajikkeiden varmentamisesta.
- (21) Olisi annettava erityiset säännöt nautayksikön laskentaa varten vahvistettaessa erityistukioikeuksia viittaamalla naudan- ja vasikanliha-alalla sekä lammis- ja vuohialoilla käytössä olevaan muuntotaulukkoon.
- (22) Jos jäsenvaltio päättää alueellistaa tilatukijärjestelmän, olisi vahvistettava erityisiä säännöksiä kahden tai useamman alueen välimaastossa sijaitsevien tilojen alueellisen viitemäärän laskennan helpottamiseksi ja sen varmistamiseksi, että alueellinen määrä myönnetään kokonaisuudessaan järjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna. Jotta eritä tämän asetuksen säännöksiä voitaisiin soveltaa alueellistettuun vaihtoehtoon, niitä olisi mukautettava erityisesti kansallisen varannon perustamisen, alkuperäisten tukioikeuksien myöntämisen ja tukioikeuksien siirtojen osalta.
- (23) Olisi luotava yhteiset puitteet erityisratkaisuille eräissä tilanteissa, joita ilmaantuu kun tukea irrotetaan lisää tuotannosta.
- (24) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston 5 luvussa säädetään viljelijöille myönnettävästä erityistuesta. Olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt kyseisen luvun soveltamiseksi.
- (25) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 6 kohdan mukaan kyseisen artiklan mukaisesti myönnettävän erityistuen ja muiden yhteisön tukivälineiden tai valtiontuilla rahoitettavien toimenpiteiden on oltava johdonmukaisia. Järjestelmien säännönmukaista hallinnoimista varten vastaavanlaisia toimenpiteitä ei pitäisi rahoittaa kahdesti, sekä erityistukijärjestelmästä että muista yhteisön tukijärjestelmistä. Koska erityistuen täytäntöönpanossa on monenlaisia vaihtoehtoja, johdonmukaisuuden varmistamisen olisi muuten kuuluttava jäsenvaltioille sen mukaan, miten ne päättävät panna erityistukitoimenpiteet täytäntöön asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädetyissä rajoissa ja tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin.
- (26) Koska viljelijöiden on aina täytettävä oikeudelliset vaatimukset, erityistukea ei saisi käyttää vaatimusten noudattamisen korvaamiseen.
- (27) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää tiettyihin maatalouden muotoihin, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta. Jotta jäsenvaltioiden harkintavalta säilyy samalla kun varmistetaan, että toimenpiteet toteutetaan hyvin, vastuu näiden maatalouden muotojen määrittelystä olisi annettava jäsenvaltioille, mutta toimenpiteisiin olisi kuitenkin kuuluttava huomattavia ja mitattavissa olevia ympäristöhyötyjä.
- (28) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää maataloustuotteiden laadun parantamiseen. Jäsenvaltioiden avuksi olisi vahvistettava ohjeellinen luettelo ehdoista, joiden on täyttyttävä.
- (29) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii nojalla erityistukea voidaan myöntää maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantamiseen, jollei saman asetuksen 68 artiklan 2 kohdan c alakohdasta, jonka mukaan tuen on oltava maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa 17 päivänä joulukuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008⁽¹⁾ 2–5 artiklassa säädettyjen perusteiden mukainen, muuta johdu. Olisi säädettävä siitä, mitä tukikelpoisiin toimenpiteisiin olisi sisällytettävä, ja siitä, mitä maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja

(1) EUVL L 3, 5.1.2008, s. 1.

- kolmansissa maissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 5 päivänä kesäkuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 501/2008 ⁽¹⁾ säännöksiä sovelletaan.
- (30) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää eläinten hyvinvointia koskevien tiukennettujen vaatimusten soveltamiseen. Tiukempien eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten saavuttamiseksi olisi säädettävä, että jäsenvaltiot vastaavat sellaisen järjestelmän käyttöönotosta, jolla voidaan arvioida hakijan suunnitelmia erilaisten eläinten hyvinvointia koskevien näkökohtien ratkaisemiseksi.
- (31) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää erityisiin maatalousalan toimiin, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle. Asetuksen 68 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla tukea voidaan myöntää erityisesti silloin, kun komissio on hyväksynyt sen. Sen vuoksi olisi säädettävä siitä, minkälaista yksityiskohtaista kehystä jäsenvaltioiden olisi noudatettava vahvistaessaan tukielpoisuusperusteita. Lisäksi olisi säädettävä menettelystä, jolla komissio ilmoittaa toimenpiteen, arvioi ja hyväksyy sen.
- (32) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää korvauksena erityishaitoista, joita viljelijöille aiheutuu tietyillä aloilla taloudellisesti haavoittuvilla tai ympäristöllisesti herkkillä alueilla taikka näillä samoilla aloilla taloudellisesti haavoittuvia maatalouden muotoja harjoitettaessa. Jotta jäsenvaltioiden toiminta-ala säilyy samalla kun varmistetaan, että toimenpiteet toteutetaan hyvin, vastuu tukielpoisten alueiden ja/tai maatalouden muotojen sekä sopivan tukitason määrittelystä olisi annettava jäsenvaltioille. Markkinoiden vääristymisen välttämiseksi tukea ei kuitenkaan saa liittää markkinahintojen vaihteluun eikä se saa vastata hinnanerokorvausjärjestelmää, jossa jäsenvaltiot maksavat kotimaista maataloustukea viljelijöille tavoitehinnan ja kotimarkkinahinnan erotuksen perusteella.
- (33) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää alueilla, joihin sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämisohjelmia, jotta varmistetaan, ettei maata jätetä viljelemättä ja/tai korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat. Olisi säädettävä erityisesti siitä, miten viitemäärät tukielpoista viljelijää kohti vahvistetaan, miten tukioikeudet jaetaan ja niiden arvon korotus laskeetaan, sekä jäsenvaltioiden suorittamasta ohjelmien valvonnasta, johon pitäisi johdonmukaisuuden vuoksi soveltaa kansallisen varannon määrien jakamisesta annettuja säännöksiä vastaavia säännöksiä.
- (34) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää sato-, eläin- ja kasvivakuutusmaksuihin. Olisi vahvistettava vähimmäiskehys, jonka rajoissa jäsenvaltiot vahvistavat säännöt sato-, eläin- ja kasvivakuutusmaksujen rahoituksesta annetun kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti sen varmistamiseksi, että osuudet pysyvät sopivalla tasolla ja viljelijäväestön edut turvattuina.
- (35) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään huomattavan yksityiskohtaisesti erityistuen myöntämisestä eläin- tai kasvitauteihin ja ympäristövahinkoihin liittyvien viljelijöiden tappioiden korvaamiseksi keskinäisten rahastojen kautta. Olisi vahvistettava vähimmäiskehys, jonka rajoissa jäsenvaltiot vahvistavat säännöt keskinäisten rahastojen rahoitusosuuksista annetun kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti sen varmistamiseksi, että osuudet pysyvät sopivalla tasolla ja viljelijäväestön edut turvattuina.
- (36) Komissio laskee asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen määrät kyseisen artiklan 7 kohdan mukaisesti. Sen vuoksi olisi säädettävä näiden määrien vahvistamisesta jokaiselle jäsenvaltiolle ja niistä säännöistä, joita sovelletaan komission tarkistaessa määriä.
- (37) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 46 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on määritettävä alueet puolueettomin perustein, ja 47 artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja puolueettomin perustein alueellistaa tilatukijärjestelmän. Sen vuoksi on aiheellista säätää kaikkien tarvittavien tietojen toimittamisesta ennen asianomaisia määräpäiviä.
- (38) Olisi vahvistettava komissiolle toimitettavien tiedonantojen päivämäärät silloin kun jäsenvaltio päättää soveltaa jotakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 28 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 38 artiklassa, 41 artiklan 2–5 kohdassa, 45 artiklan 1 ja 3 kohdassa, 46 artiklan 1 ja 3 kohdassa, 47 artiklan 1–4 kohdassa, 49 artiklassa, 51 artiklan 1 kohdassa, 67 artiklan 1 kohdassa, 68–72 artiklassa tai 136 artiklassa säädettyä mahdollisuutta.
- (39) Tilatukijärjestelmän soveltamisen arvioimiseksi on tarpeen vahvistaa jäsenvaltioiden ja komission välistä tiedonvaihtoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja määräajat sekä toimittaa komissiolle luettelo aloista, joille tuki myönnetään kansallisella ja tarvittaessa alueellisella tasolla.
- (40) Sen vuoksi asetukset (EY) N:o 795/2004 ja (EY) N:o 639/2009 olisi kumottava.
- (41) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat suorien tukien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EUVL L 147, 6.6.2008, s. 2.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä asetuksessa annetaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2 artikla

Määritelmät

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa ja tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'pellolla' kasvien tuotantoa varten viljeltyä maata tai maata, joka säilytetään maatalouden ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan mukaisesti, riippumatta siitä, onko kyseisellä maalla kasvihuoneita tai kiinteä tai irtonainen suoja;
- b) 'pysyvillä kasveilla' muita viljelykiertoon kuulumattomia viljelmiä kuin monivuotiset laitumet, joihin maata käytetään viiden vuoden ajan tai pidempään ja joista saadaan toistuvia satoja, mukaan luettuina taimitarhat ja lyhytkiertoinen energiapuut;
- c) 'pysyvällä laiumella' maata, jota käytetään heinäkavien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen joko luonnollisesti (itseuudistuva) tai viljelemällä (kylvämällä) ja joka ei ole vähintään viiteen vuoteen kuulunut tilan viljelykiertojärjestelmään, lukuun ottamatta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2078/92 ⁽¹⁾ mukaisia kesannoituja aloja, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾ 22, 23 ja 24 artiklan mukaisia kesannoituja aloja sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ⁽³⁾ 39 artiklan mukaisesti kesannoituja aloja; lisäksi tässä tarkoituksessa "heinäkasvit tai muut nurmirehukasvit" tarkoittaa kaikkia nurmikasveja, joita jäsenvaltiossa esiintyy luonnonlaitumilla tai jotka tavallisesti sisältyvät keto- tai niittysiemenseoksiin (riippumatta siitä käytetäänkö näitä alueita laiduntamiseen). Jäsenvaltiot voivat sisällyttää tähän liitteessä I luetteloitdut peltokasvit;
- d) 'nurmilla' nurmituotantoon (kylvetty tai luonnollinen) käytettyä maata; sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 73/2009 49 artiklaa myös pysyvät laitumet sisältyvät nurmiin;
- e) 'myynnillä' maan tai tukioikeuksien myyntiä tai muuta lopullista omistusoikeuden siirtoa; se ei sisällä maan myyntiä silloin, kun maa siirretään julkisviranomaisten hallintaan ja/tai käytettäväksi yleisen edun mukaisesti ja siirto tapahtuu muuhun kuin maataloustarkoituksiin;
- f) 'vuokraamisella' vuokraamista tai muuta vastaavanlaista väliaikaista liiketointa;
- g) tämän asetuksen 27 artiklan 1 kohdan soveltamista rajoittamatta 'tukioikeuksien siirrolla tai myynnillä taikka vuokraamisella yhdessä maa-alan kanssa' tukioikeuksien samaksi ajanjaksoksi myyntiä tai vuokraamista, johon liittyy asetuksen (EY) N:o 73/2009 34 artiklan mukaisen, luovuttajan hallussa olevan vastaavan tukikelpoisen hehtaarimäärän myynti tai vuokraaminen. Kaikkien viljelijän hallussa olevien, asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklassa tarkoitettujen erityistukioikeuksien siirtoa pidetään tukioikeuksien siirtona maa-alan kanssa;
- h) 'sulautumisella' asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen kahden tai useamman erillisen viljelijän sulautumista yhdeksi uudeksi, kyseisessä artiklassa tarkoitetuksi viljelijäksi, jonka hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä vastaavat tiloja alun perin hoitaneet viljelijät tai yksi heistä;
- i) 'tilan jakamisella'
- ii) yhden asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen viljelijän jakamista vähintään kahdeksi uudeksi, kyseisessä artiklassa tarkoitetuksi viljelijäksi, joista vähintään yhden hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä vastaa edelleen vähintään yksi tilaa alun perin hoitaneista luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä; tai
- ii) yhden asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen viljelijän jakamista vähintään yhdeksi uudeksi, kyseisen 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetuksi viljelijäksi, jonka hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä vastaa edelleen tilaa alun perin hoitanut viljelijä;
- j) 'tuotantoyksiköllä' vähintään yhtä maa-alaa, joka on oikeuttanut suoraan tukeen viitekaudella, mukaan luettuna rehuala, tai vähintään yhtä eläintä, joka olisi oikeuttanut viitekaudella suoraan tukeen, johon liittyy tapauksen mukaan vastaavia palkkio-oikeuksia;
- k) 'rehualalla' tilan pinta-alaa, joka on koko kalenterivuoden käytettävissä eläinten kasvatukseen, mukaan luettuina yhteiskäytössä ja sekaviljelyssä olevat alat; siihen eivät kuulu
- rakennukset, metsät, lammikot, tiet,
- muiden yhteisön tukea saavien kasvien taikka pysyvien kasvien tai puutarhakasvien viljelyssä käytetyt alat,

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

— alat, jotka kuuluvat tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmään, kuivarehun tukijärjestelmään tai kansalliseen kesannointijärjestelmään;

l) asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi 'maataloustoimintansa aloittavalla viljelijällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ei ollut harjoittanut minkäänlaista maataloustoimintaa omista nimissään ja omaan lukuunsa tai joka ei ollut vastannut maataloustoimintaa harjoittavan oikeushenkilön toiminnasta maataloustoiminnan uudelleen aloittamista edeltäneiden viiden vuoden aikana.

Kun on kyseessä oikeushenkilö, sen hallinnosta vastaava luonnollinen henkilö/vastaavat luonnolliset henkilöt ei/eivät saa harjoittaa minkäänlaista maataloustoimintaa omista nimissään ja omaan lukuunsa tai olla vastuussa maataloustuotantoa harjoittavan oikeushenkilön hallinnosta oikeushenkilön harjoittaman maataloustoiminnan aloittamista edeltäneiden viiden vuoden aikana;

m) 'taimitarhoilla' komission päätöksen 2000/115/EY⁽¹⁾ liitteessä I olevassa G/5 kohdassa määriteltyjä taimitarhoja;

n) 'lyhytkiertoisella energiapuulla' aloja, joille on istutettu CN-koodiin 0602 90 41 kuuluvia puulajeja, joita ovat puumaiset monivuotiset kasvit, perusrungot tai korjuun jälkeen maahan jääneet kannot, joihin tulee seuraavalla kasvukaudella uusia versoja ja jotka sisältyvät jäsenvaltioiden vuodesta 2010 alkaen laatimaan luetteloon lyhytkiertoiseksi energiapuuksi soveltuvista lajeista sekä niiden enimmäiskasvukaudesta;

o) 'erityistukitoimenpiteillä' toimenpiteitä, joilla asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdassa säädetty erityistuki pannaan täytäntöön;

p) 'muilla yhteisön tukivälineillä'

i) neuvoston asetuksissa (EY) N:o 1698/2005, (EY) N:o 509/2006⁽²⁾, (EY) N:o 510/2006⁽³⁾, (EY) N:o 834/2007⁽⁴⁾, (EY) N:o 1234/2007 ja (EY) N:o 3/2008⁽⁵⁾ säädettyjä toimenpiteitä; ja

ii) neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005⁽⁶⁾ 3 artiklan mukaisesti Euroopan maatalouden tukirahastosta rahoitettavia toimenpiteitä eläinlääkintä- tai kasvinuojelutoimenpiteet mukaan luettuina.

II OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANO

1 LUKU

Yleiset säännökset

1 jakso

Tukioikeuksien aktivoiminen ja maan tukikelpoisuus

3 artikla

Perintö ja ennakoperintö

1. Jos perinnöllä tai ennakoperinnöllä on vaikutusta tukioikeuksien myöntämiseen, viljelijä, joka on saanut tilan tai sen osan perintönä tai ennakoperintönä, voi omista nimissään pyytää tukioikeuksien laskemista saamallaan tilalle tai sen osalle.

Viitemäärä lasketaan perittyjen tuotantoyksiköiden perusteella.

2. Kun on kyse peruutettavissa olevasta ennakoperinnöstä, pääsy tilatukijärjestelmän piiriin myönnetään ainoastaan kerran nimetylle perinnönsaajalle tilatukijärjestelmää koskevan tukihakemuksen jättämisaikana.

Vuokrasopimuksen luovutuksen, perinnön tai ennakoperinnön kautta tapahtuva omistusoikeuden siirtyminen viljelijältä, joka on luonnollinen henkilö ja joka oli asianomaisen viitekauden aikana tukioikeuksiin tai tukioikeuksien arvon korotukseen oikeuttavan tilan tai tilan osan vuokraaja, rinnastetaan tilan siirtymiseen perintönä.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu viljelijä on jo oikeutettu tukioikeuksiin tai tukioikeuksien arvon korotukseen, viitemäärä vahvistetaan alkuperäisen tilan viitemäärien ja perintönä saatujen tuotantoyksiköiden yhteenlasketun määrän perusteella.

4. Tämän asetuksen soveltamiseksi käytetään kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja "perinnön" ja "ennakoperinnön" määritelmiä.

4 artikla

Oikeudellisen aseman tai nimityksen muuttuminen

Jos viljelijän oikeudellinen asema tai nimitys muuttuu, hän pääsee tilatukijärjestelmän piiriin samoin edellytyksin kuin tilaa alun perin hoitanut viljelijä ja alkuperäisen tilan tukioikeuksien rajoissa, tai silloin kun tukioikeuksia myönnetään tai tukioikeuksien arvoa korotetaan, alkuperäiselle tilalle myönnettäviin tukioikeuksiin sovellettavissa rajoissa.

⁽¹⁾ EYVL L 38, 12.2.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽⁴⁾ EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 3, 5.1.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.

Jos oikeushenkilön oikeudellinen asema muuttuu tai oikeudellinen asema vaihtuu luonnollisesta henkilöstä oikeushenkilöksi tai päinvastoin, uutta tilaa hoitava viljelijä on viljelijä, joka vastasi alkuperäisen tilan hallinnosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä.

5 artikla

Sulautumiset ja tilan jakamiset

Jos sulautumisella tai tilan jakamisella on vaikutusta tukioikeuksien myöntämiseen tai tukioikeuksien arvon korotukseen, uutta tilaa tai uusia tiloja hoitava viljelijä pääsee / hoitavat viljelijät pääsevät tilatukijärjestelmän piiriin samoin edellytyksin kuin alkuperäistä tilaa / alkuperäisiä tiloja alun perin hoitanut viljelijä / hoitaneet viljelijät.

Viitemäärä lasketaan alkuperäisen tilan / alkuperäisten tilojen tuotantoyksiköiden perusteella.

6 artikla

Vähimmäisvaatimukset

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 28 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi viljelijöitä, jotka saavat kyseisen asetuksen IV osaston 1 luvun 10 jaksossa tarkoitettuja lammas- ja vuohipalkkioita tai kyseisen asetuksen IV osaston 1 luvun 11 jaksossa tarkoitettuja naudan- ja vasikanlihapalkkioita ja joilla on jäsenvaltion vahvistamaa vähimmäismäärää vähemmän hehtaareita, on kohdeltava samalla tavoin kuin viljelijöitä, joilla on kyseisen asetuksen 44 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja erityistukioikeuksia.

7 artikla

Tukioikeuksien yksikköarvon laskeminen

1. Tukioikeudet lasketaan kolmen desimaalin tarkkuudella ja pyöristetään ylös- tai alaspäin lähimpään toiseen desimaaliin. Jos laskelman tulos osuu täsmälleen yksikön puoliväliin, summa pyöristetään ylöspäin lähimpään toiseen desimaaliin.

2. Jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan mukaisesti tukioikeuden kanssa siirretyn viljelylohkon koko on ainoastaan hehtaarin murto-osa, viljelijä voi siirtää asianomaisen tukioikeuden osan yhdessä maa-alan kanssa, ja sen arvo lasketaan suhteessa kyseiseen murto-osaan. Tukioikeuden jäljelle jäävä osa on edelleen viljelijän käytettävissä, ja sen arvo lasketaan vastaavalla tavalla.

Jos viljelijä siirtää tukioikeuden osan ilman maata, molempien murto-osien arvo lasketaan suhteellisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta edellä mainitun asetuksen 43 artiklan 2 kohdan soveltamista.

3. Jäsenvaltio voi muuttaa tukioikeuksia sulauttamalla yhteen viljelijän hallussa olevien samantyyppisten tukioikeuksien murto-osia. Tällaisen sulauttamisen tulokseen sovelletaan 1 kohtaa.

8 artikla

Tukioikeuksien ilmoittaminen ja käyttö

1. Viljelijä, jolla on hallussaan tukioikeuksia komission asetuksen (EY) N:o 1122/2009 ⁽¹⁾ 11 artiklan mukaisena yhtenäishakemuksen viimeisenä jättöpäivänä, voi ilmoittaa tukioikeutensa tuen maksamista varten ainoastaan kerran vuodessa.

Jos viljelijä kuitenkin hyödyntää kyseisen asetuksen 15 artiklan mukaista yhtenäishakemuksen muutosmahdollisuutta, hän voi ilmoittaa myös tukioikeudet, jotka hänellä on hallussaan päivänä, jona hän ilmoittaa muutokset toimivaltaiselle viranomaiselle, edellyttäen, että joku toinen viljelijä ei ilmoita asianomaisia tukioikeuksia saman vuoden osalta.

Jos viljelijä hankkii kyseiset tukioikeudet toiselta viljelijältä saamallaan siirrolla ja jos asianomainen toinen viljelijä oli jo ilmoittanut ne, asianomaisia tukioikeuksia koskeva lisäilmoitus voidaan hyväksyä ainoastaan, jos siirtäjä on jo ilmoittanut siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle tämän asetuksen 12 artiklan mukaisesti, ja jos hän poistaa kyseiset tukioikeudet omasta yhtenäishakemuksestaan asetuksen (EY) N:o 1122/2009 15 artiklassa vahvistetussa määräajassa.

2. Jos viljelijälle, joka on ilmoittanut kaikkia käytössään olevia kokonaisia tukioikeuksia vastaavat lohkonsa asetuksen (EY) N:o 73/2009 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jää jäljelle hehtaarin murto-osan suuruinen lohko, hän voi ilmoittaa vielä yhden kokonaisen tukioikeuden, joka antaa oikeuden suhteessa lohkon kokoon laskettavaan tukeen. Tukioikeutta pidetään kuitenkin kyseisen asetuksen 42 artiklan soveltamiseksi kokonaan käytettynä.

9 artikla

Valtaosin maatalouskäyttö

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 34 artiklan 2 kohdan a alakohdan soveltamiseksi silloin kun tilan maatalousmaata käytetään myös muuhun kuin maataloustoimintaan, katsotaan, että kyseistä maatalousmaata käytetään valtaosin maataloustoimintaan, jos maataloustoimintaa voidaan harjoittaa ilman että muun kuin maataloustoiminnan teho, luonne, kesto ja ajankohta haittaa sitä merkittävästi.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava perusteet ensimmäisen kohdan täytäntöönpanemiseksi alueellaan.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 65.

2 jakso

Erityiskelpoisuusehdot

10 artikla

Hampun tuotanto

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan soveltamiseksi pinta-aloja, joilla viljellään hampua, koskevien oikeuksien maksamisen edellytyksenä on neuvoston direktiivin 2002/53/EY⁽¹⁾ 17 artiklan mukaisesti julkaistussa viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa lueteltujen lajikkeiden siementen käyttö sen vuoden 15 päivänä maaliskuuta, jolle tukea myönnetään, lukuun ottamatta Finola- ja Tiborszallasi-lajikkeita. Siemenet on varmennettava neuvoston direktiivin 2002/57/EY⁽²⁾ mukaisesti.

11 artikla

Hedelmä- ja vihannesalan tilatukijärjestelmään sisällyttämisen lykkääminen

1. Jäsenvaltio, joka on käyttänyt jotakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 51 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyistä mahdollisuuksista, voi 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä sallia kerääjäkasvien viljelyn tukikelpoisilla hehtaareilla enintään kolmen kuukauden pituisena ajanjaksona, joka alkaa kunakin vuonna 15 päivänä elokuuta tai asianomaiselle jäsenvaltiolle ja alueelle liitteessä II vahvistettuna päivämääränä.

2. Jos jäsenvaltio on käyttänyt jotakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 51 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyistä mahdollisuuksista, se voi tarvittaessa tarkistaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 51 artiklan toisen alakohdan mukaisesti tehtyä päätöstä kahden viikon kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

3 jakso

Tukioikeuksien siirtäminen

12 artikla

Tukioikeuksien siirtäminen

1. Tukioikeuksia voidaan siirtää milloin tahansa kalenterivuoden aikana.

2. Siirtäjän on ilmoitettava siirrosta sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa siirto tapahtuu, jäsenvaltion vahvistaman määräajan kuluessa.

3. Jäsenvaltio voi vaatia, että siirtäjä antaa siirron tiedoksi sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa siirto tapahtuu, kyseisen jäsenvaltion vahvistaman määräajan kuluessa, mutta aikaisintaan kuusi viikkoa ennen siirron toteutumista ja ottaen huomioon tilatukijärjestelmän hakemusten viimeisen jättöpäivän. Siirto toteutuu ilmoituksen mukaisesti, jollei toimivaltainen viranomainen vastusta siirtoa ja ilmoita tästä siirtäjälle kyseisen määräajan kuluessa.

⁽¹⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74.

Toimivaltainen viranomainen voi vastustaa siirtoa ainoastaan siinä tapauksessa, että se ei ole asetuksen (EY) N:o 73/2009 ja tämän asetuksen säännösten mukainen.

4. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 62 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi viljelijän käyttämät tukioikeudet on laskettava hänelle tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna myönnettyjen tukioikeuksien määrästä, lukuun ottamatta yhdessä maa-alan kanssa myytyjä tukioikeuksia, ja ne on käytettävä yhden kalenterivuoden kuluessa.

13 artikla

Alueelliset rajoitukset

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 73/2009 50 artiklan 1 kohdassa ja 62 artiklan 1 kohdassa säädetään, jos jäsenvaltiot käyttävät kyseisen asetuksen 43 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyä mahdollisuutta, niiden on määriteltävä alueet asiaan kuuluvalla maantieteellisellä tasolla puolueettomien perusteiden ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

2. Jäsenvaltion on määriteltävä 1 kohdassa tarkoitettu alue viimeistään yhtä kuukautta ennen päivämäärää, jonka jäsenvaltio on vahvistanut asetuksen (EY) N:o 73/2009 35 artiklan mukaisesti kyseisen asetuksen 43 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetyn mahdollisuuden ensimmäisenä soveltamisvuonna.

Viljelijä, jonka tila sijaitsee kyseisellä alueella, ei voi siirtää tämän alueen ulkopuolelle tai käyttää sen ulkopuolella tukioikeuksiaan, jotka vastaavat hänen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 46 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan 1 kohdassa säädetyn mahdollisuuden ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoittamiensa hehtaarien määrää.

Viljelijä, jonka tila sijaitsee osittain kyseisellä alueella, ei voi siirtää tämän alueen ulkopuolelle tai käyttää sen ulkopuolella hänelle kuuluvia tukioikeuksia, jotka vastaavat hänen mahdollisuuden ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoittamiensa, kyseisellä alueella sijaitsevien hehtaarien määrää.

3. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua tukioikeuksien siirtämistä koskevaa rajoitusta ei sovelleta silloin, kun on kyse perinnön tai enakkoperinnön kautta siirtyneistä tukioikeuksista, joihin ei liity vastaavaa määrää tukikelpoisia hehtaareja.

4 jakso

Erityistukioikeudet

14 artikla

Nautayksiköiden laskeminen erityistukioikeuksia varten

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklan 2 kohdan a alakohdan soveltamiseksi viitekaudella harjoitettuna, nautayksikköinä (NY) ilmaistuna maataloustoimintana pidetään asetuksen (EY) N:o 795/2004 30 artiklan mukaisesti laskettua maataloustoimintaa.

2. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 65 artiklan soveltamiseksi ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 67 ja 68 artiklan soveltamisaikana asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettun nautayksikköinä (NY) ilmaistun maataloustoiminnan laskemiseksi asetuksen (EY) N:o 1782/2003 67 ja 68 artiklassa tarkoitettujen suorien tukien myöntämiseksi vahvistettu eläinten keskimääräinen lukumäärä asianomaisella viitekaudella muutetaan nautayksiköiksi seuraavan muuntotaulukon avulla:

Yli 24 kuukauden ikäiset urospuoliset nautaeläimet ja hiehot sekä emolehmät ja lypsylehmät	1,0 NY
6–24 kuukauden ikäiset urospuoliset nautaeläimet ja hiehot	0,6 NY
Alle 6 kuukauden ikäiset uros- ja naaraspuoliset nautaeläimet	0,2 NY
Lampaat	0,15 NY
Vuohet	0,15 NY

Kun kyseessä on teurastuspalkkio eivätkä eläinten ikää koskevat tarvittavat tiedot ole saatavilla, jäsenvaltio voi muuntaa sonnit, härät, lehmät ja hiehot nautayksiköiksi käyttämällä kerrointa 0,7 ja vasikat käyttämällä kerrointa 0,25.

Jos samalle eläimelle on myönnetty useita palkkioita, sovellettava kerroin on eri palkkioihin sovellettavien kertoimien keskiarvo.

3. Edellä olevassa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu nautayksikköiden lukumäärä lasketaan suhteessa tukioikeuksiin, joille viljelijällä ei ollut hehtaareita sinä vuonna, jona tuotantosidonnaisen tuen järjestelmä sisällytettiin tilatukijärjestelmään, tai tilatukijärjestelmän täytäntöönpanovuonna ja joille hän hakee tukioikeuksia, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä. Sitä sovelletaan alkaen tukioikeuksista, joiden arvo on alhaisin.

Hakemus tehdään ainoastaan tuotantosidonnaisen tuen järjestelmän tilatukijärjestelmään sisällyttämivuonna tai tilatukijärjestelmän ensimmäisenä täytäntöönpanovuonna. Jäsenvaltion on vahvistettava hakemuksen jättämisen määräaika. Hakemus voidaan uusina seuraavina vuosina samalle asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklassa tarkoitettujen erityistukioikeuksien määrälle kuin edellisvuonna, tai jos kyseisiä tukioikeuksia siirretään tai ilmoitetaan vastaavien hehtaarien kanssa, jäljellä olevien tukioikeuksien määrälle.

Tällöin nautayksikköiden lukumäärä on laskettava uudelleen suhteessa jäljellä oleviin tukioikeuksiin, joiden osalta tuottaja pyytää erityisedellytysten soveltamista.

Kyseisten tukioikeuksien osalta ei voida hakea asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklassa tarkoitettujen edellytysten jälleensoveltamista, jos tukioikeudet on jo ilmoitettu vastaavien hehtaaramäärien kanssa tai jos ne on siirretty, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklan 3 kohdan soveltamista.

4. Sen tarkastamiseksi, noudatetaanko nautayksikköinä ilmaistun maataloustoiminnan vähimmäisvaatimusta, jäsenvaltioiden on käytettävä 2 kohdassa säädettyä muuntotaulukkoa ja määriteltävä eläinten lukumäärä käyttäen jompaakumpaa seuraavista menetelmistä:

- jäsenvaltioiden on pyydettävä kutakin tuottajaa ilmoittamaan tilarekisterinsä perusteella ennen jäsenvaltion vahvistaman määräajan päättymistä ja joka tapauksessa viimeistään tuen maksuajankohtaan mennessä nautayksikköiden lukumäärä; ja/tai
- jäsenvaltioiden on käytettävä nautayksikköiden määrittämiseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000⁽¹⁾ mukaisesti perustettua atk-pohjaista tietokantaa, jos kyseinen tietokanta tarjoaa asianmukaiset takeet jäsenvaltiota tyydyttävällä tavalla siitä, että sen sisältämät tiedot ovat riittävän tarkkoja tilatukijärjestelmän soveltamistarkoituksiin.

5. Maataloustoimintaa koskevan vähimmäisvaatimuksen katsotaan täyttyvän, jos nautayksikköiden lukumäärä on 50 prosenttia tietyin ajanjakson aikana tai tiettyinä ajankohtina, jotka jäsenvaltion on vahvistettava. Kaikki kyseisen kalenterivuoden aikana myydyt tai teurastetut eläimet otetaan huomioon.

6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet asetuksen (EY) N:o 73/2009 30 artiklan soveltamiseksi tuottajiin, jotka keinotekoisesti saavat aikaan edellytykset maataloustoimintaa koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi, vaikka heidän nautayksikköidensä lukumäärä on osan vuotta epätavallisen korkea.

2 LUKU

Kansallinen varanto

1 jakso

Palautukset kansalliseen varantoon

15 artikla

Käyttämättömät tukioikeudet

1. Jollei kyseessä ole ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet, käyttämättömien tukioikeuksien katsotaan palautuneen kansalliseen varantoon päivänä, joka seuraa tilatukijärjestelmään osallistumista koskevien hakemusten muuttamiselle asetettua määräpäivää kalenterivuonna, jona asetuksen (EY) N:o 73/2009 28 artiklan 3 kohdassa ja 42 artiklassa tarkoitettu ajanjakso päättyy.

Käyttämättömällä tukioikeudella tarkoitetaan, että kyseisen oikeuden osalta ei ole maksettu tukea ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun ajanjakson aikana. Asetuksen (EY) N:o 1122/2009 2 artiklan 23 kohdassa tarkoitettuja haettuja tukioikeuksia, joihin liittyy määritelty maa-ala, pidetään käytettyinä.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

Jos maatilan tulotukijärjestelmän soveltamiseksi määritetty ala on pienempi kuin ilmoitettu ala, on sovellettava seuraavia säännöksiä sen määrittämiseksi, mikä osa tukioikeuksista on palautettava kansalliseen varantoon asetuksen (EY) N:o 73/2009 42 artiklan mukaisesti:

- a) ilmoitettu pinta-ala on otettava huomioon siten, että ensiksi otetaan huomioon tukioikeudet, joiden arvo on korkein;
 - b) kyseiselle pinta-alalle jaetaan ensiksi ne tukioikeudet, joiden arvo on korkein, ja sen jälkeen jaetaan tukioikeudet, joiden arvo on seuraavaksi korkein.
2. Viljelijä voi luovuttaa vapaaehtoisesti tukioikeuksia kansalliseen varantoon.

16 artikla

Tukioikeuksien myynnistä suoritettava pidätys

1. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EY) No 73/2009 43 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, se voi päättää, että se palauttaa kansalliseen varantoon:
 - a) enintään 30 prosenttia kunkin tukioikeuden arvosta tai tukioikeuksien lukumääränä ilmaistusta vastaavasta määrästä, kun on kyse tukioikeuksien myynnistä ilman maa-alaa. Tilatukijärjestelmän kolmen ensimmäisen soveltamisvuoden aikana 30 prosentin osuus voidaan kuitenkin korvata 50 prosentin osuudella; ja/tai
 - b) enintään 10 prosenttia kunkin tukioikeuden arvosta tai tukioikeuksien lukumääränä ilmaistusta vastaavasta määrästä, kun on kyse tukioikeuksien myynnistä maa-alan kanssa; ja/tai
 - c) enintään 5 prosenttia kunkin tukioikeuden arvosta ja/tai tukioikeuksina ilmaistusta vastaavasta määrästä, kun on kyse tukioikeuksien myynnistä yhdessä koko tilan kanssa.

Jos tukioikeudet myydään joko maa-alan kanssa tai ilman maataloustoimintansa aloittavalle viljelijälle tai jos on kyseessä tukioikeuksien siirtäminen perintönä tai ennakkoperintönä, pidätystä ei tehdä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja prosenttiosuuksia vahvistamaan jäsenvaltio voi eriyttää prosenttiosuuden jossakin 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista tapauksista puolueettomin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.
3. Jos jäsenvaltio, joka on alueellistanut tilatukijärjestelmän asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai soveltaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 48 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, päättää soveltaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä vähennysprosentteja sovelletaan sen jälkeen, kun tukioikeuksien arvosta on vähennetty asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklan 2 tai 3 kohdan tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 46 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettua alueellista yksikköarvoa vastaava vapautus.

2 jakso

Tukioikeuksien myöntäminen kansallisesta varannosta

17 artikla

Tukioikeuksien vahvistaminen

1. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, viljelijöille voidaan myöntää tukioikeuksia kansallisesta varannosta tässä jaksossa säädettyjen edellytysten ja kyseisen jäsenvaltion vahvistamin puolueettomin perustein.

2. Jos viljelijä, jolla ei ole lainkaan tukioikeuksia, hakee kansallisesta varannosta myönnettäviä tukioikeuksia, hän voi saada enintään kyseisenä ajankohtana hallussaan olevia (omistamiaan tai vuokraamiaan) hehtaareja vastaavan määrän tukioikeuksia.

3. Jos viljelijä, jolla on tukioikeuksia, hakee kansallisesta varannosta myönnettäviä tukioikeuksia, hän voi saada enintään hallussaan olevia sellaisia hehtaareja vastaavan määrän tukioikeuksia, joiden osalta hänellä ei ole ennestään tukioikeuksia.

Viljelijän hallussa jo olevan kunkin tukioikeuden yksikköarvoa voidaan korottaa.

4. Kunkin 2 ja 3 kohdan mukaisesti myönnetyn tukioikeuden arvo, lukuun ottamatta 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja tukioikeuksia, lasketaan jakamalla viitemäärä, jonka jäsenvaltio vahvistaa puolueettomin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, myönnettävien tukioikeuksien määrällä.

18 artikla

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 3 kohdan soveltaminen tapauksiin, joissa hehtaareja on vähemmän kuin tukioikeuksia

1. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, se voi erityisesti myöntää tämän artiklan mukaisesti tukioikeuksia kyseisten alueiden viljelijöille näiden pyynnöstä silloin kun viljelijä ilmoittaa, että hänen hallussaan on vähemmän hehtaareja kuin tukioikeuksia, jotka heille on myönnetty asetuksen (EY) N:o 1782/2003 43 ja 59 artiklan mukaisesti.

Tällöin viljelijän on luovutettava kansalliseen varantoon kaikki tukioikeudet, jotka hänellä on hallussaan tai jotka hän olisi voinut saada, lukuun ottamatta tukioikeuksia, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä.

Tässä asetuksessa 'tukioikeudella' tarkoitetaan ainoastaan tukioikeutta, jonka jäsenvaltio on myöntänyt jäsenvaltion tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna, mikä tahansa tuotantosidonnaisen tuen sisällyttämisvuosi mukaan luettuna.

2. Kansallisesta varannosta myönnettyjen tukioikeuksien lukumäärä on sama kuin viljelijöiden hakuvuonna ilmoittama hehtaarimäärä.

3. Kansallisesta varannosta myönnettyjen tukioikeuksien yksikköarvo lasketaan jakamalla viljelijän viitemäärä hänen ilmoittamiensa hehtaarien määrällä.

4. Edellä olevaa 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta viljelijöihin, jotka ilmoittavat vähemmän kuin 50 prosenttia niiden hehtaarien kokonaismäärästä, jotka olivat hänen hallussaan (vuokralla tai omistuksessa) viitekauden aikana.

5. Edellä olevan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi ostamalla tai vuokraamalla siirretyt hehtaarit, joita ei korvata vastaavalla määrällä hehtaareita, on sisällytettävä viljelijän ilmoittamiin hehtaareihin.

6. Viljelijän on ilmoitettava kaikki pyynnön esittämisajankohdaksi hallussaan olevat hehtaarit.

19 artikla

Erityistilanteessa olevia viljelijöitä koskevat yleiset säännökset

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi 'erityistilanteessa olevilla viljelijöillä' tarkoitetaan tämän asetuksen 20–23 artiklassa tarkoitettuja viljelijöitä.

2. Silloin kun erityistilanteessa oleva viljelijä täyttää edellytyksen, jonka mukaan samanaikaisesti sovelletaan kahta tai useampaa 20, 21 ja 22 artiklasta, hän voi saada 17 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti vahvistetun määrän tukioikeuksia, joiden arvo on korkein niistä arvoista, jonka kyseinen viljelijä voi saada soveltamalla erikseen kutakin niistä artikloista, joiden edellytykset hän täyttää.

Jos viljelijä saa myös 22 artiklan mukaisia tukioikeuksia, myönnettävien tukioikeuksien kokonaismäärä ei saa olla suurempi kuin kyseisen artiklan mukaisesti vahvistettu lukumäärä.

3. Jos 20 ja 22 artiklassa tarkoitettu vuokrasopimus päättyy tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta koskevan hakemuksen viimeisen jättöpäivän jälkeen, asianomainen viljelijä voi hakea tukioikeuksiensa vahvistamista vuokrasopimuksen päättymisen jälkeen jäsenvaltion vahvistamaan määräaikaan mennessä, mutta kuitenkin viimeistään tukihakemuksen muuttamiselle seuraavan vuoden osalta vahvistettuna määräpäivänä.

4. Jos jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön tai vakiintuneen käytännön mukaisesti pitkäaikaisen vuokrasopimuksen määritelmään sisältyvät myös kestoltaan viisi vuotta olevat vuokrasopimukset, ne voivat päättää soveltaa kyseisiin vuokrasopimuksiin 20, 21 ja 22 artiklaa.

20 artikla

Vuokratun maan siirrot

1. Viljelijälle, joka on saanut maksutta tai symboliseen hintaan ostamalla tai vuokraamalla kestoltaan vähintään kuuden vuoden mittaisella vuokrasopimuksella tapahtuneen siirron, perinnön tai ennakkoperinnön kautta haltuunsa tilan tai sen osan, joka oli vuokrattuna kolmannelle henkilölle viitekauden aikana, viljelijältä, joka siirtyi eläkkeelle maataloustoiminnan harjoittamisesta tai kuoli ennen tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta

koskevien hakemusten jättöpäivää, voidaan myöntää tukioikeudet jakamalla viitemäärä, jonka jäsenvaltio vahvistaa puolueettomien perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, hehtaarimäärällä, joka saa olla enintään yhtä suuri kuin kyseisen viljelijän haltuunsa saaman tilan tai sen osan hehtaarien lukumäärä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu viljelijä voi olla kuka tahansa henkilö, joka saa haltuunsa 1 kohdassa tarkoitettua tilan tai sen osan perintönä tai ennakkoperintönä.

21 artikla

Investoinnit

1. Jäsenvaltio voi korottaa tukioikeuksien arvoa tai myöntää tukioikeuksia viljelijöille, jotka ovat tehneet investointeja alalla, joka sisällytetään tilatukijärjestelmään asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston 4 luvun mukaisesti, puolueettomien perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

Jäsenvaltioiden on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja perusteita vahvistaessaan otettava huomioon asianomainen viitekausi ja/tai muut asianomaisen alan sisällyttämisessä käytetyt perusteet.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin silloin kun yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltaminen lopetetaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 122 artiklan mukaisesti.

22 artikla

Vuokratun maan vuokraaminen ja ostaminen

1. Jos viljelijä on vuokrannut tilatukijärjestelmän käyttöönottoa koskevan viitekauden päättymisen ja 15 päivän toukokuuta 2004 välisenä aikana, jos tilatukijärjestelmä on otettu käyttöön ennen vuotta 2009, tai ennen 31 päivää tammikuuta 2009, jos sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston 3 lukua, vähintään kuudeksi vuodeksi tilan tai sen osan eikä vuokrasopimuksen ehtoja voida tarkistaa, hänelle myönnettävät tukioikeudet lasketaan jakamalla viitemäärä, jonka jäsenvaltio vahvistaa puolueettomien perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, enintään kyseisen viljelijän vuokraamien hehtaarien määrää vastaavalla hehtaariluvulla.

Jäsenvaltioiden on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja perusteita vahvistaessaan otettava huomioon erityisesti tapaukset, joissa viljelijöillä ei ole käytettävissään muita kuin vuokrattuja hehtaareita.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan viljelijöihin, jotka ovat joko ennen tilatukijärjestelmän käyttöönottoa tai ennen 15 päivää toukokuuta 2004, jos tilatukijärjestelmä on otettu käyttöön ennen vuotta 2009, tai ennen 31 päivää tammikuuta 2009, jos sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston 3 lukua, ostaneet tilan tai sen osan, jonka maa-ala oli vuokrattuna asianomaisella viitekaudella, ja jotka aloittavat tai laajentavat maataloustoimintansa yhden vuoden kuluessa vuokrasopimuksen päättymisestä.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa 'vuokratulla maalla' tarkoitetaan maata, joka oli hankinnan tapahtuessa tai sen jälkeen vuokrattuna sopimuksella, jota ei ole koskaan uusittu, paitsi jos uusiminen on johtunut lakisääteisestä velvollisuudesta.

23 artikla

Hallinnolliset määräykset ja tuomioistuimen päätökset

Jos viljelijä saa tuomioistuimen lopullisen päätöksen tai jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen lopullisen hallinnollisen määräyksen nojalla oikeuksia tukioikeuksiin tai olemassa olevien tukioikeuksien arvon korotukseen, viljelijälle on myönnettävä kyseisessä päätöksessä tai määräyksessä vahvistettu määrä tukioikeuksia ja niiden arvon korotuksia jäsenvaltion vahvistamana päivämääränä, joka ei voi olla myöhäisempi kuin tilatukijärjestelmässä jätettävän hakemuksen viimeinen jättöpäivä, joka seuraa päätöksen tai määräyksen antopäivää, ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 34 ja/tai 35 artiklan soveltaminen.

3 jakso

Alueellinen hallinnointi

24 artikla

Alueelliset varannot

1. Jäsenvaltiot voivat hallinnoida kansallista varantoa alueellisella tasolla.

Tällöin jäsenvaltioiden on jaettava kansallisella tasolla käytettävissä olevat määrät alueelliselle tasolle kokonaan tai osittain puolueettomien ja syrjimättömien perusteiden ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

2. Eri alueille jaetut määrät voidaan myöntää ainoastaan kunkin kyseisen alueen sisällä, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja tapauksia tai tapauksia, joissa jäsenvaltio haluaa soveltaa kyseisen asetuksen 41 artiklan 2 kohtaa.

III OSASTO

TUKIOIKEUKSIEN MYÖNTÄMINEN

1 LUKU

Yleiset säännökset

25 artikla

Hakemukset

1. Viljelijän hakemuksen perusteella myönnettyjen tukioikeuksien arvo ja lukumäärä tai arvon korotus voivat olla alustavia. Lopullinen arvo ja lukumäärä vahvistetaan viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta tai tuotantosidonnaisen

tuen tilatukijärjestelmään sisällyttämistä seuraavan vuoden 1 päivänä huhtikuuta, sen jälkeen kun on tehty asetuksen (EY) N:o 73/2009 20 artiklan mukaiset tarkastukset.

2. Viljelijä voi jättää tilatukihakemuksia väliaikaisten tukioikeuksien perusteella, tai jos jäsenvaltio soveltaa 26 ja 27 artiklassa säädettyä mahdollisuutta, kyseisissä artikloissa tarkoitettujen sopimuslausekkeiden kautta saatujen tukioikeuksien perusteella, sen kuitenkaan estämättä tukioikeuksien lopullista vahvistamista.

3. Hakijan on osoitettava jäsenvaltiota tyydyttävällä tavalla, että hän on tukioikeuksia koskevan hakemuksen jättämiskohdassa viljelijä asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettua merkityksessä.

4. Jäsenvaltio voi päättää vahvistaa tilan maatalousmaan vähimmäiskoon, jolle voidaan pyytää tukioikeuksien vahvistamista. Vähimmäiskoko ei kuitenkaan saa ylittää asetuksen (EY) N:o 73/2009 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettua rajaa.

Vähimmäiskokoa ei vahvisteta asetuksen (EY) N:o 73/2009 60 tai 65 artiklassa tarkoitetuille erityistukioikeuksille kyseisen asetuksen 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

26 artikla

Myyntisopimuksia koskeva lauseke

1. Jos viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden tai tuotantosidonnaisen tuen tilatukijärjestelmään sisällyttämisen vuoden hakemusten viimeisenä jättöpäivänä tehdyssä tai muutetussa myyntisopimuksessa määrätään, että tila kokonaisuudessaan tai sen osa myydään kokonaisuudessaan tai osittain yhdessä siirretyn tilan tai sen osan hehtaarien perusteella vahvistettavien tukioikeuksien tai niiden arvon korotuksen kanssa, jäsenvaltio voi pitää myyntisopimusta tukioikeuksien siirtona maa-alan kanssa.

2. Myyjän on haettava tukioikeuksia tai niiden arvon korotusta liittämällä hakemukseensa jäljennös myyntisopimuksesta ja ilmoittamalla ne tuotantoyksiköt ja hehtaanimäärät, joita vastaavat tukioikeudet hän aikoo siirtää.

3. Jäsenvaltio voi sallia, että ostaja pyytää myyjän puolesta ja tämän nimenomaisella suostumuksella tukioikeuksia tai niiden arvon korotusta. Tällöin jäsenvaltion on tarkastettava, täyttääkö myyjä siirtopäivänä tukikelpoisuusperusteet ja erityisesti 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua edellytyksen. Ostajan on jätettävä tilatukijärjestelmää koskeva tukihakemus ja liitettävä hakemukseensa jäljennös myyntisopimuksesta.

4. Jäsenvaltio voi vaatia, että myyjän ja ostajan hakemukset jätetään yhdessä tai että myöhemmin jätetyssä hakemuksessa viitataan ensin jätettyyn hakemukseen.

27 artikla

Vuokrasopimuksia koskeva lauseke

1. Vuokrasopimukseen sisältyvää lauseketta, jossa määrätään enintään vuokrattujen hehtaareiden lukumäärää vastaavien tukioikeuksien siirtämisestä, pidetään seuraavissa tapauksissa asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna tukioikeuksien vuokraamisena maa-alan kanssa:

- a) viljelijä on vuokrannut tilansa tai osan siitä toiselle viljelijälle viimeistään hakemusten jättöpäivänä tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna tai tuotantosidonnaisen tuen tilatukijärjestelmään sisällyttämisenä;
- b) vuokrasopimus päättyy tilatukijärjestelmää koskevien hakemusten viimeisen jättöpäivän jälkeen; ja
- c) viljelijä päättää vuokrata tukioikeutensa samalle viljelijälle, jolle hän on vuokrannut tilansa tai sen osan.

2. Vuokranantajan on pyydettävä tukioikeuksia tai niiden arvon korotusta liittämällä hakemukseensa jäljennös vuokrasopimuksesta sekä ilmoittamalla hehtaarimäärä, jota vastaavat tukioikeudet hän aikoo vuokrata.

3. Vuokraajan on jätettävä tilatukijärjestelmää koskeva tukihaemus ja liitettävä hakemukseensa jäljennös vuokrasopimuksesta.

4. Jäsenvaltio voi vaatia, että vuokraajan ja vuokranantajan hakemukset jätetään yhdessä tai että myöhemmin jätetyssä hakemuksessa viitataan ensin jätettyyn hakemukseen.

2 LUKU

Tilatukijärjestelmän täytäntöönpano uusissa jäsenvaltioissa, jotka ovat soveltaneet yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää

28 artikla

Yleiset säännökset

1. Jollei tässä luvussa muuta säädetä, tätä asetusta sovelletaan uusiin jäsenvaltioihin, jotka ovat soveltaneet yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää.

2. Tässä asetuksessa olevia viittauksia asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklaan pidetään viittauksina kyseisen asetuksen 57 artiklaan.

3. Uusi jäsenvaltio voi asetuksen (EY) N:o 73/2009 57 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi vahvistaa edustavan kauden, joka edeltää tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta.

4. Tämän asetuksen viittauksia ”viitekauteen” pidetään viittauksina tilatukijärjestelmän ensimmäiseen soveltamisvuoteen tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 59 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettuun viitekauteen.

29 artikla

Tukioikeuksien ensimmäinen jako

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 59 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi uuden jäsenvaltion on vahvistettava kyseisessä kohdassa tarkoitettu tukikelpoisten hehtaarien määrä tukioikeuksien vahvistamiseksi tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoitettujen hehtaarien määrän perusteella, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisen asetuksen 59 artiklan 3 kohdan soveltamista.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, uusi jäsenvaltio voi vahvistaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten hehtaarien määrän tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltäneen vuoden osalta ilmoitettujen hehtaarien määrän perusteella.

Jos viljelijöiden tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoittama tukikelpoisten hehtaarien määrä on alhaisempi kuin ensimmäisen alakohdan mukaisesti vahvistettu tukikelpoisten hehtaarien määrä, uusi jäsenvaltio voi jakaa uudelleen, kokonaan tai osittain, ilmoittamattomia hehtaareja vastaavat määrät, joilla täydennetään tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna jaettuja tukioikeuksia. Täydennysosa lasketaan jakamalla kyseinen määrä jaettujen tukioikeuksien lukumäärällä.

3. Jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 59 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, se voi tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävästä kalenterivuodesta alkaen tunnistaa tukikelpoiset viljelijät, vahvistaa alustavasti kyseisessä kohdassa tarkoitettujen hehtaarimäärien ja tarkistaa alustavasti tämän asetuksen 25 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja edellytykset.

Tukioikeuksien arvo lasketaan jakamalla asetuksen (EY) N:o 73/2009 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan mukaisesti jaettujen tukioikeuksien kokonaismäärällä, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisen asetuksen 61 artiklan soveltamista.

4. Viljelijälle on annettava alustavat tukioikeudet tiedoksi vähintään kuukausi ennen asetuksen (EY) N:o 73/2009 56 artiklan 1 kohdan mukaisesti hakemukselle vahvistettua määräpäivää.

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen nautayksikköinä (NY) ilmaistun maataloustoiminnan laskemiseksi viljelijällä jäsenvaltion vahvistamana ajanjaksona olleiden eläinten lukumäärä muutetaan nautayksiköiksi 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn muuntotaulukon avulla. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisen maataloustoiminnan tarkastamiseksi sovelletaan 14 artiklan 4, 5 ja 6 kohtaa.

3 LUKU

**Tuotantosidonnaisen tuen sisällyttäminen
tilatukijärjestelmään**

1 jakso

**Hedelmä- ja vihannesalan sisällyttäminen
tilatukijärjestelmään**

30 artikla

Yleiset säännöt

1. Tukioikeuksien määrän vahvistamiseksi ja määrittämiseksi osana hedelmä- ja vihannesalan sisällyttämistä tilatukijärjestelmään sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevaa A jaksoa, jollei tämän asetuksen 31 artiklasta ja, jos jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklassa säädettyä mahdollisuutta, tämän asetuksen 32 artiklasta muuta johdu.

2. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 40 artiklaa sovelletaan tarvittaessa kaikkien niiden tukioikeuksien arvoon, jotka olivat voimassa ennen hedelmien ja vihannesten tuen sisällyttämistä tilatukijärjestelmään, ja hedelmien ja vihannesten tuelle laskettuihin viitemääriin.

3. Tämän asetuksen soveltamiseksi hedelmä- ja vihannesalalla tilatukijärjestelmän ensimmäinen soveltamisvuosi on vuosi, jona jäsenvaltio vahvistaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevassa A jaksossa tarkoitetut määrät ja tukikelpoiset hehtaarit, ottaen huomioon kyseisen kohdan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu vapaaehtoinen kolmen vuoden siirtymäkausi.

31 artikla

Erityiset säännöt

1. Jos viljelijällä ei tukioikeuksien vahvistamista koskevaan viimeiseen hakupäivään mennessä ole tukioikeuksia tai jos hänellä on ainoastaan erityistukioikeuksia, hän saa asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan A jakson mukaisesti hedelmien ja vihannesten osalta lasketut tukioikeudet.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös, jos viljelijä on vuokrannut tukioikeuksia tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden ja hedelmä- ja vihannesalan tilatukijärjestelmään sisällyttämisvuoden välisenä aikana.

2. Jos viljelijälle on myönnetty tai hän on ostanut tai saanut tukioikeuksia tukioikeuksien vahvistamista koskevaan viimeiseen hakupäivään mennessä, hänen tukioikeuksiensa arvo ja määrä lasketaan uudelleen seuraavasti:

a) tukioikeuksien lukumäärä vastaa viljelijän hallussa olevien tukioikeuksien lukumäärää korotettuna sillä hehtaarimäärällä, joka on vahvistettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan A jakson 3 kohdan mukaisesti hedelmille ja vihanneksille, ruokaperunoille ja taimitarhoille;

b) arvo saadaan jakamalla viljelijän hallussa olevien tukioikeuksien yhteenlaskettu arvo ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan A jakson 2 kohdan mukaisesti hedelmien ja vihannesten tuelle laskettu viitemäärä tämän kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistetulla lukumäärällä.

Tässä kohdassa tarkoitettussa laskennassa ei oteta huomioon erityistukioikeuksia.

3. Ennen tilatukihakemuksen jättöpäivää toisille vuokratut tukioikeudet otetaan huomioon 2 kohdassa tarkoitettussa laskennassa. Tukioikeudet, jotka on vuokrattu toisille 27 artiklassa tarkoitetun sopimusekseen perusteella, on kuitenkin otettava huomioon tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa laskennassa ainoastaan, jos vuokraedellytyksiä voidaan muuttaa.

32 artikla

Alueellinen täytäntöönpano

1. Jos jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, viljelijälle myönnetään tukioikeuksien määrä, joka vastaa hedelmien ja vihannesten sekä ruokaperunoiden viljelyalana ja taimitarhoina olevien uusien tukikelpoisten hehtaarien määrää, jotka hän on ilmoittanut vuoden 2008 yhtenäishakemuksessaan.

Tukioikeuksien arvo on laskettava puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat hedelmien ja vihannesten sekä ruokaperunoiden ja taimitarhojen osalta vahvistaa tukioikeuksien lisämäärän viljelijää kohden puolueettomin perustein asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan A jakson mukaisesti.

2 jakso

Viini

1 alajakso

**Siirtyminen viinialan tukiohjelmista
tilatukijärjestelmään**

33 artikla

Yleiset säännöt

1. Tukioikeuksien määrän vahvistamiseksi ja määrittämiseksi silloin kun siirrytään viinialan tukiohjelmista tilatukijärjestelmään sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevaa C jaksoa, jollei tämän asetuksen 34 artiklasta ja, jos jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 tai 71 f artiklassa tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 47 tai 58 artiklassa säädettyä mahdollisuutta, tämän asetuksen 35 artiklasta muuta johdu.

2. Jäsenvaltiot voivat tunnustaa tukielpoiset viljelijät 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen jakaakseen tukioikeudet, jotka seuraavat siirtymisestä viinin tukiohjelmista tilatukijärjestelmään.

3. Tämän asetuksen 18 artiklan soveltamiseksi viinialalla tilatukijärjestelmän ensimmäinen soveltamisvuosi on vuosi, jona jäsenvaltio määrittää asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevassa C jaksossa tarkoitetut määrät ja tukielpoiset hehtaarit.

34 artikla

Erityiset säännöt

1. Jos viljelijällä ei tämän asetuksen mukaisesti vahvistettuun tukioikeuksien vahvistamista koskevaan viimeiseen hakupäivään mennessä ole tukioikeuksia tai jos hänellä on ainoastaan erityistukioikeuksia, hän saa asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan C jakson mukaisesti viinin osalta lasketut tukioikeudet.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös, jos viljelijä on vuokratnut tukioikeuksia tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden ja tukiohjelmista poissuuttamisvuoden välisenä aikana.

2. Jos viljelijälle on jaettu tai hän on ostanut tai saanut tukioikeuksia tämän asetuksen mukaisesti vahvistettuun tukioikeuksien vahvistamista koskevaan viimeiseen hakupäivään mennessä, hänen tukioikeuksiensa arvo ja lukumäärä lasketaan uudelleen seuraavasti:

- a) tukioikeuksien lukumäärä vastaa viljelijän hallussa olevien tukioikeuksien lukumäärää, korotettuna sillä hehtaarimäärällä, joka on vahvistettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan C jakson mukaisesti;
- b) arvo saadaan jakamalla viljelijän hallussa olevien tukioikeuksien yhteenlaskettu arvo ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan C jakson mukaisesti laskettu viitemäärä tämän kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistetulla lukumäärällä.

Tässä kohdassa tarkoitetussa laskennassa ei oteta huomioon erityistukioikeuksia.

3. Ennen tämän asetuksen mukaisesti vahvistettua tilatukihakemuksen viimeistä jättöpäivää toisille vuokratut tukioikeudet otetaan huomioon 2 kohdassa tarkoitetussa laskennassa.

35 artikla

Alueellinen täytäntöönpano

1. Jos jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 tai 71 f artiklassa tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 47 tai 58 artiklassa säädettyä mahdollisuutta, viljelijälle myönnetään

tukioikeuksien määrä, joka vastaa viininviljelyksessä olevien uusien tukielpoisten hehtaarien määrää, jotka hän on ilmoittanut vuoden 2009 yhtenäishakemuksessaan.

Tukioikeuksien arvo on laskettava puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vahvistaa tukioikeuksien määrän viljelijää kohden puolueettomin perustein asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan C jakson mukaisesti.

2 alajakso

Raivaus

36 artikla

Alueellinen keskiarvo

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä IX olevan B jakson mukaisen tukioikeuksien arvon määrittämiseksi jäsenvaltion on vahvistettava alueellinen keskiarvo asianmukaisella alueellisella tasolla. Alueellinen keskiarvo on vahvistettava jäsenvaltioiden asettamana ajankohtana. Sitä voidaan tarkistaa vuosittain. Se perustuu kyseisen alueen viljelijöille myönnettyjen tukioikeuksien arvoon. Sitä ei saa eriyttää tuotantoalojen mukaan.

IV OSASTO

ERITYISTUKI

1 LUKU

Yleiset säännöt

37 artikla

Tukielpoisuus erityistukitoimenpiteiden osalta

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava erityistukitoimenpiteitä varten tukielpoisuusperusteet asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädettyissä rajoissa ja tässä osastossa säädettyin edellytyksin.

2. Jäsenvaltioiden on pantava tämä osasto ja erityisesti edellä oleva 1 kohta täytäntöön puolueettomin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

38 artikla

Tuen johdonmukaisuus ja kasautuminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava seuraavien seikkojen keskinäinen johdonmukaisuus:

- a) erityistukitoimenpiteet ja muilla yhteisön tukivälineillä täytäntöön pannut toimenpiteet;
- b) erilaiset erityistukitoimenpiteet;

- c) erityistukitoimenpiteet ja valtiontuilla rahoitetut toimenpiteet.

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, etteivät erityistukitoimenpiteet vaikuta haittaavasti muilla yhteisön tukivälineillä tai valtiontuella täytäntöön pantaviin toimenpiteisiin.

2. Jos erityistukitoimenpiteen mukaista tukea voidaan myöntää myös muilla yhteisön tukivälineillä täytäntöön pantavien toimenpiteiden tai muiden erityistukitoimenpiteiden osana, jäsenvaltioiden on varmistettava, että viljelijä voi saada tukea tietyn toimeen ainoastaan yhdestä tällaisesta toimenpiteestä.

39 artikla

Tukitoimenpiteiden edellytykset

1. Erityistukitoimenpiteet eivät saa korvata pakollisten velvoitteiden, etenkin asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä II säädettyjen lakisääteisten hoitovaatimusten ja liitteessä III säädettyjen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksen noudattamista eivätkä muiden asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamista.

2. Erityistukitoimenpiteitä ei saa käyttää verojen rahoitukseen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden täytäntöön panemat erityistukitoimenpiteet voidaan varmentaa ja niitä voidaan valvoa.

2 LUKU

Erityiset säännöt

40 artikla

Tietyt maatalouden muodot, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta

Jäsenvaltioiden on määriteltävä tietyt maatalouden muodot, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta ja joista maksettavasta vuotuisesta lisätuesta säädetään asetuksen (EY) 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa. Näistä tietyistä maatalouden muodoista on saatava huomattavia ja mitattavissa olevia ympäristöhyötyjä.

41 artikla

Maataloustuotteiden laadun parantaminen

Maataloustuotteiden laadun parantamisen vuotuinen lisätuki, josta säädetään asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa, voi erityisesti auttaa viljelijöitä

a) täyttämään edellytykset, joita vaaditaan osallistuttaessa yhteisön elintarvikkeiden laaturjestelmiin, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 2 kohdan b alakohdassa mainituissa säädöksissä sekä komission asetuksissa (EY) N:o 1898/2006 ⁽¹⁾, (EY) N:o 1216/2007 ⁽²⁾, (EY) N:o 889/2008 ⁽³⁾ ja (EY) N:o 114/2009 ⁽⁴⁾; tai

b) osallistumaan yksityisiin tai kansallisiin elintarvikkeiden laaturjestelmiin.

Jos erityistukitoimenpiteitä myönnetään ensimmäisen alakohdan b alakohdan soveltamiseksi, komission asetuksen (EY) N:o 1974/2006 ⁽⁵⁾ 22 artiklan 2 kohdan vaatimuksia sovelletaan soveltuvin osin.

42 artikla

Maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa säädetyn, maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantamiseen tarkoitettujen viljelijöille maksettavan vuotuisen lisätuen tarkoituksena on oltava kannustaa viljelijöitä parantamaan maataloustuotteidensa kaupan pitämistä antamalla tuotteista tai niiden tuotantomenetelmistä parempaa tietoa ja/tai markkinoimalla niiden laatua tai ominaispiirteitä.

2. Asetuksen (EY) N:o 501/2008 4, 5 ja 6 artiklaa sekä liitteitä I ja II sovelletaan soveltuvin osin.

43 artikla

Eläinten hyvinvointia koskevien tiukennettujen vaatimusten soveltaminen

1. Vahvistaessaan tukikelpoisuusedellytyksiä asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa säädettyä eläinten hyvinvointia koskevia tiukempia vaatimuksia soveltaville viljelijöille maksettavaa erityistukea varten jäsenvaltioiden on otettava huomioon seuraavat seikat:

- maatalouden muoto;
- maatilan koko eläintiheyden tai eläinten ja työntekijöiden lukumäärän perusteella; ja
- käytössä oleva tilanhoitojärjestelmä.

2. Tiukemmat eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset ylittävät sovellettavissa yhteisön ja kansallisissa lainsäädännöissä, erityisesti asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä II olevassa C kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä, säädetyt vähimmäisvaatimukset. Näihin käytäntöihin voivat kuulua asetuksen (EY) N:o 1974/2006 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen parannettujen standardit.

⁽¹⁾ EUVL L 369, 23.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 275, 19.10.2007, s. 3.

⁽³⁾ EUVL L 250, 18.9.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 38, 7.2.2009, s. 26.

⁽⁵⁾ EUVL L 368, 23.12.2006, s. 15.

44 artikla

Erityiset maatalousalan toimet, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle

1. Vahvistaessaan tukikelpoisuusedellytyksiä asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohdassa säädettyjä erityisiä maatalousalan toimia, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, toteuttaville viljelijöille maksettavaa erityistukea varten jäsenvaltioiden on otettava huomioon seuraavat seikat:

- a) ympäristötavoitteet alueella, jolla toimenpide toteutetaan, ja
- b) muista yhteisön tukivälineistä tai muista erityistukitoimenpiteistä jo myönnetty tuki tai valtiontuki.

2. Asetuksen (EY) N:o 1974/2006 27 artiklan 2–6, 8, 9 ja 13 kohtaa sekä 48 ja 53 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin erityisiä maatalousalan toimia, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, toteuttaville viljelijöille maksettavaan erityistukeen.

3. Komissio arvioi, ovatko jäsenvaltioiden sille ilmoittamat erityisiä maatalousalan toimia, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, toteuttaville viljelijöille maksettavaa erityistukea varten ehdotetut toimenpiteet, asetuksen (EY) N:o 73/2009 ja tämän asetuksen mukaisia.

Jos komissio katsoo, että ehdotetut toimenpiteet ovat näiden säännösten mukaisia, se hyväksyy toimenpiteet asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 2 kohdan a kohdan ii alakohdan nojalla neljän kuukauden kuluessa siitä, kun säädetty tiedot on toimitettu tämän asetuksen 50 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jos komissio katsoo, etteivät ehdotetut toimenpiteet ole näiden säännösten mukaisia, se pyytää jäsenvaltiota tarkistamaan toimenpiteitä ja ilmoittamaan niistä komissiolle. Komissio hyväksyy toimenpiteet, jos se katsoo, että tarkistukset on tehty asianmukaisesti.

45 artikla

Erityishaitat, joita viljelijöille aiheutuu maito-, naudan- ja vasikanliha-, lampaanliha-, vuohenliha- ja riisialoilla

1. Vahvistaessaan tukikelpoisuusedellytyksiä asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan b alakohdassa erityishaitoista, joita viljelijöille aiheutuu maito-, naudan- ja vasikanliha-, lampaanliha-, vuohenliha- ja riisialoilla taloudellisesti haavoittuvilla tai ympäristöllisesti herkillä alueilla taikka näillä samoilla

aloilla taloudellisesti haavoittuvia maatalouden muotoja harjoitettaessa, maksettavaa erityistukea varten jäsenvaltioiden on määriteltävä taloudellisesti ja/tai ympäristöllisesti herkäät alueet ja/tai tukikelpoiset taloudellisesti haavoittuvat maatalouden muodot ottaen erityisesti huomioon asianomaiset tuotantorakenteet ja -olosuhteet.

2. Erityistukea ei saa liittää markkinahintojen vaihteluun eikä se saa vastata hinnanerokorvausjärjestelmää.

46 artikla

Alueet, joilla sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämisohjelmia

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä erityistukea koskevien toimenpiteiden tukikelpoisuusedellytyksissä alueilla, joihin sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämisohjelmia, jotta varmistetaan, ettei maata jätetä viljelemättä ja/tai korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat, on erityisesti

- a) mainittava, miten tukikelpoisten viljelijöiden tilakohtaiset viitemäärät vahvistetaan, ja
- b) mainittava rakenneuudistus- ja/tai kehittämisohjelmat ja/tai niiden hyväksymisedellytykset.

2. Jos viljelijä, jolla ei ole lainkaan tukioikeuksia, hakee 1 kohdassa tarkoitettua tukea, hän voi saada enintään kyseisenä ajankohtana hallussaan olevia (omistamiaan tai vuokraamiaan) hehtaareja vastaavan määrän tukioikeuksia.

Jos viljelijä, jolla on tukioikeuksia, hakee 1 kohdassa tarkoitettua tukea, hän voi saada enintään kyseisenä ajankohtana niitä hallussaan olevia hehtaareja, joihin hänellä ei ole tukioikeuksia, vastaavan määrän tukioikeuksia.

Viljelijän hallussa jo olevan kunkin tukioikeuden yksikköarvoa voidaan korottaa.

Kunkin tämän kohdan mukaisesti, kolmatta alakohtaa lukuun ottamatta, saadun tukioikeuden arvo lasketaan jakamalla jäsenvaltion vahvistama tilakohtainen viitearvo toisessa alakohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien määrällä.

3. Hehtaarikohtaisen määrän korotus asetuksen (EY) N:o 73/2009 131 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä vahvistetaan jakamalla viljelijän viitemäärä niiden tukikelpoisten hehtaarien määrällä, jotka viljelijä ilmoittaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei erityishaitoista, joita aiheutuu viljelijöille alueilla, joihin sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämisohjelmia ja joista myönnetään erityistukea, saa korvasta samaan tarkoitukseen muiden tällaisten ohjelmien perusteella.

47 artikla

Sato-, eläin- ja kasvivakuutus

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava edellytykset, joilla sato-, eläin- ja kasvivakuutus sopimusten maksuihin voidaan myöntää erityistukea asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun mukaisesti.
2. Sopimuksissa on vahvistettava
 - a) vakuutuksen piiriin kuuluvat riskit;
 - b) vakuutuksen kattamat taloudelliset tappiot; ja
 - c) maksettu vakuutusmaksu ilman veroja.
3. Sopimukset saavat kattaa vain yhden vuoden tuotannon. Jos sopimuskausi jakautuu kahdelle kalenterivuodelle, jäsenvaltion on varmistettava, ettei samasta sopimuksesta makseta korvausta kahdesti.
4. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, joita noudatetaan laskettaessa viljelijän keskimääräisen vuosituotannon tuhoja asetuksen (EY) N:o 73/2009 70 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
5. Viljelijän on ilmoitettava jäsenvaltiolle joka vuosi vakuutusensa numero ja annettava jäljennös sopimuksesta ja todiste vakuutusmaksun maksamisesta.

48 artikla

Eläin- ja kasvitauteihin sekä ympäristövahinkoihin liittyvät keskinäiset rahastot

1. Säännöissä, jotka jäsenvaltiot määrittelevät asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 9 kohdan mukaisesti keskinäisille rahastoille, jotka voivat saada taloudellista korvausta kyseisen asetuksen 68 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin eläin- ja kasvitauteihin ja ympäristövahinkoihin, on erityisesti oltava
 - a) keskinäisten rahastojen rahoitusehdot;
 - b) eläin- tai kasvitauteiden esiintymät taikka ympäristövahingot, joista voidaan maksaa korvausta viljelijälle, ja tarvittaessa maantieteellinen raja; ja
 - c) perusteet sen arvioimiseksi, onko viljelijöille aiheellista maksaa korvauksia tietyn tapahtuman vuoksi;
 - d) menetelmät asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti taloudelliseksi tappioiksi luettavien lisäkustannusten laskemiseksi;
 - e) asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen hallinnollisten kustannusten laskutapa;

- f) niiden kustannusten rajoitukset, joille voidaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan mukaisesti hakea taloudellista tukea;
 - g) keskinäisten rahastojen kansallisen lain mukainen hyväksymismenettely;
 - h) menettelysäännöt; ja
 - i) sääntöjen noudattamistarkastukset ja tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen liittyvät menettelyt, joita sovelletaan keskinäiseen rahastoon sen hyväksymisen jälkeen.
2. Jos keskinäisen rahaston maksaman taloudellisen tuen lähde on kaupallinen laina, sen vähimmäiskesto saa olla yksi vuosi ja enimmäiskesto viisi vuotta.
 3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden viljelijäväestö saa tiedon
 - a) kaikista hyväksytyistä keskinäisistä rahastoista;
 - b) ehdoista, joilla johonkin tiettyyn keskinäiseen rahastoon liitetään; ja
 - c) keskinäisten rahastojen rahoitusjärjestelyistä.

49 artikla

Erityistukitoimenpiteiden rahoitusta koskevat säännökset

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä III.
2. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 7 kohdan neljännen alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat pyytää minkä tahansa kalenterivuoden 1 päivään elokuuta mennessä vuodesta 2010 alkaen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen määrien tarkistusta, jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 7 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettua laskutapaa soveltamalla saatu määrä kyseisenä varainhoitovuonna eroaa enemmän kuin 20 prosenttia tämän asetuksen liitteessä III vahvistetusta määrästä.

Komission antamaa tarkistettua määrää sovelletaan pyyntöä seuraavasta kalenterivuodesta.

V OSASTO

TIEDONANNOT JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Tiedonannot

50 artikla

Päätöksistä ilmoittaminen

1. Jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 28 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 38 artiklassa, 41 artiklan 2–5 kohdassa, 45 artiklan 1 ja 3 kohdassa, 46 artiklan 1 ja 3 kohdassa,

47 artiklan 1–4 kohdassa, 48 ja 49 artiklassa, 51 artiklan 1 kohdassa ja 67 artiklassa sekä tämän asetuksen 11 artiklan 2 kohdassa säädettyjä mahdollisuuksia, sen on ilmoitettava komissiolle tehdyn päätöksen yksityiskohdat ja valitun vaihtoehdon soveltamisesta tehdyn päätöksen perustelut ja puolueettomat perusteet seuraavasti:

- a) vuoteen 2010 sovellettavien päätöksen osalta kahden viikon kuluessa
 - i) tämän asetuksen voimaantulopäivästä; tai
 - ii) päätöksen tekopäivänä, jos se on myöhäisempi kuin tämän asetuksen voimaantulopäivä; ja
- b) muissa tapauksissa viimeistään 1 päivänä elokuuta 2010.

Jos jäsenvaltio tekee asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklan 2–5 kohdassa säädettyjen mahdollisuuksien käytöstä uuden päätöksen, sen on ilmoitettava komissiolle tehdyn päätöksen yksityiskohdat ja valitun vaihtoehdon soveltamisesta tehdyn päätöksen perustelut ja puolueettomat perusteet kahden viikon kuluessa päätöksen tekemisestä.

2. Jos uusi jäsenvaltio aikoo lopettaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamisen asetuksen (EY) N:o 73/2009 122 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sen on toimitettava komissiolle viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävänä 1 päivänä elokuuta tiedot tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta, kyseisen asetuksen 55 artiklan 3 kohdan, 57 artiklan 3–6 kohdan, 59 artiklan 3 kohdan sekä 61 artiklan mukaiset mahdollisuudet mukaan luettuina, sekä päätöksentekoa koskevista puolueettomista perusteista.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään tukitoimenpiteen ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta erityistukitoimenpiteet, joita ne aikovat soveltaa.

Tiedot on annettava liitteessä IV olevan A osan mukaisesti muista paitsi erityisiin maatalousalan toimiin, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, liittyvistä erityistukitoimenpiteistä, joita koskevat tiedot annetaan kyseisessä liitteessä olevan B osan mukaisesti.

51 artikla

Tilastot ja raportit

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi sähköisesti komissiolta saatavalla lomakkeella seuraavat tiedot:

1. viimeistään asianomaisen vuoden 1 päivänä syyskuuta
 - a) kuluvan vuoden tilatukihakemusten kokonaismäärä, tukioikeuksien kokonaismäärä ja niihin liittyvien tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärä; jos tilatukijärjestelmä pannaan täytäntöön alueellisesti, kyseiset tiedot on eriteltävä alueittain. Tiedot tilatukijärjestelmän ensimmäiseltä soveltamisvuodelta perustuvat väliaikaisiin tukioikeuksiin;
 - b) jos sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan mukaisia toimenpiteitä, jäsenvaltioiden on ilmoitettava kunkin toimenpiteen ja tapauksen mukaan alan osalta kuluvalle vuodelle haetun tuen kokonaismäärä;
2. viimeistään seuraavan vuoden 1 päivänä toukokuuta tilatukijärjestelmän ensimmäiseltä soveltamisvuodelta 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tiedot, jotka perustuvat lopullisiin tukioikeuksiin;
3. viimeistään seuraavan vuoden 15 päivänä syyskuuta
 - a) tietynä vuonna aktivoitujen tai ei-aktivoitujen olemassa olevien tukioikeuksien kokonaisarvo ja aktivointia varten tarvittavien hehtaarien lukumäärä. Jos tilatukijärjestelmä pannaan täytäntöön alueellisesti, kyseiset tiedot on eriteltävä tukioikeuksittain ja alueittain;
 - b) lopulliset tiedot edelliselle vuodelle hyväksytyjen tilatukihakemusten kokonaismäärästä ja vastaavasti myönnettyjen tukien kokonaismäärästä sen jälkeen, kun on tarvittaessa sovellettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 7 ja 9 artiklassa, 11 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 21, 22 ja 23 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä, sekä edellisen vuoden 31 päivänä joulukuuta kansallisessa varannossa jäljellä olevien määrien yhteissummasta ja vastaavien tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärästä; jos tilatukijärjestelmä pannaan täytäntöön alueellisesti, kyseiset tiedot on eriteltävä alueittain;
 - c) asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan osalta edelliseltä vuodelta tuensaajien kokonaismäärä ja niiden tukien määrä, jotka on myönnetty kullekin toimenpiteelle ja tapauksen mukaan kullekin asianomaiselle alalle; ja
 - d) vuosikertomus, joka jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan täytäntöönpanosta ja jossa on oltava tämän asetuksen liitteessä V luetellut tiedot;
4. viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2012 kertomus vuosina 2009, 2010 ja 2011 täytäntöönpannusta erityistukitoimenpiteistä, niiden vaikutuksista jäsenvaltioiden tavoitteisiin ja täytäntöönpanossa mahdollisesti ilmenneistä ongelmista.

2 LUKU

Loppusäännökset

52 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (EY) N:o 795/2004 ja (EY) N:o 639/2009.

Niitä sovelletaan kuitenkin edelleen tukihakemuksiin, jotka liittyvät ennen 1 päivää tammikuuta 2010 alkaviin palkkiokausiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä lokakuuta 2009.

53 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010, lukuun ottamatta 11 artiklan 2 kohtaa ja 50 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, joita sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

LIITE I

Luettelo 2 artiklan c alakohdassa tarkoitetuista peltokasveista

CN-koodi	ja kuvaus
I. VILJAT	
1001 10 00	Durumvehnä
1001 90	Muu vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, ei kuitenkaan durumvehnä
1002 00 00	Ruis
1003 00	Ohra
1004 00 00	Kaura
1005	Maissi
1007 00	Durra
1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet; muu vilja
0709 90 60	Sokerimaissi
II. ÖLJYKASVIEN SIEMENET	
1201 00	Soijapavut
ex 1205 00	Rapsin siemenet
ex 1206 00 10	Auringonkukan siemenet
III. VALKUAISKASVIT	
0713 10	Herneet
0713 50	Härkäpavut
ex 1209 29 50	Makeat lupiinit
IV. PELLAVA	
ex 1204 00	Pellavansiemenet (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Kuiduntuotantoon tarkoitettu raaka tai liotettu pellava (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
V. HAMPPU	
ex 5302 10 00	Kuiduntuotantoon tarkoitettu raaka tai liotettu hamppu (<i>Cannabis sativa</i> L.)

LIITE II

11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut päivämäärät

Jäsenvaltio ja alueet	Päivämäärä
Espanja: Kastilia-La Mancha	1. kesäkuuta
Espanja: Aragonia, Asturias, Baleaarit, Kantabria, Kastilia ja León, Katalonia, Galicia, Madrid, Murcia, Baskimaa, La Rioja, Valencia	1. heinäkuuta
Espanja: Andalusia	1. syyskuuta
Espanja: Extremadura	15. syyskuuta
Espanja: Navarra	15. elokuuta
Ranska: Aquitaine, Midi-Pyrénées ja Languedoc-Roussillon	1. heinäkuuta
Ranska: Alsace, Auvergne, Bourgogne, Bretagne, Centre, Champagne-Ardenne, Corse, Franche-Comté, Île-de-France, Limousin, Lorraine, Nord-Pas-de-Calais, Basse-Normandie, Haute-Normandie, Pays-de-la-Loire (lukuun ottamatta Loire-Atlantiquen ja Vendéen departementteja), Picardie, Poitou-Charentes, Provence-Alpes-Côte-d'Azur ja Rhône-Alpes	15. heinäkuuta
Ranska: Loire-Atlantiquen ja Vendéen departementit	15. lokakuuta
Itävalta	30. kesäkuuta

LIITE III

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketut 49 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut määrät

	(milj. euroa)
Belgia	8,6
Tanska	15,8
Saksa	42,6
Irlanti	23,9
Kreikka	74,3
Espanja	144,4
Ranska	97,4
Italia	144,9
Luxemburg	0,8
Malta	0,1
Alankomaat	31,7
Itävalta	11,9
Portugali	21,7
Suomi	4,8
Slovenia	2,4
Ruotsi	13,9
Yhdistynyt kuningaskunta	42,8

LIITE IV

Komissiolle 50 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot

A OSA

Kaikista erityistukitoimenpiteistä paitsi erityisiin maatalousalan toimiin, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, liittyvistä toimenpiteistä

- a) toimenpiteen nimi ja viittaus asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan asianmukaiseen säännökseen;
- b) kunkin toimenpiteen kuvaus, jossa mainitaan ainakin
 - i) asianomaiset alat,
 - ii) toimenpiteen kesto,
 - iii) toimenpiteen tavoitteet,
 - iv) sovellettavat tukikelpoisuusehdot,
 - v) ohjeellinen tukitaso,
 - vi) toimenpiteeseen varattu kokonaismäärä,
 - vii) toimenpiteen määrärahojen enimmäismäärän vahvistamiseen tarvittavat tiedot, ja
 - viii) toimenpiteen rahoituslähde;
- c) yhteisön tukijärjestelmiin tai valtiontuilla rahoitettuihin toimenpiteisiin erityistukitoimenpiteen alalla tai sektorilla kuuluvat toimenpiteet ja tarvittaessa niiden välinen rajanjako;
- d) tarvittaessa kuvaus seuraavista:
 - i) asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen tiettyjen maatalouden muodot, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta,
 - ii) asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettujen tiukemman eläinten hyvinvointia koskevien vaatimukset,
 - iii) asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen taloudellisesti haavoittuvien ja/tai ympäristöllisesti herkkien alueiden ja/tai näillä samoilla aloilla taloudellisesti haavoittuvien maatalouden muodot,
 - iv) asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen rakenneuudistus- ja/tai kehittämissuunnitelmien.

B OSA

Kaikista erityisiin maatalousalan toimiin, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, liittyvistä erityistukitoimenpiteistä

- a) toimenpiteen nimi;
- b) toimenpiteen kattama maantieteellinen alue;
- c) kuvaus ehdotetusta toimenpiteestä ja odotettu ympäristövaikutus suhteessa ympäristöllisiin tarpeisiin ja painopisteisiin ja erilaisiin todennettaviin tavoitteisiin;
- d) tukitoimien, soveltamisalan ja toimien toimintaperiaatteiden sekä indikaattorien, määrällisten tavoitteiden ja tarvittaessa tuensaajien määrittely;

- e) perusteet ja hallinnolliset säännöt, joilla varmistetaan, ettei tukitoimiin saada tukea muista yhteisön tukijärjestelmistä;
 - f) asetuksen (EY) N:o 1974/2006 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen todisteiden, joiden perusteella komissio voi tarkistaa laskelmien johdonmukaisuuden ja uskottavuuden;
 - g) yksityiskohtainen kuvaus lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käytön vähimmäisvaatimusten ja muiden asetuksen (EY) N:o 1974/2006 liitteessä II olevan A osan 5.3.2.1 kohdassa tarkoitettujen pakollisten vaatimusten kansallisesta täytäntöönpanosta;
 - h) kuvaus menetelmistä ja agronomisista oletuksista ja muuttujista (myös asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista, kunkin sitoumustyyppin yhteydessä sovellettavista perustason vaatimuksista), joita on käytetty vertailukohtana laskelmissa, jotka koskevat tehdystä sitoumuksesta aiheutuvia a) lisäkustannuksia ja b) tulonmenetyksiä; näissä menetelmissä on tarvittaessa otettava huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti maksettu tuki; tarvittaessa menetelmä, jota on käytetty asetuksen (EY) N:o 1974/2006 27 artiklan 9 kohdan mukaisten muiden yksiköiden muuntamiseksi;
 - i) tuen määrät,
 - j) tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 1974/2006 liitteessä II olevan A osan 5.3.2.1.4 kohdan viidennessä ja kuudennessa luetelmakohdassa tarkoitettujen tietojen.
-

LIITE V

Asetuksen 51 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun keskinäisiä rahastoja koskevaan vuosikertomukseen sisällytettävät tiedot

Tietojen on sisällettävä

- a) luettelo hyväksytyistä keskinäisistä rahastoista ja niihin kuuluvien viljelijöiden määrä rahastoittain;
 - b) tarvittaessa uuden keskinäisen rahaston perustamisesta aiheutuneet hallinnolliset kulut;
 - c) rahoituslähde asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 6 kohdan a tai c alakohdan mukaisesti ja tarvittaessa sovelletun lineaarisen vähennyksen määrä ja siihen liittyvät tuet;
 - d) korvattavat taloudelliset tappiot kunkin hyväksytyt rahaston ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 1 kohdan mukaisen korvaussyyn mukaan;
 - e) korvausta saaneiden viljelijöiden määrä kunkin hyväksytyt rahaston ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 1 kohdan mukaisen korvaussyyn mukaan;
 - f) kunkin hyväksytyt rahaston menot korvattujen taloudellisten tappioiden mukaan eriteltynä;
 - g) kunkin rahaston asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu rahoitusosuus prosentteina ja maksettuna määränä; ja
 - h) kokemukset keskinäisiä rahastoja koskevan erityistukitoimenpiteen täytäntöönpanosta.
-

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1121/2009,**annettu 29 päivänä lokakuuta 2009,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sen IV ja V osastossa säädettyjen viljelijätukijärjestelmien osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

Vähimmäispinta-ala olisi vahvistettava ottaen huomioon eräiden jäsenvaltioiden maatilojen koot ja eräiden tuotantojen erityisedellytykset.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19 päivänä tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 29 artiklan 4 kohdan a alakohdan, 87 artiklan 4 kohdan, 89 artiklan 2 kohdan, 91 artiklan 2 kohdan, 101 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, 103 artiklan 1 kohdan, 142 artiklan c, e, q ja s alakohdan sekä 147 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksella (EY) N:o 73/2009 kumotaan ja korvataan yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 ⁽²⁾. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV ja IV a osastossa säädettyjen tukijärjestelmien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat mainitun asetuksen IV ja IV a osastossa säädettyjä tukijärjestelmiä sekä kesannoidun maan käyttöä raaka-aineiden tuottamiseen, 29 päivänä lokakuuta 2004 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1973/2004 ⁽³⁾. Asetusta (EY) N:o 1973/2004 on tarpeen mukauttaa asetuksella (EY) N:o 73/2009 ja erityisesti sen IV osastolla ja V osaston 2 ja 4 luvulla säädettyihin muutoksiin. Selkeyden ja yksinkertaistamisen vuoksi asetus (EY) N:o 1973/2004 olisi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.

(2) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osastossa säädettyjen järjestelmien tehokkaan hallinnon varmistamiseksi tuet, joita myönnetään eräissä kyseisistä järjestelmistä, olisi rajoitettava pinta-alojen vähimmäiskokoon (pinta-alatuki).

(3) Olisi estettävä kylvö ainoastaan pinta-alatuen saamiseksi. Olisi määriteltävä viljelykasvien kylvöön ja viljelyyn liittyvät tietyt edellytykset erityisesti valkuaiskasvien, riisin sekä hedelmien ja vihannesten osalta. Yhteisön maatalouskäytäntöjen moninaisuuden huomioon ottamiseksi olisi noudatettava paikallisia vaatimuksia.

(4) Yhden viljelyn lohkon osalta olisi samana vuonna sallittava ainoastaan yksi pinta-alatukihakemus paitsi silloin, kun tuki koskee siementen tuotantoa. Pinta-alatukea voidaan myöntää viljelykasveille, joihin sovelletaan yhteisön rakenne- tai ympäristöpolitiikkaan kuuluvaa tukijärjestelmää.

(5) Tukijärjestelmien sääntöjen mukaan silloin kun pinta-ala, määrä tai eläinten lukumäärä, jolle haetaan tukea, ylittää tietyn enimmäismäärän, pinta-alaa, määrää tai lukumäärää, jolle haetaan tukea, vähennetään suhteellisesti kyseisenä vuonna. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa komission ja jäsenvaltioiden välistä tiedonvaihtoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja määräajat, jotta komissio saisi tiedot pinta-aloista, määristä tai lukumääristä, joista on maksettu tukea.

(6) Riisin lajikohtaisen tuen maksuedellytykset ja laskenta riippuvat asetuksen (EY) N:o 73/2009 75 artiklassa kullekin tuottajajäsenvaltiolle vahvistetun perusalun tai vahvistettujen perusalujen lisäksi myös kyseisten perusalujen mahdollisesta jakamisesta osaperusaloihin, kunkin jäsenvaltion tämän alajaon tekemiseksi valitsemista puolueettomista perusteista, viljeltyjen lohkojen viljelyyn liittyvistä edellytyksistä ja alojen vähimmäiskoosta. Sen vuoksi olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt perusalujen ja niiden osa-alojen vahvistamista, hallinnointia ja viljelemistä varten.

(7) Jos havaitaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 76 artiklassa tarkoitettu perusalun ylittyminen, riisin lajikohtaista tukea on vähennettävä. Tämän vähennyksen laskentaa koskevien yksityiskohtaisien sääntöjen vahvistamiseksi olisi määriteltävä huomioon otettavat perusteet ja sovellettavat kertoimet.

⁽¹⁾ EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.⁽²⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 345, 20.11.2004, s. 1.

- (8) Riisin lajikohtaisen tuen maksujen seuranta edellyttää, että komissiolle on toimitettu tietyt perusalojen ja niiden osalojen viljelyyn liittyvät tiedot. Tätä tarkoitusta varten olisi määriteltävä tiedot, jotka jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle, sekä kyseisten tiedonantojen määräajat.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 77 ja 78 artiklassa säädetään perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden viljelijöille myönnettävästä tuesta, joka edellyttää viljelysopimusta ja jota maksetaan maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ vahvistetun kiintiön rajoissa. Sen vuoksi olisi vahvistettava kyseisen tuen myöntämisen edellytykset ja tarvittaessa tehtävä ristiinviittaukset asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädettyä kiintiöjärjestelmää koskeviin voimassa oleviin säännöksiin.
- (10) Olisi määriteltävä makeita lupiineja koskevat vaatimukset ja kokeet lupiinien karvauuden määrittämiseksi.
- (11) Valkuaiskasveja kylvetään joillain alueilla maataloudellisista syistä perinteisesti yhdessä viljojen kanssa. Tästä viljelystä saatava sato koostuu pääasiassa valkuaiskasveista. Tällä tavoin kylvettyjä aloja olisi valkuaiskasvipalkkion myöntämistä varten pidettävä valkuaiskasvien viljelyaloina.
- (12) Pähkinöiden tukijärjestelmän tehokkuuden ja moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi myönnettyä pinta-alatukea ei pitäisi käyttää toisarvoisten viljelmien tai yksittäisten puiden rahoittamiseen. Sen vuoksi olisi määriteltävä erikoistuneen tarhan palstojen vähimmäiskoko ja puiden vähimmäistiheys.
- (13) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 87 artiklassa säädetään mahdollisuudesta myöntää suoraa tukea yhden tai useamman siemenlajin tuotantoa varten. Kyseistä tukea voidaan myöntää ainoastaan perussiementen tai varmennettujen siementen tuotantoon, ja kyseiset tuotteet olisi määriteltävä selkeästi viittaamalla siementen varmentamista ja kaupan pitämistä koskeviin seuraaviin direktiiveihin: rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettu neuvoston direktiivi 66/401/ETY ⁽²⁾, viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annettu neuvoston direktiivi 66/402/ETY ⁽³⁾ ja öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annettu neuvoston direktiivi 2002/57/EY ⁽⁴⁾.
- (14) Tarkastusten mahdollistamiseksi perussiementen ja varmennettujen siementen tuotannosta olisi tehtävä viljelysopimuksia tai viljelyilmoituksia, jotka liitetään yhtenäishakemukseen, ja siemenlaitokset ja jalostajat olisi hyväksyttävä tai rekisteröitävä virallisesti.
- (15) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteen XIII mukaan tuotantotukea voidaan maksaa *Cannabis sativa* L. -lajikkeen perussiemenille ja varmennetuille siemenille, joiden tetrahydrokannabinolipitoisuus on enintään 0,2 prosenttia. Jotta tuen myöntämisedellytyksiä sovellettaisiin yhdenmukaisesti koko yhteisössä, tukikelpoisina *Cannabis sativa* L. -lajikkeina olisi pidettävä asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan mukaisesti suoriin tukiin kelpoisiksi määriteltyjä lajikkeita.
- (16) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 6 jaksossa säädetään puuvillan lajikohtaisesta tuesta. Olisi vahvistettava kyseisen järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Sääntöjen olisi koskettava puuvillan tuotantoon soveltuvalle maa-alalle myönnettävää lupaa ja lajikkeiden hyväksymistä. Olisi myös vahvistettava kylvön määritelmä. Jotta voitaisiin määritellä puolueettomin perustein, onko kylvö tehty asianmukaisesti, jäsenvaltioiden olisi vahvistettava näille aloille kasvien vähimmäistiheys ottaen huomioon maaperä, ilmasto-olot ja alueelliset erityispiirteet.
- (17) Jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä puuvillan toimialakohtaiset tuottajaorganisaatiot puolueettomin perustein, jotka liittyvät tuottajaorganisaatioiden suuruuteen ja sisäiseen organisaatioon. Toimialakohtaisen tuottajaorganisaation suuruus olisi vahvistettava ottaen huomioon, että jäsenenä olevan siementenpoistajan on voitava ottaa vastaan riittävä määrä siemenellistä puuvillaa.
- (18) Jotta tukijärjestelmän hallinto ei olisi liian hankalaa, tuottaja saa kuulua vain yhteen toimialakohtaiseen organisaatioon. Samasta syystä silloin kun toimialakohtaisen organisaation jäsenenä oleva tuottaja sitoutuu toimittamaan tuottamansa puuvillan, hänen olisi toimitettava se ainoastaan saman organisaation jäsenenä olevalle siementenpoistajalle.
- (19) Puuvillan tukijärjestelmä edellyttää, että jäsenvaltiot antavat tuottajilleen eräitä puuvillan viljelyyn liittyviä tietoja, joita ovat esimerkiksi hyväksytyt lajikkeet, maatalousmaan puolueettomat hyväksymisperusteet ja kasvien vähimmäistiheys. Jäsenvaltioiden olisi annettava kyseiset tiedot viljelijöille tiettyyn määräpäivään mennessä, jotta viljelijät saisivat tiedot ajoissa.
- (20) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 8 ja 9 jaksossa säädetään, että hedelmä- ja vihannesalan tuet myönnetään sillä edellytyksellä, että on tehty jalostussopimus. Sen vuoksi on aiheellista edellyttää, että sopimus on tehtävä asianomaisista maatalouden raaka-aineista hyväksytynt ensimmäisen jalostajan ja tuottajan tai tätä edustavan hyväksytynt tuottajaorganisaation välillä tai, kun kyse on siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuista ja siirtymäkauden marjatuesta, tuottajaa edustavan hyväksytynt keräilijän välillä.

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2298/66.

⁽³⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2309/66.

⁽⁴⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74.

- (21) Sen varmistamiseksi, että raaka-aine, jolle myönnetään siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestukia tai siirtymäkauden marjatukea, jalostetaan lopullisesti, näyttää olevan aiheellista ottaa käyttöön ensimmäisiä jalostajia ja keräilijöitä koskeva hyväksymisjärjestelmä. Tällaisten hyväksytyjen toimijoiden olisi noudatettava vähimmäisvaatimuksia, ja niille olisi koiduttava seuraamuksia velvollisuuksiensa täyttämättä jättämisestä toimivaltaisten viranomaisten jäsenvaltion tasolla vahvistamien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.
- (22) Jotta siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestukien kokonaismäärärahoja voitaisiin hallinnoida asianmukaisesti, jäsenvaltioiden olisi vahvistettava hehtaarituen alustava määrä vuoden alkupuolella ja hehtaarituen lopullinen määrä ennen tukien maksukautta.
- (23) On tarpeen vahvistaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 10 jaksossa säädettyjen lammis- ja vuohipalkkioiden tukikelpoisuusperusteet ja erityisesti vaadittu edellytykset.
- (24) Asetuksen (EY) No 73/2009 101 artiklan 2 kohdassa säädetään palkkion myöntämisestä erällä yhteisön alueilla sijaitseville vuohenlihan tuottajille. Kyseiset alueet olisi määriteltävä kyseisessä säännöksessä vahvistettujen perusteiden mukaisesti.
- (25) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 1 kohdan mukaan niille viljelijöille, joiden tilan maatalousmaasta vähintään 50 prosenttia sijaitsee epäsuotuisilla alueilla, voidaan maksaa lisäpalkkiota. Kyseisen asetuksen 101 artiklan 2 kohdassa viitataan tiettyihin maantieteellisiin alueisiin, joilla vuohenlihan tuottajat täyttävät vuohipalkkion saamisen edellytykset. Olisi säädettävä, että kyseiset perusteet täyttävien viljelijöiden on annettava ilmoitus todistaakseen, että vähintään puolet tilan maatalousmaasta sijaitsee epäsuotuisilla alueilla tai alueilla, joilla vuohipalkkiota voidaan maksaa.
- (26) Jotta tukikelpoisuutta uuhipalkkion oikeaan tasoon voitaisiin valvoa, jäsenvaltioiden olisi laadittava luettelo lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita kaupan pitävistä viljelijöistä.
- (27) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 104, 105 ja 106 artiklassa käyttöön otetun viljelijäkohtaisia enimmäismääriä koskevan järjestelmän täytäntöönpanemiseksi voimassa olevien hallinnollisten sääntöjen soveltamista voidaan jatkaa erityisesti ilmaiseksi myönnettävien oikeuksien käytön, tavanomaisten oikeuksien käytön (vähimmäiskäyttö mukaan luettuna), oikeuksien väliaikaisen luovutuksen tai siirron, viljelijäkohtaisten enimmäismäärien muutosten ilmoittamisen ja kansallisen varannon kautta tehtävän oikeuksien siirron osalta. Jotkin kyseisistä säännöistä ovat erityissäännöksiä poikkeuksellisia ja asianmukaisesti perusteltuja olosuhteita varten, kuten oikeuksien käyttämisen osalta pienviljelijät ja laajaperäistämisen- ja varhaiseläkeohjelmiin osallistuvat viljelijät, tai oikeuksien siirtämisen osalta palkkio-oikeuksien periytyminen ja viljelijät, jotka käyttävät laiduntamiseen ainoastaan julkisessa tai yhteisessä omistuksessa olevia maa-alueita.
- (28) Koska komissio valvoo uusia järjestelyjä, jäsenvaltioiden on toimitettava sille olennaiset tiedot palkkiosääntöjen täytäntöönpanosta.
- (29) Komissiolle on tarvittaessa toimitettava yksityiskohtaiset tiedot lisätukia koskevista kansallisista säännöistä ja lisätukien täytäntöönpanosta.
- (30) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 11 jaksossa säädetään naudanlihapalkkioista. Olisi vahvistettava tukikelpoisuusperusteet ja erityisesti tukien myöntämisedellytykset.
- (31) Olisi säädettävä, että asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädetty hallinnollinen asiakirja laaditaan ja myönnetään kansallisella tasolla. Eri jäsenvaltioiden erilaisten hallinto- ja valvontaedellytysten huomioon ottamiseksi olisi sallittava muodoltaan erilaisia hallinnollisia asiakirjoja.
- (32) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 3 kohdan a alakohdassa ja 116 artiklan 1 kohdassa säädetään, että erityis- ja teurastuspalkkioiden myöntämisedellytyksenä on pitoaika. Sen vuoksi olisi määriteltävä pitoaika ja sen kesto.
- (33) Teurastuksen yhteydessä myönnettävän erityispalkkion myöntämisedellytysten olisi oltava johdonmukaisia teurastuspalkkion myöntämisedellytysten kanssa. Olisi täsmennettävä asiakirjat, joiden on oltava eläimen mukana teurastukseen, lähettämiseen tai vientiin asti. Palkkion myöntämiseen teurastuksen yhteydessä liittyy erityispiirteitä, joiden huomioon ottamiseksi olisi täsmennettävä härkien ikäedellytykset sekä täysikasvuisten nautojen ruhon tarjontamuoto.
- (34) Olisi määriteltävä asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklassa säädetty emolehmän käsite. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon samat rodut kuin naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta 28 päivänä lokakuuta 1999 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2342/1999 ⁽¹⁾. Voimassa olevien keskeisten vaatimusten soveltamista voidaan lisäksi jatkaa, erityisesti kun kyse on keskimääräisestä maitotuotoksesta ja kansallisesta lisäpalkkiosta.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 4.11.1999, s. 30.

- (35) Voimassa olevien hallinnollisten sääntöjen soveltamista voidaan jatkaa erityisesti viljelijäkohtaisten enimmäismäärien, viljelijäkohtaisia enimmäismääriä ja kansallista varantoa koskevien ilmoitusten, ilmaiseksi saatujen oikeuksien, oikeuksien käytön, oikeuksien siirron ja väliaikaisen luovutuksen sekä kansallisen varannon kautta tehtävien siirtojen osalta.
- (36) Komission olisi määriteltävä käytettävissä olevien tietojen perusteella, mitkä jäsenvaltiot täyttävät asetuksen (EY) N:o 73/2009 115 artiklassa säädetyn erityisjärjestelmän soveltamisedellytykset. Olisi määriteltävä palkkion myöntämistä koskevat erityissäännöt.
- (37) Olisi annettava erityissäännöksiä, jotka koskevat ajanjaksojen, päivämäärien ja pitoajan aikarajojen sääntöjen soveltamista.
- (38) Yksinkertaistamisen vuoksi teurastuspalkkiohakemus olisi tehtävä yhdenmisen järjestelmän mukaisella eläintukihakemuksella, jos siinä on kaikki palkkion maksamisen perusteiksi tarvittavat tiedot ja jos eläin on teurastettu samassa jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa taikka viety maasta.
- (39) Teurastuspalkkion hallinnoinnin helpottamiseksi olisi voitava käyttää nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000⁽¹⁾ tarkoitettua tietokantaa, jos jäsenvaltio arvioi tietokantansa tarjoavan riittävät takeet palkkioiden maksamista koskevien tietojen paikkansapitävyydestä.
- (40) Vasikoiden teurastuspalkkion edellytyksenä on enimmäispainorajan noudattaminen. Sen vuoksi on tarpeen määrittellä ruholle vakiotarjontamuoto, johon tätä enimmäispainoa sovelletaan.
- (41) Jotta viljelijät voisivat saada palkkiot mahdollisimman nopeasti, olisi säädettävä ennakkoiden myöntämisestä. Kansallisten tai alueellisten enimmäismäärien huomioon ottamiseksi olisi kuitenkin varmistettava, ettei ennako ole lopullista maksua suurempi. Sen vuoksi olisi säädettävä, että jäsenvaltio voi pienentää ennakon prosenttiosuutta niissä palkkiojärjestelmissä, joille on vahvistettu tällaiset enimmäismäärät.
- (42) On tarpeen vahvistaa erityispalkkio- ja emolehmpalkkiojärjestelmien soveltamiseksi huomioon otettavien tekijöiden määräytymispäivä. Moitteettoman ja yhdenmukaisen hallinnon varmistamiseksi kyseisen päivämäärän olisi pääsääntöisesti oltava hakemusten jättöpäivä. Teurastuksen yhteydessä maksettavan erityispalkkion osalta olisi kuitenkin säädettävä erityissäännöistä, jotta vältetään suuremman palkkion saamiseksi tehtävät siirrot vuodelta toiselle. Teurastuspalkkion osalta parempi tapa todeta toimien tosiasiallinen toteuttaminen on teurastus- tai vientipäivä.
- (43) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 124 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti Bulgaria, Tšekki, Viro, Latvia, Liettua, Unkari, Puola, Romania ja Slovakia ovat pyytäneet lupaa vahvistaa tukikelpoinen tilakohtainen vähimmäisala suuremmaksi kuin 0,3 hehtaaria, jottei tarvitsisi käsitellä useita sellaisia hakemuksia, joista johtuvat tilakohtaiset tuet olisivat hyvin pienet.
- (44) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan g alakohdassa tarkoitettut uudet jäsenvaltiot, jotka soveltavat yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, ovat arvioineet sen osan käytösään olevasta maatalousmaasta, joka on 30 päivänä kesäkuuta 2003 hyvässä viljelykunnossa, ja ehdottaneet sen mukauttamista tilakohtaisen tukikelpoisen vähimmäismäärän mukaisesti.
- (45) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklassa säädetään uusien jäsenvaltioiden mahdollisuudesta täydentää viljelijälle maksettavaa suoraa tukea edellyttäen, että komissio antaa siihen luvan. Olisi vahvistettava tämän mahdollisuuden täytäntöönpanoa koskevat yleiset säännöt.
- (46) Ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 5 luvussa säädettyä energiakasvien tukea ja 10 luvussa säädettyä kesannointijärjestelmää koskevat erityissäännökset erityisesti monivuotisten kasvien osalta on asianmukaista määrittellä siirtymäsäännöt, joilla varmistetaan kyseisen tuen joustava lakkauttaminen, ja siirtymäsäännöt, jotka koskevat kerääjien ja jalostajien asettamien vakuuksien vapauttamista, jotta viljelijöille ja jalostajille ei aiheutuisi kyseisen tuen lakkauttamisen jälkeen tarpeetonta hallinnollista taakkaa.
- (47) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat suorien tukien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan seuraavien asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvussa säädettyjen tukijärjestelmien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt:

⁽¹⁾ EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

- a) 1 jaksossa säädetty riisin lajikohtainen tuki;
- b) 2 jaksossa säädetty tuki tärkkelysperunan viljelijöille;
- c) 3 jaksossa säädetty valkuaiskasvipalkkio;
- d) 4 jaksossa säädetty pähkinöiden pinta-alatuki;
- e) 5 jaksossa säädetty siementuki;
- f) 6 jaksossa säädetty puuvillan lajikohtainen tuki;
- g) 8 jaksossa säädetty siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuki ja 9 jaksossa säädetty siirtymäkauden marjatuki;
- h) 10 jaksossa säädetty lampaanliha- ja vuohenliha-alalla myönnettävät palkkiot;
- i) 11 jaksossa säädetty naudanlihapalkkiot.

2. Tässä asetuksessa vahvistetaan seuraavien asetuksen (EY) N:o 73/2009 V osastossa säädettyjen tukijärjestelmien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt:

- a) 2 luvussa säädetty yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä;
- b) 4 luvussa säädetty täydentävät kansalliset suorat tuet.

2 artikla

Määritelmät

Tämän asetuksen soveltamiseksi sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklassa, komission asetuksen (EY) N:o 1120/2009 ⁽¹⁾ 2 artiklassa ja komission asetuksen (EY) N:o 1122/2009 ⁽²⁾ 2 artiklassa säädettyjä määritelmiä.

Asetuksen (EY) N:o 1120/2009 2 artiklan n alakohdassa olevaa lyhytkiertoisien energiapuun määritelmää sovelletaan soveltuvin osin yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän osalta.

3 artikla

Pinta-alatukien kasautuminen

Kunkin viljellyn lohkon osalta voidaan samana vuonna tehdä asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luetelluista pinta-alatuista enintään yksi hakemus.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 65.

4 artikla

Viljelijähakemusten ja tukien ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sähköisesti komission jäsenvaltioiden käyttöön asettamassa muodossa seuraavat tiedot:

- a) viimeistään asianomaisen vuoden 1 päivänä syyskuuta
- i) kokonaispinta-ala, jolle tukea on haettu, kun kyseessä on
- asetuksen (EY) N:o 73/2009 73 artiklassa säädetty riisin lajikohtainen tuki,
 - asetuksen (EY) N:o 73/2009 79 artiklassa säädetty valkuaiskasvipalkkio,
 - asetuksen (EY) N:o 73/2009 82 artiklassa säädetty pähkinöiden pinta-alatuki pähkinäpuuluokittain,
 - asetuksen (EY) N:o 73/2009 88 artiklassa säädetty puuvillan lajikohtainen tuki,
 - asetuksen (EY) N:o 73/2009 122 artiklassa säädetty yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä;
- ii) hakemusten kokonaismäärä, kun kyseessä ovat asetuksen (EY) N:o 73/2009 99 artiklassa säädetty lammas- ja vuohipalkkiot, naaraseläimen ja palkkion tyyppin mukaan eriteltynä;
- b) viimeistään asianomaisen vuoden 15 päivänä lokakuuta määritetty kokonaisala, kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 73/2009 79 artiklassa säädetty valkuaiskasvipalkkio;
- c) viimeistään seuraavan vuoden 31 päivänä tammikuuta
- i) vähennyskertoimen laskemiseksi käytetty määritetty kokonaispinta-ala, kun kyseessä on
- asetuksen (EY) N:o 73/2009 73 artiklassa säädetty riisin lajikohtainen tuki eriteltynä perusalojen ja osaperusalojen mukaan,
 - asetuksen (EY) N:o 73/2009 82 artiklassa säädetty pähkinöiden pinta-alatuki pähkinäpuuluokittain,
 - asetuksen (EY) N:o 73/2009 88 artiklassa säädetty puuvillan lajikohtainen tuki,

- asetuksen (EY) N:o 73/2009 122 artiklassa säädetty yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä;
- ii) niiden urospuolisten nautaeläinten kokonaismäärä, joista on haettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklassa säädettyä erityispalkkiota, eriteltynä ikäryhmän ja eläintyyppin (sonni vai härkä) mukaan;
- iii) niiden lehmien lukumäärä, joista on haettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklassa säädettyä emolehmäpalkkiota, eriteltynä 111 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien mukaan;
- d) viimeistään seuraavan vuoden 1 päivänä maaliskuuta niiden eläinten kokonaismäärä, joista on haettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklassa säädettyä teurastuspalkkiota, sekä selvitys siitä, onko eläimet teurastettu vai viety maasta, eriteltynä eläintyyppin (vasikat, täysikasvuiset) mukaan;
- e) viimeistään seuraavan vuoden 31 päivänä heinäkuuta kokonaismäärä, jolle on tosiasiallisesti maksettu tukea, kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 73/2009 87 artiklassa säädetty siementuki, eriteltynä asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä XIII lueteltujen siemenlajien mukaan.
2. Edellä olevassa 1 kohdassa säädettyissä ilmoituksissa pinta-alat on ilmoitettava hehtaareina kahden desimaalin tarkkuudella ja määrät tonneina kolmen desimaalin tarkkuudella.
3. Jos 1 kohdan mukaisesti edellytetyt tiedot muuttuvat erityisesti tarkastusten, oikaisujen tai aiempien lukujen kehittymisen perusteella, komissiolle on toimitettava muuttuneet tiedot kauden kuluessa muutoksesta.

II OSASTO

ASETUKSEN (EY) N:o 73/2009 IV OSASTOA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖT

1 LUKU

Yleiset säännökset

5 artikla

Vähimmäisaloja, kylvöä ja viljelyä koskevat erityisvaatimukset

1. Riisin lajikohtaista tukea, valkuaiskasvipalkkioita, siementukea sekä hedelmä- ja vihannestukia, joita tarkoitetaan 1 artiklan 1 kohdan a, c, e ja g alakohdassa, saa myöntää kunkin viljelykasvin osalta vain sellaisille pinta-aloille, joista on tehty vähintään 0,3:a hehtaaria koskeva tukihakemus. Lisäksi kunkin viljelyn lohkon on oltava suurempi kuin vähimmäiskoko, jonka jäsenvaltio vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1122/2009 13 artiklan 9 kohdassa säädettyä rajoitusta noudattaen.

Maltan osalta 1 artiklan 1 kohdan a, c, e ja g alakohdassa tarkoitettuja suoria tukia myönnetään kunkin viljelykasvin osalta yksinomaan vähintään 0,1 hehtaarin pinta-aloille, joista on tehty hakemus ja joiden jokainen viljelty lohko ylittää jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1122/2009 13 artiklan 9 kohdassa säädettyä rajoitusta noudattaen vahvistaman vähimmäiskoon.

Kreikan osalta 1 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuja siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestukia myönnetään kunkin viljelykasvin osalta yksinomaan vähintään 0,1 hehtaarin pinta-aloille, joista on tehty hakemus ja joiden jokainen viljelty lohko ylittää jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1122/2009 13 artiklan 9 kohdassa säädettyä rajoitusta noudattaen vahvistaman vähimmäiskoon.

Bulgarian, Latvian, Unkarin ja Puolan osalta 1 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettua marjatukea myönnetään kunkin viljelykasvin osalta yksinomaan vähintään 0,1 hehtaarin pinta-aloille, joista on tehty hakemus ja joiden jokainen viljelty lohko ylittää jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1122/2009 13 artiklan 9 kohdassa säädettyä rajoitusta noudattaen vahvistaman vähimmäiskoon.

2. Viljelylohkon, joka on kelpoinen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun pinta-alatukeen, vähimmäiskoko on 0,10 hehtaaria. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa suuremman vähimmäiskoon puolueettomin perustein ja kyseessä olevien alojen erityispiirteet huomioon ottaen.

3. Riisin lajikohtaista tukea, valkuaiskasvipalkkioita sekä hedelmä- ja vihannestukia, joita tarkoitetaan 1 artiklan 1 kohdan a, c ja g alakohdassa, saa myöntää ainoastaan kokonaisuudessaan kylvetyille tai istutetuille pinta-aloille, joilla on suoritettu kaikki tavanomaiset paikallisten vaatimusten mukaiset viljelytoimet.

6 artikla

Vähennuskertoimet

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 76 artiklassa, 81 artiklan 2 kohdassa ja 84 artiklassa tarkoitettussa tapauksessa pinta-aloihin sovellettava vähennyskerroin on vahvistettava ennen kuin tuet myönnetään viljelijöille ja viimeistään seuraavan vuoden 31 päivänä tammikuuta tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti ilmoitettujen tietojen perusteella.

2 LUKU

Riisin lajikohtainen tuki

7 artikla

Kylvöpäivät

Jotta riisin lajikohtaista tukea voitaisiin myöntää, ilmoitetut viljelyalat on kylvettävä viimeistään

- a) kyseistä satokautta edeltävänä 30 päivänä kesäkuuta Ranskassa, Italiassa, Portugalissa ja Espanjassa;

- b) 31 päivänä toukokuuta muissa asetuksen (EY) N:o 73/2009 74 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tuottajajäsenvaltioissa.

8 artikla

Vähennyskerroin

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 76 artiklassa tarkoitettu riisin laji-kohtaiseen tukeen sovellettava vähennyskerroin lasketaan tämän asetuksen liitteen I mukaisesti.

9 artikla

Ilmoitukset

Jäsenvaltiot voivat tarkistaa vuosittain asetuksen (EY) N:o 73/2009 75 artiklassa vahvistettua perusalansa tai perusalajensa alajakoa osa-aloihin sekä puolueettomia perusteita, joihin alajaot perustuvat. Niiden on toimitettava kyseiset tiedot komissiolle viimeistään kyseistä satokautta edeltävänä 15 päivänä toukokuuta.

3 LUKU

Tuki tärkkelysperunan tuottajille

10 artikla

Tukikelpoisuus

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 77 artiklassa säädettyä tärkkelysperunan tukea myönnetään perunoille, joista on tehty komission asetuksen (EY) N:o 571/2009 (1) 3 artiklassa säädetty viljelysopimus, perunoiden nettopainon, joka määritetään jollakin komission asetuksen (EY) N:o 2235/2003 (2) liitteessä I kuvatuista menetelmistä, sekä toimitettujen perunoiden tärkkelyspitoisuuden perusteella mainitun asetuksen liitteessä II vahvistettujen tukimäärien mukaisesti.

Tärkkelysperunoiden tukea ei myönnetä perunoille, joiden tärkkelyspitoisuus on alle 13 prosenttia, paitsi jos sovelletaan asetuksen (EY) N:o 571/2009 5 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa.

11 artikla

Vähimmäishinta

Tärkkelysperunan tukeen sovelletaan vaatimusta, jonka mukaan on esitettävä todisteet siitä, että tehtaalle toimitettuna -vaiheessa on maksettu vähintään asetuksen (EY) N:o 1234/2007 95 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hinta asetuksen (EY) N:o 2235/2003 liitteessä II vahvistettujen tukimäärien mukaisesti.

Asetuksen (EY) N:o 571/2009 10 artiklan 2 kohtaa sovelletaan.

(1) EUVL L 171, 1.7.2009, s. 6.

(2) EUVL L 339, 24.12.2003, s. 36.

12 artikla

Tuen maksaminen

1. Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 29 artiklan soveltamista jäsenvaltion, jonka alueella perunat perunatärkkelyksen valmistamiseksi toimittava yritys sijaitsee, on maksettava tärkkelysperunan tuki viljelijälle, kun tämä on toimittanut kaikki kyseisen markkinointivuoden määränsä perunatärkkelystä valmistavaan yritykseen, neljän kuukauden kuluessa päivästä, jona toimitettiin tämän asetuksen 11 artiklassa tarkoitettut todisteet, ja edellyttäen, että tämän asetuksen 10 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä on noudatettu.

2. Jäsenvaltiot voivat maksaa ennakkoa markkinointivuoden 1 päivästä joulukuuta alkaen viljelijän kyseisen markkinointivuoden osalta tärkkelystä valmistavaan yritykseen toimittamien tärkkelysperunamäärien eri osien perusteella. Kukin ennakkomaksu myönnetään toimitettujen tärkkelysperunoiden määrälle, josta on esitetty 11 artiklassa tarkoitettut todisteet ja joiden osalta on noudatettu 10 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä.

4 LUKU

Valkuaiskasvipalkkio

13 artikla

Makeat lupiinit

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 3 jaksossa säädetyn valkuaiskasvipalkkion soveltamiseksi 'makeilla lupiineilla' tarkoitetaan lupiinilajikkeita, joiden tuottamista siemenistä enintään viisi prosenttia on karvaita. Karvaiden siementen pitoisuus lasketaan soveltamalla tämän asetuksen liitteessä II säädettyä koetta.

14 artikla

Vilja- ja valkuaiskasvien seoskasvustot

Alueilla, joilla valkuaiskasveja kylvetään perinteisesti yhdessä viljojen kanssa, valkuaiskasvipalkkio maksetaan hakijan pyynnöstä sillä edellytyksellä, että hakija todistaa kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että valkuaiskasvit ovat tässä seoksessa vallitsevana.

5 LUKU

Pähkinöiden pinta-alatuki

15 artikla

Yhteisön tuen maksamisedellytykset

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 82 artiklassa säädettyihin pinta-alatukiin kelpoisia ovat ainoastaan sellaiset pähkinäpuita kasvavat viljelylohkot, jotka täyttävät tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen edellytykset asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettuna päivänä.

Kun kyseessä on lohko, jolla viljellään eri lajeihin kuuluvia pähkinöitä ja tuki on eriytetty lajien mukaan, tukikelpoisuuden edellytyksenä on, että tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettua puiden hehtaarikohtaista vähimmäismäärää noudatetaan ainakin yhden pähkinäpuulajin osalta.

2. Pähkinäpuuiden lukumäärän on hehtaaria kohti oltava vähintään

- i) 125 hasselpähkinöiden osalta;
- ii) 50 manteleiden osalta;
- iii) 50 saksanpähkinöiden osalta;
- iv) 50 pistaasipähkinöiden osalta;
- v) 30 johanneksenleivän osalta.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa suuremman vähimmäistheyden puolueettomin perustein ja kyseessä olevien lajien erityispiirteet huomioon ottaen.

3. Edellä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa myönnettävän tuen taso on se taso, joka vastaa sitä lajia, jonka osalta tukikelpoisuusedellytykset täyttyvät ja jonka tuen määrä on suurin.

16 artikla

Edellytykset kansallisen tuen saamiseksi

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 86 ja 120 artiklassa säädettyyn kansalliseen tukeen sovelletaan tämän asetuksen 15 artiklaa.

Jäsenvaltio voi vahvistaa muita tukikelpoisuusperusteita edellyttäen, että kyseiset perusteet ovat johdonmukaisia tukijärjestelmän ympäristöä, maaseutua, yhteiskuntaa ja taloutta koskevien tavoitteiden kanssa eivätkä johda tuottajien väliseen syrjintään, sanottuna kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 86 artiklan soveltamista. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tarvittavat järjestelyt sen valvomiseksi, että viljelijät noudattavat tukikelpoisuusperusteita.

17 artikla

Ilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle joka tapauksessa ennen jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan mukaisesti hakemuksen jättämiselle vahvistamaa päivämäärää ja viimeistään

- a) 31 päivänä maaliskuuta tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen suurempien puutiheyden ja perusteiden sekä tämän asetuksen 16 artiklassa tarkoitettujen lisäperusteiden;

- b) 15 päivänä toukokuuta tuotekohtainen pinta-alatuen taso ja/tai muutettu taattu kansallinen ala, jäljempänä 'taattu kansallinen ala', jos jäsenvaltio eriyttää tuen asetuksen (EY) N:o 73/2009 82 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Komissiolle 1 kohdan mukaisesti ilmoitettavia tietoja koskevia muutoksia sovelletaan seuraavasta vuodesta alkaen, ja kyseisen jäsenvaltion on annettava kyseinen muutos ja sen perusteena olevat puolueettomat perusteet tiedoksi komissiolle.

6 LUKU

Siementuet

18 artikla

Siementen varmentaminen

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 87 artiklassa säädettyä siementukea myönnetään direktiiveissä 66/401/ETY, 66/402/ETY ja 2002/57/EY määriteltyjen sellaisten perussiementen ja virallisesti varmennettujen siementen tuotantoon, jotka ovat kyseisissä direktiiveissä säädettyjen vaatimusten ja edellytysten mukaisia tämän asetuksen 19–23 artiklan mukaisesti.

19 artikla

Siementen tuotanto

- 1. Siemenet on tuotettava
 - a) joko siemenlaitoksen tai jalostajan ja siementen kasvattajan välisellä lisäyssopimuksella;
 - b) tai suoraan siemenlaitoksen tai jalostajan toimesta; kyseinen tuotanto on todistettava lisäysilmoituksella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen siemenlaitosten tai jalostajien on oltava jäsenvaltioiden hyväksymiä tai rekisteröimiä. Jäsenvaltion hyväksyntä tai rekisteröinti pätee koko yhteisössä.

3. Siemenlaitoksen tai jalostajan, joka lisää tai lisäännyttää siemeniä jäsenvaltiossa, joka on muu kuin 2 kohdassa tarkoitettu hyväksymis- tai rekisteröimisvaltio, on toimitettava kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille niiden pyynnöstä kaikki tarvittavat tiedot tukikelpoisuuden tarkistamiseksi.

20 artikla

Alueellinen tukikelpoisuus

Kukin jäsenvaltio voi myöntää tukea ainoastaan sellaisille siemenille, jotka on korjattu asianomaisen jäsenvaltion alueella sen kalenterivuoden kuluessa, jona alkaa markkinointivuosi, jolle tuki vahvistettiin.

Tukea on myönnettävä kaikille siementen lisääjille edellytyksin, joilla varmistetaan tuensaajien tasapuolinen kohtelu riippumatta siitä, mihin ne ovat sijoittautuneet yhteisössä.

21 artikla

Siementen kaupan pitäminen

Tukea myönnetään vain, jos tuensaaja on pitänyt siemeniä kaupan kylvämistä varten satovuotta seuraavaan 15 päivään kesäkuuta mennessä. 'Kaupan pitämisellä' tarkoitetaan pitämistä saatavilla, varastossa tai myytävänä, tarjoamista myyntiin, myyntiä tai toimittamista kolmannelle osapuolelle.

22 artikla

Ennakkomaksut

Jäsenvaltiot voivat myöntää siementuottajille ennakkoa sen vuoden 1 päivästä joulukuuta, jonka osalta tuki myönnetään. Ennakkomaksujen on oltava oikeassa suhteessa 21 artiklassa tarkoitettujen kylvämistä varten jo kaupan pidettyjen siementen määrään, sillä edellytyksellä, että kaikki tämän luvun edellytykset täyttyvät.

23 artikla

Hamppulajikkeet

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti tukikelpoisia hampun (*Cannabis sativa* L.) lajikkeita ovat asetuksen (EY) N:o 1120/2009 10 artiklassa tarkoitetut lajikkeet.

7 LUKU

Puuvillan lajikohtainen tuki

24 artikla

Maatalousmaan hyväksyminen puuvillan tuotantoa varten

Jäsenvaltioiden on vahvistettava puolueettomat perusteet, joiden perusteella maatalousmaa hyväksytään asetuksen (EY) N:o 73/2009 88 artiklassa säädettyä puuvillan lajikohtaista tukea varten.

Perusteiden pohjana on oltava yksi tai useampi seuraavista seikoista

- niiden alueiden maatalousekonomia, joilla puuvillan tuotanto on tärkeää;
- kyseisten pinta-alojen maaperä ja ilmasto;
- keinokastelujärjestelmät;
- ympäristöä säästävät viljelykierrot ja viljelymenetelmät.

25 artikla

Kylvämistä varten tarkoitettujen lajikkeiden hyväksyminen

Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä viljelykasvilajien yleiseen lajikeluetteloon merkityt lajikkeet, jotka soveltuvat markkinoiden tarpeisiin.

26 artikla

Tukikelpoisuusedellytykset

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu alojen kylvö katsotaan tehdyksi, jos tuloksena on kasvien vähimmäistiheys, jonka jäsenvaltio vahvistaa maaperä- ja ilmasto-olojen sekä tarvittaessa alueellisten erityispiirteiden mukaan.

27 artikla

Maatalouskäytännöt

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa maatalouskäytäntöjä koskevia erityissääntöjä, jotka ovat tarpeen viljelysten säilyttämiseksi ja sadon korjaamiseksi tavanomaisissa kasvuolosuhteissa.

28 artikla

Toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyminen

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä vuosittain ennen 31 päivää joulukuuta seuraavan vuoden kylvöjä varten jokainen puuvillan toimialakohtainen tuottajaorganisaatio, joka jättää hakemuksen ja täyttää seuraavat edellytykset:

- sen kokonaispinta-ala, joka täyttää 24 artiklassa tarkoitetut hyväksymisedellytykset, on suurempi kuin jäsenvaltion vahvistama 4 000 hehtaarin vähimmäisala, ja siihen kuuluu vähintään yksi sementenpoistoyritys;
- se on vahvistanut työjärjestyksensä, erityisesti liittymisedellytykset ja jäsenmaksuja koskevat vaatimukset, jotka ovat kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaiset.

2. Jos havaitaan, että hyväksytty toimialakohtainen organisaatio ei täytä 1 kohdassa säädettyjä hyväksymisperusteita, jäsenvaltion on peruutettava hyväksyntä, ellei perusteiden noudattamatta jättämisen aiheuttaneita syitä korjata kohtuullisen ajan kuluessa. Jos hyväksyntä aiotaan peruuttaa, jäsenvaltion on ilmoitettava siitä toimialakohtaiselle organisaatiolle perusteluineen. Jäsenvaltion on annettava toimialakohtaiselle organisaatiolle mahdollisuus esittää huomautuksensa tietyssä määräajassa. Jos hyväksyntä peruutetaan, jäsenvaltion on säädettävä asianmukaisten seuraamusten soveltamisesta.

Sellaiseen hyväksytyyn toimialakohtaiseen organisaatioon, jonka hyväksyntä perutaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, kuuluvat viljelijät menettävät oikeutensa asetuksen (EY) N:o 73/2009 92 artiklan 2 kohdassa säädettyyn tuen korotukseen.

29 artikla

Tuottajien velvollisuudet

1. Tuottaja voi kuulua vain yhteen toimialakohtaiseen organisaatioon.
2. Toimialakohtaisen organisaation tuottajajäsenellä on velvollisuus toimittaa tuottamansa puuvilla samaan organisaatioon kuululle siementenpoistajalle.
3. Tuottajien kuuluminen toimialakohtaiseen organisaatioon on vapaaehtoista.

30 artikla

Tietojen antaminen tuottajille

1. Jäsenvaltioiden on annettava puuvillan viljelijöille ennen asianomaisen vuoden 31 päivää tammikuuta seuraavat tiedot:
 - a) hyväksytyt lajikkeet; kyseisen päivämäärän jälkeen 25 artiklan mukaisesti hyväksytyt lajikkeet on kuitenkin ilmoitettava viljelijöille ennen saman vuoden 15 päivää maaliskuuta;
 - b) maatalousmaan hyväksymisperusteet;
 - c) 26 artiklassa tarkoitettu puuvillakasvien vähimmäistiheys;
 - d) vaaditut maatalouskäytännöt.
2. Jos jonkin lajikkeen hyväksyntä peruutetaan, jäsenvaltion on ilmoitettava siitä viljelijöille seuraavan vuoden kylvön osalta viimeistään 31 päivänä tammikuuta.

8 LUKU

Siirtymäkauden hedelmä- javihannestuet ja siirtymäkauden marjatuki

31 artikla

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan

- a) 'hakijalla' viljelijää, joka viljelee asetuksen (EY) N:o 73/2009 96 ja 98 artiklassa tarkoitettuja pinta-aloja saadakseen mainituissa artikloissa tarkoitettua tukea;
- b) 'tuella' asetuksen (EY) N:o 73/2009 96 artiklassa säädettyä siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestukea ja mainitun asetuksen 98 artiklassa säädettyä siirtymäkauden marjatukea;

- c) 'ensimmäisellä jalostajalla' asetuksen (EY) N:o 73/2009 96 ja 98 artiklassa tarkoitettua maatalouden raaka-aineiden käyttäjää, joka sitoutuu kyseisen raaka-aineen ensimmäiseen jalostukseen saadakseen yhtä tai useampaa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklan 1 kohdan j alakohdassa lueteltua tuotetta;
- d) 'keräilijällä' henkilöä, joka tekee a alakohdassa tarkoitettun hakijan kanssa sopimuksen ja joka hankkii omaan lukuunsa vähintään yhtä asetuksen (EY) N:o 73/2009 54 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa tai 98 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta;
- e) 'hyväksytyllä tuottajaorganisaatiolla' oikeushenkilöä tai sen selkeästi määriteltyä osaa, joka täyttää asetuksen (EY) N:o 1234/2007 122 artiklan, 125 a artiklan 1 kohdan ja 125 b artiklan 1 kohdan a alakohdan vaatimukset ja jonka asianomainen jäsenvaltio on hyväksynyt mainitun asetuksen 125 b artiklan mukaisesti, sekä mainitun asetuksen 125 e ja 103 a artiklan mukaisesti hyväksytyt tuottajaryhmiä.

32 artikla

Sopimus

1. Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 97 artiklan 4 kohdassa säädetyn mahdollisuuden soveltamista jäsenvaltioissa mainitun asetuksen 97 artiklan 3 kohdassa ja 98 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu jalostussopimus on tehtävä 33 artiklan mukaisen hyväksytyt ensimmäisen jalostajan ja hakijan, hakijaa edustavan hyväksytyt tuottajaorganisaation tai 33 artiklan mukaisen hakijaa edustavan hyväksytyt keräilijän välillä.

Jos hyväksytyt tuottajaorganisaatio toimii myös hyväksytyt ensimmäisenä jalostajana, sopimus voi olla toimitussitoumuksen muodossa.

2. Sopimuksessa tai toimitussitoumuksessa on mainittava vähintään seuraavat seikat:

- a) sopimuksen tai toimitussitoumuksen osapuolten nimet ja osoitteet;
- b) asianomaiset lajit ja niiden viljelyalat;
- c) tarvittaessa hakijan sitoumus toimittaa ensimmäiselle jalostajalle korjatun sadon kokonaismäärä tai jäsenvaltioiden määrittelemät vähimmäismäärät.

Jos sopimus tehdään hyväksytyt ensimmäisen jalostajan ja hyväksytyt tuottajaorganisaation tai hakijaa edustavan hyväksytyt keräilijän välillä, sopimuksessa on myös mainittava kunkin asianomaisen hakijan osalta a alakohdassa tarkoitettujen hakijoiden nimet ja osoitteet sekä b alakohdassa tarkoitettujen lajit ja viljelyalat.

33 artikla

Ensimmäisten jalostajien ja keräilijöiden hyväksyminen

1. Tämän luvun soveltamiseksi jäsenvaltioiden on otettava käyttöön alueellaan sijaitsevien ensimmäisten jalostajien ja keräilijöiden hyväksymisjärjestelmä. Niiden on erityisesti vahvistettava hyväksymisedellytykset vähintään sen varmistamiseksi, että

- a) hyväksytyillä ensimmäisillä jalostajilla ja keräilijöillä on hallinnolliset valmiudet hallinnoida 32 artiklassa tarkoitettuja sopimuksia;
- b) hyväksytyillä ensimmäisillä jalostajilla on tarkoituksenmukainen tuotantokapasiteetti.

2. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön hyväksyntien valvontamenettely.

3. Neuvoston asetusten (EY) N:o 2201/96⁽¹⁾, (EY) N:o 2202/96⁽²⁾ ja (EY) N:o 1234/2007 mukaisesti myönnettyt hyväksynnät ovat edelleen voimassa tämän luvun soveltamiseksi.

4. Jos todetaan, että hyväksytty ensimmäinen jalostaja tai keräilijä laiminlyö tässä luvussa säädettyjä velvollisuuksia tai tämän luvun perusteella annettuja kansallisia säännöksiä, tai jos hyväksytty ensimmäinen jalostaja tai keräilijä ei hyväksy tai helppota toimivaltaisten viranomaisten asetuksen (EY) N:o 1122/2009 mukaisesti tekemiä tarkastuksia, jäsenvaltioiden on langetettava asianmukaiset seuraamukset. Seuraamusten suuruus lasketaan rikkomisen vakavuuden perusteella.

5. Jäsenvaltioiden on julkistettava luettelo hyväksytyistä ensimmäisistä jalostajista ja keräilijöistä vähintään kaksi kuukautta ennen asetuksen (EY) N:o 1122/2009 11 artiklan 2 kohdan tai 13 artiklan 6 kohdan mukaisesti vahvistettua päivämäärää.

34 artikla

Siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestukien taso

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava ja julkistettava hehtaarituen alustava määrä ennen sen vuoden 15 päivää maaliskuuta, jolle tukea haetaan, asetuksen (EY) N:o 73/2009 97 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava hehtaarituen lopullinen määrä määritellyn alan perusteella asetuksen (EY) N:o 73/2009 97 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 49.

9 LUKU

Palkkiot lampaanliha- ja vuohenliha-alalla

1 jakso

Hakemukset ja tuen maksaminen

35 artikla

Hakemukset ja pitoaika

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvussa säädetyn yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän, jäljempänä 'yhdennetty järjestelmä', vaatimusten lisäksi viljelijöiden on ilmoitettava uuhi- ja vuohipalkkiota sekä lisäpalkkiota koskevassa hakemuksessaan, pitävätkö he kaupan lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita sinä vuonna, jolle palkkiota haetaan.

2. Uuhi- ja vuohipalkkiota sekä lisäpalkkiota koskevat hakemukset on jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle asianomaisen jäsenvaltion vahvistamalla ajanjaksolla, joka saa alkaa aikaisintaan sen vuoden alkua, jolle hakemuksia jätetään, edeltävänä 1 päivänä marraskuuta, ja jonka on päättyttävä viimeistään sen vuoden alkua, jolle hakemuksia jätetään, seuraavana 30 päivänä huhtikuuta.

3. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 103 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ajanjakso, jonka viljelijä sitoutuu pitämään tilallaan palkkiohakemuksessa tarkoitettua määrän uuhia ja/tai kuttuja, jäljempänä 'pitoaika', on 100 päivää alkaen ensimmäisestä 2 kohdassa tarkoitettua hakemusten viimeistä jättöpäivää seuraavasta päivästä.

36 artikla

Vuohipalkkiokelpoiset pinta-alat

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 101 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen perusteet täyttyvät tämän asetuksen liitteessä III luetelluilla alueilla.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin säännöllisin väliajoin varmistettava, täyttyvätkö kyseiset perusteet kaikilla liitteessä III luetelluilla niiden alueisiin kuuluvilla alueilla. Jos tällaisen arvioinnin perusteella liitettä III on tarpeen muuttaa, jäsenvaltion on ilmoitettava siitä komissiolle ennen sitä vuotta edeltävää 31 päivää heinäkuuta, jona muutosta sovelletaan. Ilmoituksessa on mainittava liitteessä III luetellut alueet tai niiden osat, joilla asetuksen (EY) N:o 73/2009 101 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen perusteet eivät enää täyty, sekä alueet, jotka mahdollisesti täyttävät kyseiset perusteet, mutta jotka eivät vielä sisälly tämän asetuksen liitteeseen III. Jäsenvaltioiden on perusteltava komissiolle näitä uusia mahdollisia alueita koskeva ehdotuksensa.

37 artikla

Lisäpalkkion ja vuohipalkkion hakeminen

1. Lisäpalkkion tai vuohipalkkion saadakseen viljelijän, jonka tilan maatalousmaasta vähintään 50 prosenttia mutta alle 100 prosenttia sijaitsee asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla tai tämän asetuksen liitteessä III luetelluilla alueilla, on toimitettava ilmoitus/ilmoitukset, josta/joista ilmenee hänen maa-alueensa sijainti, tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

2. Viljelijän, joka on velvollinen tekemään vuosittain ilmoituksen kaikesta tilallaan käytössä olevasta maatalousmaasta asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan 1 kohdassa säädetyn pinta-alatukihakemuksen yhteydessä, on mainittava ilmoituksessa ne maatalouskäytössä olevat lohkot, jotka sijaitsevat asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla tai tämän asetuksen liitteessä III luetelluilla alueilla.

Viljelijän, joka ei ole velvollinen tekemään ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua ilmoitusta, on tehtävä vuosittain erityinen ilmoitus, jossa käytetään tarvittaessa yhdenmisen järjestelmän mukaista viljelylohkojen tunnistusjärjestelmää.

Kyseisessä erityisessä ilmoituksessa on osoitettava kaikkien viljelijän omistamien, vuokraamien tai jonkin järjestelyn perusteella käyttämien maa-alueiden sijainti ja pinta-ala sekä ilmoitettava ne viljelykäytössä olevat lohkot, jotka sijaitsevat asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla tai tämän asetuksen liitteessä III luetelluilla alueilla. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämä erityinen ilmoitus on liitettävä uuhi- ja/tai vuohipalkkiohakemukseen. Jäsenvaltiot voivat myös edellyttää, että erityinen ilmoitus tehdään maatilan tulotukihakemuksen avulla.

3. Toimivaltainen kansallinen viranomainen voi pyytää esittämään omistuskirjan, vuokrasopimuksen tai viljelijöiden välisen kirjallisen sopimuksen sekä tarvittaessa todistuksen paikallis- tai alueviranomaiselta, joka on luovuttanut maatalousmaana käytetyt maa-alueet kyseisen viljelijän käyttöön. Todistuksessa on mainittava tuottajalle myönnetyn maa-alueen pinta-ala sekä lohkot, jotka sijaitsevat asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla tai tämän asetuksen liitteessä III luetelluilla alueilla.

38 artikla

Siirtolaiduntamista harjoittavat viljelijät

1. Sellaisten viljelijöiden jättämissä palkkiohakemuksissa, joiden tilat sijaitsevat asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuilla maantieteellisillä alueilla ja jotka haluavat saada lisäpalkkion, on oltava merkintä

a) paikasta tai paikoista, joissa siirtolaiduntamista harjoitetaan kuluvana vuonna;

b) asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vähintään 90 päivän jaksosta, joka on vahvistettu kuluvalle vuodelle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen viljelijöiden palkkiohakemuksiin on liitettävä asiakirjat, joilla todistetaan, että siirtolaiduntamista on tosiasiallisesti harjoitettu kahtena edellisvuonna, jollei ylivoimaisesta esteestä tai asianmukaisesti perustelluista, karjaan vaikuttaneista luonnonolosuhteista muuta johdu, ja erityisesti siirtolaiduntamispaikan paikallisen tai alueellisen viranomaisen antama todistus, jolla osoitetaan, että siirtolaiduntamista on harjoitettu vähintään 90 peräkkäisenä päivänä.

Hakemusten hallinnollisen valvonnan yhteydessä jäsenvaltioiden on varmistettava, että palkkiohakemuksessa ilmoitettu siirtolaiduntamispaikka sijaitsee tosiasiallisesti jollakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista alueista.

39 artikla

Palkkioiden maksaminen

1. Palkkiot maksetaan viljelijälle tämän 35 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun pitoajan aikana tilallaan pitämien uuhien ja/tai kuttujen määrän perusteella.

2. Palkkioita maksetaan eläimistä, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 73/2009 100 artiklassa tarkoitetuissa määritelmissä säädetty edellytykset tilallapitoajan viimeisenä päivänä.

40 artikla

Selvitys viljelijöistä, jotka pitävät kaupan lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita

Jäsenvaltioiden on laadittava vuosittain viimeistään pitoajan 30:ntenä päivänä selvitys lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita kaupan pitävistä viljelijöistä 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viljelijöiden ilmoitusten perusteella.

Jäsenvaltioiden on otettava selvityksen laadinnassa huomioon tehtyjen tarkastusten tulokset ja kaikki muut toimivaltaisen viranomaisen käytettävissä olevat tietolähteet ja erityisesti jalostajilta jakelijoilta saadut tiedot viljelijöiden kaupan pitämästä lampaanmaidosta ja lampaanmaitotuotteista.

41 artikla

Ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä lokakuuta muutoksista sellaisten maantieteellisten alueiden luetteloon, joilla harjoitetaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 2 kohdassa ja tämän asetuksen 38 artiklassa tarkoitettua siirtolaiduntamista.

2 jakso

Enimmäismäärät, varannot ja siirrot

42 artikla

Ilmaiseksi saadut oikeudet

Asianmukaisesti perusteltuja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta viljelijä, joka on saanut palkkio-oikeuksia ilmaiseksi kansallisesta varannosta, ei saa siirtää eikä väliaikaisesti luovuttaa oikeuksiaan oikeuksien saamista seuraavien kolmen vuoden aikana.

43 artikla

Oikeuksien käyttö

1. Viljelijä, jolla on käytettävissään palkkio-oikeuksia, voi käyttää ne itse ja/tai luovuttaa ne väliaikaisesti toiselle viljelijälle.

2. Jos viljelijä ei vuosittain käytä vähintään 4 kohdassa säädettyä prosenttiosuutta palkkio-oikeuksistaan, käyttämättä jätetty osa on siirrettävä kansalliseen varantoon lukuun ottamatta seuraavia tapauksia:

- a) jos viljelijällä on enintään 20 palkkio-oikeutta eikä hän kahdena peräkkäisenä kalenterivuonna käytä vähimmäisprosenttiosuutta oikeuksistaan, kansalliseen varantoon on siirrettävä ainoastaan jälkimmäisen kalenterivuoden aikana käyttämättä jätetty osa;
- b) viljelijä osallistuu komission hyväksymään laajaperäistämishjelmaan;
- c) viljelijä osallistuu komission hyväksymään varhaiseläkeohjelmaan, jossa oikeuksien siirto ja/tai väliaikainen luovutus ei ole pakollista;
- d) asianmukaisesti perustellut poikkeukselliset olosuhteet.

3. Väliaikainen luovutus voi koskea ainoastaan kokonaisia vuosia ja vähintään 44 artiklan 1 kohdassa säädettyä eläinten lukumäärää. Väliaikaisten luovutusten kausi saa kestää enintään kolme peräkkäistä vuotta, ja jokaisen kauden päättyessä viljelijä saa, jollei oikeuksia siirretä, takaisin kaikki oikeutensa, jotka hänen on käytettävä itse vähintään kahden peräkkäisen vuoden aikana. Jos viljelijä ei itse käytä oikeuksistaan vähintään 4 kohdassa säädettyä prosenttiosuutta kumpanakin kyseisistä kahdesta vuodesta, jäsenvaltion on asianmukaisesti perusteltuja poikkeustapauksia lukuun ottamatta vuosittain peruutettava käyttämättömät oikeudet ja palautettava ne kansalliseen varantoon.

Jos viljelijä osallistuu komission hyväksymään varhaiseläkeohjelmaan, jäsenvaltio voi kuitenkin säätää tällaisissa ohjelmissa tapahtuvan väliaikaisen luovutuksen kokonaiskeston pidennyksestä.

Viljelijät, jotka ovat sitoutuneet osallistumaan laajaperäistämishjelmaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2078/92⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun toimenpiteen mukaisesti, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999⁽²⁾ 22 ja 23 artiklassa tarkoitetun laajaperäistämishjelman mukaisesti tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽³⁾ 39 artiklan mukaisesti, eivät saa sitoumuksensa kestäessä siirtää ja/tai luovuttaa väliaikaisesti oikeuksiaan. Tätä kieltoa ei kuitenkaan sovelleta silloin, kun ohjelmassa sallitaan oikeuksien siirto ja/tai väliaikainen luovutus selaisille viljelijöille, joiden osallistuminen muihin kuin tässä alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin edellyttää oikeuksien saamista.

4. Palkkio-oikeuksista on käytettävä vähintään 70 prosenttia.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin nostaa osuuden enintään 100 prosenttiin. Niiden on ilmoitettava komissiolle etukäteen prosenttiosuus, jota ne aikovat soveltaa.

44 artikla

Oikeuksien siirto ja väliaikainen luovutus

1. Jäsenvaltiot voivat tuotantorakenteensa perusteella vahvistaa niiden palkkio-oikeuksien vähimmäismäärän, jotka voidaan siirtää osittain ilman tilan siirtoa. Vähimmäismäärän on oltava enintään kymmenen palkkio-oikeutta.

2. Palkkio-oikeuksien siirto ja väliaikainen luovutus on pätevä vasta, kun oikeudet siirtävä ja/tai väliaikaisesti luovuttava viljelijä ja oikeudet vastaanottava viljelijä ovat ilmoittaneet siitä jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Ilmoitus on tehtävä jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa viimeistään sinä päivänä, jona palkkioiden hakukausi päättyy kyseisessä jäsenvaltiossa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa oikeudet siirretään perintönä. Tällöin oikeudet vastaanottavan viljelijän on pystyttävä esittämään asianmukaiset oikeudelliset asiakirjat sen osoittamiseksi, että hänellä on oikeus kuolleen viljelijän jäämistöön.

3. Jos palkkio-oikeuksia siirretään kansalliseen varantoon ilman tilan siirtoa, korvauksetta palautettujen oikeuksien lukumäärä ei voi koskaan olla pienempi kuin yksi.

45 artikla

Viljelijäkohtaisen enimmäismäärän muuttaminen

Jos palkkio-oikeudet siirretään tai luovutetaan väliaikaisesti, jäsenvaltion on määriteltävä uusi viljelijäkohtainen enimmäismäärä ja annettava asianomaisten viljelijöiden palkkio-oikeuksien määrä näille tiedoksi 60 päivän kuluessa viljelijän palkkiohakemuksen jättöjakson viimeisestä päivästä.

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

Ensimmäistä kohtaa ei sovelleta, jos oikeudet siirretään 44 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna perintönä.

46 artikla

Viljelijät, jotka eivät omista käyttämäänsä maata

Viljelijä, joka käyttää ainoastaan julkisessa tai yhteisessä omistuksessa olevia maa-alueita ja joka päättää olla jatkamatta näiden maiden käyttämistä laiduntamiseen ja siirtää kaikki oikeutensa toiselle viljelijälle, on rinnastettava viljelijään, joka myy tai siirtää tilansa. Kaikissa muissa tapauksissa häntä pidetään viljelijänä, joka siirtää ainoastaan palkkio-oikeutensa.

47 artikla

Siirto kansallisen varannon kautta

Jos jäsenvaltio säätää, että oikeuksien siirto on tehtävä kansallisen varannon kautta, sen on sovellettava tämän jakson säännöksiä vastaavia kansallisia säännöksiä. Lisäksi tällöin

- a) jäsenvaltio voi säätää, että väliaikainen luovutus tehdään kansallisen varannon kautta;
- b) a alakohdan mukaisen palkkio-oikeuksien siirron tai väliaikaisen luovutuksen yhteydessä varantoon siirto tulee voimaan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten annettua oikeudet siirtävälle ja/tai luovuttavalle viljelijälle ilmoituksen, ja siirto varannosta toiselle viljelijälle tulee voimaan viranomaisten annettua tälle viljelijälle ilmoituksen.

Lisäksi ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuilla kansallisilla säännöksillä on varmistettava, että jäsenvaltio suorittaa maksun, joka vastaa suoraan viljelijöiden kesken siirrettävää maksua, ottaen erityisesti huomioon kyseisen jäsenvaltion tuotannon kehitys, kun kyseessä on muu kuin asetuksen (EY) N:o 73/2009 105 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu oikeuksien osa. Kyseisen maksun on oltava samansuuruinen kuin vastaavat oikeudet kansallisesta varannosta saavulta viljelijältä vaadittava maksu.

48 artikla

Viljelijäkohtaisten enimmäismäärien laskenta

Palkkio-oikeuksien viljelijäkohtaisia enimmäismääriä ensimmäistä kertaa laskettaessa ja muutettaessa otetaan huomioon ainoastaan kokonaisluvut.

Jos laskutoimituksen lopullinen tulos on muu kuin kokonaisluku, tulos pyöristetään lähimpään kokonaislukuun. Jos laskutoimituksen tulos on kuitenkin täsmälleen kahden kokonaisluvun välissä, otetaan huomioon suurempi kokonaisluku.

49 artikla

Ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ennen kunkin vuoden 31 päivää joulukuuta muutokset asetuksen (EY) N:o 73/2009 105 artiklan 2 kohdan mukaisesti kansalliseen varantoon luovutettavaan siirrettyjen palkkio-oikeuksien osaan ja tarvittaessa mainitun asetuksen 105 artiklan 3 kohdan mukaisesti toteutettavat toimenpiteet.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä huhtikuuta

- a) edeltävän vuoden aikana ilman tilan siirtoa tehtyjen oikeuksien siirtojen johdosta kansalliseen varantoon korvauksetta palautettujen palkkio-oikeuksien määrä;
- b) asetuksen (EY) N:o 73/2009 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen käyttämättömien palkkio-oikeuksien määrä, joka on siirretty kansalliseen varantoon edeltävän vuoden aikana;
- c) asetuksen (EY) N:o 73/2009 106 artiklan 3 kohdan mukaisesti edeltävän vuoden aikana myönnettyjen oikeuksien määrä;
- d) epäsuotuisten alueiden viljelijöille kansallisesta varannosta edellisenä vuonna myönnettyjen palkkio-oikeuksien määrä.

10 LUKU

Naudanlihapalkkiot

1 jakso

Erityispalkkio

50 artikla

Hakemukset

1. Yhdennetyn järjestelmän vaatimusten lisäksi kussakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklassa tarkoitettussa suorien tukien hakemuksessa on tässä luvussa säädetyn erityispalkkion osalta mainittava

- a) eläinten lukumäärä ikäryhmittäin;
- b) viittaukset passeihin tai hallinnollisiin asiakirjoihin, jotka seuraavat hakemuksessa tarkoitettujen eläinten mukana.

2. Hakemuksen voi tehdä ainoastaan eläimistä, jotka täyttävät 53 artiklassa tarkoitettujen pitoajan alkamispäivänä seuraavat edellytykset:

- a) sonnit ovat vähintään seitsemän kuukauden ikäisiä;

- b) härät ovat
- i) vähintään seitsemän ja enintään 19 kuukauden ikäisiä ensimmäisessä ikäryhmässä,
- ii) vähintään 20 kuukauden ikäisiä toisessa ikäryhmässä.

51 artikla

Palkkion myöntäminen

Eläimistä, joille ei ole voitu myöntää erityispalkkiota asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun suhteellisen vähennyksen soveltamisen vuoksi, ei voi enää tehdä saman ikäryhmän palkkiohakemusta, ja niitä pidetään eläiminä, joista on myönnetty palkkio.

52 artikla

Passit ja hallinnolliset asiakirjat

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että asetuksen (EY) N:o 1760/2000 6 artiklassa tarkoitetut passit tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetut vastaavat kansalliset hallinnolliset asiakirjat todistavat, että eläintä ja ikäryhmää kohden on myönnetty vain yksi palkkio.

Tätä varten jäsenvaltioiden on annettava toisilleen tarvittavaa apua.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten hallinnollisten asiakirjojen on oltava jossakin seuraavista muodoista:

- a) asiakirja, joka seuraa jokaisen yksittäisen eläimen mukana;
- b) viljelijän ylläpitämä yhdistetty luettelo, jossa on kaikki hallinnollista asiakirjaa varten säädetyt tiedot, jos kyseiset eläimet pysyvät samalla viljelijällä ensimmäisen hakemuksen jättämisestä siihen asti, kun ne saatetaan markkinoille teurastusta varten;
- c) keskusviranomaisen ylläpitämä yhdistetty luettelo, jossa on kaikki hallinnollista asiakirjaa varten säädetyt tiedot, jos jäsenvaltio tai jäsenvaltion alue, joka käyttää tätä mahdollisuutta, tarkastaa kaikki hakemuksessa tarkoitetut eläimet paikalla, valvoo näiden eläinten liikkumista sekä merkitsee jokaisen tarkastetun eläimen selvällä merkinnällä; viljelijöillä on velvollisuus suostua näihin toimenpiteisiin;
- d) keskusviranomaisen ylläpitämä yhdistetty luettelo, jossa on kaikki hallinnollista asiakirjaa varten säädetyt tiedot, jos jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, jotta vältetään palkkion myöntäminen kaksi kertaa samasta ikäryhmästä, sekä toimittaa pyynnöstä viipymättä kaikki tiedot jokaista eläintä koskevasta palkkiosta.

3. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää yhtä tai useampaa 2 kohdassa säädetyistä mahdollisuuksista, on ilmoitettava siitä komissiolle ajoissa, ja niiden on toimitettava komissiolle asiaan kuuluvat täytäntöönpanosäännökset.

53 artikla

Pitoaika

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu pitoaika on kaksi kuukautta, ja se alkaa hakemuksen jättöpäivää seuraavana päivänä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että viljelijä voi määrittellä muun alkamispäivän, jonka alkamisajankohta saa olla enintään kaksi kuukautta hakemuksen jättöpäivästä.

54 artikla

Alueellinen enimmäismäärä

1. Jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen suhteellisen vähennyksen tuloksena palkkiokelpoisten eläinten lukumäärä on muu kuin kokonaisluku, desimaaliosasta myönnetään vastaava osuus palkkion yksikkömäärästä. Tätä varten otetaan huomioon ainoastaan ensimmäinen desimaali.

2. Kun jäsenvaltiot päättävät määrittellä asetuksen (EY) N:o 73/2009 109 artiklan a alakohdan mukaisia eri alueita tai muuttaa alueidensa nykyisiä osia, niiden on ilmoitettava tästä komissiolle ennen asianomaisen vuoden 1 päivää tammikuuta ja täsmennettävä ilmoituksessa kyseisen alueen määrittely sekä sitä koskeva enimmäismäärä. Kaikista myöhemmin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava komissiolle ennen asianomaisen vuoden 1 päivää tammikuuta.

55 artikla

Eläinten tilakohtaiset enimmäismäärät

1. Jos jäsenvaltio päättää muuttaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua 90 eläimen tila- ja ikäryhmäkohtaista enimmäismäärää tai poiketa siitä, sen on ilmoitettava siitä komissiolle ennen asianomaisen kalenterivuoden 1 päivää tammikuuta.

Jos jäsenvaltio lisäksi vahvistaa tilakohtaisen eläinten vähimmäismäärän, jonka alittuessa suhteellista vähennystä ei sovelleta, sen on ilmoitettava siitä komissiolle ennen asianomaisen kalenterivuoden 1 päivää tammikuuta.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi kaikista myöhemmin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava komissiolle ennen asianomaisen vuoden 1 päivää tammikuuta.

56 artikla

Palkkion myöntäminen teurastuksen yhteydessä

1. Jäsenvaltiot voivat päättää erityispalkkion myöntämisestä teurastuksen yhteydessä seuraavasti:

- a) sonnien osalta yhdelle ikäryhmälle;
- b) härkien osalta ensimmäiselle tai toiselle ikäryhmälle tai yhdistämällä kummallekin ikäryhmälle myönnettävät palkkiot.

2. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät myöntää erityispalkkion teurastuksen yhteydessä 1 kohdan mukaisesti, on säädettävä, että palkkio myönnetään myös palkkiokelpoisten eläinten toiseen jäsenvaltioon lähettämisen yhteydessä tai vietäessä niitä kolmanteen maahan.

3. Jos jäsenvaltiot päättävät myöntää erityispalkkion teurastuksen yhteydessä tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, palkkion myöntämiseksi on sovellettava tämän jakson, 77 artiklan sekä 78 artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksiä soveltuvin osin.

4. Tukihakemuksessa on ilmoitettava 78 artiklan 1 kohdassa säädettyjen tietojen lisäksi, haetaanko tukea sonnista vai härästä, ja tukihakemukseen on liitettävä asiakirja, jossa on 52 artiklan soveltamiseksi tarvittavat tiedot. Asiakirjan on oltava jäsenvaltion valinnan mukaan jokin seuraavista asiakirjoista:

- a) passi tai yksi kappale passista, jos käytetty passimalli muodostuu useasta kappaleesta;
- b) jäljennös passista, jos käytetty passimalli muodostuu yhdestä ainoasta kappaleesta, joka on palautettava asetuksen (EY) N:o 1760/2000 6 artiklassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle; tällöin jäsenvaltion on toteutettava toimenpiteet varmistaakseen, että jäljennöksen tiedot vastaavat alkuperäisen passin tietoja;
- c) kansallinen hallinnollinen asiakirja, jos käytettävissä ei ole asetuksen (EY) N:o 1760/2000 6 artiklassa tarkoitettujen edellytysten mukaista passia.

Jäsenvaltiot voivat pidättäytyä soveltamasta kansallista hallinnollista asiakirjaa. Tällöin niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen estämiseksi, että eläimistä, joilla käydään yhteisön sisäistä kauppaa, myönnettäisiin samassa ikäryhmässä kaksi palkkiota.

Jos asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan b alakohdassa tarkoitettu tietokannassa on jäsenvaltion edellyttämät tarvittavat tiedot sen varmistamiseksi, että yhtä eläintä ja yhtä ikäryhmää kohti myönnetään ainoastaan yksi palkkio, tukihakemukseen ei tarvitse liittää tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua asiakirjaa.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos jäsenvaltio soveltaa 78 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä mahdollisuutta, sen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta viljelijä voi määritellä eläimet, joista hän hakee erityispalkkiota.

5. Sonneista on teurastuksen todistamisen yhteydessä mainittava teuraspaino.

6. Jos eläin lähetetään maasta, sen lähettäminen on todistettava lähettäjän ilmoituksella, johon on merkitty erityisesti eläimen määräjäsenvaltio.

Tällöin tukihakemuksessa on oltava seuraavat tiedot:

- a) lähettäjän nimi ja osoite (tai vastaava koodi);
- b) eläimen tunnistenumero;
- c) vakuutus siitä, että eläin on vähintään yhdeksän kuukauden ikäinen.

Tukihakemukset on jätettävä ennen eläimen asianomaisen jäsenvaltion alueelta poistumista ja todiste lähettämisestä on toimitettava kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun eläin on poistunut asianomaisen jäsenvaltion alueelta.

57 artikla

Myöntämisyjärjestelmän erityispiirteet

1. Jos sovelletaan 56 artiklaa ja poiketen siitä, mitä 53 artiklassa säädetään, palkkio maksetaan viljelijöille, jotka ovat pitäneet eläimiä kahden kuukauden vähimmäispitoajan, jonka päättymisestä on kulunut teurastuspäivään vähemmän kuin yksi kuukausi tai vientipäivään vähemmän kuin kaksi kuukautta.

Härkien osalta palkkion myöntämiseen on sovellettava seuraavia sääntöjä:

- a) ensimmäisen ikäryhmän palkkio voidaan maksaa vain, jos viljelijä on pitänyt eläintä vähintään kaksi kuukautta eläimen ollessa vähintään seitsemän kuukauden ja alle 22 kuukauden ikäinen;
- b) toisen ikäryhmän palkkio voidaan maksaa vain, jos viljelijä on pitänyt vähintään 20 kuukauden ikäistä eläintä vähintään kaksi kuukautta;
- c) palkkio voidaan maksaa molemmista ikäryhmistä yhdessä vain, jos viljelijä on pitänyt eläintä vähintään neljä peräkkäistä kuukautta a ja b alakohdassa tarkoitettujen ikäedellytysten mukaisesti;
- d) palkkio maksetaan toisesta ikäryhmästä ainoastaan, jos eläin on lähetetty toisesta jäsenvaltiosta sen saavutettua 19 kuukauden iän.

2. Teuraspaino on vahvistettava neuvoston asetuksen (EY) N:o 1183/2006 ⁽¹⁾ 2 artiklassa tarkoitetun ruhon määrittelyn perusteella.

Jos ruhon tarjontamuoto poikkeaa kyseisestä määritelmästä, on sovellettava komission asetuksen (EY) N:o 1249/2008 ⁽²⁾ liitteessä III esitettyjä korjauskertoimia.

⁽¹⁾ EUVL L 214, 4.8.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 337, 16.12.2008, s. 3.

Jos eläin teurastetaan teurastamossa, jossa ei sovelleta yhteisön täysikasvuisten nautanruhojen luokitusasteikkoa, jäsenvaltio voi sallia painon vahvistamisen teurastetun eläimen elopainon perusteella. Tällöin teuraspainon katsotaan olevan vähintään 185 kilogrammaa, jos teurastetun eläimen elopaino oli vähintään 340 kilogrammaa.

58 artikla

Ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 56 artiklan soveltamista ja siihen liittyviä menettelyjä koskevasta päätöksestään tai sen muutoksista ennen asianomaisen kalenterivuoden alkua.

2 jakso

Emolehmäpalkkio

59 artikla

Lihakarjarotua olevat lehmät

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 109 artiklan d alakohdan ja 115 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi tämän asetuksen liitteessä IV lueteltuja nautaeläinrotuja ei katsota lihakarjarotua oleviksi lehmiksi.

60 artikla

Tilakohtainen enimmäiskiintiö

1. Jos jäsenvaltio päättää muuttaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua 120 000 kilogramman tilakohtaista enimmäiskiintiötä tai poiketa siitä, sen on ilmoitettava siitä komissiolle ennen asianomaisen kalenterivuoden 1 päivää tammikuuta.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi myöhemmin tehtävistä kaikista muutoksista on ilmoitettava komissiolle viimeistään asianomaisen vuoden 31 päivänä joulukuuta.

61 artikla

Pitoaika

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kuuden kuukauden pitoaika alkaa hakemuksen jättöpäivää seuraavana päivänä.

62 artikla

Hakemukset

1. Kun asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklassa säädettyjä suoria tukia koskevaan hakemukseen sisältyy asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaista palkkiota koskeva hakemus, siinä on yhdennetyn järjestelmän vaatimusten lisäksi oltava

a) ilmoitus tilakohtaisesta maitokiintiöstä, joka on myönnetty tuottajalle kyseisenä kalenterivuonna alkavan 12 kuukauden pituisen lisämaksujärjestelmän soveltamisajanjakson alkamista edeltävänä 31 päivänä maaliskuuta; jos tämä määrä ei ole tiedossa hakemuksen jättöpäivänä, se on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian;

b) viljelijän sitoumus olla lisäämättä hakemuksen jättämistä seuraavien 12 kuukauden aikana tilakohtaista kiintiötä asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua enimmäismäärää suuremmaksi.

Edellä olevaa b alakohdtaa ei sovelleta, jos jäsenvaltio on poistanut mainitun enimmäismäärän.

2. Emolehmäpalkkiota koskevat hakemukset on tehtävä jäsenvaltion erikseen vahvistaman kalenterivuoteen sisältyvän kuuden kuukauden ajanjakson kuluessa.

Jäsenvaltio voi tämän jakson sisällä säätää hakemusten jättämistä koskevista erillisistä kausista tai päivämääristä sekä niiden hakemusten lukumäärästä, jotka viljelijä voi jättää kustakin palkkiosta ja kunakin kalenterivuonna.

63 artikla

Keskimääräinen maitotuotos

Keskimääräinen maitotuotos lasketaan liitteessä V ilmoitettujen keskimääräisten maitotuotosten perusteella. Jäsenvaltio voi kuitenkin käyttää laskennassa jäsenvaltion hyväksymää asiakirjaa, jossa todistetaan viljelijän lypsykarjan keskimääräinen maitotuotos.

64 artikla

Ylimääräinen kansallinen palkkio

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan 5 kohdassa säädettyä ylimääräistä kansallista emolehmäpalkkiota voidaan myöntää ainoastaan viljelijälle, joka saa samalta kalenterivuodelta emolehmäpalkkiota.

Ylimääräistä kansallista emolehmäpalkkiota myönnetään ainoastaan emolehmäpalkkioon oikeutettujen eläinten lukumäärän rajoissa, tarvittaessa vähennettynä asetuksen (EY) N:o 73/2009 115 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyllä suhteellisella vähennyksellä.

2. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa ylimääräisen kansallisen emolehmäpalkkion myöntämistä koskevia lisäedellytyksiä. Niiden on ilmoitettava edellytyksistä komissiolle hyvissä ajoin ennen kuin niiden soveltaminen aloitetaan.

3. Komissio päättää viimeistään kunkin kalenterivuoden 31 päivänä elokuuta, mitkä jäsenvaltiot täyttävät asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen edellytykset.

65 artikla

Viljelijäkohtainen enimmäismäärä

Jäsenvaltioiden on määriteltävä viljelijäkohtainen enimmäismäärä asetuksen (EY) N:o 73/2009 112 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

66 artikla

Ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä joulukuuta

- a) asetuksen (EY) N:o 73/2009 113 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun vähennyksen muutokset;
- b) tarvittaessa mainitun asetuksen 113 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden muutokset.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sähköisesti komission jäsenvaltioiden käyttöön asettamassa muodossa kulta-kin kalenterivuodelta viimeistään 31 päivänä heinäkuuta seuraavat tiedot:

- a) edeltävän kalenterivuoden aikana ilman tilan siirtoa tehtyjen oikeuksien siirtojen johdosta kansalliseen varantoon korvausta palautettujen palkkio-oikeuksien määrä;
- b) 69 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen niiden käyttämättömien palkkio-oikeuksien määrä, jotka on siirretty kansalliseen varantoon edeltävän kalenterivuoden aikana;
- c) asetuksen (EY) N:o 73/2009 114 artiklan 3 kohdan mukaisesti edeltävän kalenterivuoden aikana myönnettyjen oikeuksien määrä.

67 artikla

Ilmaiseksi saadut oikeudet

Lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja erityistapauksia viljelijä, joka on saanut palkkio-oikeuksia ilmaiseksi kansallisesta varannosta, ei kolmena seuraavana kalenterivuonna saa siirtää ja/tai väliaikaisesti luovuttaa oikeuksiaan.

68 artikla

Oikeuksien käyttö

1. Viljelijä, jolla on käytettävissään palkkio-oikeuksia, voi käyttää ne itse ja/tai luovuttaa ne väliaikaisesti toiselle tuottajalle.

2. Jos viljelijä ei kunakin kalenterivuonna käytä vähintään 4 kohdan mukaisesti vahvistettua prosenttiosuutta palkkio-oikeuksistaan, käyttämättä jätetty osa on siirrettävä kansalliseen varantoon, paitsi

- a) jos viljelijällä on enintään seitsemän palkkio-oikeutta eikä hän kahtena peräkkäisenä kalenterivuonna käytä 4 kohdan mukaisesti vahvistettua vähimmäisprosenttiosuutta oikeuksistaan, kansalliseen varantoon on siirrettävä jälkimmäisen kalenterivuoden aikana käyttämättä jätetty osa;
- b) viljelijä osallistuu komission hyväksymään laajaperäistämishjelmaan;
- c) viljelijä osallistuu komission hyväksymään varhaiseläkeohjelmaan, jossa oikeuksien siirto ja/tai väliaikainen luovutus ei ole pakollista; tai
- d) asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa.

3. Väliaikainen luovutus voi koskea ainoastaan kokonaisia kalenterivuosia ja vähintään 69 artiklan 1 kohdassa säädettyä eläinten lukumäärää. Väliaikaisten luovutusten kausi saa kestää enintään kolme peräkkäistä vuotta, ja jokaisen kauden päättyessä viljelijä saa, jollei oikeuksia siirretä, takaisin kaikki oikeutensa, jotka hänen on käytettävä itse vähintään kahden peräkkäisen kalenterivuoden aikana. Jos viljelijä ei itse käytä oikeuksistaan vähintään 4 kohdan mukaisesti vahvistettua prosenttiosuutta kumpanakin kyseisistä kahdesta vuodesta, jäsenvaltion on asianmukaisesti perusteltuja poikkeustapauksia lukuun ottamatta vuosittain peruutettava viljelijän käyttämättä jättämä osa ja palautettava se kansalliseen varantoon.

Jos viljelijä osallistuu komission hyväksymään varhaiseläkeohjelmaan, jäsenvaltio voi kuitenkin säätää tällaisissa ohjelmissa tapahtuvan väliaikaisen luovutuksen kokonaiskeston pidennyksestä.

Viljelijät, jotka ovat sitoutuneet osallistumaan laajaperäistämishjelmaan asetuksen (ETY) N:o 2078/92 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun toimenpiteen mukaisesti, asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22 ja 23 artiklassa tarkoitetun laajaperäistämishjelman mukaisesti tai asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklassa tarkoitetun laajaperäistämishjelman mukaisesti, eivät saa sitoumuksensa kestäessä siirtää ja/tai luovuttaa väliaikaisesti oikeuksiaan. Tätä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta silloin, kun ohjelmassa sallitaan oikeuksien siirto ja/tai väliaikainen luovutus sellaisille viljelijöille, joiden osallistuminen muihin kuin tässä alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin edellyttää oikeuksien saamista.

4. Palkkio-oikeuksista on käytettävä vähintään 70 prosenttia. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin nostaa osuuden enintään 100 prosenttiin.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ennakolta prosenttiosuus, jota ne aikovat soveltaa, tai prosenttiosuuden muutokset.

69 artikla

Oikeuksien siirto ja väliaikainen luovutus

1. Jäsenvaltiot voivat tuotantorakenteensa perusteella vahvistaa niiden palkkio-oikeuksien vähimmäismäärän, jotka voidaan siirtää osittain ilman tilan siirtoa. Vähimmäismäärän on oltava enintään viisi palkkio-oikeutta.

2. Palkkio-oikeuksien siirto ja väliaikainen luovutus on pätevä vasta, kun oikeudet siirtävä ja/tai väliaikaisesti luovuttava viljelijä ja oikeudet vastaanottava viljelijä ovat yhdessä ilmoittaneet siitä jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Ilmoitus on tehtävä jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa viimeistään sinä päivänä, jona oikeudet vastaanottava viljelijä jättää palkkiohakemuksen, lukuun ottamatta tapauksia, joissa oikeuksien siirto tapahtuu perintönä. Tällöin oikeudet vastaanottavan viljelijän on pystyttävä esittämään asianmukaiset oikeudelliset asiakirjat sen osoittamiseksi, että hänellä on oikeus kuolleen viljelijän jäämistöön.

70 artikla

Viljelijäkohtaisen enimmäismäärän muuttaminen

Jos oikeudet siirretään tai luovutetaan väliaikaisesti, jäsenvaltioiden on määritettävä uusi viljelijäkohtainen enimmäismäärä ja annettava asianomaisten viljelijöiden palkkio-oikeuksien määrä näille tiedoksi viimeistään 60 päivän kuluessa viljelijän palkkiohakemuksen jättöajan viimeisestä päivästä.

Ensimmäistä kohtaa ei sovelleta, jos oikeudet siirretään perintönä.

71 artikla

Viljelijät, jotka eivät omista käyttämäänsä maata

Viljelijä, joka käyttää ainoastaan julkisessa tai yhteisessä omistuksessa olevia maa-alueita ja joka päättää olla jatkamatta näiden maiden käyttöä ja siirtää kaikki oikeutensa toiselle viljelijälle, on rinnastettava viljelijään, joka myy tai siirtää tilansa. Kaikissa muissa tapauksissa häntä pidetään viljelijänä, joka siirtää ainoastaan palkkio-oikeutensa.

72 artikla

Siirto kansallisen varannon kautta

Jos jäsenvaltio säätää, että oikeuksien siirto ilman tilan siirtoa on tehtävä asetuksen (EY) N:o 73/2009 113 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti kansallisen varannon kautta, sen on sovellettava 69–71 artiklassa säädettyjä säännöksiä vastaavia kansallisia säännöksiä. Lisäksi tällöin

— jäsenvaltiot voivat säätää, että väliaikainen luovutus tehdään kansallisen varannon kautta,

— jos palkkio-oikeuksia siirretään tai luovutetaan väliaikaisesti ja ensimmäistä luettelukohtaa sovelletaan, varantoon siirto tulee voimaan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten annettua oikeudet siirtävälle ja/tai luovuttavalle viljelijälle ilmoituksen, ja siirto varannosta toiselle viljelijälle tulee voimaan viranomaisten annettua tälle viljelijälle ilmoituksen.

Lisäksi tällaisilla säännöksillä on varmistettava, että jäsenvaltio suorittaa siitä oikeuksien osasta, joka on muu kuin asetuksen (EY) N:o 73/2009 113 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu osa, maksun, joka vastaa suoraan viljelijöiden kesken siirrettävää maksua, ottaen erityisesti huomioon kyseisen jäsenvaltion tuotannon kehitys. Kyseisen maksun on oltava samansuuruinen kuin vastaavat oikeudet kansallisesta varannosta saavalta viljelijältä vaadittava maksu.

73 artikla

Osoikeudet

1. Jos 65–72 artiklan mukaisesti tehtyjen laskelmien tuloksena on muita kuin kokonaislukuja, otetaan huomioon ainoastaan ensimmäinen desimaali.

2. Jos tämän jakson säännösten soveltaminen johtaa osittaisiin palkkio-oikeuksiin joko viljelijälle tai kansalliseen varantoon, nämä oikeuksien osat lasketaan yhteen.

3. Jos viljelijällä on osa oikeudesta, tämän osaoikeuden perusteella myönnetään ainoastaan vastaava osuus palkkion ja tarvittaessa 64 artiklassa tarkoitettun ylimääräisen kansallisen palkkion yksikkömäärästä.

74 artikla

Hiehoja koskeva erityisjärjestely

1. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat käyttää asetuksen (EY) N:o 73/2009 115 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, on ilmoitettava siitä komissiolle, ja samalla niiden on ilmoitettava komissiolle tarvittavat tiedot, joiden avulla voidaan vahvistaa, onko mainitun asetuksen 115 artiklan 1 kohdassa säädettyjä edellytyksiä noudatettu.

Kyseisten jäsenvaltioiden on myös tarvittaessa ilmoitettava vahvistamansa erityinen enimmäismäärä.

Komissio päättää, mitkä jäsenvaltiot täyttävät asetuksen (EY) N:o 73/2009 115 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset.

Päätöksiä, jotka ovat voimassa tämän asetuksen voimaantullessa, sovelletaan edelleen.

2. Jäsenvaltioiden, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 73/2009 115 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset, on ilmoitettava komissiolle vahvistamansa erityisen kansallisen enimmäismäärän muutoksista ennen kyseisen vuoden 1 päivää tammikuuta.

3. Jäsenvaltion, joka soveltaa erityisjärjestelyä, on vahvistettava perusteet, joilla varmistetaan palkkion maksaminen viljelijöille, joiden hiehot on tarkoitettu lehmäkarjojen uudistamiseen. Näihin perusteisiin voi erityisesti sisältyä ikää ja/tai rotuominaisuuksia koskevia vaatimuksia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava vahvistetut perusteet komissiolle viimeistään sitä vuotta, jota ne koskevat, edeltävän vuoden 31 päivänä joulukuuta. Kaikista myöhemmin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava komissiolle viimeistään sitä vuotta, jota ne koskevat, edeltävän vuoden 31 päivänä joulukuuta.

4. Jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 115 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen suhteellisen vähennyksen tuloksena palkkiokelpoisten eläinten lukumäärä on muu kuin kokonaisluku, desimaaliosasta myönnetään vastaava osuus palkkion ja tarvittaessa 64 artiklassa tarkoitettua ylimääräisen kansallisen palkkion yksikkömäärästä. Tätä varten otetaan huomioon ainoastaan ensimmäinen desimaali.

5. Erityisjärjestelyä soveltavassa jäsenvaltiossa asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu pidettävien eläinten vähimmäismäärää koskeva vaatimus on täytettävä sataprosenttisesti emolehmien osalta, jos viljelijä on jättänyt hakemuksen emolehmistä, tai hiehojen osalta, jos viljelijä on jättänyt hakemuksen hiehoista.

6. Tähän erityisjärjestelyyn ei sovelleta 65–73 artiklan säännöksiä.

75 artikla

Eläinten lukumäärän pyöristäminen

Jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa vahvistettua hiehojen prosentteina ilmaistua enimmäismäärää laskettaessa tuloksena on eläinten lukumäärä, joka ei ole kokonaisluku, kyseinen luku pyöristetään alaspäin lähimpään kokonaislukuun, jos se on pienempi kuin 0,5, ja ylöspäin lähimpään kokonaislukuun, jos se on suurempi kuin 0,5.

3 jakso

Erityispalkkiota ja emolehmäpalkkiota koskevat yhteiset säännökset

76 artikla

Erityispalkkiota ja emolehmäpalkkiota koskevat hakemukset

Jäsenvaltiot voivat hallinnollisista syistä säätää, että asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklassa tarkoitetuissa suorien tukien hakemuksissa on erityispalkkion ja emolehmäpalkkion tapauksessa oltava vähimmäismäärä eläimiä, edellyttäen että kyseinen määrä on enintään kolme.

4 jakso

Teurastuspalkkio

77 artikla

Osallistumisilmoitus

Jäsenvaltio voi säätää, että saadakseen kalenterivuodelta myönnetävän asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklassa säädetyt teurastuspalkkion viljelijän on jätettävä osallistumisilmoitus ennen kyseisen kalenterivuoden ensimmäisen hakemuksen jättämistä tai samanaikaisesti sen kanssa.

Jos viljelijä ei kuitenkaan tee muutoksia osallistumisilmoituksensa, jäsenvaltio voi hyväksyä aikaisemmin jätetyn osallistumisilmoituksen voimassaolon jatkumisen.

78 artikla

Hakemukset

1. Tukihakemuksissa on mainittava teurastuspalkkion maksamiseksi vaadittavat tiedot ja 1 päivän tammikuuta 1998 jälkeen syntyneistä eläimistä erityisesti eläimen syntymäpäivä.

Tukihakemukset on jätettävä jäsenvaltion erikseen vahvistamassa määräajassa, joka saa olla enintään kuusi kuukautta siitä, kun eläin on teurastettu tai viety yhteisön tullialueelta. Kyseisen määräajan on päättyttävä viimeistään seuraavan vuoden helmikuun lopussa, lukuun ottamatta poikkeustapauksia, joista asianomainen jäsenvaltio päättää erikseen eläinten lähettämisen tai viennin yhteydessä. Jäsenvaltiot voivat kyseisen määräajan puitteissa määrittellä tukihakemusten jättöajat ja -päivät sekä niiden hakemusten määrän, jotka yksi viljelijä voi esittää kalenterivuodessa.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että hakemuksen tekee muu henkilö kuin viljelijä. Tällöin hakemukseen on merkittävä sen viljelijän nimi ja osoite, jolle teurastuspalkkio on tarkoitus maksaa.

Yhdennetyn järjestelmän vaatimusten lisäksi jokaisessa hakemuksensa on oltava

- a) jos tuki myönnetään teurastuksen yhteydessä, teurastamon todistus tai vähintään vastaavat tiedot sisältävä teurastamon laatima tai varmentama asiakirja, jossa vahvistetaan
 - i) teurastamon nimi ja osoite (tai vastaava koodi);
 - ii) teurastuspäivä sekä eläinten tunniste- ja teurastusnumerot;
 - iii) vasikoiden osalta teuraspaino, jollei 79 artiklan 4 kohdan soveltamisesta muuta johdu;

- b) kolmanteen maahan viedyn eläimen osalta
- i) viejän nimi ja osoite (tai vastaava koodi);
 - ii) eläimen tunnistenumero;
 - iii) vieni-ilmoitus, jossa mainitaan 1 päivän tammikuuta 1998 jälkeen syntyneiden eläinten ikä ja, jollei 79 artiklan 4 kohdan soveltamisesta muuta johdu, vasikoiden elopaino, joka saa olla enintään 300 kilogrammaa;
 - iv) yhteisön tullialueelta poistumista koskeva todiste, joka esitetään samalla tavalla kuin vientitukien yhteydessä.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että neljännen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tietojen on toimitettava jäsenvaltion hyväksymän laitoksen tai laitosten kautta ja että nämä laitokset voivat toimittaa tiedot sähköisessä muodossa.

Jäsenvaltioiden on tarkastettava säännöllisesti ja ennalta ilmoittamatta toimitettujen todistusten tai asiakirjojen sekä tarvittaessa neljännessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen paikkansapitävyys.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää, että asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan b alakohdassa tarkoitettuun tietokantaan viedyt eläinten teurastusta koskevat teurastamosten toimivaltaiselle viranomaiselle toimittamat tiedot katsotaan viljelijän nimissä tehdyksi teurastuspalkkiohakemukseksi, jos tietokanta antaa jäsenvaltion edellyttämät riittävät takeet tietokannan tietojen paikkansapitävyydestä teurastuspalkkiojärjestelmän ja teurastuksen yhteydessä maksettavan erityispalkkion maksamiseksi.

Jäsenvaltio voi kuitenkin säätää, että hakemus on jätettävä. Tällöin se voi määrittellä hakemukseen liitettävät tiedot.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät soveltaa tätä kohtaa, on ilmoitettava myöhemmin tehtävistä muutoksista komissiolle ennen kuin muutosta sovelletaan.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajaviraston käytettäväksi annetut tiedot sisältävät kaikki teurastuspalkkion maksamisen edellytyksenä olevat tiedot ja erityisesti

- a) kyseisen vuoden kuluessa teurastettujen eläinten asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tyyppien ja määrät;
- b) mainitussa artiklassa tarkoitettujen eläinten ikää ja teuraspainoa koskevien edellytysten ja tämän asetuksen 80 artiklassa tarkoitettujen pitoajan noudattamista koskevat tiedot;
- c) erityispalkkion myöntämiseksi tarvittavat tiedot nautaeläinten teurastuksen yhteydessä.

3. Jos eläimillä on käyty yhteisön sisäistä kauppaa 80 artiklassa tarkoitettujen pitoajan jälkeen, teurastamon on laadittava tämän artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu asiakirja, vaikka jäsenvaltio, jossa teurastus on suoritettu, olisi päättänyt soveltaa tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä poikkeusta.

Kaksi jäsenvaltiota voi kuitenkin sopia soveltavansa keskenään 2 kohdassa säädettyä järjestelmää, jos niiden tiedonvaihtojärjestelmät ovat yhteensopivat.

Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan toimitettujen asiakirjojen oikeellisuuden ja/tai vaihdettujen tietojen paikkansapitävyyden varmistamiseksi. Tätä varten jäsenvaltion, jossa maksu suoritetaan, on toimitettava säännöllisesti jäsenvaltiolle, jossa eläin on teurastettu, teurastamokohtaisesti jaoteltu yhteenveto teurastamosten todistuksista (tai niitä vastaavat tiedot), jotka on saatu viimeksi mainitusta jäsenvaltiosta.

79 artikla

Ruhon paino ja tarjontamuoto

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi vasikan ruhon tarjontamuoto on nyljetty ruho, josta on laskettu veri sekä poistettu sisälmykset, pää ja sorkat, mutta ei maksaa, munuaisia ja munuaisrasvaa.

2. Huomioon otettava paino on jäädytetyn ruhon paino tai mahdollisimman nopeasti teurastuksen jälkeen mitattu lämpimän ruhon paino, josta vähennetään kaksi prosenttia.

3. Jos ruholta on poistettu maksa, munuaiset ja/tai munuaisrasva, sen painoon lisätään

- a) maksan osalta 3,5 kilogrammaa;
- b) munuaisten osalta 0,5 kilogrammaa;
- c) munuaisrasvan osalta 3,5 kilogrammaa.

4. Jäsenvaltio voi säätää, että jos vasikan ikä teurastus- tai vieni-ilmoituksella on alle kuusi kuukautta, asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä painoedellytystä pidetään täytettynä.

Jos teuraspainoa ei voida määrittää teurastamossa, asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua painoedellytystä pidetään täytettynä, jos elopaino on enintään 300 kilogrammaa.

80 artikla

Pitoaika

1. Teurastuspalkkio maksetaan viljelijälle, joka on pitänyt eläintä kahden kuukauden vähimmäispitoajan, jonka päättymisestä teurastukseen on kulunut vähemmän kuin yksi kuukausi tai vieniin vähemmän kuin kaksi kuukautta.

2. Alle kolmen kuukauden ikäisinä teurastettujen vasikoiden osalta pitoaika on yksi kuukausi.

81 artikla

Kansalliset enimmäismäärät

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä VI.

2. Jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun suhteellisen vähennyksen tuloksena palkkiokelpoisten eläinten lukumäärä on muu kuin kokonaisluku, desimaaliosasta myönnetään vastaava osuus teurastuspalkkion yksikkömäärästä. Tätä varten otetaan huomioon ainoastaan ensimmäinen desimaali.

5 jakso

Yleiset säännökset

82 artikla

Ennakoiden maksaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 29 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti toimivaltainen viranomaisensa maksaa viljelijälle hallinnollisten ja paikalla tehtyjen tarkastusten tulosten perusteella palkkiokelpoisten eläinten vahvistetusta määrästä ennakon, joka on 60 prosenttia erityispalkkion, emolehmpalkkion tai teurastuspalkkion määrästä.

Erityispalkkion, 74 artiklassa tarkoitetun hiehoja koskevan erityisjärjestelyn ja teurastuspalkkion osalta jäsenvaltio voi vähentää ennakon osuutta, joka ei kuitenkaan saa olla pienempi kuin 40 prosenttia.

Ennakkoa ei voi maksaa ennen sen kalenterivuoden 16 päivää lokakuuta, jonka osalta palkkiota haetaan.

2. Lopullisen palkkionmaksun yhteydessä maksetaan sen palkkiomäärän, johon viljelijällä on oikeus, ja maksetun ennakon erotus.

83 artikla

Palkkionmaksuvuosi

1. Määräytymisperuste erityispalkkio- ja emolehmpalkkiojärjestelmään kuuluvien eläinten palkkionmaksuvuodelle sekä eläintihyettä laskettaessa käytettävälle nautayksiköiden määrälle on hakemuksen jättöpäivä.

Jos erityispalkkio kuitenkin myönnetään 56 artiklan mukaisesti, sovellettavan palkkion määrä on sen vuoden 31 päivänä joulukuuta voimassa oleva määrä, jona teurastus tai vienti tapahtui seuraavissa tapauksissa:

- jos eläimen teurastus tai vienti on tapahtunut viimeistään 31 päivänä joulukuuta;
- jos kyseistä eläintä koskeva palkkiohakemus jätetään tämän päivän jälkeen.

2. Tuen määrän soveltamista ja 81 artiklan mukaisen suhteellisen vähennyksen laskemista varten palkkionmaksuvuosi on teurastuspalkkion osalta teurastus- tai vientivuosi.

84 artikla

Tiettyjen aineiden tai tuotteiden käyttöön taikka laittomaan hallussapitoon liittyvät seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava yhteisön eläinlääkintäalan asiaa koskevissa säännöksissä kiellettyjen aineiden tai tuotteiden käytön taikka laittoman hallussapidon uusimisesta rikkomisen vakavuuden perusteella asetuksen (EY) N:o 73/2009 119 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty palkkiojärjestelmästä poissulkemisen ajanjakso.

85 artikla

Tilakohtaisen maitokiintiön määrittäminen

Jäsenvaltio voi tämän asetuksen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetystä määräpäivästä poiketen päättää asetuksen (EY) N:o 1234/2007 66 artiklassa säädetyn seitsemännen peräkkäisen jakson loppuun asti, että niiden maidontuottajien osalta, jotka asetuksen (EY) N:o 1234/2007 65 artiklan i ja k alakohdan mukaisesti tai mainitun asetuksen 73, 74 ja 75 artiklan täytäntönpäytämissä annettujen kansallisten säännösten nojalla vapauttavat tai ottavat uudelleen käyttöön tilakohtaisia kiintiöitä kokonaisuudessaan tai osittain 31 päivänä maaliskuuta tai 1 päivänä huhtikuuta, tilakohtainen enimmäiskiintiö emolehmpalkkion saamiseksi sekä emolehmiä enimmäismäärä määritellään 1 päivänä huhtikuuta.

86 artikla

Pitoaikojen määrittäminen

Edellä 53 artiklassa, 57 artiklan 1 kohdassa sekä 61 ja 80 artiklassa tarkoitettujen pitoaikojen viimeinen päivä on pitoajan alkamispäivän kanssa samannumeroista päivää edeltävä päivä riippumatta siitä, onko se työpäivä.

87 artikla

Eläinten tunnistus ja rekisteröinti

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 117 artiklassa tarkoitettua eläinten tunnistus- ja rekisteröintivelvollisuutta sovelletaan ennen 1 päivää tammikuuta 1998 syntyneisiin eläimiin neuvoston direktiivissä 2008/71/EY⁽¹⁾ säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, lukuun ottamatta eläimiä, jotka ovat yhteisön sisäisen kaupan kohteena.

III OSASTO

ASETUKSEN (EY) N:o 73/2009 V OSASTOA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖT

1 LUKU

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä

88 artikla

Tukikelpoinen tilakohtainen vähimmäisala

Tilakohtainen vähimmäisala, jolle tukea voi hakea 0,3 hehtaaria suuremmalta alalta asetuksen (EY) N:o 73/2009 124 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä VII.

89 artikla

Maatalousmaa

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 124 artiklan 1 kohdassa säädetty yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukainen maatalousmaa vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä VIII.

90 artikla

Hampun tuotanto

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 1120/2009 10 artiklassa tarkoitettuja hamppulajikkeita koskevia säännöksiä sovelletaan tukikelpoisuuteen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä soveltuvin osin.

2 LUKU

Täydentävät kansalliset suorat tuet

91 artikla

Vähennyskerroin

Jos täydentävät kansalliset suorat tuet ylittävät jollakin alalla enimmäismäärän, jonka komissio on sallinut asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklan 7 kohdan mukaisesti, kyseisen alan täydentävän kansallisen suoran tuen määrää vähennetään suhteellisesti soveltamalla vähennyskerrointa.

(¹) EUVL L 213, 8.8.2008, s. 31.

92 artikla

Tukikelpoisuusedellytykset

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklan 7 kohdan b alakohdan soveltamiseksi komissio ottaa huomioon erityisesti kyseisen asetuksen 132 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut (osa-)alakohtaiset kokonaismäärärahat ja tukikelpoisuusedellytykset, joita sovelletaan tuolloin sovellettavaan vastaavaan suoraan tukeen muiden jäsenvaltioiden kuin kyseisen asetuksen 132 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettujen uusien jäsenvaltioiden osalta.

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklan ja tämän luvun soveltamiseksi ilmaisulla 'tuolloin sovellettava vastaava suora tuki muiden jäsenvaltioiden kuin uusien jäsenvaltioiden osalta' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I lueteltuja suoria tukia, jotka on myönnetty täydentävien kansallisten suorien tukien soveltamisvuonna ja joiden tukikelpoisuusedellytykset vastaavat kyseisen täydentävän kansallisen suoran tuen tukikelpoisuusedellytyksiä.

93 artikla

Tarkastukset

Uusien jäsenvaltioiden on sovellettava aiheellisia valvontatoimenpiteitä varmistaakseen sen, että noudatetaan täydentävien kansallisten suorien tukien myöntämisedellytyksiä, sellaisina kuin ne ovat asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklan 7 kohdan mukaisesti myönnettyssä komission luvassa määriteltynä.

94 artikla

Vuosikertomus

Uusien jäsenvaltioiden on toimitettava kertomus, jossa on tietoja täydentävien kansallisten suorien tukien täytäntöönpanotoimenpiteistä, ennen niiden täytäntöönpanoa seuraavan vuoden 30 päivää kesäkuuta. Kertomuksessa on tarkasteltava ainakin seuraavia seikkoja:

- täydentäviin kansallisiin suoriin tukiin vaikuttavan tilanteen muutokset;
- kunkin täydentävän kansallisen suoran tuen osalta tuensaajien määrät, täydentävän kansallisen tuen kokonaismäärä, hehtaarit, eläinten lukumäärät tai muut maksetut maksuysiköt;
- kertomus 93 artiklan mukaisesti sovelletuista valvontatoimenpiteistä.

95 artikla

Valtiontuki

Täydentävä kansallinen suora tuki, joka on maksettu ilman asetuksen (EY) N:o 73/2009 132 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua komission lupaa, katsotaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽²⁾ mukaiseksi sääntöjenvastaiseksi valtiontueksi.

(²) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

IV OSASTO

KUMOAMINEN SEKÄ SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET*96 artikla***Kumoaminen**

1. Asetus (EY) N:o 1973/2004 kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen.

Sitä sovelletaan kuitenkin edelleen vuotta 2009 ja aiempia palkkivuotia koskeviin tukihakemuksiin.

2. Viittauksia asetukseen (EY) N:o 1973/2004 pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä IX olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*97 artikla***Siirtymäsäännökset**

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1973/2004 32 artiklan 2 kohdassa ja 159 artiklan 1 kohdassa säädetään, kyseisen asetuksen 8 luvun mukaisen energiakasvien tuen ja 16 luvun mukaisen vapaaehtoisen kesannointijärjestelmän osalta vuonna 2009

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä lokakuuta 2009.

korjatut raaka-aineet on jalostettava viimeistään asianomaisen jäsenvaltion vahvistamana määräpäivänä, joka ei voi olla myöhäisempi kuin 31 päivä heinäkuuta 2011.

Asetuksen (EY) N:o 1973/2004 8 ja 16 luvun soveltaminen vuoden 2009 jälkeen korjattaviin muihin kasveihin kuin yksivuotisiin kasveihin loppuu vuodesta 2010 alkaen, ja asetuksen (EY) N:o 1973/2004 31 artiklan 3 kohdan ja 158 artiklan 1 kohdan mukaisesti asetetut vakuudet on vapautettava asianomaisen jäsenvaltion vahvistamana määräpäivänä, joka ei voi olla myöhäisempi kuin 31 päivä heinäkuuta 2010.

*98 artikla***Voimaantulo ja soveltaminen**

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 alkavia palkkiojaksoja koskeviin tukihakemuksiin.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

LIITE I

RIISIN LAJIKOHTAINEN TUKI

8 artiklassa tarkoitettun vähennyskertoimen laskeminen

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 76 artiklassa tarkoitettun perusalan mahdollisen ylittymisen toteamiseksi jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon mainitun asetuksen 75 artiklassa vahvistetut perusalat tai osaperusalat sekä niiden pinta-alojen kokonaismäärä, joista tukihakemuksia on kyseisten perusalojen ja osaperusalojen osalta toimitettu.
2. Määritettäessä niiden viljelyalojen kokonaismäärää, joista on jätetty tukihakemuksia, ei oteta huomioon hakemuksia eikä hakemusten osia, jotka tarkastuksissa on havaittu selvästi perusteettomiksi.
3. Jos todetaan tiettyjen perusalojen tai osaperusalojen ylittyminen, jäsenvaltioiden on niiden osalta määriteltävä ylitysprosentti, joka lasketaan kahden desimaalin tarkkuudella tämän asetuksen 6 artiklassa vahvistettua määräaikaan noudattaen. Kun ylittyminen on ennakoitavissa, jäsenvaltion on ilmoitettava siitä viipymättä tuottajille.
4. Riisin lajikohtaiseen tukeen sovellettava vähennyskerroin lasketaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 76 artiklaa noudattaen seuraavan kaavan mukaisesti:

Vähennyskerroin = osaperusalan viiteala jaettuna kokonaispinta-alalla, josta tukihakemuksia on kyseisen osaperusalan osalta toimitettu.

Alennettu riisin lajikohtainen tuki lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

Alennettu riisin lajikohtainen tuki = riisin lajikohtainen tuki kerrottuna vähennyskerroimella.

Kyseinen vähennyskerroin ja alennettu riisin lajikohtainen tuki lasketaan kunkin osaperusalan osalta asetuksen (EY) N:o 73/2009 76 artiklan 2 kohdassa säädetyn uudelleenjaon jälkeen. Uudelleenjako tehdään niiden osaperusalojen hyväksi, joiden osalta rajat on ylitetty. Se tehdään suhteessa niillä osaperusaloilla, joiden osalta rajat on ylitetty, todetuihin ylityksiin.

LIITE II

13 ARTIKLASSA TARKOITETTU LUPIINIEN KARVAUDEN MÄÄRITTÄMINEN

Tehdään 200 siemenen näytteelle kustakin enintään 20 tonnin erästä otetusta 1 kilogramman määrästä.

Koe rajoittuu näytteessä olevien karvaiden siementen laadulliseen toteamiseen. Tasalaatuisuuden raja on enintään 1 karvas siemen sataa siementä kohti. Von Sengbuschin (1942), Ivanovin ja Smirnovan (1932) ja Eggebrechtin (1949) siementen leikkausmenetelmää sovelletaan testausmenetelmänä. Kuivat tai turvotetut siemenet halkaistaan poikittain. Siementen puolikkaat upotetaan siivilässä 10 sekunniksi jodiliuokseen, ja niitä huuhdellaan sen jälkeen vedellä 5 sekuntia. Karvaissa siemenissä leikkauspinta muuttuu ruskeaksi, mutta vähän alkaloideja sisältävissä siemenissä se pysyy keltaisena.

Jodiliuoksen valmistamiseksi liuotetaan 14 grammaa kaliumjodidia mahdollisimman pieneen vesimäärään, lisätään 10 grammaa jodia ja laimennetaan liuos vedellä 1 000 kuutiosenttimetriin. Liuoksen annetaan seistä viikon ajan ennen käyttöä. Sitä on säilytettävä savulasipulloissa. Tätä emoliuosta laimennetaan ennen käyttöä suhteessa 1:3–1:5.

*LIITE III***ALUEET, JOILLA VUOHIPALKKIOITA VOIDAAN MAKSAA**

1. Bulgaria: koko maa.
 2. Kypros: koko maa.
 3. Portugali: koko maa Azoreita lukuun ottamatta.
 4. Slovenia: koko maa.
 5. Slovakia: kaikki asetuksen (EY) N:o 1257/1999 18 artiklassa tarkoitetut vuoristoalueet.
-

LIITE IV

ASETUKSEN 59 ARTIKLASSA TARKOITETTU NAUTAKARJAROTUJEN LUETTELO

- Angler Rotvieh (Angeln) — Rød dansk mælkerace (RMD) — German Red — Lithuanian Red
 - Ayrshire
 - Armoricaïne
 - Bretonne pie noire
 - Fries-Hollands (FH), Française frisonne pie noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR), Czarno-biała, Czerwono-biała, Magyar Holstein-Friz, Dutch Black and White, Estonian Holstein, Estonian Native, Estonian Red, British Friesian, črno-bela, German Red and White, Holstein Black and White, Red Holstein
 - Groninger Blaarkop
 - Guernsey
 - Jersey
 - Malkeborthorn
 - Reggiana
 - Valdostana Nera
 - Itäsuomenkarja
 - Länsisuomenkarja
 - Pohjoissuomenkarja.
-

LIITE V

63 ARTIKLASSA TARKOITETTU KESKIMÄÄRÄINEN MAITOTUOTOS

	<i>(kilogrammaa)</i>
Belgia	6 920
Tšekki	5 682
Viro	5 608
Espanja	6 500
Ranska	5 550
Kypros	6 559
Latvia	4 796
Liettua	4 970
Unkari	6 666
Itävalta	4 650
Puola	3 913
Portugali	5 100
Slovakia	5 006

LIITE VI

81 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT TEURASTUSPALKKION KANSALLISET ENIMMÄISMÄÄRÄT

	Täysikasvuiset nautaeläimet	Vasikat
Belgia	—	335 935
Espanja	1 982 216	25 629
Portugali	325 093	70 911

LIITE VII

YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄN MUKAINEN TUKIKELPOINEN TILAKOHTAINEN
VÄHIMMÄISALA

Uusi jäsenvaltio	Asetuksen (EY) N:o 73/2009 124 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tukikelpoinen tilakohtainen vähimmäisala (ha)
Bulgaria	1 Tilat, joilla on vähintään 0,5 hehtaaria pysyviä kasveja, voivat kuitenkin hakea tukia
Kypros	0,3
Tšekki	1
Viro	1
Unkari	1 Tilat, joilla on yli 0,3 hehtaaria hedelmä- tai viinitarhoja, voivat kuitenkin hakea tukia
Latvia	1
Liettua	1
Puola	1
Romania	1
Slovakia	1

LIITE VIII

YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄN MUKAINEN MAATALOUSMAA

Uusi jäsenvaltio	Asetuksen (EY) N:o 73/2009 124 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukainen maatalousmaa (tuhatta hehtaaria)
Bulgaria	3 492
Kypros	140
Tšekki	3 469
Viro	800
Unkari	4 829
Latvia	1 475
Liettua	2 574
Puola	14 337
Romania	8 716
Slovakia	1 880

LIITE IX

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 1973/2004	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	5 artikla
2 artiklan 2 kohta	5 artiklan 3 kohta
2 artiklan 3 kohta	3 artikla
2 artiklan 5 kohta	13 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artikla	6 artikla
5 artikla	—
6 artikla	—
7 artikla	—
8 artikla	—
9 artikla	—
10 artikla	—
11 artikla	14 artikla
12 artikla	7 artikla
13 artikla	8 artikla
14 artikla	9 artikla
15 artikla	15 artikla
16 artikla	16 artikla
17 artikla	17 artikla
18 artikla	—
19 artikla	10 artikla
20 artikla	11 artikla
21 artikla	12 artikla
22 artikla	—
23 artikla	—
24 artikla	—
25 artikla	—
26 artikla	—
27 artikla	—
28 artikla	—
29 artikla	—
30 artikla	—
31 artikla	—
32 artikla	—
33 artikla	—
34 artikla	—
35 artikla	—
36 artikla	—
36 a artikla	—
37 artikla	—
38 artikla	—

Asetus (EY) N:o 1973/2004	Tämä asetetus
39 artikla	—
40 artikla	—
41 artikla	—
42 artikla	—
43 artikla	—
44 artikla	—
45 artikla	—
46 artikla	18 artikla
47 artikla	19 artikla
48 artikla	20 artikla
49 artikla	21 artikla
49 a artikla	22 artikla
50 artikla	23 artikla
51 artikla	—
52 artikla	—
53 artikla	—
54 artikla	—
55 artikla	—
56 artikla	—
57 artikla	—
58 artikla	—
59 artikla	—
60 artikla	—
61 artikla	—
62 artikla	—
63 artikla	—
64 artikla	—
65 artikla	—
66 artikla	—
67 artikla	—
68 artikla	—
69 artikla	—
70 artikla	35 artikla
71 artikla	36 artikla
72 artikla	37 artikla
73 artikla	38 artikla
74 artikla	39 artikla
75 artikla	40 artikla
76 artikla	41 artikla
77 artikla	42 artikla
78 artikla	43 artikla
79 artikla	44 artikla
80 artikla	45 artikla
81 artikla	46 artikla
82 artikla	47 artikla

Asetus (EY) N:o 1973/2004	Tämä asetetus
83 artikla	48 artikla
84 artikla	49 artikla
85 artikla	—
86 artikla	—
87 artikla	50 artikla
88 artikla	51 artikla
89 artikla	52 artikla
90 artikla	53 artikla
91 artikla	54 artikla
92 artikla	55 artikla
93 artikla	56 artikla
94 artikla	57 artikla
95 artikla	58 artikla
96 artikla	—
97 artikla	—
98 artikla	—
99 artikla	59 artikla
100 artikla	60 artikla
101 artikla	61 artikla
102 artikla	62 artikla
103 artikla	63 artikla
104 artikla	64 artikla
105 artikla	65 artikla
106 artikla	66 artikla
107 artikla	67 artikla
108 artikla	68 artikla
109 artikla	69 artikla
110 artikla	70 artikla
111 artikla	71 artikla
112 artikla	72 artikla
113 artikla	73 artikla
114 artikla	74 artikla
115 artikla	75 artikla
116 artikla	76 artikla
117 artikla	—
118 artikla	—
118 a artikla	—
118 b artikla	—
118 c artikla	—
118 d artikla	—
119 artikla	—
120 artikla	77 artikla
121 artikla	78 artikla
122 artikla	79 artikla
123 artikla	80 artikla

Asetus (EY) N:o 1973/2004	Tämä asetetus
124 artikla	81 artikla
125 artikla	—
126 artikla	82 artikla
127 artikla	83 artikla
128 artikla	—
129 artikla	84 artikla
130 artikla	85 artikla
130 a artikla	86 artikla
131 artikla	—
132 artikla	87 artikla
133 artikla	—
134 artikla	88 artikla
135 artikla	89 artikla
—	90 artikla
136 artikla	—
137 artikla	—
138 artikla	—
139 artikla	91 artikla
139 a artikla	92 artikla
140 artikla	93 artikla
141 artikla	94 artikla
142 artikla	95 artikla
142 a artikla	—
143 artikla	—
144 artikla	—
145 artikla	—
146 artikla	—
147 artikla	—
148 artikla	—
149 artikla	—
150 artikla	—
151 artikla	—
152 artikla	—
153 artikla	—
154 artikla	—
155 artikla	—
156 artikla	—
157 artikla	—
158 artikla	—
159 artikla	—
160 artikla	—
163 artikla	—
164 artikla	—
165 artikla	—
166 artikla	—

Asetus (EY) N:o 1973/2004	Tämä asetetus
167 artikla	—
168 artikla	—
169 artikla	—
170 artikla	—
171 artikla	—
171 a artikla	24 artikla
171 a a artikla	25 artikla
171 a b artikla	26 artikla
171 a c artikla	27 artikla
171 a d artikla	28 artikla
171 a e artikla	29 artikla
171 a f artikla	30 artikla
171 a g artikla	—
171 a h artikla	—
171 a i artikla	—
171 b artikla	—
171 b a artikla	—
171 b b artikla	—
171 b c artikla	—
171 c artikla	—
171 c a artikla	—
171 c b artikla	—
171 c c artikla	—
171 c d artikla	—
171 c e artikla	—
171 c f artikla	—
171 c g artikla	—
171 c h artikla	—
171 c i artikla	—
171 c j artikla	—
171 c k artikla	—
171 c l artikla	—
171 c m artikla	—
171 c n artikla	—
171 c o artikla	—
171 c p artikla	—
171 d artikla	31 artikla
171 d a artikla	32 artikla
171 d b artikla	33 artikla
171 d c artikla	34 artikla
172 artikla	96 artikla
—	97 artikla
173 artikla	98 artikla
Liite I	Liite II
Liite II	Liite I

Asetus (EY) N:o 1973/2004	Tämä asetus
Liitteet III, IV, V, VI, VII, VIII, IX	—
Liite X	Liite III
Liitteet XI, XII, XIII, XIV	—
Liite XV	Liite IV
Liite XVI	Liite V
Liite XVII	Liite VI
Liitteet XVIII, XIX	—
Liite XX	Liite VII
Liite XXI	Liite VIII
Liitteet XXII–XXX	—

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1122/2009,**annettu 30. marraskuuta 2009,**

neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tietyistä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (1) ja erityisesti sen 85 x ja 103 z a artiklan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19 päivänä tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 ja erityisesti sen 142 artiklan b, c, d, e, h, k, l, m, n, o, q ja s alakohdan.

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksella (EY) N:o 73/2009 kumotaan ja korvataan yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (EY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 ja otetaan käyttöön useita tilatukijärjestelmän sekä eräiden muiden suorien tukien järjestelmien muutoksia. Sillä lakkautetaan myös useita suorien tukien järjestelmiä vuodesta 2010. Lisäksi siinä otetaan käyttöön useita muutoksia järjestelmään, jonka mukaan viljelijään, joka ei täytä eräitä kansanterveyteen, eläinten ja kasvien terveyteen, ympäristöön tai eläinten hyvinvointiin liittyviä edellytyksiä ("täydentävät ehdot"), voidaan soveltaa suorien tukien osalta vähennyksiä tai epäämisiä.

(2) Suorien tukien järjestelmät otettiin ensimmäistä kertaa käyttöön yhteisen maatalouspolitiikan vuoden 1992

uudistuksen vuoksi, ja järjestelmiä kehitettiin lisää myöhemmissä uudistuksissa. Järjestelmiin on sovellettu yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmää, jäljempänä "yhdenmetyt järjestelmä". Neuvoston asetuksissa (EY) N:o 1782/2003 ja (EY) N:o 73/2009 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 479/2008 säädettyjen täydentävien ehtojen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24 päivänä huhtikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 (2) mukainen kyseinen järjestelmä on osoittautunut tehokkaaksi ja vaikuttavaksi suorien tukien järjestelmien täytäntöönpanokeinoksi. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 perustana on kyseinen yhdenmetyt järjestelmä.

(3) Kun otetaan huomioon suoriin tukiin asetuksella (EY) N:o 73/2009 tehdyt muutokset, on aiheellista kumota ja korvata asetus (EY) N:o 796/2004, ja uuden asetuksen olisi perustuttava asetuksessa (EY) N:o 796/2004 vahvistettuihin periaatteisiin. Koska viiniala on sisällytetty neuvoston asetukseen (EY) N:o 1234/2007, on samalla aiheellista korvata asetuksessa (EY) N:o 796/2004 olevat viittaukset neuvoston asetukseen (EY) N:o 479/2008 (3) viittauksilla asetukseen (EY) N:o 1234/2007. Yhtenäisyyden vuoksi tietyt asetuksen (EY) N:o 796/2004 säännökset olisi sisällytettävä komission asetukseen (EY) N:o 1120/2009 (4), jolla kumotaan ja korvataan yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä huhtikuuta 2004 annettu komission asetus (EY) N:o 795/2004 (5).

(4) Asetuksessa (EY) N:o 73/2009 annetaan jäsenvaltioille joidenkin siinä säädettyjen tukijärjestelmien soveltamista koskeva valinnanmahdollisuus. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi säädettävä jäsenvaltioissa tapahtuvasta hallinnoinnista ja valvonnasta, jos ne päättävät ottaa käyttöön tietyt tukijärjestelmät. Tässä asetuksessa vahvistettavia tällaisia säännöksiä olisi sen vuoksi sovellettava ainoastaan siltä osin kuin jäsenvaltiot ovat tehneet tällaisia valintoja.

(2) EUVL L 141, 30.4.2004, s. 18.

(3) EUVL L 148, 6.6.2008, s. 1.

(4) Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

(5) EUVL L 141, 30.4.2004, s. 1.

(1) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

- (5) Asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädetään tietyistä täydentäviin ehtoihin kuuluvista jäsenvaltioiden ja yksittäisten viljelijöiden velvollisuuksista, jotka liittyvät pysyvien laidunten säilyttämiseen. On tarpeen vahvistaa yksityiskohdat, jotka koskevat säilytettävän pysyvän laitumen ja peltomaan osuuksien määrittämistä, ja säätää viljelijöiden velvollisuuksista silloin kun todetaan kyseisen osuuden pienenevän pysyvänä laitumena olevan maan tappioksi.
- (6) Tehokkaan valvonnan mahdollistamiseksi ja sen estämiseksi, että samassa jäsenvaltiossa voitaisiin jättää eri maksajavirastoille useita tukihakemuksia, jäsenvaltioiden olisi säädettävä yhtenäisestä järjestelmästä, jolla yhdenmääräinen järjestelmään tukihakemuksia jättävien viljelijöiden tunnistetiedot kirjataan.
- (7) On tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmän osalta, jota jäsenvaltioiden on käytettävä asetuksen (EY) N:o 73/2009 17 artiklan mukaisesti. Kyseisen säännöksen mukaan on käytettävä tietokoneistettua maantieteellistä tietojärjestelmäteknikkaa (paikkatietojärjestelmä). On tarpeen selvittää, millä tasolla järjestelmän olisi toimittava, sekä niiden tietojen yksityiskohtaisuus, jotka paikkatietojärjestelmän olisi sisällettävä.
- (8) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä, jonka mukaan tukioikeuksien on oltava jäljitettävissä ja jonka avulla voidaan tehdä muun muassa tilatukijärjestelmän yhteydessä ilmoitettujen alojen ja kunkin viljelijän tukioikeuksien ristiintarkastuksia sekä eri tukioikeuksien välisiä ristiintarkastuksia.
- (9) Erilaisten täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien noudattamisen valvonta edellyttää valvontajärjestelmän ja asianmukaisten vähennysten käyttöönottoa. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden eri viranomaisten on toimitettava tietoja tukihakemuksista, tarkastusnäytteistä, paikalla tehtyjen tarkastusten tuloksista jne. Olisi säädettävä tällaisen järjestelmän peruselementeistä.
- (10) Yksinkertaistamisen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava päättää, että yhtenäishakemus koskee kaikkia asetuksen (EY) N:o 73/2009 III ja IV osaston mukaisia tukihakemuksia.
- (11) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava vaadittavat toimenpiteet, jotta yhdenmääräinen järjestelmä toimii moitteettomasti, jos useampi kuin yksi maksajavirasto vastaa samasta viljelijästä.
- (12) Valvonnan tehokkuuden mahdollistamiseksi kaikista pinta-alan käyttötavoista ja kyseessä olevista tukijärjestelmistä olisi ilmoitettava samanaikaisesti. Sen vuoksi olisi säädettävä sellaisen yhtenäistukihakemuksen jättämisestä, joka sisältää kaikki pinta-alaan jollakin tavalla liittyvien tukien hakemukset. Lisäksi myös sellaisten viljelijöiden, jotka eivät hae tukia, joista on jätettävä yhtenäishakemus, olisi jätettävä sellainen, jos heillä on käytössään maatalousmaata. On kuitenkin aiheellista sallia, että jäsenvaltiot voivat vapauttaa viljelijät tästä velvollisuudesta, jos viranomaiset ovat saaneet tällaiset tiedot jo käyttöönsä.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava yhtenäishakemuksen jättämistä koskeva määräaika, joka ei kuitenkaan saisi olla myöhäisempi kuin 15 päivä toukokuuta, jotta hakemus voitaisiin käsitellä ja tarkastukset tehdä hyvissä ajoin. Viron, Latvian, Liettuan, Suomen ja Ruotsin olisi erityisten ilmasto-olojensa vuoksi sallittava kuitenkin vahvistaa myöhäisempi määräpäivä, joka ei saisi olla myöhäisempi kuin 15 päivä kesäkuuta. Lisäksi vastaisuudessa olisi myönnettävä saman oikeusperustan nojalla tapauskohtaisia poikkeuksia silloin kun se on tarpeen jonkin vuoden ilmasto-olojen vuoksi.
- (14) Viljelijän olisi yhtenäishakemuksessaan ilmoitettava paitsi maataloustarkoituksiin käyttämänsä ala myös tukioikeutensa ja tukikelpoisuuden vahvistamiseksi vaadittavat tiedot. On kuitenkin aiheellista sallia, että jäsenvaltio voi poiketa eräistä velvollisuuksista, jos jonkin tietyn vuoden tukioikeuksia ei ole vielä vahvistettu lopullisesti.
- (15) Hakemusmenettelyjen yksinkertaistamiseksi ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti olisi tässä yhteydessä säädettävä, että jäsenvaltioiden olisi mahdollisuuksien mukaan toimitettava viljelijöille ennalta vahvistetut tiedot.
- (16) Hampun, pähkinöiden, tärkkelysperunan, siementen, puuvillan, hedelmien ja vihannesten tuotantoon sekä erityistukeen, joita yhtenäishakemus koskee, liittyvät erityistiedot olisi pyydyttävä yhdessä yhtenäishakemuksen kanssa, tai tarvittaessa myöhempänä ajankohtana tietojen luonteesta johtuen. Olisi myös säädettävä, että yhtenäishakemuksessa on ilmoitettava alat, joille ei haeta tukea. Alojen eräitä käytötapoja koskevat täsmälliset tiedot saattavat olla tärkeitä, minkä vuoksi tietyt käytötavat olisi ilmoitettava erikseen, kun taas muut käytötavat voidaan ilmoittaa yhden otsikon alla. Säännöstä olisi kuitenkin voitava poiketa, jos jäsenvaltiot ovat jo saaneet tällaiset tiedot.
- (17) Tehokkaan valvonnan varmistamiseksi kunkin jäsenvaltion olisi lisäksi määriteltävä sellaisen viljelylohkon vähimmäiskoko, josta voidaan tehdä tukihakemus.
- (18) Jotta viljelijöillä olisi mahdollisimman paljon joustovaraa pinta-alojen käyttöä koskevien suunnitelmien tekemisessä, viljelijöiden olisi sallittava muuttaa yhtenäishakemustaan tavanomaiseen kylvöpäivään asti sillä edellytyksellä, että kaikkia eri tukijärjestelmien erityisvaatimuksia noudatetaan ja että toimivaltainen viranomainen ei ole vielä ilmoittanut viljelijälle virheistä yhtenäishakemuksessa eikä paikalla tehdystä tarkastuksesta, jossa olisi havaittu virheitä muutoksen kohteena olevassa osassa. Muutoksen jälkeen olisi annettava mahdollisuus mukauttaa vastaavia todistusasiakirjoja tai sopimuksia, jotka on toimitettava.

- (19) Yhtenäishakemusjärjestelmän mukaisten arvon nostamista tai tukioikeuksien myöntämistä koskevien hakemusten jättäminen ajoissa on olennaisen tärkeää, jotta hallinnointi olisi tehokasta. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi vahvistettava hakemuksen määräaika, joka ei saisi olla myöhäisempi kuin 15 päivä toukokuuta. Menettelyiden yksinkertaistamiseksi jäsenvaltioiden olisi sallittava päättää, että hakemuksen voi jättää samaan aikaan kuin yhtenäishakemuksen. Tästä syystä Viron, Latvian, Liettuan, Suomen ja Ruotsin olisi sallittava kuitenkin vahvistaa myöhäisempi päivämäärä, joka ei saisi olla myöhäisempi kuin 15 päivä kesäkuuta.
- (20) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa useita eläintukijärjestelmiä, olisi vahvistettava yhteiset säännökset, jotka koskevat eläintukihakemuksiin sisällytettäviä tietoja.
- (21) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 117 artiklan mukaan nautukijärjestelmissä tukia voidaan maksaa ainoastaan sellaisista eläimistä, jotka on tunnustettu ja rekisteröity nautaeläinten tunnustus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000⁽¹⁾ mukaisesti. Asianomaisissa tukijärjestelmissä tukihakemuksia jättäville viljelijöille olisi tämän vuoksi varmistettava pääsy asiaankuuluvaan tietoon hyvissä ajoin.
- (22) Sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille myönnettävä tuki, erillinen sokerituki sekä erillinen hedelmä- ja vihannestuki eivät luonteestaan johtuen liity maatalousmaahan, ja sen vuoksi yhtenäishakemusta koskevia säännöksiä ei sovelleta kyseisiin tukijärjestelmiin. Sen vuoksi olisi säädettävä asiaankuuluvasta hakumenettelystä.
- (23) Olisi vahvistettava asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan mukaisen muun kuin pinta-ala- tai eläintuen erityisten hakemista koskevia lisävaatimuksia. Koska erityistukitoimenpiteet voivat olla erilaisia, on erityisen tärkeää, että viljelijä toimittaa kaikki tukikelpoisuuden vahvistamiseksi tarvittavat tiedot. Käytännön syistä olisi sallittava, että jäsenvaltiot voivat pyytää todistusasiakirjojen toimittamista myöhempänä ajankohtana kuin mikä hakemuksen jättämiselle olisi vahvistettava.
- (24) Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan e alakohtaa tuensaajina eivät ole viljelijät vaan sijoitusrahastot, jotka ovat maksaneet viljelijöille korvauksia taloudellisesta menetyksestä. Olisi vahvistettava sijoitusrahastojen tuen hakemista koskevat erityisvaatimukset, joista käyvät ilmi tukikelpoisuuden vahvistamiseksi tarvittavat tiedot.
- (25) Olisi vahvistettava yleiset puitteet yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöönottamiseksi, kun kyseessä ovat viljelijän ja jäsenvaltioiden viranomaisten väliset tiedonannot. Kyseisissä puitteissa olisi säädettävä erityisesti sähköisten välineiden käyttömahdollisuudesta. Olisi kuitenkin varmistettava, että näin käsitellyt tiedot ovat täysin luotettavia ja että tällaisia menettelyjä sovelletaan ilman viljelijöiden välistä syrjintää. Lisäksi, jotta yksinkertaistettaisiin hallintoa niin viljelijöiden kuin kansallisten viranomaistenkin kannalta, kansallisten viranomaisten olisi voitava edellyttää saavansa eräiden tukien tukikelpoisuuden varmistamiseksi tarvittavat todistusasiakirjat suoraan tietolähteestä eikä viljelijältä.
- (26) Jos tukihakemuksissa on ilmeisiä virheitä, niitä olisi voitava mukauttaa milloin tahansa.
- (27) Olisi vahvistettava säännöt sellaisia tilanteita varten, joissa eri hakemusten, asiakirjojen tai muutosten viimeinen jättöpäivä on yleinen vapaapäivä, lauantai tai sunnuntai.
- (28) Tukihakemusten jättämisen sekä pinta-aratukihakemusten ja muiden todistusasiakirjojen, sopimusten tai ilmoitusten muuttamisen määräaikoja olisi ehdottomasti noudatettava, jotta kansalliset viranomaiset voisivat suunnitella tukihakemusten oikeellisuuden tarkastukset ja toteuttaa ne tehokkaasti. Sen vuoksi olisi säädettävä siitä, millaisissa aikarajoissa myöhässä olevat hakemukset voidaan hyväksyä. Lisäksi olisi sovellettava vähennystä, jolla viljelijöitä kannustetaan noudattamaan määräaikoja.
- (29) Viljelijöiden olisi ehdottomasti jätettävä tukioikeuksien maksamista koskevat hakemukset ajoissa, jotta jäsenvaltiot voivat vahvistaa tukioikeudet hyvissä ajoin. Hakemusten jättäminen myöhässä olisi sen vuoksi sallittava ainoastaan saman lisämääräajan puitteissa kuin muidenkin tukihakemusten myöhässä jättäminen. Lisäksi olisi sovellettava varoittavaa vähennyskerrointa, jollei myöhästymisen johdu ylivoimaisesta esteestä tai poikkeuksellisista olosuhteista.
- (30) Viljelijöiden olisi voitava peruuttaa tukihakemuksensa kokonaan tai osittain milloin tahansa sillä edellytyksellä, ettei toimivaltainen viranomainen ole vielä ilmoittanut viljelijälle tukihakemuksessa olevista virheistä eikä paikalla tehtävästä tarkastuksesta.
- (31) Yhdennetyssä järjestelmässä hallinnoituja tukijärjestelmiä koskevien säännösten noudattamista olisi valvottava tehokkaasti. Tätä varten ja jotta valvonnan taso olisi yhdenmukaista kaikissa jäsenvaltioissa, on tarpeen vahvistaa yksityiskohtaisesti tukijärjestelmien osalta vahvistettujen tukikelpoisuusedellytysten ja täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien hallinnollisten ja paikalla tehtävien tarkastusten tekemistä koskevat perusteet ja tekniset menettelyt. Valvonnan kannalta on olennaisen tärkeää, että paikalla tehtävät tarkastukset voidaan toteuttaa. Sen vuoksi hakemukset olisi hylättävä, jos viljelijä estää kyseisten tarkastusten tekemisen.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

- (32) Tukikelpoisuutta tai täydentäviä ehtoja koskevien paikalla tehtävien tarkastusten ilmoittaminen olisi sallittava ainoastaan silloin, kun se ei vaaranna tarkastuksia, ja joka tapauksessa olisi vahvistettava soveltuvat määräajat. Lisäksi, jos täydentävien ehtojen mukaisten säädösten tai standardien alakohtaisissa erityissäännöissä säädetään, että paikalla tehtävistä tarkastuksista ei saa ilmoittaa, kyseisiä sääntöjä olisi noudatettava.
- (33) Olisi säädettävä, että jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa yhdistettävä eri tarkastukset.
- (34) Jotta sääntöjenvastaisuudet voitaisiin havaita tehokkaasti hallinnollisissa tarkastuksissa, olisi vahvistettava erityisesti ristiintarkastusten sisältöä koskevat säännökset. Sääntöjenvastaisuuksia olisi seurattava soveltuvan menettelyn avulla.
- (35) Ristiintarkastuksissa usein esiin tuleva virhe on viitealan kokonaisviljelyalan ilmoittaminen hieman liian suureksi. Jos vähintään kaksi viljelijää tekee samasta viitelohkosta samaa tukijärjestelmää koskevan tukihakemuksen ja ilmoitettu kokonaispinta-ala ylittää viljelyalan viljelylohkoille määritellyn mittapoikkeaman rajoissa, jäsenvaltioiden olisi yksinkertaisuuden vuoksi voitava säätää kyseisten alojen suhteellisesta vähentämisestä. Asianomaisilla viljelijöillä olisi kuitenkin oltava mahdollisuus valittaa tällaisista päätöksistä.
- (36) Jos jäsenvaltiot hyödyntävät asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklassa säädettyä mahdollisuutta ja tukea myönnettään pinta-aloista tai eläimistä, on asianmukaista soveltaa samaa tarkastusten määrää kuin muiden pinta-alaan liittyvien tukien tai eläintukien osalta. Muiden erityistukitoimenpiteiden osalta tuensaajat olisi katsottava erilliseksi joukoksi, johon olisi sovellettava erityistä tarkastusten vähimmäismäärää.
- (37) Olisi määriteltävä niiden viljelijöiden vähimmäismäärä, jotka on eri tukijärjestelmissä tarkastettava paikalla. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa useita eläintukijärjestelmiä, olisi säädettävä yhdenmetyistä tilakohtaisesta lähestymistavasta niiden viljelijöiden osalta, jotka hakevat tukia kyseisissä järjestelmissä.
- (38) Kun todetaan huomattavia sääntöjenvastaisuuksia tai noudattamatta jättämisistä, paikalla tehtävien tarkastusten määrää olisi lisättävä kuluvana ja/tai seuraavana vuonna, jotta saavutettaisiin riittävä varmuustaso kyseisten tukihakemusten oikeellisuudesta. Otoksen suurentamisen olisi täydentävien ehtojen osalta kohdistuttava asianomaisiin säädöksiin tai standardeihin.
- (39) Paikalla tehtäviin tarkastuksiin ei tukihakemuksia jättävien viljelijöiden osalta välttämättä tarvitse sisällyttää kaikkia yksittäisiä eläimiä tai viljelylohkoja. Joissakin tapauksissa tarkastuksia voidaan tehdä otosten perusteella. Niissä tapauksissa, joissa tämä sallitaan, otosta olisi kuitenkin suurennettava niin, että varmuustaso on riittävä ja edustava. Joissakin tapauksissa otos saatetaan joutua laajentamaan täysimittaiseksi valvonnaksi. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tarkastettavaa otosta valittaessa noudatettavat perusteet.
- (40) Paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärän muodostava otos olisi valittava osittain riskianalyysin perusteella ja osittain satunnaisotantana. Toimivaltaisen viranomaisen olisi vahvistettava riskitekijät, koska se voi paremmin valita riskitekijät, joilla on merkitystä. Jotta varmistetaan riskianalyysin merkityksellisyys ja tehokkuus, riskianalyysin toimivuus olisi arvioitava ja ajantasaistettava vuosittain. Kaikkien riskitekijöiden merkityksellisyys olisi otettava huomioon, verrattava satunnaisotannon ja riskiperusteisen otannon tuloksia keskenään ja otettava lisäksi huomioon kullekin jäsenvaltiolle ominainen tilanne.
- (41) Paikalla tehtävien tarkastusten tehokkuuden varmistamiseksi on tärkeää, että tarkastukset tekevä henkilöstö on tietoinen paikalla tehtäviin tarkastuksiin valitsemisen syistä. Jäsenvaltioiden on säilytettävä tällaiset tiedot.
- (42) Joissain tapauksissa on syytä toteuttaa paikalla tehtävät tarkastukset ennen kuin kaikki hakemukset on vastaanotettu, ja sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava tehdä tarkastusotoksesta osittainen valinta ennen hakuajan päättymistä.
- (43) Jotta kansalliset viranomaiset ja yhteisön toimivaltainen viranomainen voisivat seurata paikalla tehtäviä tarkastuksia, tarkastuksia koskevat tiedot olisi merkittävä tarkastuskertomukseen. Viljelijällä tai tämän edustajalla olisi oltava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus. Kaukokartoituksena paikalla tehtävien tarkastusten osalta jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava mahdollisuus säätää, että tätä oikeutta voidaan käyttää ainoastaan silloin, kun tarkastuksissa ilmenee sääntöjenvastaisuuksia. Jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, viljelijän olisi paikalla tehtävien tarkastusten luonteesta riippumatta saatava jäljennös kertomuksesta.
- (44) Pinta-alaan liittyviä järjestelmiä koskevien paikalla tehtävien tarkastusten olisi asianmukaisen valvonnan varmistamiseksi katettava kaikki ilmoitetut viljelylohkot. Yksinkertaistamisen vuoksi olisi kuitenkin sallittava, että lohkojen tosiasiallinen määrittäminen rajoitetaan 50 prosenttiin lohkoista. Otoksen olisi kuitenkin oltava luotettava ja edustava, ja sitä olisi suurennettava, jos havaitaan poikkeavuuksia. Otoksesta saadut tulokset olisi ekstrapoloitava muuhun joukkoon. On aiheellista täsmentää, että jäsenvaltiot voivat käyttää tiettyjä teknisiä välineitä paikalla tehtäviin tarkastuksiin varten.

- (45) Olisi vahvistettava pinta-alojen määrittämistä ja mittausmenetelmiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotta taataan sellainen mittauksen laatu, joka vastaa yhteisön tasolla laadittujen teknisten standardien edellyttämää tasoa.
- (46) Kokemus on osoittanut, että pinta-alatukielpoisten viljelylohkojen pinta-alan määrittämisen osalta on tarpeen määrittellä sallittu leveys peltojen tietyille piirteille, erityisesti pensasaidoille, ojille ja aidoille. Erityisten ympäristöön liittyvien tarpeiden vuoksi olisi sallittava tietty joustavuus niiden rajojen puitteissa, jotka on otettu huomioon alueellisia satoja vahvistettaessa.
- (47) Olisi vahvistettava, millä edellytyksin viljelylohkot, joilla kasvaa puita, olisi katsottava tukielpoiksi pinta-alaan liittyvissä tukijärjestelmissä. On myös aiheellista vahvistaa säännös, joka koskee hallinnollista menettelyä, jota on noudatettava, kun on kyse yhteiskäytössä olevista aloista.
- (48) Olisi vahvistettava edellytykset kaukokartoituksen käytölle paikalla tehtävissä tarkastuksissa ja säädettävä, että silloin kun kuvatulkinna ei saada selviä tuloksia, on tehtävä fyysisiä tarkastuksia. Esimerkiksi sääolosuhteista johtuen voi olla tapauksia, joissa paikalla tehtävän tarkastuksen tason lisäämisen vuoksi toteutettavia lisätarkastuksia ei voida enää tehdä kaukokartoituksena. Tällöin tarkastukset olisi tehtävä perinteisin keinoin.
- (49) Tilatukijärjestelmässä viljelijät, joilla on erityistukioikeuksia, voivat saada tukea täyttäessään tietyn toimintavaatimuksen. Jotta kyseisen vaatimuksen noudattaminen voidaan varmistaa tehokkaasti, jäsenvaltioiden olisi säädettävä paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevat menettelyt niiden viljelijöiden osalta, joilla on erityistukioikeuksia.
- (50) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 5, 6 ja 7 jaksossa säädettyjen siementen, puuvillan ja sokerin tukijärjestelmien erityispiirteiden vuoksi olisi vahvistettava erityiset tarkastusta koskevat säännökset.
- (51) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdassa säädetään, että hampullajikkeille voidaan myöntää suoria tukia vain, jos lajikkeiden tetrahydrokannabinolipitoisuus (THC-pitoisuus) on enintään 0,2 prosenttia. Tämän säännön täytäntöönpanemiseksi olisi vahvistettava menetelmä, jota jäsenvaltioiden on käytettävä hampun THC-pitoisuuden tarkastamiseksi.
- (52) Jotta kuiduntuotantoon tarkoitettulle hampulle säädetyt tarkastusvelvollisuudet voitaisiin toteuttaa tehokkaasti, on lisäksi tarpeen säätää kukinnan jälkeisestä ajanjaksosta, jonka aikana tällaista hampua ei saa korjata.
- (53) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa useita eläintukijärjestelmiä, olisi täsmennettävä paikalla tehtävien tarkastusten aikataulu ja vähimmäissisältö silloin kun tukia haetaan kyseisissä järjestelmissä. Jotta tukihakemuksissa olevien ja nautaeläinten sähköiseen tietokantaan tehtävien ilmoitusten oikeellisuuden tarkastukset olisivat tehokkaita, on olennaista toteuttaa useimmat tällaisista paikalla tehtävistä tarkastuksista silloin kun eläimiä on vielä pidettävä tilalla pitovelvoitteen mukaisesti.
- (54) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa useita nautatukijärjestelmiä, olisi varmistettava, että yhteisön tukea myönnetään ainoastaan asianmukaisesti tunnistetuille ja rekisteröidyille nautaeläimille, koska nautaeläinten asianmukainen tunnistaminen ja rekisteröinti on asetuksen (EY) N:o 73/2009 117 artiklan mukainen tukielpoisuusedellytys. Tällaisia tarkastuksia olisi tehtävä myös nautaeläimille, joista ei ole vielä haettu tukea, mutta joista saatetaan tehdä tukihakemus, koska monien nautatukijärjestelmien rakenteen vuoksi tällaisista eläimistä haetaan useissa tapauksissa tukea vasta sen jälkeen, kun ne ovat lähteneet tilalta.
- (55) Lampaiden ja vuohien paikalla tehtävissä tarkastuksissa olisi erityisesti tarkastettava, että pitoaikaa on noudatettu ja että rekisteriin viedyt tiedot ovat oikein.
- (56) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa teurastuspalkkiojärjestelmää, teurastamoissa paikalla tehtäville tarkastuksille olisi vahvistettava erityissäännökset sen varmistamiseksi, että eläimet, joista tukea on haettu, ovat tukielpoisia ja että sähköisen tietokannan tiedot ovat oikeita. Jäsenvaltioiden olisi sallittava soveltaa kahta eri perustetta valitessaan teurastamoita näihin tarkastuksiin.
- (57) Silloin kun teurastuspalkkio myönnetään nautaeläinten viennin jälkeen, erityissäännökset ovat valvontatarkastuksissa olevien erojen vuoksi tarpeen vientiin yleensä liittyvien yhteisön valvontasäännösten lisäksi.
- (58) Erityiset valvontasäännökset on vahvistettu yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 täytäntöönpanemiseksi tarkastusten vähimmäistason osalta tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän puitteissa 23 päivänä kesäkuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1082/2003⁽¹⁾ perusteella. Silloin kun tarkastuksia tehdään kyseisen asetuksen nojalla, tulokset olisi sisällytettävä tarkastuskertomukseen yhdenmukaisesti järjestelmää varten.

(1) EUVL L 156, 25.6.2003, s. 9.

- (59) Lisäksi on tarpeen vahvistaa tarkastuskertomusta koskevat säännökset niitä tapauksia varten, kun teurastamoissa tehdään tarkastuksia paikalla tai kun palkkio myönnetään viennin jälkeen. Yhdenmukaisuuden vuoksi olisi myös säädettävä, että jos asetuksen (EY) N:o 1760/2000 I osaston tai lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta 17 päivänä joulukuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 21/2004⁽¹⁾ säännöksiä ei ole noudatettu, tarkastuskertomuksista olisi lähetettävä jäljennökset kyseisten asetusten soveltamisesta vastaaville viranomaisille.
- (60) Jos jäsenvaltio käyttää mahdollisuutta myöntää asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklassa säädettyä erityistukea, tässä asetuksessa säädettyjä valvontasäännöksiä olisi sovellettava siinä määrin kuin mahdollista. Jos kyseisiä säännöksiä ei voida soveltaa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava vastaava valvonnan taso. Olisi vahvistettava sijoitusrahastojen tukihakemusten ja investointien valvontaa koskevat erityisvaatimukset.
- (61) Asetuksessa (EY) N:o 73/2009 otetaan käyttöön täydentäviä ehtoja koskevat velvollisuudet viljelijöille, jotka saavat kaikkien mainitun asetuksen liitteessä I lueteltujen suorien tukien järjestelmien mukaisia tukia, ja säädetään tuen vähennyksistä ja epäämistä, jos velvollisuuksia ei ole noudatettu. Järjestelmää sovelletaan myös asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 p, 103 q ja 103 r artiklan mukaisesti tukiin. Kyseisen järjestelmän yksityiskohdat olisi vahvistettava.
- (62) Olisi vahvistettava yksityiskohtaiset tiedot siitä, mitkä jäsenvaltioiden viranomaiset tarkastavat täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien noudattamisen.
- (63) Joissakin tapauksissa jäsenvaltioiden saattaisi olla hyödyllistä tehdä täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien hallinnolliset tarkastukset. Kyseiset valvontavälineet eivät kuitenkaan saisi olla pakollisia jäsenvaltioille.
- (64) Olisi vahvistettava täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien noudattamista koskeva tarkastusten vähimmäismäärä. Tarkastusmääräksi olisi vahvistettava yksi prosentti kunkin valvontaviranomaisen toimivaltaan kuuluvista viljelijöistä, joita täydentävät ehdot koskevat ja jotka olisi valittava asianmukaisen riskianalyysin perusteella.
- (65) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus täyttää tarkastusten vähimmäismäärä kunkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen, maksajaviraston tai säädöksen taikka standardin tai säädös- tai standardiryhmän tasolla.
- (66) Jos säädökseen ja standardiin sovellettavassa erityislainsäädännössä vahvistetaan tarkastusten vähimmäismäärä, jäsenvaltioiden olisi noudatettava kyseisiä määriä. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin sallittava soveltaa yhtenäistä tarkastusmäärää täydentäviä ehtoja koskeviin paikalla tehtäviin tarkastuksiin. Jos jäsenvaltio käyttää tätä mahdollisuutta ja alakohtaisen lainsäädännön mukaisissa paikalla tehtävissä tarkastuksissa havaitaan noudattamatta jättämisistä, niistä olisi ilmoitettava ja niitä olisi seurattava täydentävien ehtojen tarkastuksissa.
- (67) Asetuksessa (EY) N:o 73/2009 vahvistetaan sääntöjä, jotka eräissä tapauksissa edellyttävät toimivaltaisen viranomaisen jatkotoimenpiteitä sen suhteen, että viljelijä on toteuttanut korjaavan toimen. Jotta ei heikennettäisi valvontajärjestelmää, erityisesti täydentävien ehtojen paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevien otosten osalta, olisi selvennettävä, että kyseisiä jatkotoimenpidetapauksia ei pitäisi ottaa huomioon vähimmäistarkastusotosta vahvistettaessa.
- (68) Täydentävien ehtojen tarkastusotos olisi valittava joko tukikelpoisuuden osalta paikalla tehtäviin tarkastuksiin valittujen viljelijöiden muodostamasta otoksesta tai kaikkien suoria tukia koskevia tukihakemuksia tekevien viljelijöiden joukosta. Jälkimmäisessä tapauksessa olisi sallittava eräitä vaihtoehtoja.
- (69) Täydentäviä ehtoja koskevien paikalla tehtävien tarkastusten otoksia voidaan parantaa ottamalla riskianalyysissä huomioon viljelijöiden osallistuminen asetuksen (EY) N:o 73/2009 12 artiklassa säädettyyn maatalojen neuvontajärjestelmään ja asiaankuuluviin varmentamisjärjestelmiin. Kyseistä osallistumista huomioon otettaessa olisi kuitenkin osoitettava, että kyseisiin järjestelmiin osallistuvat viljelijät muodostavat pienemmän riskin kuin viljelijät, jotka eivät osallistu kyseisiin järjestelmiin.
- (70) Täydentävien ehtojen paikalla tehtävät tarkastukset edellyttävät yleensä useita käyntejä samalla tilalla. Jotta vähennettäisiin tarkastusten sekä viljelijöille että hallinnolle aiheuttamaa taakkaa, tarkastusten määrä voidaan rajoittaa yhteen tarkastuskäyntiin. Tarkastuskäynnin ajankohta olisi täsmennettävä. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin varmistettava, että vaatimusten ja standardien edustava ja tehokas tarkastaminen tehdään saman kalenterivuoden aikana.
- (71) Täydentävien ehtojen paikalla tehtävien tarkastusten yksinkertaistamiseksi ja jotta olemassa olevaa tarkastuskapasiteettia käytettäisiin paremmin, olisi säädettävä, että tiloilla tehtävät tarkastukset korvataan hallinnollisilla tarkastuksilla tai yritysten tasolla tehtävillä tarkastuksilla, jos tarkastusten tehokkuus vastaa vähintään paikalla tehtävien tarkastusten avulla saavutettavaa tehokkuutta.

(1) EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8.

- (72) Jäsenvaltioiden olisi voitava lisäksi käyttää tiettyjä vaatimuksia tai standardeja koskevia puolueettomia indikaattoreita tehdessään täydentävien ehtojen tarkastuksia paikalla. Kyseisten indikaattorien olisi kuitenkin liityttävä suoraan niiden edustamiin vaatimuksiin tai standardeihin ja katettava kaikki tarkastettavat seikat.
- (73) Olisi vahvistettava säännöt täydentäviä ehtoja koskevien yksityiskohtaisten erityisten tarkastuskertomusten laatimiseksi. Erikoistuneiden tarkastajien olisi ilmoitettava havainnoista ja niiden vakavuudesta, jotta maksajavirasto voi tehdä niihin liittyviä vähennyksiä tai tapauksen mukaan päättää suorien tukien epäämisistä.
- (74) Viljelijöille olisi ilmoitettava, jos paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan mahdollinen noudattamatta jättäminen. On aiheellista säätää määräajasta, jonka kuluessa viljelijöiden olisi saatava kyseinen tieto. Tällaisen määräajan ylitys ei kuitenkaan oikeuta asianomaisia viljelijöitä välttymään seurauksilta, joita havaitusta noudattamatta jättämisestä muuten aiheutuisi.
- (75) Suhteellisuusperiaatteen sekä ylivoimaisiin esteisiin, poikkeuksellisiin olosuhteisiin ja luonnonolosuhteisiin liittyvien erityisongelmien huomioon ottamiseksi olisi säädettävä vähennyksistä ja epäämisistä. Kun kyseessä ovat täydentäviin ehtoihin liittyvät velvollisuudet, vähennyksiä ja epäämisiä voidaan soveltaa vain, jos viljelijän toiminta johtuu laiminlyönnistä tai tahallisuudesta. Vähennysten ja epäämisten olisi oltava eriasteisia sääntöjenvastaisuuden vakavuuden mukaan. Ankarimmillaan viljelijä pitäisi sulkea kokonaan pois yhdestä tai useammasta tukijärjestelmästä tietyksi ajaksi. Niissä olisi tukikelpoisuusedellytysten osalta otettava huomioon eri tukijärjestelmien ominaispiirteet.
- (76) Jotta jäsenvaltiot voisivat toteuttaa erityisesti täydentävien ehtojen velvollisuuksien noudattamista koskevat tarkastukset tehokkaasti, asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa veloitetaan viljelijä ilmoittamaan kaikki käytössään olevat pinta-alat riippumatta siitä, hakeeko hän niille tukea vai ei. On tarpeen säätää mekanismista, jolla varmistetaan, että viljelijät noudattavat kyseistä velvollisuutta.
- (77) Pinta-alojen määrittämiseksi ja vähennysten laskemiseksi on tarpeen määritellä alat, jotka kuuluvat samaan viljelykasvir ryhmään. Pinta-ala olisi otettava huomioon useita kertoja, jos sille haetaan tukea useammassa kuin yhdessä tukijärjestelmässä.
- (78) Tuen maksaminen tilatukijärjestelmässä edellyttää, että tukioikeuksia on sama määrä kuin tukikelpoisia hehtaareita. Järjestelmän soveltamiseksi on sen vuoksi aiheellista säätää, että jos ilmoitetut tukioikeudet ja ilmoitettu pinta-ala eivät vastaa toisiaan, tuen laskennan olisi perustuttava pienempään kokoon. Jotta laskenta ei perustuisi tukioikeuksiin, joita ei ole olemassa, olisi säädettävä, että laskennassa käytettävä tukioikeuksien määrä ei saisi ylittää viljelijän käytössä olevien tukioikeuksien määrää.
- (79) Pinta-alatukihakemuksissa sääntöjenvastaisuudet tavallisesti liittyvät osaan pinta-alasta. Jonkin lohkon osalta liian suureksi ilmoitettu ala voidaan sen vuoksi korvata liian pieneksi ilmoitetulla alalla saman viljelykasvir ryhmän muilla lohkoilla. Olisi säädettävä, että tukihakemuksia mukautetaan tietyn sallitun poikkeaman rajoissa vain tosiasiallisesti määritettyyn alaan ja että vähennyksiä sovelletaan vasta kun kyseinen sallittu poikkeama ylittyy.
- (80) Lisäksi kun kyseessä ovat pinta-alaan liittyvää tukea koskevat hakemukset, hakemuksessa ilmoitetun kokonaispinta-alan ja tukikelpoiseksi määritetyn kokonaispinta-alan väliset erot ovat usein merkityksettä. Jotta hakemuksiin ei tarvitsisi tehdä lukuisia pieniä muutoksia, olisi säädettävä, että tukihakemusta ei tarvitse mukauttaa määritettyyn pinta-alaan, jollei eroissa ylitetä tiettyä tasoa.
- (81) On tarpeen vahvistaa erityissäännökset tarkkelysperunan, sementin ja puuvillan tukijärjestelmissä tehtävien tukihakemusten erityispiirteiden huomioon ottamiseksi.
- (82) Jos pinta-ala on ilmoitettu tahallisesti liian suureksi, olisi sovellettava vähentämistä koskevia erityissääntöjä.
- (83) Olisi vahvistettava eläinpalkkioiden laskentaperustaa koskevat täytäntöönpanosäännöt.
- (84) Viljelijöiden olisi sallittava korvata nautaeläimiä sekä lampaita ja vuohia eräin edellytyksin ja asianmukaisissa alakohtaisissa säännöissä sallituissa rajoissa.
- (85) Eläintukihakemusten osalta sääntöjenvastaisuudet johtavat siihen, että kyseinen eläin ei ole tukikelpoinen. Vähennyksiä olisi ryhdyttävä soveltamaan silloin kun ensimmäisen eläimen osalta havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, mutta vähennyksen tasosta riippumatta seuraamusten olisi oltava lievempiä, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan enintään kolmen eläimen osalta. Kaikissa muissa tapauksissa seuraamuksen ankaruuden olisi riipputtava niiden eläinten prosenttisuudesta, joiden osalta sääntöjenvastaisuuksia havaitaan.
- (86) Lampaiden ja vuohtien osalta olisi vahvistettava erityissääntöjä alan erityispiirteiden vuoksi.

- (87) Jos viljelijä ei luonnonolosuhteiden vuoksi pysty täyttämään alakohtaisten sääntöjen mukaisia pitovelvoitteitaan, vähennyksiä ja epäämisiä ei pitäisi soveltaa.
- (88) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa teurastuspalkkiota, olisi annettava säännöksiä myös sellaisten tapausten varalta, joissa teurastamo antaa väärän todistuksen tai ilmoituksen joko vakavan laiminlyönnin vuoksi tai tahallisesti, koska teurastamot ovat merkittävässä asemassa joidenkin nautukijärjestelmien moitteettoman toiminnan kannalta.
- (89) Jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklassa säädettyä erityistukea myönnetään pinta-alaan liittyvänä tai eläintukena, vahvistettavia vähennyksiä ja epäämisiä koskevia säännöksiä olisi sovellettava soveltuvin osin siinä määrin kuin on mahdollista. Muita tapauksia varten jäsenvaltioiden olisi säädettävä vastaavat vähennykset ja epäämiset kullekin erityistukea saavalle toimenpiteelle.
- (90) Täydentävien ehtojen tarkastusten tuloksia koskevien tietojen olisi oltava erilaisten tukien, joihin täydentäviä ehtoja sovelletaan, hallinnosta vastaavien kaikkien maksajavirastojen saatavilla, jotta tarkoituksenmukaisia vähennyksiä sovelletaan havaintojen sitä vaatiessa.
- (91) Lisäksi jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 23 artiklan 2 kohdassa tai 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta olla tekemättä vähennystä vähäisten noudattamatta jättämisten vuoksi tai olla tekemättä enintään 100 euron suuruisia vähennyksiä, olisi vahvistettava säännöt niiden tapausten varalta, joissa viljelijä jättää toteuttamatta häneltä edellytetyn korjaavan toimen.
- (92) Kun kyseessä ovat täydentäviin ehtoihin liittyvät velvollisuudet, olisi säädettävä suhteellisuusperiaatteen soveltamiseksi tehtäviä vähennyksiä ja epäämisiä lukuun ottamatta, että saman täydentäviin ehtoihin liittyvän velvollisuuden toistuvia rikkomisia olisi pidettävä sääntöjen tahallisenä noudattamatta jättämisenä.
- (93) Tukikelpoisuusedellytysten osalta vähennyksiä ja epäämisiä ei pitäisi yleisesti ottaen soveltaa, jos viljelijä on esittänyt asiasisällöllisesti oikeaa tietoa tai jos hän voi muuten osoittaa, ettei virhe ole hänen tekemänsä.
- (94) Kansallisille toimivaltaiselle viranomaiselle milloin tahansa virheellisistä tukihakemuksista ilmoittaneisiin viljelijöihin ei pitäisi virheellisyyden syistä riippumatta soveltaa tuen vähennyksiä tai epäämisiä, sillä edellytyksellä, että viljelijälle ei ole annettu tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla ja että viranomaisen ei ole jo ilmoittanut viljelijälle hakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista.
- (95) Samaa olisi sovellettava sähköisen tietokannan virheellisiin tietoihin, jotka liittyvät sekä sellaisiin ilmoitettuihin nautaeläimiin, joiden osalta tällaiset sääntöjenvastaisuudet ovat paitsi täydentäviin ehtoihin liittyvän velvoitteen myös tukikelpoisuusedellytysten noudattamatta jättämistä, että sellaisiin nautaeläimiin, joista ei ole haettu tukea, jos sääntöjenvastaisuudet koskevat vain täydentäviin ehtoihin liittyviä velvollisuuksia.
- (96) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 31 artiklassa määritellään ylivoimaiset esteet ja poikkeukselliset olosuhteet, jotka jäsenvaltioiden on hyväksyttävä. Jos viljelijä ei voi tällaisten tapausten vuoksi täyttää velvollisuuksiaan, hänen ei pitäisi menettää oikeuttaan tukeen. Olisi kuitenkin vahvistettava määräaika, jonka kuluessa viljelijän on ilmoitettava tällaisista tapauksista.
- (97) Pienten määrien hallinnointi on vaivalloista jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Sen vuoksi on aiheellista sallia, ettei jäsenvaltioiden tarvitse maksaa tukimääriä, jotka ovat alle tietyn vähimmäismäärän.
- (98) Olisi vahvistettava erityiset yksityiskohtaiset säännökset sen varmistamiseksi, että saman viljelijän yhteen tai useampaan tukihakemukseen sovellettavia eri vähennyksiä sovelletaan kohtuutta noudattaen. Tässä asetuksessa säädettyjä vähennyksiä ja epäämisiä olisi sovellettava rajoittamatta muista yhteisön säännöksistä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuvien lisäseuraamuksien soveltamista.
- (99) Olisi vahvistettava kutakin tukijärjestelmää koskevien mahdollisten eri vähennysten laskemisjärjestys. Jotta varmistettaisiin suorien tukien järjestelmille vahvistettujen talousarvion määrärahojen eri enimmäismäärien noudattaminen, olisi säädettävä erityisesti, että tukia vähennetään kertoimella, jos enimmäismäärät muutoin ylittyisivät.
- (100) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 7 ja 10 artiklassa säädetään kaikkien tietynä kalenterivuonna viljelijälle myönnettävien suorien tukien mukauttamisesta johtuvista vähennyksistä ja mainitun asetuksen 11 artiklassa säädetään kaikkien tietynä kalenterivuonna myönnettävien suorien tukien rahoituskurista johtuvista mukautuksista. Täytäntöönpanosäännöksissä olisi säädettävä kyseisten vähennysten ja mukautusten laskentaperustasta, jota noudatetaan viljelijöille maksettavien tukien laskennassa.
- (101) Jotta vilpittömän mielen periaatetta sovellettaisiin yhdenmukaisesti koko yhteisössä, olisi säädettävä edellytyksistä, joilla kyseiseen periaatteeseen voidaan vedota perittäessä takaisin perusteettomasti maksettuja määriä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mitä yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1290/2005 ⁽¹⁾ säädetään asianomaisiin menoihin suhtautumisesta tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä.

(¹) EUVL L 171, 2.7.2005, s. 6.

(102) Olisi vahvistettava säännöt sellaisia tapauksia varten, joissa havaitaan viljelijän saaneen tukioikeuksia perusteettomasti tai joissa kunkin tukioikeuden arvo on vahvistettu virheeliselle tasolle ja joita asetuksen (EY) N:o 73/2009 137 artikla ei kata. Jos perusteettomasti myönnetty tukioikeudet eivät kuitenkaan joissakin tapauksissa ole vaikuttaneet kokonaisarvoon vaan pelkästään viljelijän tukioikeuksien määrään, jäsenvaltioiden olisi korjattava tukioikeuksien myöntämistä tai tapauksen mukaan tukioikeuksien lajia alentamatta niiden arvoa. Säännöstä on sovellettava ainoastaan, jos viljelijä ei kohtuudella ole voinut havaita virhettä. Lisäksi perusteettomasti myönnetty oikeudet koskevat joissakin tapauksissa hyvin pieniä määriä, ja oikeuksien takaisinperintä muodostaa huomattavan hallinnollisen taakan. Yksinkertaistamisen vuoksi ja jotta hallinnollinen taakka ja takaisinperittävä määrä olisivat tasapainossa, olisi vahvistettava vähimmäismäärä, joka voi käynnistää takaisinperinnän. Lisäksi olisi vahvistettava säännökset myös niitä tapauksia varten, joissa tällaisia tukioikeuksia on siirretty tai joissa tukioikeuksia on siirretty asetuksen (EY) N:o 1782/2003 46 artiklan 2 kohdan tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan, 62 artiklan 1 kohdan, 62 artiklan 2 kohdan ja 68 artiklan 5 kohdan vastaisesti.

(103) Olisi vahvistettava koko tilan siirtämisen seurauksia koskevat säännöt, koska siirtoihin liittyy eräitä yhdenmukaisen järjestelmään kuuluvien suorien tukien järjestelmän mukaisia velvollisuuksia.

(104) Yleisesti ottaen jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat lisätoimenpiteet yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi avustettava toisiaan tarvittaessa.

(105) Komissiolle olisi tarvittaessa ilmoitettava kaikista toimenpiteistä, joita jäsenvaltiot toteuttavat yhdenmukaisen täytäntöönpanon muuttamiseksi. Jotta komissio voisi valvoa yhdenmukaisesti järjestelmää tehokkaasti, jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle vuotuiset tarkastustilastonsa. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle toimenpiteet, joita ne toteuttavat maa-alojen säilyttämiseksi pysyvänä laitumena sekä asetuksen (EY) N:o 73/2009 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehdyt vähennykset.

(106) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 9 artiklassa vahvistetaan tuen mukauttamisesta saatuja määriä koskevat säännöt. Osa määristä olisi jaettava noudattaen jakoperustetta, jota koskevat säännöt olisi vahvistettava kyseisessä artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

(107) Tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2010. Sen vuoksi asetus (EY) N:o 796/2004 olisi kumottava kyseisestä päivästä alkaen. Sitä olisi kuitenkin sovellettava edelleen tukihakemuksiin, jotka liittyvät ennen 1 päivää tammikuuta 2010 alkaviin markkinointivuosiin tai palkkiokausiin.

(108) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean ja suorien tukien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA

YLEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvussa vahvistettujen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmukaisen valvonta- ja valvontajärjestelmän, jäljempänä ”yhdenmukainen järjestelmä”, täytäntöönpanoa sekä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklassa säädettyjen täydentävien ehtojen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Sillä ei rajoiteta yksittäisiä tukijärjestelmiä koskevia asetuksissa vahvistettujen erityissäännösten soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan määritelmiä.

Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan

- (1) ”viljelylohkolla” yhden viljelijän ilmoittamaa yhtenäistä maa-alaa, joka kattaa enintään yhden viljelykasviryhmän; jos tässä asetuksessa kuitenkin edellytetään erillistä ilmoitusta johonkin viljelykasviryhmään kuuluvan alan käytöstä, kyseinen erityiskäyttö rajaa tarvittaessa viljelylohkoa lisää; jäsenvaltiot voivat vahvistaa lisäperusteita viljelylohkon rajaamiseksi lisää;
- (2) ”pysyvällä laitumella” asetuksen (EY) N:o 1120/2009 (1) 2 artiklan c alakohdassa määriteltyä pysyvää laidunta;
- (3) ”nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmällä” asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 säädettyä nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää;
- (4) ”korvamerkillä” asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan a alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitettua korvamerkkiä kunkin eläimen yksilölliseksi tunnistamiseksi;

(1) Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

- (5) "nautaeläinten sähköisellä tietokannalla" asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan b alakohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettua sähköistä tietokantaa;
- (6) "eläinpassilla" asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan c alakohdassa ja 6 artiklassa tarkoitettua eläinpassia;
- (7) "rekisterillä" eläintenpitäjien asetuksen (EY) N:o 21/2004 5 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan d alakohdan ja 7 artiklan mukaisesti pitämää rekisteriä;
- (8) "nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän osilla" asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklassa tarkoitettuja osia;
- (9) "tunnistuskoodilla" asetuksen (EY) N:o 1760/2000 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tunnistuskoodia;
- (10) "sääntöjenvastaisuudella" kyseessä olevan tuen myöntämistä koskevien sääntöjen noudattamatta jättämistä;
- (11) "yhtenäishakemuksella" tilatukijärjestelmään ja muihin pinta-alatukijärjestelmiin liittyvää suoria tukia koskevaa hakemusta;
- (12) "pinta-alatukijärjestelmillä" tilatukijärjestelmää, erityistuen mukaisia pinta-alatukia ja kaikkia asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV ja V osastossa säädettyjä tukijärjestelmiä, lukuun ottamatta kyseisen IV osaston 7, 10 ja 11 luvussa säädettyjä tukijärjestelmiä, mainitun asetuksen 126 artiklassa säädettyä erillistä sokeritukea ja mainitun asetuksen 127 artiklassa säädettyä erillistä hedelmä- ja vihannestukea;
- (13) "eläintukihakemuksella" asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 10 jaksossa säädettyihin lammas- ja vuohipalkkiojärjestelmiin ja 11 jaksossa säädettyihin naudan- ja vasikanlihapalkkiojärjestelmiin liittyviä tukihakemuksia sekä erityistuen mukaisia eläinkohtaisia tai nautayksikkökohtaisia tukia;
- (14) "erityistuella" asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklassa tarkoitettua tukea;
- (15) "käytöllä" pinta-alan käyttöä viljelykasvi- tai kasvustotyyppin kasvattamiseksi tai viljelykasvin puuttumista;
- (16) "nautatukijärjestelmillä" asetuksen (EY) N:o 73/2009 108 artiklassa tarkoitettuja tukijärjestelmiä;
- (17) "lammas- ja vuohitukijärjestelmällä" asetuksen (EY) N:o 73/2009 99 artiklassa tarkoitettua tukijärjestelmää;
- (18) "nautaeläimillä, joista on haettu tukea" nautaeläimiä, joista on tehty nautatukijärjestelmiin tai erityistukeen liittyvä eläintukihakemus;
- (19) "nautaeläimillä, joista ei ole haettu tukea" nautaeläimiä, joista ei ole vielä haettu tukea, mutta jotka ovat mahdollisesti tukikelpoisia nautatukijärjestelmissä;
- (20) "mahdollisesti tukikelpoisella eläimellä" eläintä, joka saattaisi ennakoita mahdollisesti täyttää tukikelpoisuusedellytykset tuen saamiseksi kyseisenä maksatusvuotena;
- (21) "pitoajalla" ajanjaksoa, jonka eläin, josta tukea on haettu, on pidettävä tilalla asetuksen (EY) N:o 1121/2009 ⁽¹⁾ seuraavien säännösten mukaisesti:
- 53 ja 57 artikla urospuolisten nautojen erityispalkkion osalta,
 - 61 artikla emolehmäpalkkion osalta,
 - 80 artikla teurastuspalkkion osalta,
 - 35 artiklan 3 kohta lampaista ja vuohista maksettavan tuen osalta;
- (22) "eläintenpitäjällä" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa eläimistä pysyvästi tai tilapäisesti, myös kuljetuksen tai kaupanpitämisen aikana;
- (23) "määritetyllä pinta-alalla" pinta-alaa, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi vahvistettujen sääntöjen edellytykset täyttyvät; kun kyseessä on tilatukijärjestelmä, ilmoitettua alaa voidaan pitää määritettynä vain, jos siihen liittyy tosiasiallisesti vastaava määrä tukioikeuksia;
- (24) "määritetyllä eläimellä" eläintä, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi vahvistettujen sääntöjen edellytykset täyttyvät;
- (25) "palkkiokaudella" kautta, johon tukihakemukset viittaavat riippumatta niiden jättöajankohdasta;
- (26) "paikkatietojärjestelmällä" asetuksen (EY) N:o 73/2009 17 artiklassa tarkoitettua sähköistä paikkatietojärjestelmätekniikkaa;
- (27) "viitelohkolla" maantieteellisesti rajattua aluetta, jolla on asetuksen (EY) N:o 73/2009 15 artiklassa tarkoitettussa jäsenvaltion tunnistusjärjestelmässä paikkatietojärjestelmään kirjattu oma tunniste;
- (28) "maantieteellisellä aineistolla" karttoja tai muita asiakirjoja, joiden välityksellä paikkatietojärjestelmän sisältö toimitetaan tuen hakijoiden ja jäsenvaltioiden välillä;
- (29) "kansallisella koordinaattijärjestelmällä" Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/2/EY ⁽²⁾ määriteltyä järjestelmää, jonka avulla viljelylohkojen standardoidut mittaukset ja yksilöllinen tunnistaminen ovat mahdollisia koko jäsenvaltiossa;

(1) Katso tämän virallisen lehden sivu 27.

(2) EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1.

- (30) "maksajavirastolla" asetuksen (EY) N:o 1290/2005 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia ja elimiä;
- (31) "täydentävillä ehdoilla" asetuksen (EY) N:o 73/2009 5 artiklassa tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia ja 6 artiklassa tarkoitettua hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta;
- (32) "täydentävien ehtojen aloilla" asetuksen (EY) N:o 73/2009 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lakisääteisten hoitovaatimusten eri aloja ja kyseisen asetuksen 6 artiklan mukaista hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta;
- (33) "säädöksellä" kutakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä II lueteltua direktiiviä ja asetusta;
- (34) "standardeilla" jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan ja liitteen III mukaisesti määrittelemä standardeja sekä tämän asetuksen 4 artiklassa säädettyjä pysyvään laitukseen liittyviä velvollisuuksia;
- (35) "vaatimuksella" kyseistä ilmaisua täydentävien ehtojen yhteydessä käytettäessä kutakin mistä tahansa asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä II tarkoitettua tietyn säädöksen artiklasta johtuvaa lakisääteistä hoitovaatimusta, joka eroaa sisällöltään muista saman säädöksen vaatimuksista;
- (36) "säännösten noudattamatta jättämisellä" vaatimusten ja standardien noudattamatta jättämistä;
- (37) "erikoistuneilla valvontalaitoksilla" tämän asetuksen 48 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisia kansallisia valvontaviranomaisia, jotka vastaavat asetuksen (EY) N:o 73/2009 22 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti lakisääteisten hoitovaatimusten sekä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksen noudattamisen varmistamisesta;
- (38) ilmaisulla "tuen suorittamisesta" asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklassa tarkoitettujen täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien soveltamiseksi ilmaisua "sen kalenterivuoden, jona ensimmäinen tuki myönnettiin, 1 päivästä tammikuuta alkavaa ajankohtaa".

II OSASTO

PYSYVÄN LAITUMEN SÄILYTTÄMINEN

3 artikla

Maan säilyttäminen pysyvänä laitumena jäsenvaltioiden tasolla

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisen kohdan mukaisesti varmistettava, että pysyvänä laitumena olevan maa-alan osuus koko maatalousmaasta pysyy samana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyjen poikkeusten soveltamista. Kyseistä velvollisuutta sovelletaan kansallisella tai alueellisella tasolla.

Jos tämän artiklan 4 kohdan a alakohdan, 5 kohdan a alakohdan, 6 kohdan a alakohdan ja 7 kohdan a alakohdan mukaisesti pysyväksi laitumeksi vahvistettu maa-ala pysyy kuitenkin absoluuttisesti samansuuruisena, asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettua velvollisuutta katsotaan noudatetun.

2. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu osuus pienenee pysyvänä laitumena olevan maa-alan tappioksi enintään kymmenellä prosentilla mainitun asetuksen 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun asianomaisen viitevuoden osuudesta, jäljempänä "viiteosuus".

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettu osuus vahvistetaan vuosittain viljelijöiden kyseisen vuoden osalta ilmoittamien alojen perusteella.

4. Viiteosuus vahvistetaan muiden kuin uusien jäsenvaltioiden osalta seuraavasti:

- a) Pysyvänä laitumena oleva maa-ala on viljelijöiden vuonna 2003 ilmoittaman pysyvänä laitumena olevan maa-alan ja vuonna 2005 asetuksen (EY) N:o 796/2004 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitetun pysyvänä laitumena olevan maa-alan, jota ei ole vuonna 2003 ilmoitettu olevaksi muussa käytössä kuin nurmena, summa, paitsi jos viljelijä voi todistaa, ettei tällainen maa ollut pysyvänä laitumena vuonna 2003.

Vuonna 2005 pysyvänä laitumena olevaksi maaksi ilmoitettuja aloja, jotka olivat tukikelpoisia peltokasvien pinta-alaan vuonna 2003 neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 (1) 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon.

Pysyvänä laitumena vuonna 2003 ollutta maata, joka on metsitetty asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ei oteta huomioon.

- b) Koko maatalousmaa on viljelijöiden vuonna 2005 ilmoittama koko maatalousmaa.

5. Niiden uusien jäsenvaltioiden, jotka eivät vuoden 2004 osalta soveltaneet asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b artiklassa tarkoitettua yhtenäisen pinta-alaan järjestelmää, viiteosuus vahvistetaan seuraavasti:

- a) Pysyvänä laitumena oleva maa on viljelijöiden vuonna 2004 ilmoittaman pysyvänä laitumena olevan maan ja vuonna 2005 asetuksen (EY) N:o 796/2004 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitetun pysyvänä laitumena olevan maan, jota ei ole vuonna 2004 ilmoitettu olevaksi muussa käytössä kuin nurmena, summa, paitsi jos viljelijä voi todistaa, ettei tällainen maa ollut pysyvänä laitumena vuonna 2004.

(1) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1.

Vuonna 2005 pysyvänä laitumena olevaksi maaksi ilmoitettuja aloja, jotka olivat tukikelpoisia peltokasvien pinta-alatukeen vuonna 2004 asetuksen (EY) N:o 1251/1999 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon.

Pysyvänä laitumena vuonna 2004 ollutta maata, joka on metsitetty asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ei oteta huomioon.

b) Koko maatalousmaa on viljelijöiden vuonna 2005 ilmoittama koko maatalousmaa.

6. Niiden uusien jäsenvaltioiden, jotka ovat vuoden 2004 osalta soveltaneet asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b artiklassa tarkoitettua yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, viiteosuus vahvistetaan seuraavasti:

a) Pysyvänä laitumena oleva maa on viljelijöiden vuonna 2005 asetuksen (EY) N:o 796/2004 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittama pysyvänä laitumena oleva maa.

Pysyvänä laitumena vuonna 2005 ollutta maata, joka on metsitetty asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ei oteta huomioon.

b) Koko maatalousmaa on viljelijöiden vuonna 2005 ilmoittama koko maatalousmaa.

7. Bulgarian ja Romanian osalta viiteosuus vahvistetaan seuraavasti:

a) Pysyvänä laitumena oleva maa on viljelijöiden vuonna 2007 asetuksen (EY) N:o 796/2004 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittama pysyvänä laitumena oleva maa.

Pysyvänä laitumena vuonna 2005 ollutta maata, joka on metsitetty asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ei oteta huomioon.

b) Koko maatalousmaa on viljelijöiden vuonna 2007 ilmoittama koko maatalousmaa.

8. Jos osuuden kehittyminen ei puolueettomien tietojen perusteella kuvasta pysyvänä laitumena olevan maan tosiasiallista kehitystä, jäsenvaltioiden on mukautettava viiteosuutta. Tällaisessa tilanteessa komissiolle on ilmoitettava viipymättä tehdystä mukautuksesta ja mukautuksen perustelut.

4 artikla

Maan säilyttäminen pysyvänä laitumena tilojen tasolla

1. Jos todetaan, että tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu osuus pienenee, asianomaisen jäsenvaltion on kansallisella tai alueellisella tasolla säädettävä, että tukea jossakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luettelussa suorien tukien järjestelmässä hakevat viljelijät eivät saa muuttaa pysyvänä laitumena olevan maan käyttötapaa ilman ennakkolupaa.

Poiketen 2 artiklan 2 kohdassa olevasta määritelmästä, jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua luvan edellytyksenä on, että jokin maa-ala vahvistetaan pysyväksi laitumeksi, tällaista maata on pidettävä pysyvänä laitumena käyttötavan muuttamisen ensimmäisestä päivästä lähtien. Kyseisiä aloja on käytettävä heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen viiden perättäisen vuoden ajan käyttötavan muuttamispäivästä.

2. Jos todetaan, että tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua velvollisuuden noudattamista ei voida taata, asianomaisen jäsenvaltion on tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden lisäksi säädettävä kansallisella tai alueellisella tasolla, että tukea jossakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luettelussa suorien tukien järjestelmässä hakevien viljelijöiden, joilla on käytössään pysyvänä laitumena olevasta maa-alasta muulla tavalla käytettäväksi muutettua maata, on muutettava sitä takaisin pysyvänä laitumena olevaksi maaksi.

Kyseistä velvollisuutta sovelletaan maahan, joka on muutettu tällä tavoin yhtenäishakemusten tämän asetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaiselle jättämiselle asianomaisessa jäsenvaltiossa vahvistettua viimeistä määräpäivää edeltävien 24 kuukauden kuluessa.

Tällaisissa tapauksissa viljelijöiden on muutettava kyseisen alan tietty prosenttiosuus pysyväksi laitumeksi tai perustettava tällainen ala pysyvänä laitumena olevaksi maaksi. Kyseinen prosenttiosuus on laskettava viljelijän näin muuttaman alan ja tasapainon palauttamiseksi tarvittavan alan perusteella.

Jos tällainen maa-ala on siirretty sen jälkeen, kun sen käyttötapaa muutettiin, kyseistä velvollisuutta sovelletaan ainoastaan, jos siirto tehtiin asetuksen (EY) N:o 796/2004 voimaantumisen jälkeen.

Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, maa-aloja, joiden käyttötapaa on muutettu tai jotka on vahvistettu pysyviksi laitumiksi, on pidettävä pysyvänä laitumena takaisin muuttamisen tai vahvistamisen ensimmäisestä päivästä. Kyseisiä aloja on käytettävä heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen viiden perättäisen vuoden ajan niiden käyttötavan muuttamispäivästä.

3. Edellä olevassa 1 ja 2 kohdassa viljelijöille säädettyä velvollisuutta ei kuitenkaan sovelleta, jos viljelijä on vahvistanut maan pysyväksi laitumeksi neuvoston asetusten (ETY) N:o 2078/92 ⁽¹⁾, (EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾ ja (EY) N:o 1698/2005 ⁽³⁾ mukaisissa ohjelmissa.

II OSA

YHDENNETTY HALLINTO- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄ

I OSASTO

JÄRJESTELMIEN VAATIMUKSET JA TÄYDENTÄVÄT EHDOT

I LUKU

Tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä

5 artikla

Viljelijöiden tunnistaminen

Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan 3 kohdan soveltamista, mainitun asetuksen 15 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetyn yhtenäisen järjestelmän, johon viljelijöiden tunnistetiedot kirjataan, on taattava kaikkien saman viljelijän jättämien tukihakemusten tunnistaminen.

6 artikla

Viljelylohkojen tunnistaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 17 artiklassa tarkoitetun viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän on toimittava kunkin viitelohkon tunnistamisen varmistavan viitelohkon, kuten maarekisteripalstan tai viljelysaarekkeen tasolla.

Tilatukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiseksi kullekin viitelohkolle on vahvistettava tukikelpoinen enimmäispinta-ala. Paikkatietojärjestelmän on toimittava kansallisen koordinaattijärjestelmän perusteella. Jos käytetään erilaisia koordinaattijärjestelmiä, niiden on oltava kussakin jäsenvaltiossa yhteensopivia.

Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että viljelylohkot tunnustetaan luotettavasti, ja vaadittava erityisesti, että yhtenäishakemuksiin liitetään toimivaltaisen viranomaisen määrittelemät tiedot tai asiakirjat, jotka mahdollistavat kunkin viljelylohkon paikantamisen ja mittaamisen.

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään 75 prosentin osalta niistä viitelohkoista, joista tehdään tukihakemus, vähintään 90 prosenttia kyseisestä alasta on tukikelpoista tilatukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä. Arviointi on tehtävä vuosittain asianmukaisin tilastollisin menetelmin.

7 artikla

Tukioikeuksien tunnistaminen ja rekisteröiminen

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 18 artiklassa säädetyn tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskevan järjestelmän on oltava jäsenvaltion tasolla pidettävä sähköinen rekisteri, jonka erityisesti tämän asetuksen 28 artiklassa säädettyjen ristiintarkastusten osalta varmistettava tukioikeuksien jäljitettävyyttä erityisesti seuraavien osalta:

- tukioikeuden haltija;
- tukioikeuden arvo;
- tukioikeuden saamispäivä;
- tukioikeuden viimeisimmän aktivoinnin päivämäärä;
- tukioikeuden alkuperä, erityisesti myöntämisen (alkuperäinen vai kansallisesta varannosta), oston, vuokrauksen ja perinnön osalta;
- tukioikeuden tyyppi, erityisesti asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklassa säädettyt erityistukioikeudet, ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti myönnetty tukioikeudet;
- tapauksen mukaan alueelliset rajoitukset.

2. Jäsenvaltiot, joissa on enemmän kuin yksi maksajavirasto, voivat päättää käyttää sähköistä rekisteriä maksajavirastojen tasolla. Tällöin asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että eri rekisterit ovat yhteensopivia.

II LUKU

Täydentävät ehdot

8 artikla

Täydentäviä ehtoja koskeva valvontajärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön järjestelmä, jolla varmistetaan, että täydentävien ehtojen noudattamista valvotaan tehokkaasti. Järjestelmän on tämän osan III osaston III luvun mukaisesti sisällettävä erityisesti seuraavat seikat:

- jos toimivaltainen valvontaviranomainen ei ole maksajavirasto, suoria tukia hakevaa viljelijää koskevien tarvittavien tietojen siirtäminen maksajavirastolta erikoistuneille valvontalaitoksille ja/tai tapauksen mukaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun koordinaattiviranomaisen välityksellä;

- b) menetelmä, jota on sovellettava tarkastusotosten valinnassa;
- c) tehtävien tarkastusten luonnetta ja laajuutta koskevat tiedot;
- d) tarkastuskertomukset, joihin sisältyvät erityisesti havaitut sääntöjen noudattamatta jättämiset ja niiden vakavuutta, laajuutta, pysyvyyttä ja toistuvuutta koskeva arvio;
- e) jos toimivaltainen valvontaviranomainen ei ole maksajavirasto, tarkastuskertomusten siirtäminen erikoistuneilta valvontalaitoksilta joko maksajavirastolle tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulle koordinointiviranomaiselle tai molemmille;
- f) vähennys- ja epäämisyjärjestelmän soveltaminen maksajavirastossa.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää menettelystä, jonka mukaan viljelijän on toimitettava maksajavirastolle häneen sovellettavien vaatimusten sekä standardien tunnistamiseksi tarvittavat tiedot.

9 artikla

Tuen maksaminen suhteessa täydentävien ehtojen tarkastuksiin

Jos tämän osan III osaston III luvussa täsmennettyjä täydentävien ehtojen tarkastuksia ei pystytä saattamaan loppuun ennen maksujen suorittamista, perusteettomasti maksetut määrät on perittävä takaisin 80 artiklan mukaisesti.

II OSASTO

TUKIHAKEMUKSET

I LUKU

Yhtenäishakemus

10 artikla

Yhtenäishakemukseen liittyvät yleiset säännökset

1. Jäsenvaltiot voivat päättää, että kaikkia asetuksen (EY) N:o 73/2009 III ja IV osaston mukaisia tukihakemuksia koskee yhtenäishakemus. Tällöin tämän osaston II–V lukua sovelletaan soveltuvin osin tukien kyseisissä järjestelmissä hakemisen soveltamiseksi vahvistetut erityisvaatimukset huomioon ottaen.

2. Jos sellaisten tukijärjestelmien hallinnosta, joissa on jätettävä yhtenäishakemus, vastaa saman viljelijän osalta useampi kuin yksi maksajavirasto, asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhtenäishakemuksessa edellytetyt tiedot ovat kaikkien asianomaisten maksajavirastojen saatavilla.

11 artikla

Yhtenäishakemuksen jättöpäivä

1. Pinta-aratukijärjestelmissä tukea hakeva viljelijä voi jättää vuodessa ainoastaan yhden yhtenäistukihakemuksen.

Jos viljelijällä, joka ei hae tukia pinta-aratukijärjestelmissä mutta hakee tukea jossakin muussa asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luetellussa tukijärjestelmässä tai hakee asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 p, 103 q ja 103 r artiklan mukaista tukea, on käytössään maatalousmaata, hänen on jätettävä yhtenäishakemus, jossa on mainittava kyseiset alueet tämän asetuksen 13 artiklan mukaisesti.

Viljelijän, jota koskevat ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklan mukaisiin täydentäviin ehtoihin liittyvät velvollisuudet, on jätettävä yhtenäishakemus kunakin kalenterivuonna, jona velvollisuuksia sovelletaan.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vapauttaa viljelijät toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädettyistä velvollisuuksista, jos toimivaltaiset viranomaiset saavat tällaiset tiedot käyttöönsä muista hallinto- ja valvontajärjestelmistä, jotka asetuksen (EY) N:o 73/2009 26 artiklan mukaisesti takaavat yhteensopivuuden yhdenmisen järjestelmän kanssa.

2. Yhtenäishakemus on jätettävä viimeistään jäsenvaltion vahvistamana määräpäivänä, joka ei saa olla myöhäisempi kuin 15 päivä toukokuuta. Viro, Latvia, Liettua, Suomi ja Ruotsi voivat kuitenkin vahvistaa myöhäisemmän määräpäivän, joka ei saa olla myöhäisempi kuin 15 päivä kesäkuuta.

Kyseistä päivämäärää vahvistaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon tuen moitteettomaan hallintointiin ja varainhoitoon liittyvien asianmukaisten tietojen saamiseksi tarvittava aika ja varmistettava, että tehokkaat tarkastukset voidaan suunnitella.

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan kuitenkin sallia tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen määräaikaisten pidentäminen alueilla, joilla ei poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuoksi voida soveltaa tavanomaisia määräaikoja.

12 artikla

Yhtenäishakemuksen sisältö

1. Yhtenäishakemuksessa on oltava tukikelpoisuuden varmistamista varten kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti

- a) viljelijän tunnistetiedot;
- b) asianomaiset tukijärjestelmät;
- c) edellä olevassa 7 artiklassa säädetyn tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän mukaiset tukioikeuksien tunnistetiedot tilatukijärjestelmän soveltamiseksi;

- d) tiedot, joiden perusteella voidaan tunnistaa kaikki tilan viljelylohkot ja vahvistaa niiden hehtaareina kahden desimaalin tarkkuudella ilmaistu pinta-ala, sijainti ja tapauksen mukaan käyttötapa, sekä tieto siitä, onko kyse keinokastellusta viljelylohkosta;
- e) viljelijän ilmoitus siitä, että tämä tuntee kyseisiin tukijärjestelmiin liittyvät edellytykset.

2. Edellä olevan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien tunnistamiseksi viljelijöille asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti jaetuissa esitäytetyissä lomakkeissa on mainittava tämän asetuksen 7 artiklassa säädetyn tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän mukaiset tukioikeuksien tunnistetiedot.

3. Edellä olevan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tilan kaikkien viljelylohkojen tunnistamiseksi viljelijöille asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti jaettavissa esitäytetyissä lomakkeissa on tilatukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiseksi mainittava tukikelpoinen enimmäisala viitelohkoa kohden. Lisäksi viljelijälle kyseisen säännöksen mukaisesti toimitettavassa maantieteellisessä aineistossa on esitettävä viitelohkojen rajat ja tunnisteet, ja viljelijän on ilmoitettava kunkin viljelylohkon sijainti.

4. Hakemusta tehdessään viljelijän on korjattava 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen esipainetun lomakkeen merkinnät, jos muutoksia on tapahtunut, erityisesti jos tukioikeuksia on siirretty asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan mukaisesti tai jos esipainetussa lomakkeessa on virheellisiä tietoja.

Jos korjaus liittyy viitelohkon pinta-alaan, viljelijän on ilmoitettava kunkin kyseisen viljelylohkon ajantasaistettu pinta-ala ja tarvittaessa esitettävä viitelohkon uudet rajat.

5. Jäsenvaltiot voivat poiketa tämän artiklan ja 13 artiklan tukioikeuksia koskevista säännöksistä tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna, jos tukioikeuksia ei ole lopullisesti vahvistettu yhtenäishakemuksen jättämiseksi vahvistettuun määräpäivään mennessä.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä poikkeuksia sovelletaan myös uusien alojen tilatukijärjestelmään sisällyttämisen ensimmäisenä vuonna, jolloin niiden viljelijöiden, joita tämä sisällyttäminen koskee, tukioikeuksia ei ole vielä lopullisesti vahvistettu.

13 artikla

Yhtenäishakemuksiin ja alojen erityistä käyttöä koskeviin ilmoituksiin liittyvät erityisvaatimukset

1. Jos viljelijä aikoo tuottaa hampun asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan mukaisesti, yhtenäishakemuksen on sisällettävä

- a) hampun kylvöalojen tunnistamiseksi tarvittavat tiedot, käytetyt siemenlajikkeet mukaan luettuina;
- b) käytetyt siemenmäärät (kilogrammaa/hehtaari);
- c) neuvoston direktiivin 2002/57/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan tai jäsenvaltion vastaavaksi asiakirjaksi hyväksymän muun asiakirjan mukaisesti siemenpakkauksissa käytetyt viralliset etiketit.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädetään, jos kylvö suoritetaan yhtenäishakemuksen jättämiseksi vahvistetun määräajan päättymisen jälkeen, kyseiset etiketit on toimitettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Jos etiketit on toimitettava myös muille kansallisille viranomaisille, jäsenvaltiot voivat säätää, että etiketit on palautettava viljelijälle sen jälkeen, kun ne on toimitettu kyseisen kohdan mukaisesti. Palautettaviin etiketteihin on merkittävä, että niitä on käytetty hakemuksessa.

2. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 4 jaksossa säädettyä pähkinöiden pinta-alatukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä tiedot pähkinäpuuden lukumäärästä lajeittain eriteltynä.

3. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 2 jaksossa säädettyä tärkkelysperunan tukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä jäljennös viljelysopimuksesta; jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että kyseinen jäljennös voidaan toimittaa myöhemmin mutta kuitenkin viimeistään 30 päivänä kesäkuuta.

4. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 5 jaksossa säädettyä siementukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä

- a) jäljennös viljelysopimuksesta tai viljelyilmoituksesta; jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että kyseinen jäljennös voidaan jättää myöhemmin mutta kuitenkin viimeistään 15 päivänä syyskuuta;
- b) tiedot kullekin lohkolle kylvettyjen siementen lajista;
- c) tiedot varmennettujen siementen tuotetusta määrästä ilmaistuna satoina kiloina yhden desimaalin tarkkuudella; jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että tiedot voidaan toimittaa myöhemmin mutta kuitenkin viimeistään sadonkorjuuta seuraavana 15 päivänä kesäkuuta;
- d) jäljennös todistusasiakirjoista, joista ilmenee asianomaisten siementen määrän olevan virallisesti varmennettuja; jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että tiedot voidaan toimittaa myöhemmin mutta kuitenkin viimeistään sadonkorjuuta seuraavana 15 päivänä kesäkuuta.

5. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 6 jaksossa säädettyä puuvillan lajikohtaista tukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä

- a) käytetyn siemenlajikkeen nimi;
- b) tarvittaessa sen hyväksytyt toimialakohtaisen organisaation nimi ja osoite, jonka jäsen viljelijä on.

⁽¹⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74.

6. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 8 jaksossa säädettyjä siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestukia tai mainitun luvun 9 jaksossa säädettyä siirtymäkauden marjatukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksessa on oltava jäljennös jalostussopimuksesta tai asetuksen (EY) N:o 1121/2009 33 artiklan mukaisesta toimitussitoumuksesta.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tietoa voidaan toimittaa erikseen myöhemmin mutta kuitenkin viimeistään hakemusvuotta seuraavana 1 päivänä joulukuuta.

7. Kun kyseessä on erityistukea saavaa pinta-alaan liittyvää toimenpidettä koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä kaikki jäsenvaltion edellyttämät asiakirjat.

8. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdassa ja 38 artiklassa tarkoitettua ja mainitun asetuksen liitteessä VI luetellut alojen käyttötavat tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklassa säädettyä erityistukea varten ilmoitettavat alat on ilmoitettava yhtenäishakemuksen eri otsikon alla, jos kyseisiä aloja ei tarvitse ilmoittaa tämän artiklan mukaisesti.

Alojen, joita ei käytetä asetuksen (EY) N:o 73/2009 III, IV ja V osastossa säädettyjen tukijärjestelmien tarkoituksiin eikä luetella saman asetuksen liitteessä VI, käyttö on ilmoitettava yhden tai useamman ”muut käytöt” -otsikon alla.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että ensimmäistä ja toista alakohtaa ei sovelleta, jos toimivaltaiset viranomaiset saavat tällaiset tiedot käyttöönsä muista sellaisista hallinto- ja valvontajärjestelmistä, jotka asetuksen (EY) N:o 73/2009 26 artiklan mukaisesti takaavat yhteensopivuuden yhden järjestelmän kanssa.

9. Kunkin jäsenvaltion on määritettävä sellaisen viljelylohkon vähimmäiskoko, josta voidaan tehdä hakemus. Vähimmäiskoko saa kuitenkin olla enintään 0,3 hehtaaria.

14 artikla

Yhtenäishakemuksen muutokset

1. Yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistetun määräajan päätyttyä yhtenäishakemukseen voi lisätä yksittäisiä viljelylohkoja tai yksittäisiä tukioikeuksia sillä edellytyksellä, että kyseisiin tukijärjestelmiin liittyviä vaatimuksia noudatetaan.

Samoin edellytyksin voidaan tehdä yhtenäishakemuksessa jo ilmoitettujen yksittäisten viljelylohkojen tai tukioikeuksien osalta alan käyttöön tai tukijärjestelmään liittyviä muutoksia.

Jos ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettua muutoksia liittyvät toimitettaviin todistusasiakirjoihin tai sopimuksiin, myös tällaisten asiakirjojen tai sopimusten vastaavat muutokset sallitaan.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaiset muutokset on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedoksi kirjallisina viimeistään asianomaisen kalenterivuoden 31 päivänä toukokuuta lukuun ottamatta Viroa, Latviaa, Liettuaa, Suomea ja Ruotsia, joissa ne on annettava tiedoksi viimeistään asianomaisen kalenterivuoden 15 päivänä kesäkuuta, sanotun kuitenkin rajoittamatta Viron, Latvian, Liettuan, Suomen tai Ruotsin yhtenäishakemuksille 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vahvistamien määräaikaisten soveltamista.

3. Jos toimivaltainen viranomainen on jo ilmoittanut viljelijälle yhtenäishakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista tai toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla, ja kyseisessä paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, 1 kohdan mukaisia muutoksia ei sallita niiden viljelylohkojen osalta, joissa on havaittu sääntöjenvastaisuuksia.

II LUKU

Tukioikeuksien hakemukset

15 artikla

Tukioikeuksien myöntäminen tai lisääminen

1. Tilatukijärjestelmän tukioikeuksien myöntämistä tai tapauksen mukaan lisäämistä koskevat hakemukset on jätettävä jäsenvaltioiden vahvistamaan päivämäärään mennessä, mutta viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäisen täytäntöönpanovuoden, vuoden, jona tuotantoon sidottu tuki sisällytettiin tilatukijärjestelmään tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 46, 47 ja 48 artiklan ensimmäisen täytäntöönpanovuoden taikka mainitun asetuksen 41 tai 57 artiklan tai 68 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamisvuosien 15 päivänä toukokuuta. Viro, Latvia, Liettua, Suomi ja Ruotsi voivat kuitenkin vahvistaa myöhäisemmän päivämäärän, joka ei saa olla myöhäisempi kuin 15 päivä kesäkuuta.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tukioikeuksien myöntämistä koskeva hakemus on jätettävä samaan aikaan kuin tilatukijärjestelmän tukihakemus.

III LUKU

Eläintukihakemukset

16 artikla

Eläintukihakemuksiin liittyvät vaatimukset

1. Eläintukihakemuksessa on oltava tukikelpoisuuden varmistamista varten kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti

- a) viljelijän tunnistetiedot;
- b) viittaus yhtenäishakemukseen, jos se on jo jätetty;
- c) tukihakemuksen kohteena olevien eläinten lukumäärä kunkin lajin osalta sekä nautojen osalta eläinten tunnistuskoodi;

- d) tarvittaessa viljelijän sitoumus pitää c alakohdassa tarkoitettuja eläimiä tilalla pitoajan ja tiedot paikasta tai paikoista, joissa eläimet ovat tämän ajan, sekä kyseinen ajanjakso tai -jaksot;
- e) tarvittaessa kyseisiä eläimiä koskeva tuottajakohtainen enimmäismäärä;
- f) tarvittaessa maidon tuottajakohtainen viitemäärä, joka on viljelijän käytettävissä 31 päivänä maaliskuuta tai, jos kyseinen jäsenvaltio päättää soveltaa asetuksen (EY) N:o 1121/2009 85 artiklassa säädettyä poikkeusta, asianomaisen kalenterivuoden 1 päivänä huhtikuuta; jos tämä määrä ei ole tiedossa hakemuksen jättöpäivänä, se on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle niin pian kuin mahdollista;
- g) viljelijän ilmoitus siitä, että tämä tuntee kyseisten tukien myöntämisedellytykset.

Jos eläinten pitopaikka vaihtuu pitoaikana, viljelijän on ilmoitettava siitä ennakolta kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio päättää olla edellyttämättä kyseistä tietoa, edellyttäen, että nautaeläinten sähköisen tietokannan varmuutta ja käyttöä koskevat takeet riittävät asianomaisten tukijärjestelmien moitteettomaan hallinnointiin ja että tietokannassa on riittävät tiedot eläinten paikantamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on taattava kullekin eläintenpitäjälle oikeus saada ilman rajoitteita toimivaltaiselta viranomaiselta kohtuullisin väliajoin ja ilman aiheutonta viivytystä nautaeläinten sähköisessä tietokannassa olevat tätä ja tämän eläimiä koskevat tiedot. Viljelijän on tukihakemusta jätettäessä ilmoitettava tietojen olevan oikeita ja täydellisiä sekä oikaistava virheelliset tiedot tai lisättävä puuttuvat tiedot.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että osaa 1 kohdassa tarkoitettuista tiedoista ei tarvitse ilmoittaa tukihakemuksessa, jos ne on jo toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltiot voivat erityisesti ottaa käyttöön menettelyjä, joiden avulla nautaeläinten sähköisessä tietokannassa olevia tietoja voidaan käyttää tuen hakemisessa edellyttäen, että nautaeläinten sähköisen tietokannan varmuutta ja käyttöä koskevat takeet riittävät asianomaisten tukijärjestelmien moitteettomaan hallinnointiin. Tällaiset menettelyt voivat koostua järjestelmästä, jonka mukaan viljelijä voi hakea tukea kaikista eläimistä, jotka jäsenvaltion määrittämänä ajankohtana ovat tukikelpoisia nautaeläinten sähköisen tietokannan tietojen perusteella. Tällöin jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että

- a) asianomaisten pitoaikojen alkamis- ja päättymispäivät ovat asianomaiseen tukijärjestelmään sovellettavien säännösten mukaisesti selkeästi määritellyt ja viljelijän tiedossa;

- b) viljelijä tietää, että mahdollisesti tukikelpoisia eläimiä, joiden osalta havaitaan, ettei niitä ole asianmukaisesti tunnistettu tai rekisteröity nautaeläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmässä, pidetään eläiminä, joiden osalta on havaittu sääntöjenvastaisuuksia tämän asetuksen 65 artiklan mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että osa 1 kohdassa tarkoitetuista tiedoista voidaan toimittaa tai on toimitettava jäsenvaltion hyväksymän viranomaisen tai hyväksymien viranomaisten kautta. Viljelijä on kuitenkin vastuussa toimitetuista tiedoista.

IV LUKU

Sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille myönnettävä tuki, erillinen sokerituki ja erillinen hedelmä- ja vihannestuki

17 artikla

Sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille myönnettävää tukea, erillistä sokeritukea ja erillistä hedelmä- ja vihannestukea koskeviin hakemuksiin liittyvät vaatimukset

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 7 jaksossa säädettyä sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille myönnettävää tukea tai mainitun asetuksen 126 artiklassa säädettyä erillistä sokeritukea tai mainitun asetuksen 127 artiklassa säädettyä erillistä hedelmä- ja vihannestukea hakevan viljelijän on jätettävä tukihakemus, joka sisältää kaikki tukikelpoisuuden varmistamiseksi tarvittavat tiedot ja erityisesti seuraavat tiedot:

- a) viljelijän tunnistetiedot;
- b) viljelijän ilmoitus siitä, että tämä tuntee kyseisten tukien myöntämisedellytykset.

Sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille myönnettävää tukea koskevan hakemuksen on sisällettävä myös asetuksen (EY) N:o 73/2009 94 artiklassa tarkoitettun toimitussopimuksen jäljennös.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuja tukihakemuksia on jätettävä viimeistään jäsenvaltion määrittämänä määräpäivänä, joka ei voi olla myöhäisempi kuin 15 päivä toukokuuta ja Viron, Latvian ja Liettuan osalta 15 päivä kesäkuuta.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu toimitussopimuksen jäljennös voidaan toimittaa erikseen myöhemmin mutta kuitenkin viimeistään hakemusvuoden 1 päivänä joulukuuta.

V LUKU

Muuta erityistukea kuin pinta-ala- tai eläintukia koskevat hakemukset

18 artikla

Muuta erityistukea kuin pinta-ala- tai eläintukia koskeviin hakemuksiin liittyvät vaatimukset

1. Viljelijät, jotka hakevat erityistukea, jota koskevia hakemuksia tämän osaston I, II tai III luku eivät kata, on jätettävä tukihakemus, joka sisältää kaikki tukikelpoisuuden varmistamiseksi tarvittavat tiedot ja erityisesti seuraavat tiedot:

- a) viljelijän tunnistetiedot;
- b) viljelijän ilmoitus siitä, että tämä tuntee kyseisen tuen myöntämisedellytykset;
- c) tarvittaessa todistusasiakirjat sen vahvistamiseksi, että viljelijä on kyseisen toimenpiteen osalta tukikelpoinen.

Tukihakemus on jätettävä viimeistään jäsenvaltion vahvistamana määräpäivänä. Määräaika on vahvistettava sellaiseksi, että ennen tuen maksamista tehtävälle asetuksen (EY) N:o 73/2009 29 artiklan 3 kohdan mukaiselle tukikelpoisuusedellytyksiä koskevalle tarkastukselle jää riittävästi aikaa.

2. Jos viljelijä hakee investointitoimeen liittyvää erityistukea, hakemuksessa on 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi oltava myös jäljennökset kaikista asiaankuuluvista todistusasiakirjoista, kuten laskuista ja asiakirjoista, jotka todistavat viljelijän suorittaneen maksun. Jos tällaisia jäljennöksiä tai asiakirjoja ei voida toimittaa, viljelijän suorittamista maksuista on toimitettava todistusarvoltaan vastaavat asiakirjat.

3. Jos viljelijä hakee asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohdassa säädettyä erityistukea ja jos yksittäinen tuki perustuu tosiasiallisiin kustannuksiin tai tosiasialliseen tulonmenetykseen, hakemuksessa on 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi oltava myös jäljennökset asiaankuuluvista todistusasiakirjoista, jotka osoittavat mainitun asetuksen 68 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaiset tosiasiallisesti aiheutuneet lisäkustannukset ja tulonmenetykset.

4. Jos viljelijä hakee asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä erityistukea, hakemuksessa on 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi oltava myös jäljennökset asetuksen (EY) N:o 1120/2009 13 artiklassa tarkoitetusta vakuutusopimuksesta sekä todiste vakuutusmaksun maksamisesta.

5. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen jäljennösten tai asiakirjojen voidaan jättää erikseen myöhempänä ajankohtana. Määräaika on vahvistettava sellaiseksi, että ennen tuen maksamista tehtävälle asetuksen (EY) N:o 73/2009 29 artiklan 3 kohdan mukaiselle tukikelpoisuusedellytyksiä koskevalle tarkastukselle jää riittävästi aikaa.

19 artikla

Sijoitusrahastojen hakemukset

1. Erityistukea hakevien sijoitusrahastojen on toimitettava tukihakemus, jossa annetaan kaikki tukikelpoisuuden varmistamiseksi tarvittavat tiedot ja erityisesti seuraavat tiedot:

- a) sijoitusrahaston tunnistetiedot;
- b) asiakirjat tapahtumasta, joka aiheutti rahastoon kuuluville viljelijöille maksetut korvaukset;
- c) päivämäärät, joina korvaukset on maksettu rahastoon kuuluville viljelijöille;
- d) sijoitusrahaston maksamaa korvausta saaneiden siihen kuuluvien viljelijöiden tunnistetiedot;
- e) maksetun korvauksen kokonaismäärä;
- f) sijoitusrahaston ilmoitus siitä, että se tuntee kyseisen tuen myöntämisedellytykset.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava päivämäärä, johon mennessä sijoitusrahastojen on jätettävä erityistukea koskevat hakemukset. Määräaika on vahvistettava sellaiseksi, että ennen tuen maksamista tehtävälle asetuksen (EY) N:o 73/2009 29 artiklan 3 kohdan mukaiselle tukikelpoisuusedellytyksiä koskevalle tarkastukselle jää riittävästi aikaa.

VI LUKU

Yhteiset säännökset

20 artikla

Menettelyjen yksinkertaistaminen

1. Jäsenvaltiot voivat sallia tai vaatia, että tämän asetuksen mukaiset viljelijän ja viranomaisten väliset tiedonannot voidaan tehdä tai on tehtävä sähköisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 erityissäännösten soveltamista. Tällöin on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet erityisesti sen varmistamiseksi, että

- a) viljelijä tunnistetaan kiistatta;
- b) viljelijä täyttää kaikki asianomaiseen tukijärjestelmään liittyvät vaatimukset;
- c) toimitettavat tiedot ovat luotettavia asianomaisen tukijärjestelmän moitteettoman hallinnon varmistamiseksi; jos käytetään nautaeläinten sähköisen tietokannan tietoja, sen varmuutta ja käyttöä koskevat takeet riittävät asianomaisten tukijärjestelmien moitteettomaan hallintointiin;

- d) jos todistusasiakirjoja ei voida toimittaa sähköisesti, toimivaltaiset viranomaiset saavat tällaiset liiteasiakirjat samassa määräjassa kuin muiden kuin sähköisten kanavien avulla;
- e) muuten kuin sähköisesti ja sähköisesti hakemuksensa toimittaneiden viljelijöiden välillä ei esiinny minkäänlaista syrjintää.

2. Jäsenvaltiot voivat 1 kohdassa säädetyn edellytyksin säätää tukihakemusten jättämistä koskevista yksinkertaistetuista menettelyistä silloin kun tiedot ovat jo viranomaisten käytettävissä, erityisesti jos tilanne ei ole muuttunut sen jälkeen, kun asianomaisessa tukijärjestelmässä on viimeksi jätetty tukihakemus.

3. Toimivaltainen viranomainen voi pyytää hakemuksen kanssa jätettävissä todistusasiakirjoissa edellytettäviä tietoja mahdollisuuksien mukaan suoraan tietolähteestä.

21 artikla

Ilmeisten virheiden korjaaminen

Tukihakemusta voidaan korjata milloin tahansa sen jättämisen jälkeen, jos toimivaltainen viranomainen havaitsee ilmeisen virheen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 11–20 artiklan soveltamista.

22 artikla

Hakemusten viimeisestä jättöpäivästä poikkeaminen

Poiketen siitä, mitä neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, jos tämän osaston mukaisten tukihakemuksen, todistusasiakirjojen, sopimusten tai ilmoitusten jättämisen määräpäivä tai yhtenäishakemusten muutosten viimeinen jättöpäivä on yleinen vapaapäivä, lauantai tai sunnuntai, määräaika päättyy ensimmäisenä seuraavana työpäivänä⁽¹⁾.

Ensimmäistä kohtaa on sovellettava myös asetuksen (EY) N:o 73/2009 56 artiklan mukaisesti viljelijöiden tilatukihakemuksiin ja tämän asetuksen 15 artiklan mukaisesti viljelijöiden tukioikeushakemuksiin.

23 artikla

Hakemusten jättäminen myöhässä

1. Jäljempänä 75 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta tämän asetuksen mukaisen tukihakemuksen jättäminen asianomaisen määräajan jälkeen aiheuttaa tukien, jotka viljelijälle olisi voitu maksaa, jos tukihakemus olisi jätetty ajoissa, määrien vähentämisen yhdellä prosentilla työpäivää kohti.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös asiakirjoihin, sopimuksiin ja ilmoituksiin, jotka on jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle 12 ja 13 artiklan mukaisesti, jos tällaiset asiakirjat,

⁽¹⁾ EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

sopimukset ja ilmoitukset liittyvät kyseessä olevan tuen tukikehitysohjelmaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden toteuttamien sellaisten erityistoimenpiteiden soveltamista, jotka liittyvät todistusasiakirjojen jättämiseen määräjassa tehokkaiden tarkastusten suunnittelun ja toteuttamisen mahdollistamiseksi. Tällöin vähennystä sovelletaan asianomaisen tuen maksettavaan määrään.

Jos hakemus myöhästyy yli 25 kalenteripäivää, sitä ei oteta käsiteltäväksi.

2. Jäljempänä 75 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta yhtenäishakemuksen muutoksen jättäminen 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn viimeisen jättöpäivän jälkeen aiheuttaa asianomaisten viljelylohkojen tosiasialliseen käyttöön liittyvien määrien vähentämisen yhdellä prosentilla työpäivää kohti.

Yhtenäishakemusten muutokset voidaan hyväksyä ainoastaan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuun myöhässä jätetyn yhtenäishakemuksen viimeiseen sallittuun myöhästymispäivään asti. Jos kyseinen päivämäärä on aikaisempi tai sama kuin 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viimeinen päivämäärä, yhtenäishakemuksen muutoksia ei hyväksytä 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn päivämäärän jälkeen.

24 artikla

Tukioikeuksien myöntämistä koskevan hakemuksen jättäminen myöhässä

Jäljempänä 75 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta tukioikeuksien myöntämistä tai tapauksen mukaan niiden lisäämistä koskevan hakemuksen jättäminen tämän asetuksen 15 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 56 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetun viimeisen jättöpäivän jälkeen aiheuttaa kyseisenä vuonna viljelijälle myönnettävien tukioikeuksien osalta maksettavien määrien vähentämisen kolmella prosentilla työpäivää kohti.

Jos hakemus myöhästyy yli 25 kalenteripäivää, sitä ei oteta käsiteltäväksi eikä viljelijälle myönnetä lainkaan tukioikeuksia.

25 artikla

Tukihakemusten peruuttaminen

1. Tukihakemus voidaan milloin tahansa peruuttaa kirjallisesti kokonaan tai osittain.

Jos jäsenvaltio käyttää 16 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä mahdollisuuksia, se voi säätää, että nautaeläinten sähköiseen tietokantaan tehtävät tilalta poistettua eläintä koskevat ilmoitukset ovat kirjallinen peruutus.

2. Jos toimivaltainen viranomainen on jo ilmoittanut viljelijälle tukihakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista tai jos toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut viljelijälle aikomuksestaan tehdä tarkastus paikalla ja kyseisessä paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, peruutuksia ei sallita niiden tukihakemuksen osien suhteen, joissa on havaittu sääntöjenvastaisuuksia.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettu peruuttaminen tarkoittaa, että hakija on samassa tilanteessa, jossa hän oli ennen kyseisen tukihakemuksen tai tukihakemuksen osan jättämistä.

III OSASTO

TARKASTUKSET

I LUKU

Yhteiset säännöt

26 artikla

Yleiset periaatteet

1. Tässä asetuksessa säädettyt hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä siten, että varmistetaan tehokkaasti tuen myöntämisedellytysten sekä täydentäviin ehtoihin liittyvien vaatimusten ja standardien noudattaminen.

2. Tukihakemus hylätään, jos viljelijä tai tämän edustaja estää paikalla tehtävän tarkastuksen toteuttamisen.

27 artikla

Paikalla tehtävistä tarkastuksista ilmoittaminen

1. Paikalla tehtävistä tarkastuksista voidaan ilmoittaa edellyttäen, ettei tarkastuksen tarkoitusta vaaranneta. Ilmoitus on annettava mahdollisimman lyhyellä varoitusajalla, joka saa olla enintään 14 päivää. Eläintukihakemuksia koskevista paikalla tehtävistä tarkastuksista ilmoituksen saa asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta antaa kuitenkin enintään 48 tuntia ennen tarkastusta. Jos täydentäviä ehtoja koskeviin säädöksiin ja standardeihin sovellettavassa lainsäädännössä edellytetään, ettei paikalla tehtäviä tarkastuksia ilmoiteta ennalta, kyseisiä sääntöjä on sovellettava myös täydentävien ehtojen paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

2. Tässä asetuksessa säädettyt paikalla tehtävät tarkastukset ja muut yhteisön säännöissä säädetty tarkastukset on tehtävä samanaikaisesti, jos se on asianmukaista.

II LUKU

Tukikelpoisuusedellytysten tarkastaminen

I jakso

Hallinnolliset tarkastukset

28 artikla

Ristiintarkastukset

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 20 artiklassa tarkoitetuissa hallinnollisissa tarkastuksissa on voitava havaita sääntöjenvastaisuudet erityisesti automaattisesti tietokoneen avulla, ja niihin on kuuluttava myös ristiintarkastukset

a) jotka koskevat ilmoitettuja tukioikeuksia ja lohkoja, jotta samaa tukea ei myönnettäisi useaan kertaan saman kalenteritai markkinointivuoden osalta ja jotta asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteissä I ja IV luetelluissa pinta-alatukijärjestelmissä myönnettyt tuet eivät kumuloituisi perusteettomasti;

b) jotka koskevat tukioikeuksia, jotta niiden olemassaolo voidaan varmistaa, sekä tukikelpoisuutta;

c) yhtenäishakemuksessa ilmoitettujen viljelylohkojen ja viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään sisältyvien viitelohkojen välillä alojen tukikelpoisuuden varmistamiseksi;

d) tukioikeuksien ja määritetyn alan välillä sen varmistamiseksi, että tukioikeuksiin liittyy sama määrä asetuksen (EY) N:o 73/2009 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukikelpoisia hehtaareita;

e) nautaeläinten sähköisen tietokannan avulla, jotta tukikelpoisuus voidaan varmistaa ja jotta samaa tukea ei samana kalenterivuonna myönnetä perusteettomasti useaan kertaan;

f) yhtenäishakemuksessa ilmoitettujen viljelylohkojen ja sellaisen lohkojen välillä, jotka on virallisissa tarkastuksissa havaittu asetuksen (EY) N:o 73/2009 87 artiklan 1 kohdan vaatimusten mukaisiksi;

g) yhtenäishakemuksessa ilmoitettujen viljelylohkojen ja jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 73/2009 89 artiklan mukaisesti puuvillan tuotantoon hyväksymien lohkojen välillä;

h) viljelijän yhtenäishakemuksessa hyväksytyyn toimialakohtaiseen organisaatioon kuulumisesta antaman ilmoituksen, tämän asetuksen 13 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisen tietojen sekä asianomaisten hyväksytyjen toimialakohtaisen organisaatioiden välittämien tietojen välillä asetuksen (EY) N:o 73/2009 92 artiklan 2 kohdassa säädetyn tuen korotuksen myöntämiseen liittyvän tukikelpoisuuden varmistamiseksi;

i) asetuksen (EY) N:o 73/2009 94 artiklassa tarkoitettujen toimintussopimuksen tietojen ja sokerinvalmistajan ilmoittamien toimituksia koskevien tietojen välillä.

2. Kun ristiintarkastuksissa havaitaan jotakin sääntöjenvastaisuuksiin viittaavaa, on käytettävä muita aiheellisia hallinnollisia menettelyitä ja tehtävä tarvittaessa tarkastus paikalla.

3. Jos vähintään kaksi viljelijää tekee samasta viitelohkosta samaa tukijärjestelmää koskevan tukihakemuksen ja ilmoitettu kokonaispinta-ala ylittää viljelyalan 34 artiklan 1 kohdassa määritellyn mittapoikkeaman rajoissa, jäsenvaltiot voivat säätää kyseisten alojen suhteellisesta vähentämisestä. Tällöin asianomaiset viljelijät voivat valittaa vähentämisspäätöksestä sillä perusteella, että jokin toinen viljelijä on ilmoittanut alansa liian suureksi siten, että sallittu poikkeama ylittyy heitä haittaavalla tavalla.

29 artikla

Erityistuen hallinnolliset tarkastukset

1. Kunkin erityistuen mukaisen toimenpiteen, joiden hallinnolliset tarkastukset ovat teknisesti mahdollisia, kaikki hakemukset olisi tarkastettava. Tarkastuksissa on varmistettava erityisesti, että

- erityistukea koskevat tukikelpoisuusedellytykset täyttyvät;
- muista yhteisön tukijärjestelmistä ei ole myönnetty päällekkäistä tukea;
- viljelijöille ei myönnetä liiallisia korvauksia asetuksen (EY) N:o 73/2009 70 artiklan 3 kohdassa ja 71 artiklan 7 kohdassa säädettyjen taloudellisten korvausten osalta; ja
- tarvittaessa todistusasiakirjat on toimitettu ja että ne todistavat tukikelpoisuuden.

2. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa hyödyntää muilta yksiköiltä, elimiltä tai järjestöiltä saatuja todisteita varmistaakseen, että tukikelpoisuusedellytyksiä on noudatettu. On kuitenkin varmistettava, että asianomaisen yksikön, elimen tai järjestön toiminta on riittävän laadukasta tukikelpoisuusedellytysten noudattamisen tarkastamiseksi.

II jakso

Paikalla tehtävät tarkastukset

I alajakso

Yhteiset säännökset

30 artikla

Tarkastusten määrä

1. Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava vuosittain vähintään viittä prosenttia kaikista viljelijöistä, jotka hakevat tukea tilatukijärjestelmässä, yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä tai erityistuen mukaisia pinta-alaan liittyviä tukia. Jäsenvaltioiden

on varmistettava, että paikalla tehtävät tarkastukset koskevat vähintään kolmea prosenttia niistä viljelijöistä, jotka hakevat tukea asetuksen (EY) N:o 73/2009 III, IV ja V osastossa säädettyssä kussakin muussa pinta-alaan liittyvässä tukijärjestelmässä.

2. Paikalla tehtävien tarkastusten kokonaismäärän on koskettava vuosittain vähintään

- 30 tai 20 prosentin suuruista tarkastusten vähimmäismäärää asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklassa tarkoitetuista ham-puntuotantoon ilmoitetuista aloista.

Jos jäsenvaltio on jo ottanut käyttöön tällaisen viljelyn ennakkoehyväksyntäjärjestelmän ja antanut komissiolle ennen asetuksen (EY) N:o 73/2009 voimaantuloa tiedoksi järjestelmää koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja edellytykset, kyseisiin sääntöihin tai edellytyksiin tehtävät muutokset on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi;

- viittä prosenttia kaikista niistä viljelijöistä, jotka hakevat nau-tatukijärjestelmien mukaista tukea, erityistuen mukaisia eläinkohtaisia tai nautayksikkökohtaisia tukia tai asetuksen (EY) N:o 1234/2007 65 artiklan mukaisesti vahvistettuun tilakohtaiseen maitokiintiöön perustuvaa erityistukea tai tosi-asialliseen maidontuotantoon perustuvaa erityistukea. Jos nautaeläinten sähköisen tietokannan varmuutta ja käyttöä koskevat takeet eivät ole riittävät kyseisten tukijärjestelmien moitteettoman hallinnonin varmistamiseksi, prosentti-osuus korotetaan kymmeneen prosenttiin.

Paikalla tehtävien tarkastusten on lisäksi koskettava tukijär-jestelmäkohtaisesti vähintään viittä prosenttia kaikista eläi-mistä, joista tukea on haettu;

- viittä prosenttia kaikista viljelijöistä, jotka hakevat lammas- ja vuohitukijärjestelmän tukea ja erityistuen mukaisia eläinkoh-taisia tai eläinyksikkökohtaisia lampaille ja vuohille myönnet-täviä tukia. Näiden paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava myös vähintään viittä prosenttia kaikista eläi-mistä, joista on haettu tukea. Jos asetuksen (EY) N:o 21/2004 8 artiklassa säädetyn lammas- ja vuohieläinten sähköisen tie-tokannan varmuutta ja käyttöä koskevat takeet eivät kuiten-kaan ole riittävät kyseisten tukijärjestelmien moitteettoman hallinnonin varmistamiseksi, prosentiosuus korotetaan kymmeneen prosenttiin viljelijöistä;
- kymmentä prosenttia kaikista viljelijöistä, jotka hakevat muita kuin 1 kohdan sekä tämän kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja erityistukia, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tar-koitettua toimenpidettä;
- kymmentä prosenttia kaikista yksiköistä, elimistä tai järjes-töistä, jotka toimittavat todisteita tukikelpoisuusedellytysten noudattamisen varmistamiseksi 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- sataa prosenttia sijoitusrahastoista, jotka hakevat asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoi-tettua tukea;

- g) kahtakymmentä prosenttia asetuksen (EY) N:o 73/2009 91 artiklan mukaisesti hyväksytyistä toimialakohtaisista järjestöistä, joiden jäsenyydestä viljelijät ovat ilmoittaneet yhteishakemuksissaan, kun kyseessä ovat mainitun asetuksen IV osaston 1 luvun 6 jaksossa tarkoitettua puuvillan lajikohtaista tukea koskevat hakemukset;
- h) viittä prosenttia sokerinvalmistajalle toimituksia tehneistä hakijoista silloin kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 7 jaksossa säädettyä sokerijuurikkaan ja -ruo' on tuottajille myönnettävää tukea koskeva hakemus ja tarkastus tehdään sokerinvalmistajalle mainitun asetuksen 94 artiklan mukaisesti toimitetuista sokerijuurikkaista ja -ruo'oista saadun kiintiösokerin määrän osalta.

3. Jos paikalla tehtävissä tarkastuksissa ilmenee merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia tietyn tukijärjestelmän osalta tai jollakin alueella tai alueen osalla, toimivaltaisten viranomaisten on asianmukaisesti kyseisenä vuonna lisättävä tarkastusten määrää ja seuraavana vuonna paikalla tarkastettavien viljelijöiden prosenttiosuutta.

4. Jos on säädetty, että tietyt paikalla tehtävän tarkastuksen osa-alueet voidaan tehdä otoksen perusteella, kyseisen otoksen on taattava valvonnan luotettava ja edustava taso. Jäsenvaltioiden on vahvistettava otannassa noudatettavat perusteet. Jos otokseen perustuvassa tarkastuksessa ilmenee sääntöjenvastaisuuksia, otoksen laajuutta ja kohdetta on lisättävä asianmukaisesti.

31 artikla

Tarkastusotoksen valinta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on valittava tämän asetuksen mukaisten paikalla tehtävien tarkastusten otokset riskianalyysin ja jätettyjen tukihakemusten edustavuuden perusteella.

Edustavuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden on valittava satunnaisesti 20–25 prosenttia niiden viljelijöiden vähimmäismäärästä, joille on tehtävä 30 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty tarkastukset paikalla.

Jos niiden viljelijöiden, joille on tehtävä tarkastus paikalla, lukumäärä on kuitenkin suurempi kuin niiden viljelijöiden vähimmäismäärä, joille on tehtävä 30 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty tarkastukset paikalla, lisäotokseen satunnaisesti valittujen viljelijöiden prosenttiosuus voi olla enintään 25 prosenttia.

2. Riskianalyysin toimivuutta on arvioitava ja ajantasaistettava vuosittain

- a) määrittämällä kunkin riskitekijän merkityksellisyys;

- b) vertaamalla riskiperusteisen otannan ja 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettun satunnaisotannan tuloksia;
- c) ottamalla huomioon kullekin jäsenvaltiolle ominainen tilanne.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä kirjaa valintaperusteista, joilla kukin viljelijä valitaan paikalla tehtävään tarkastukseen. Tarkastuksen paikalla tekeväille tarkastajalle on annettava vastaavat tiedot ennen tarkastusta.

4. Tarkastusotoksesta voidaan tarvittaessa tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella osittainen valinta ennen kyseisen hakuaajan päättymistä. Alustavaa otosta on täydennettävä, kun kaikki asianomaiset hakemukset ovat saatavilla.

32 artikla

Tarkastuskertomus

1. Jokaisesta tämän jakson mukaisesti paikalla tehtävästä tarkastuksesta on laadittava tarkastuskertomus, jonka perusteella on mahdollista tutkia tehtyihin tarkastuksiin liittyviä tietoja. Kertomuksessa on ilmoitettava erityisesti seuraavat tiedot:

- a) tarkastetut tukijärjestelmät ja -hakemukset;
- b) läsnä olleet henkilöt;
- c) tarkastetut ja mitatut viljelylohkot, tarvittaessa myös mittaus tulokset mitattua viljelylohkoa kohden, ja käytetyt mittausmenetelmät;
- d) havaittujen eläinten lukumäärä ja laji sekä tarvittaessa korva-merkkien numerot, tarkastetut rekisteriin, nautaeläinten ja/tai lammis- ja vuohieläinten sähköisiin tietokantoihin tallennetut tiedot ja todistusasiakirjat sekä tarkastusten tulokset ja tarvittaessa yksittäisiin eläimiin ja/tai niiden tunnistuskoodeihin liittyvät erityiset havainnot;
- e) ilmoitettiin tarkastuksesta viljelijälle ennakolta ja milloin ilmoitus annettiin, jos näin tehtiin;
- f) yksittäisten tukijärjestelmien osalta toteutettavat erityiset valvontatoimenpiteet;
- g) toteutetut lisävalvontatoimenpiteet.

2. Viljelijälle on annettava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus, ilmoittaa olleensa paikalla tarkastuksen aikana ja lisätä huomautuksiaan. Jos todetaan sääntöjenvastaisuuksia, viljelijälle on annettava jäljennös tarkastuskertomuksesta.

Jos paikalla tehtävä tarkastus tehdään kaukokartoituksena 35 artiklan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat olla antamatta viljelijälle tai hänen edustajalleen mahdollisuutta allekirjoittaa tarkastuskertomus, jos kaukokartoitustarkastuksessa ei todeta sääntöjenvastaisuuksia. Jos tällaisissa tarkastuksissa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, mahdollisuus allekirjoittaa kertomus on annettava ennen kuin toimivaltainen viranomainen tekee havainnoista päätelmänsä vähennyksiä tai epäämisiä varten.

II alajakso

Yhtenäishakemukseen liittyvät paikalla tehtävät tarkastukset pinta-alatukijärjestelmien osalta

33 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

Tarkastukset on tehtävä paikalla kaikille viljelylohkoille, joista on haettu tukea asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luetelluissa tukijärjestelmissä, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 87 artiklan mukaista siementukea koskeviin hakemuksiin liittyviä viljelylohkoja. Pinta-alojen varsinainen määrittäminen paikalla tehtävien tarkastusten osana voidaan kuitenkin rajoittaa vähintään 50 prosentin suuruiseen otokseen viljelylohkoista, joista on haettu tukea asetuksen (EY) N:o 73/2009 III, IV tai V osastossa säädettyissä tukijärjestelmissä, edellyttäen, että otoksen turvin pinta-ala ja haettu tuki saadaan tarkastettua luotettavalla ja edustavalla tavalla. Jos tässä otoksessa paljastuu poikkeavuuksia, tosiasiallisesti tarkastettujen viljelylohkojen otosta on kasvatettava.

Jäsenvaltiot voivat käyttää 35 artiklan kaukokartoitusta tai satelliittipaikannusjärjestelmää, jos se on mahdollista.

34 artikla

Pinta-alojen määrittäminen

1. Viljelylohkot on määritettävä niillä keinoin, joiden on osoitettu takaavan mittauksille vähintään saman laadun kuin sovellettavassa yhteisön tasolla vahvistetussa teknisessä standardissa vaaditaan.

Sallittu mittapoikkeama saa olla enintään 1,5 metrin levyinen vyöhyke, jota sovelletaan viljelylohkon ympärysmittaan. Kuhkan viljelylohkoon sovellettava suurin sallittu poikkeama voi olla absoluuttisesti enintään 1,0 hehtaaria.

2. Viljelylohkon kokonaispinta-ala voidaan ottaa huomioon, jos sitä käytetään kokonaisuudessaan jäsenvaltion tai kyseisen alueen tavanomaisten sääntöjen mukaisesti. Muussa tapauksessa otetaan huomioon tosiasiallisesti käytössä oleva pinta-ala.

Alueilla, joilla tietyt piirteet kuten pensasaidat, ojat tai aidat kuuluvat perinteisesti hyvään viljely- tai maankäyttötapaan, jäsenvaltiot voivat katsoa niitä vastaavan alan kokonaan käytössä olevan alan osaksi edellyttäen, ettei se ylitä jäsenvaltioiden määrittämää kokonaislevyettä. Levyden on vastattava kyseisellä alueella perinteisesti käytettyä levyyttä, eikä se saa ylittää kahta metriä.

Jos jäsenvaltiot ovat kuitenkin ilmoittaneet komissiolle asetuksen (EY) N:o 796/2004 30 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti ennen tämän asetuksen voimaantuloa kaksi metriä ylittävän levyden, kyseistä levyyttä voidaan edelleen soveltaa.

3. Viljelylohkon kokonaisalaan luetaan piirteet, joita tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä II luetelluissa säädöksissä tai jotka voivat liittyä mainitun asetuksen 6 artiklassa ja sen liitteessä III tarkoitettuun hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimukseen.

4. Viljelylohkoa, jolla kasvaa puita, pidetään pinta-alatukijärjestelmään kuuluvana tukikelpoisena alana, jos maataloustoimet tai tapauksen mukaan suunniteltu tuotanto voidaan toteuttaa samalla tavalla kuin saman alueen puuttomilla lohkoilla, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 34 artiklan 2 kohdan soveltamista.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on jaettava yhteiskäytössä olevat alat teoreettisesti asianomaisten viljelijöiden kesken suhteessa alaan, joka on viljelijän käytössä tai johon viljelijällä on käyttöoikeus.

6. Viljelylohkojen tukikelpoisuus on tarkistettava kaikin aiheellisin keinoin. Tätä varten on tarvittaessa pyydyttävä lisätodisteita.

35 artikla

Kaukokartoitus

1. Jos jäsenvaltio käyttää 33 artiklan toisessa kohdassa säädettyä mahdollisuutta toteuttaa paikalla tehtävät tarkastukset kaukokartoituksena, sen on

- a) tehtävä kaikkien tarkastettavien viljelylohkojen osalta hake-muskohtainen satelliitti- tai ilmakuvien kuvatulkin-ta kasvus-tojen tunnistamiseksi ja pinta-alan mittaamiseksi;
- b) tarkastettava fyysisesti paikalla kaikki viljelylohkot, joita kos-kevan ilmoituksen paikkansapitävyyttä ei voida todeta kuva-tulkinnan perusteella toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla.

2. Edellä olevan 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua lisätarkastukset on tehtävä perinteisinä paikalla tehtävinä tarkastuksina, jos niitä ei voida enää saman vuoden aikana tehdä kaukokartoituksella.

36 artikla

Erityistukioikeuksia koskevat paikalla tehtävät tarkastukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava menettelyt erityistukioikeuksista ilmoittavien viljelijöiden paikalla tehtäviä tarkastuksia varten, jotta voidaan varmistaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklassa tarkoitettujen tukioikeuksien aktivointiedellytyksen täyttyminen.

37 artikla

Siementukihakemuksiin liittyvien paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 87 artiklassa tarkoitettua siementukea koskeviin hakemuksiin liittyviin paikalla tehtäviin tarkastuksiin on kuuluttava erityisesti

- a) tukea hakevan viljelijän tasolla tehtäviä tarkastuksia, jotka koskevat
 - i) kaikkia lohkoja kullekin ilmoitetulle lohkolle kylvettyjen siemenlajien tai -lajikeryhmien tarkistamiseksi;
 - ii) asiakirjoja vähintään ensimmäisen määräpaikan tarkistamiseksi niiden siementen osalta, joista tukea on haettu;
 - iii) mitä tahansa tarkastuksia, jotka jäsenvaltiot katsovat tarpeelliseksi sen varmistamiseksi, että tukea ei makseta varmentamattomista tai kolmansien maiden siemenistä;
- b) jos siementen ensimmäinen määräpaikka on jalostaja tai siemenlaitos, lisätarkastuksia näiden tiloissa sen varmistamiseksi, että
 - i) jalostaja tai siemenlaitos on tosiasiallisesti ostanut ja maksanut siemenet viljelysopimuksen mukaisesti;
 - ii) siementen maksusta on merkintä jalostajan tai siemenlaitoksen kirjanpidossa;
 - iii) siemeniä on tosiasiallisesti pidetty kaupan kylvämistä varten. Tässä tarkoituksessa jalostajan tai siemenlaitoksen varastolle ja kirjanpidolle on tehtävä fyysisiä ja asiakirjoihin perustuvia tarkastuksia;
- c) tapauksen mukaan tarkastuksia loppukäyttäjien tasolla.

Ensimmäisen kohdan b alakohdan iii alakohdan soveltamiseksi ”kaupan pitämisellä” tarkoitetaan pitämistä saatavilla tai varastossa, pitämistä esillä myyntitarkoituksessa, myytäväksi tarjoamista, varsinaista myyntiä tai toimittamista toiselle henkilölle.

38 artikla

Hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden paikalla tehtävät tarkastukset

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 6 jaksossa tarkoitettua puuvillan lajikohtaista tukea koskeviin hakemuksiin liittyvillä hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden paikalla tehtävillä tarkastuksilla on tarkastettava kyseisten organisaatioiden hyväksyntäperusteiden noudattaminen ja niiden jäsenluettelot.

39 artikla

Sokerinvalmistajille paikalla tehtävät tarkastukset

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 7 jaksossa tarkoitettua sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille myönnettävää tukea koskeviin hakemuksiin liittyvillä sokerinvalmistajille paikalla tehtävillä tarkastuksilla on tarkastettava

- a) viljelijän toimitussopimuksissa ilmoittamat tiedot;
- b) toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitettujen toimituksia koskevien tietojen oikeellisuus;
- c) toimituksissa käytettyjen vaakojen tarkastustodistukset;
- d) toimitettujen sokerijuurikkaiden ja -ruokojen sukroosipitoisuuden määrittämiseksi tehtyjen virallisten laboratorioanalyysien tulokset.

40 artikla

Hamppuviljelmien tetrahydrokannabinolipitoisuuden tarkistaminen

1. Tämän asetuksen liitteessä I esitetään menetelmä, jota jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettava viljellyn hampun tetrahydrokannabinolipitoisuuden, jäljempänä ”THC-pitoisuus”, määrittämiseksi.
2. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä kirjaa THC-pitoisuuden määrittämisestä. Kirjanpidossa on oltava kunkin lajikkeen osalta vähintään kunkin näytteen THC-pitoisuutta koskevat tulokset kahden desimaalin tarkkuudella ilmaistuna, sovellettu käytäntö, tehtyjen testien määrä, näytteenottoajankohta ja kansallisella tasolla toteutetut toimenpiteet.

Jos jonkin näytteen THC-pitoisuus kuitenkin ylittää asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdassa säädetyn pitoisuuden, jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle sähköisesti käyttäen komission jäsenvaltioiden käyttöön toimittamaa lomaketta viimeistään kyseisen markkinointivuoden 15 päivänä marraskuuta kertomus kaikista kyseisen lajikkeen THC-pitoisuutta koskevista havainnoista. Kertomuksessa on oltava kunkin näytteen THC-pitoisuutta koskevat tulokset kahden desimaalin tarkkuudella ilmaistuna, sovellettu käytäntö, tehtyjen testien määrä, näytteenottoajankohta ja kansallisella tasolla toteutetut toimenpiteet.

3. Jos jonkin tietyn lajikkeen kaikkien näytteiden keskiarvo ylittää asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdassa säädetyn THC-pitoisuuden, jäsenvaltioiden on käytettävä kyseisen lajikkeen osalta tämän asetuksen liitteessä I mainittua käytäntöä B seuraavan markkinointivuoden aikana. Käytäntöä on sovellettava seuraavina markkinointivuosina, paitsi jos kaikki tietyn lajikkeen määrittystulokset ovat alle asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdassa säädetyn THC-pitoisuuden.

Jos jonkin tietyn lajikkeen kaikkien näytteiden keskiarvo ylittää asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdassa säädetyn THC-pitoisuuden toisena peräkkäisenä vuotena, kyseisen jäsenvaltion on neuvoston direktiivin 2002/53/EY (1) 18 artiklan mukaisesti pyydyttävä lupaa kieltää kyseisen lajikkeen kaupan pitäminen. Pyyntö on toimitettava komissiolle viimeistään kyseisen markkinointivuoden 15 päivänä marraskuuta. Kyseinen lajike, jota pyyntö koskee, ei ole oikeutettu suoriin tukiin kyseisessä jäsenvaltiossa seuraavasta vuodesta alkaen.

4. Jotta 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyt tarkastukset voidaan tehdä, hampun viljelyä on jatkettava tavanomaisissa kasvuolosuhteissa paikallisten vaatimusten mukaisesti vähintään kymmenen päivän ajan päivästä, jona kukinta päättyy.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että hamppu korjataan kukinnan alkamisen jälkeen mutta ennen kuin kukinnan päättymisestä on kulunut kymmenen päivää, jos tarkastajat ilmoittavat kullekin lohkolle edustavat osat, joiden viljelyä on jatkettava vähintään kymmenen päivän ajan kukinnan päättymisestä tarkastusta varten liitteessä I tarkoitetun käytännön mukaisesti.

III alajakso

Eläintukihakemusten paikalla tehtävät tarkastukset

41 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten aikataulu

1. Paikalla tehtävien tarkastusten 30 artiklan 2 kohdan b alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua vähimmäismäärästä vähintään 60 prosenttia on tehtävä asianomaista tukijärjestelmää koskevana pitoaikana. Paikalla tehtävien tarkastusten jäljellä olevan prosenttiosuuden on jakauduttava koko vuodelle.

Jos pitoaika osuu kuitenkin ajalle ennen hakemuksen jättämistä tai sitä ei voida vahvistaa ennalta, 30 artiklan 2 kohdan b alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen paikalla tehtävien tarkastusten on jakauduttava koko vuodelle.

2. Paikalla tehtävien tarkastusten 30 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua vähimmäismäärästä vähintään 50 prosenttia on tehtävä pitoaikana. Kuitenkin koko vähimmäismäärä paikalla tehtäviä tarkastuksia on tehtävä pitoaikana niissä jäsenvaltioissa, joissa asetuksessa (EY) N:o 21/2004 erityisesti eläinten

tunnistamisen ja rekisterien asianmukaisen pidon osalta säädetty järjestelmä ei ole vielä kokonaisuudessaan toiminnassa lampaiden ja vuohien osalta.

42 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

1. Paikalla tehtävien tarkastusten on kosettava kaikkia eläimiä, joista on tehty tukihakemus tarkastettavissa tukijärjestelmissä, ja jos kyseessä ovat nautatukijärjestelmien tarkastukset, niiden on kosettava myös nautaeläimiä, joista tukea ei ole haettu.

Paikalla tehtävissä tarkastuksissa on tarkastettava erityisesti, että tilalla olevien eläinten, joista on jätetty tukihakemus, ja nautaeläinten, joista ei ole jätetty tukihakemusta, määrä vastaa rekisteriin vietyjen ja nautaeläinten osalta nautaeläinten sähköiseen tietokantaan ilmoitettujen eläinten määrää.

2. Nautatukijärjestelmien osalta paikalla tehtävissä tarkastuksissa on tarkastettava myös, että

- a) rekisteriin ja nautaeläinten sähköiseen tietokantaan merkityt tiedot ovat paikkansapitäviä, tekemällä otokseen perustuva tutkimus sellaisiin eläimiin, joista on jätetty tukihakemus paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden kuuden kuukauden aikana, liittyville todistusasiakirjoille, kuten osto- ja myyntikuiteille, teurastustodistuksille, eläinlääkärintodistuksille ja tarvittaessa eläinpassille; jos poikkeavuuksia kuitenkin havaitaan, tarkastus on ulotettava koskemaan paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneitä 12:ta kuukautta;
- b) nautaeläinten sähköisessä tietokannassa olevat tiedot vastaavat rekisterissä olevia tietoja, tekemällä otokseen perustuva tutkimus sellaisten eläinten osalta, joista on jätetty tukihakemus paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden kuuden kuukauden aikana; jos poikkeavuuksia kuitenkin havaitaan, tarkastus on ulotettava koskemaan paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneitä 12:ta kuukautta;
- c) kaikki tilalla olevat, yhä pitovelvoitteen alaiset eläimet ovat tukikelpoisia haetun tuen osalta;
- d) kaikilla tilalla olevilla nautaeläimillä on korvamerkki ja tarvittaessa eläinpassi ja että ne on merkitty rekisteriin ja ilmoitettu asianmukaisesti nautaeläinten sähköiseen tietokantaan.

Edellä olevassa d alakohdassa tarkoitettut tarkastukset on tehtävä yksittäin kaikille vielä pitovelvoitteen alaisina oleville urospuolisille naudoille, joista on tehty naudanlihan erityispalkkiota koskeva hakemus asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 6 kohdan mukaisia hakemuksia lukuun ottamatta. Kaikissa muissa tapauksissa eläinpasseihin ja rekistereihin tehtyjen merkintöjen sekä tietokantaan tehtyjen ilmoitusten oikeellisuus voidaan tarkastaa otoksen perusteella.

(1) EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1.

3. Lammas- ja vuohitukijärjestelmien osalta paikalla tehtäviin tarkastuksiin on sisällyttävä myös

- a) rekisterin perusteella tehtävä tarkastus siitä, että hakemuksessa ilmoitetut eläimet on pidetty tilalla koko pitoajan;
- b) rekisteriin paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden kuuden kuukauden aikana merkittyjen tietojen paikkansapitävyyttä koskeva tarkastus paikalla tehtävää tarkastusta edeltävät kuusi kuukautta kattavien todistusasiakirjojen, kuten osto- ja myyntikuittien ja eläinlääkärintodistusten perusteella; jos poikkeavuuksia kuitenkin havaitaan, tarkastus on ulotettava koskemaan paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneitä 12:ta kuukautta.

43 artikla

Teurastamoissa paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevat valvontatoimenpiteet

1. Tarkastuksia on tehtävä paikalla teurastamoissa asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 6 kohdassa säädetyn naudanlihan erityispalkkion ja 116 artiklassa säädetyn teurastuspalkkion osalta ja silloin kun jäsenvaltio soveltaa kyseisen asetuksen 53 artiklassa säädettyjä mahdollisuuksia. Tällöin jäsenvaltion on tehtävä tarkastus paikalla joko

- a) vähintään 30 prosentille kaikista teurastamoista, jotka valitaan riskianalyysin perusteella. Tässä tapauksessa tarkastusten on koskettava viiden prosentin otosta niiden nautaeläinten kokonaislukumäärästä, jotka on teurastettu kyseisessä teurastamossa paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana; tai
- b) vähintään 20 prosentille sellaisista teurastamoista, jotka on hyväksytty ennakolta jäsenvaltioiden määrittämien erityisten luotettavuusperusteiden mukaisesti ja jotka valitaan riskianalyysin perusteella. Tässä tapauksessa tarkastusten on koskettava kahden prosentin otosta niiden nautaeläinten kokonaislukumäärästä, jotka on teurastettu kyseisessä teurastamossa paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana.

2. Näihin teurastamoissa paikalla tehtäviin tarkastuksiin on kuuluttava asiakirjojen jälkitarkastus, vertailu nautaeläinten sähköisen tietokannan tietoihin ja sellaisten teurastustodistuksiin liittyvien yhteenvetojen tai niitä vastaavien tietojen tarkastus, jotka on toimitettu muille jäsenvaltioille asetuksen (EY) N:o 1121/2009 78 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Teurastamoissa paikalla tehtäviin tarkastuksiin on kuuluttava tarkastuspäivänä toteutettujen teurastusmenettelyjen otokseen perustuva fyysinen tarkastus. Tarvittaessa on tarkastettava, ovatko punnittaviksi esitettävät ruhot tukikelpoisia.

44 artikla

Valvontatoimenpiteet viennin jälkeen myönnettyjen palkkioiden yhteydessä

1. Kolmansiin maihin vietävistä nautaeläimistä asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklan mukaisesti myönnettävien teurastuspalkkioiden yhteydessä ja silloin kun jäsenvaltio soveltaa mainitun asetuksen 53 artiklassa säädettyjä mahdollisuuksia, kaikki lastaustoimenpiteet on tarkastettava paikalla seuraavasti:

- a) lastaushetkellä on varmistettava, että kaikilla nautaeläimillä on korvamerkki; lisäksi vähintään kymmenen prosenttia näin varmistetuista nautaeläimistä on tarkastettava yksitellen niiden tunnistamisen varmistamiseksi;

b) yhteisön alueelta vietäessä:

- i) jos kuljetusvälineeseen on laitettu virallinen tullisinetti, on tarkastettava, ettei sinetti ole rikkoutunut; jos sinetti ei ole rikkoutunut, tehdään tarkastus otoksen perusteella vain, jos lastin sääntöjenmukaisuudesta on epäilyksiä,

- ii) jos kuljetusvälineeseen ei ole laitettu virallista tullisinetiä tai jos se on rikkoutunut, vähintään 50 prosenttia lastaushetkellä yksitellen tarkastetuista nautaeläimistä on tarkastettava uudelleen.

2. Eläinpassit on luovutettava toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EY) N:o 1760/2000 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3. Maksajaviraston on tutkittava tukihakemukset maksuasiakirjojen ja muiden käytettävissä olevien tietojen perusteella ja kiinnitettävä erityistä huomiota vientiasiakirjoihin ja toimivaltaisten valvontaviranomaisten merkintöihin sekä varmistettava, että eläinpassit on luovutettu 2 kohdan mukaisesti.

45 artikla

Tarkastuskertomusta koskevat erityissäännökset

1. Jos jäsenvaltio tekee tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia paikalla yhdessä asetuksen (EY) N:o 1082/2003 mukaisten tarkastusten kanssa, tämän asetuksen 32 artiklassa säädetyn tarkastuskertomuksen lisäksi on esitettävä asetuksen (EY) N:o 1082/2003 2 artiklan 5 kohdan mukaiset kertomukset.

2. Kun kyseessä ovat 43 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty teurastamoissa paikalla tehtävät tarkastukset, 32 artiklassa tarkoitettuna tarkastuskertomuksena voi olla teurastamon kirjanpitoon tehtävä merkintä tarkastetuista eläimistä. Edellä olevan 43 artiklan 3 kohdassa säädettyjen teurastusmenettelyiden fyysisten tarkastusten osalta tarkastuskertomuksessa on esitettävä muun muassa kaikkien sinä päivänä, jona tehdään tarkastus paikalla, teurastettujen ja tarkastettujen eläinten tunnistuskoodit, teurastuspaino sekä teurastuksen päivämäärä.

3. Kun kyseessä ovat 44 artiklassa säädetyt tarkastukset, tarkastuskertomuksessa voidaan vain ilmoittaa näin tarkastetut eläimet.

4. Kun tämän asetuksen mukaisesti toteutetuissa paikalla tehtävissä tarkastuksissa havaitaan asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 olevan I osaston tai asetuksen (EY) N:o 21/2004 säännösten noudattamatta jättämisistä, tämän asetuksen 32 artiklassa tarkoitettua tarkastuskertomuksesta on viipymättä lähetettävä jäljennökset kyseisten asetusten täytäntöönpanosta vastaaville viranomaisille.

IV alajakso

Erityistukea koskevat paikalla tehtävät tarkastukset

46 artikla

Erityistukea koskevat erityissäännökset

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklassa säädettyjen erityistukien osalta jäsenvaltioiden on sovellettava tämän osaston säännöksiä. Jos tämä ei ole tarkoituksenmukaista asianomaisen tukijärjestelmän rakenteen vuoksi, jäsenvaltion on säädettävä tarkastuksista, joilla varmistetaan tässä osastossa säädettyä valvontatasoa vastaava taso.

Tarkastuksissa jäsenvaltioiden on varmistettava erityisesti

- a) tarkastaessaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädettyä sijoitusrahastojen tukea koskevien hakemusten osalta, että
 - i) viljelijät olivat tosiasiallisesti tukikelpoisia rahaston maksamaan korvaukseen;
 - ii) korvaus maksettiin tosiasiallisesti rahastoon kuuluville viljelijöille asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan mukaisesti;
- b) tarkastaessaan paikalla investointitoimia, joille myönnetään asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklassa säädettyä erityistukea, että investointi on toteutunut.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja tarkastuksia voidaan tehdä käyttämällä otosta, joka on vähintään 10 prosenttia asianomaisista viljelijöistä.

2. Jos jäsenvaltio varmistaa, että tarkastusten tehokkuus vastaa vähintään paikalla tehtävien tarkastusten tapauksessa saavutettavaa tasoa, tilatasolla tehtävät tarkastukset voidaan korvata hallinnollisilla tarkastuksilla tai sellaisten yksikköjen, elinten tai järjestöjen tasolla tehtävillä tarkastuksilla, jotka toimittavat todisteet tukikelpoisuusedellytysten noudattamisen varmistamiseksi 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

III LUKU

Täydentäviä ehtoja koskevat tarkastukset

I jakso

Yhteiset säännökset

47 artikla

Noudattamatta jättämistä koskevat yleiset säännöt

1. Tämän luvun soveltamiseksi "toistuvalla" säännösten noudattamatta jättämisellä tarkoitetaan saman 4 artiklassa tarkoitettua vaatimuksen, standardin tai velvollisuuden noudattamatta jättämistä useammin kuin kerran kolmen kalenterivuoden pituisella kaudella edellyttäen, että viljelijälle on ilmoitettu aiemmasta noudattamatta jättämisestä ja että hänellä on tapauksen mukaan ollut mahdollisuus toteuttaa tarvittavat toimenpiteet mainitun aiemman säännösten noudattamatta jättämisen päättämiseksi.

2. Säännösten noudattamatta jättämisen "laajuus" määritellään ottaen erityisesti huomioon, onko noudattamatta jättämisellä kauaskantoisia vaikutuksia vai rajoittuvatko ne kyseiseen maatalaan.

3. Säännösten noudattamatta jättämisen "vakavuus" riippuu erityisesti noudattamatta jättämisen seurausten merkittävytydestä ottaen huomioon asianomaisen vaatimuksen tai standardin tavoitteet.

4. Säännösten noudattamatta jättämisen "jatkuvuus" riippuu erityisesti sen ajanjakson pituudesta, jonka vaikutukset jatkuvat, ja mahdollisuuksista saada kyseiset vaikutukset loppumaan kohtuullisin keinoin.

48 artikla

Toimivaltainen valvontaviranomainen

1. Erikoistuneet valvontalaitokset vastaavat kyseisten vaatimusten ja standardien noudattamista koskevien tarkastusten tekemisestä.

Maksajavirastot vastaavat yksittäisissä tapauksissa vähennysten tai epäämisten vahvistamisesta IV osaston III luvun mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että kaikkia tai joitakin vaatimuksia, standardeja, sääntöjä tai täydentävien ehtojen aloja koskevien tarkastusten tekijänä on maksajavirasto edellyttäen, että jäsenvaltio takaa, että tarkastukset ovat vähintään yhtä tehokkaita kuin erikoistuneen valvontalaitoksen tekemät tarkastukset.

II jakso

Hallinnolliset tarkastukset

49 artikla

Hallinnolliset tarkastukset

Kyseisistä vaatimuksista, standardeista, säädöksistä tai täydentävien ehtojen aloista riippuen jäsenvaltiot voivat päättää tehdä hallinnollisia tarkastuksia, erityisesti niitä, joista jo säädetään vastaavaan vaatimukseen, standardiin, säädökseen tai täydentävän ehdon alaan sovellettavissa valvontajärjestelmissä.

III jakso

Paikalla tehtävät tarkastukset

50 artikla

Tarkastusten vähimmäismäärä

1. Toimivaltaisen valvontaviranomaisen on vastuualaansa kuuluvien vaatimusten ja standardien osalta tehtävä tarkastuksia paikalla vähintään yhdelle prosentille kaikista viljelijöistä, jotka jättävät tukihakemuksia asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan d alakohdassa tarkoitetuissa suorien tukien järjestelmissä, joista asianomainen toimivaltainen valvontaviranomainen on vastuussa. Toimivaltaisen valvontaviranomaisen on vastuualaansa kuuluvien vaatimusten tai standardien osalta tehtävä tarkastuksia myös vähintään yhdelle prosentille kaikista viljelijöistä, joita koskevat kyseisenä kalenterivuonna asetuksen (EY) N:o 1234/2003 85 t ja 103 z artiklan mukaisiin täydentäviin ehtoihin liittyvät velvollisuudet, joista asianomainen toimivaltainen viranomainen on vastuussa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tarkastusten vähimmäismäärä voidaan saavuttaa kunkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen tasolla tai kunkin säädöksen tai standardin taikka säädös- tai standardiryhmän tasolla. Jos tarkastuksia ei tehdä maksajavirastojen toimesta 48 artiklan mukaisesti, tarkastusten vähimmäismäärä voidaan kuitenkin saavuttaa kunkin maksajaviraston tasolla.

Jos tarkastusten vähimmäismäärät on jo vahvistettu säädökseen ja standardeihin sovellettavassa lainsäädännössä, niitä on sovellettava ensimmäisessä alakohdassa mainitun vähimmäismäärän sijasta. Jäsenvaltiot voivat myös päättää, että toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle on ilmoitettava noudattamatta jättämiset, jotka havaitaan säädöksiin ja standardeihin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti paikalla tehtävissä tarkastuksissa ja jotka tehdään ensimmäisessä alakohdassa mainitun otoksen ulkopuolella, ja kyseisestä säädöksestä tai standardista vastaavan toimivaltaisen valvontaviranomaisen on seurattava noudattamatta jättämistä. Tämän osaston säännöksiä sovelletaan.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tarkastusten vähimmäismäärää vahvistettaessa ei oteta huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 23 artiklan 2 kohdassa tai 24 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa edellytetyjä toimia.

3. Jos paikalla tehtävissä tarkastuksissa paljastuu tietyn säädöksen tai standardin merkittävä noudattamatta jättäminen, kyseistä säädöstä tai standardia koskevien paikalla tehtävien tarkastusten lukumäärää on lisättävä seuraavalla tarkastusjaksolla. Toimivaltainen valvontaviranomainen voi erityissäädöksellä päättää rajoittaa näiden paikalla tehtävien lisätarkastusten laajuuden koskemaan niitä vaatimuksia, joita rikotaan useimmin.

51 artikla

Tarkastusotoksen valinta

1. Rajoittamatta tarkastuksia, jotka tehdään toimivaltaisen valvontaviranomaisen tietoon muulla tavoin saatettujen noudattamatta jättämisten vuoksi, 50 artiklan mukaisesti tarkastettavien maatilojen kunkin otoksen valinnan on perustuttava tapauksen mukaan lainsäädännön mukaiseen taikka vaatimusten tai standardien kannalta tarkoituksenmukaiseen riskianalyyysiin. Riskianalyysi voidaan tehdä yksittäisen tilan, tilaryhmien tai maantieteellisten alueiden tasolla, tai tämän artiklan 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua tapauksessa yritysten tasolla.

Riskianalyyssissa voidaan ottaa huomioon toinen tai molemmat seuraavista seikoista:

- viljelijän osallistuminen asetuksen (EY) N:o 73/2009 12 artiklassa säädettyyn maatilojen neuvontajärjestelmään;
- viljelijän osallistuminen varmentamisjärjestelmään, jos kyseinen järjestelmä on näiden vaatimusten ja standardien kannalta merkityksellinen.

Jäsenvaltio voi päättää, että suoria tukia saavat viljelijät ja viljelijät, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklan mukaisiin täydentäviin ehtoihin liittyviä velvollisuuksia, valitaan saman riskianalyyssin mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 50 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Edustavuuden varmistamiseksi on valittava satunnaisesti 20–25 prosenttia niiden viljelijöiden vähimmäismäärästä, joille on tehtävä 50 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty tarkastus paikalla.

Jos niiden viljelijöiden, joille on tehtävä tarkastus paikalla, lukumäärä on kuitenkin suurempi kuin niiden viljelijöiden vähimmäismäärä, joille on tehtävä 50 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty tarkastus paikalla, lisäotokseen satunnaisesti valittujen viljelijöiden prosenttiosuus voi olla enintään 25 prosenttia.

3. Tarkastusotoksesta voidaan tarvittaessa tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella osittainen valinta ennen kyseisen hakujan päättymistä. Alustavaa otosta on täydennettävä, kun kaikki asianomaiset hakemukset ovat saatavilla.

4. Edellä olevan 50 artiklan mukaisesti tarkastettavien viljelijöiden otokset on valittava niiden viljelijöiden otoksista, jotka oli jo valittu 30 ja 31 artiklan nojalla ja joihin kyseisiä vaatimuksia tai standardeja sovelletaan. Edellä olevan 50 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitettu otos valitaan kuitenkin viljelijöistä, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklaa kyseisenä kalenterivuonna.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, 50 artiklan mukaisesti tarkastettavien viljelijöiden otokset voidaan valita niiden viljelijöiden joukosta, jotka jättävät tukihakemuksia asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan d alakohdassa tarkoitetuissa suorien tukien järjestelmissä ja niiden viljelijöiden joukosta, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklaa ja joiden on noudatettava kyseisiä vaatimuksia tai standardeja.

Siinä tapauksessa

- a) jos tilan tasolla sovelletun riskianalyysin perusteella todetaan, että viljelijät, jotka eivät saa suoraa tukea, muodostavat suuremman riskin kuin tukea hakeneet viljelijät, tukea hakeneet viljelijät voidaan korvata viljelijöillä, jotka eivät saa suoraa tukea; siinä tapauksessa tarkastettujen viljelijöiden kokonaismäärän on kuitenkin noudatettava 50 artiklan 1 kohdassa säädettyä tarkastusmäärää; tällaisten korvausten syyt on perusteltava ja dokumentoitava asianmukaisesti;
 - b) riskianalyysi voidaan laatia yritysten, erityisesti teurastamoiden, kauppiaiden tai toimittajien tasolla, jos se on tehokkaampaa kuin riskianalyysin laatiminen tilatasolla; siinä tapauksessa tarkastetut viljelijät voidaan sisällyttää 50 artiklan 1 kohdassa säädettyyn tarkastusmäärään.
6. Voidaan päättää soveltaa 4 ja 5 kohdassa vahvistettujen menettelyjen yhdistelmää, jos tällainen yhdistelmä lisää valvontajärjestelmän tehokkuutta.

52 artikla

Vaatimusten ja standardien noudattamisen määrittäminen

1. Vaatimusten ja standardien noudattaminen on tarvittaessa määriteltävä käyttämällä keinoja, joista säädetään asianomaiseen vaatimukseen tai standardiin sovellettavassa lainsäädännössä.
2. Muissa tapauksissa ja tapauksen mukaan vaatimusten ja standardien noudattaminen on määriteltävä käyttämällä mitä tahansa toimivaltaisen valvontaviranomaisen määrittelemiä asiaan kuuluvia keinoja, jotka takaavat vähintään vastaavan tarkkuuden kuin mitä kansallisissa säännöissä vaaditaan virallisilta määrittämisiltä.
3. Paikalla tehtäviä tarkastuksia voidaan tapauksen mukaan toteuttaa soveltamalla kaukokartoitustekniikoita.

53 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

1. Tehdessään 50 artiklassa säädettyjä otokseen perustuvia tarkastuksia toimivaltaisen valvontaviranomaisen on varmistettava, että kaikki tällä tavoin valitut viljelijät tarkastetaan siltä osin kuin on kyse siitä, täyttävätkö he kyseisen viranomaisen vastuualaan kuuluvat vaatimukset ja standardit.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos tarkastusten vähimmäismäärä saavutetaan kunkin säädöksen tai standardin taikka säädös- tai standardiryhmän tasolla 50 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, valittujen viljelijöiden osalta on tarkastettava, ovatko he noudattaneet kyseistä säädöstä tai standardia taikka kyseistä säädös- tai standardiryhmää.

Yleensä kukin paikalla tehtävään tarkastukseen valittu viljelijä tarkastetaan silloin, kun useimmat niistä vaatimuksista tai standardeista, joiden osalta hänet valittiin, voidaan tarkastaa. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että kaikkien vaatimusten ja standardien osalta saavutetaan vuoden aikana asianmukainen tarkastusten taso.

2. Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava tarvittaessa kaikkea tilan maatalousmaata. Paikalla tehtävän tarkastuksen osana tehtävä varsinainen peltotarkastus voidaan kuitenkin rajoittaa otokseen, jonka suuruus on vähintään puolet tilan viljelylohkoista, joita kyseinen vaatimus tai standardi koskee, edellyttäen että otoksella taataan kyseisten vaatimusten ja standardien tarkastusten tason luotettavuus ja edustavuus. Jos tässä tarkastusotoksessa paljastuu noudattamatta jättämiä, tosiasiallisesti tarkastettujen viljelylohkojen otosta on kasvatettava.

Jos säädökseen tai standardeihin sovellettavassa lainsäädännössä niin säädetään, vaatimusten ja standardien noudattamisen tosiasiallinen tarkastaminen paikalla tehtävän tarkastuksen osana voidaan lisäksi rajoittaa tarkastettaviksi kuuluvien kohteiden edustavaan otokseen. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että tarkastukset tehdään kaikkien niiden vaatimusten ja standardien osalta, joiden noudattaminen voidaan tarkastaa tarkastuskäynnin aikaan.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset on pääsääntöisesti toteutettava yhden tarkastuskäynnin osana, ja niiden on koostuttava vaatimusten ja standardien noudattamisen varmistamisesta, joka voidaan todeta kyseisen tarkastuskäynnin aikana pyrittäessä toteamaan kyseisten vaatimusten ja standardien mahdollinen noudattamatta jättäminen ja määrittelemään tämän lisäksi tapaukset, joiden osalta on tehtävä lisätarkastuksia.

4. Jos jäsenvaltio varmistaa, että tarkastusten tehokkuus vastaa vähintään paikalla tehtävien tarkastusten tapauksessa saavutettua tasoa, tilatasolla tehtävät tarkastukset voidaan korvata hallinnollisilla tai yritysten tasolla tehtävillä tarkastuksilla 51 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdan mukaisesti.

5. Jäsenvaltiot voivat paikalla tehtäviä tarkastuksia tehdessään käyttää tiettyjä vaatimuksia ja standardeja koskevia puolueettomia tarkastusindikaattoreita, jos niillä varmistetaan, että kyseisten vaatimusten ja standardien tarkastusten tehokkuus vastaa vähintään kyseisiä indikaattoreita käyttämättä paikalla tehtyjä tarkastuksia.

Indikaattorien on liityttävä suoraan niiden edustamiin vaatimuksiin tai standardeihin ja niiden on katettava kaikki tarkastettavat seikat kyseistä vaatimusta tai standardia taikka kyseisiä vaatimuksia ja standardeja tarkastettaessa.

6. Paikalla tehtävät tarkastukset, jotka liittyvät 50 artiklan 1 kohdassa säädettyyn otokseen, on tehtävä saman kalenterivuoden aikana, jona tukihakemukset jätetään.

54 artikla

Tarkastuskertomus

1. Toimivaltaisen valvontaviranomaisen on laadittava tarkastuskertomus jokaisesta tässä luvussa tarkoitettua paikalla tehtävästä tarkastuksesta riippumatta siitä, valittiinko kyseinen viljelijä paikalla tehtävään tarkastukseen 51 artiklan mukaisesti vai toimivaltaisen valvontaviranomaisen tietoon muulla tavoin saatettujen säännösten noudattamatta jättämisten vuoksi.

Kertomus on jaettava seuraaviin osiin:

- a) yleinen osa, joka sisältää erityisesti seuraavat tiedot:
 - i) paikalla tehtävään tarkastukseen valittu viljelijä,
 - ii) läsnä olleet henkilöt,
 - iii) ilmoitettiin tarkastuksesta viljelijälle ennakolta ja milloin ilmoitus annettiin, jos näin tehtiin;
- b) osa, jossa kuvataan erikseen kunkin säädöksen ja standardin osalta toteutettuja tarkastuksia ja joka sisältää erityisesti seuraavat tiedot:
 - i) paikalla tehdyn tarkastuksen kohteena olleet vaatimukset ja standardit,
 - ii) tehtyjen tarkastusten luonne ja laajuus,
 - iii) havainnot,
 - iv) säädökset ja standardit, joiden osalta havaittiin säännösten noudattamatta jättämisistä;
- c) arviointiosa, jossa analysoidaan säännösten noudattamatta jättämisen merkitystä kunkin säädöksen ja/tai standardin suhteen ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus, ja jossa esitetään mahdolliset tekijät, jotka aiheuttaisivat sovellettavan vähennyksen korottamisen tai alentamisen.

Jos kyseistä vaatimusta tai standardia koskevat säännökset antavat mahdollisuuden lopettaa havaitun säännösten noudattamatta jättämisen tutkinnan, siitä on mainittava kertomuksessa. Samaa sovelletaan jäsenvaltion vahvistaessa uuden standardin noudattamisen aloittamista koskevan lisäajan Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EY) N:o 1698/2005 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisön standardien tapauksessa tai mainitussa artiklassa tarkoitettujen standardien noudattamisen aloittamista koskevan lisäajan nuorille viljelijöille.

2. Viljelijälle on ilmoitettava kaikista havaituista säännösten noudattamatta jättämisistä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun paikalla tehtävä tarkastus on toteutettu.

Jollei viljelijä ole toteuttanut välittömästi korjaavaa tointa, joka lopettaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua noudattamatta jättämisen, viljelijälle on ilmoitettava, että korjaava toimi on toteutettava mainitun säännöksen mukaisesti ensimmäisessä alakohdassa vahvistetun määräajan kuluessa.

Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EY) N:o 73/2009 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta olla tekemättä vähennystä tai epäämättä tukea, kyseiselle viljelijälle on ilmoitettava viimeistään kuukauden kuluttua siitä, kun päätös olla tekemättä vähennystä tai epäämistä on tehty, että korjaava toimi on toteutettava.

3. Tarkastuskertomus on saatettava päätökseen kuukauden kuluessa paikalla tehdystä tarkastuksesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asianomaisiin vaatimuksiin ja standardeihin sovellettavan lainsäädännön sisältämien erityissäännösten soveltamista. Kyseinen ajanjakso voidaan kuitenkin asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa pidentää kolmeksi kuukaudeksi erityisesti kemiallisten tai fysikaalisten määritysten niin edellyttäessä.

Tapauksissa, joissa toimivaltainen valvontaviranomainen on muu kuin maksajavirasto, kertomus on lähetettävä maksajavirastolle tai koordinoitaviranomaiselle kuukauden kuluessa sen saattamisesta päätökseen.

IV OSASTO

TUEN, VÄHENNYSTEN JA EPÄÄMISTEN LASKENTAPERUSTA

I LUKU

Pinta-alojen ilmoittamatta jättäminen

55 artikla

Kaikkien pinta-alojen ilmoittamatta jättäminen

1. Jos viljelijä ei jonakin vuonna ilmoita kaikkia 13 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja aloja ja erotus toisaalta yhtenäishakemuksessa ilmoitetun kokonaisalan ja toisaalta ilmoitetun alan ja ilmoittamattomien lohkojen kokonaisalan summan välillä on suurempi kuin kolme prosenttia ilmoitetusta alasta, viljelijälle kyseisenä vuonna maksettavien suorien tukien kokonaismäärästä vähennetään enintään kolme prosenttia riippuen poisjätön vakavuudesta.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 p, 103 q ja 103 r artiklassa säädettyihin järjestelmiin liittyviin tukiin, jos viljelijään sovelletaan mainitun asetuksen 85 t ja 103 z artiklan mukaisia täydentäviä ehtoja koskevia velvollisuuksia. Vähennysprosenttia sovelletaan koko maksettavaan määrään jaettuna mainitun asetuksen 85 t ja 103 z artiklassa tarkoitettujen vuosien määrällä.

II LUKU

Tukielpoisuusedellytyksiin liittyvät havainnot

I jakso

**Tilatukijärjestelmä ja muut
pinta-alatukijärjestelmät**

56 artikla

Yleiset periaatteet

1. Tämän jakson soveltamiseksi seuraavat viljelykasvirymät on tapauksen mukaan erotettava toisistaan:

- a) tilatukijärjestelmän mukaisten tukioikeuksien aktivoimiseksi ilmoitetut alat, joista kukin täyttää tapauksen mukaan omat erityisedellytyksensä;
- b) alat yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiseksi asetuksen (EY) N:o 73/2009 V osaston 2 luvun mukaisesti;
- c) kutakin alaa koskeva ryhmä muun sellaisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiseksi, johon sovelletaan eri tukitasoa;
- d) muu käyttö -otsikon alla ilmoitetut alat.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamiseksi on otettava huomioon eri tukioikeuksien arvojen keskiarvo suhteessa vastaavaan ilmoitettuun pinta-alaan.

2. Jos sama ala toimii useammassa kuin yhdessä pinta-alatukijärjestelmässä jätettävän tukihakemuksen perustana, kyseinen ala on otettava erikseen huomioon kunkin kyseisen tukijärjestelmän osalta.

57 artikla

Ilmoitettuihin pinta-aloihin sovellettava laskentaperusta

1. Jos pinta-alatukijärjestelmien mukaisissa tukihakemuksissa, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 2 jaksossa säädettyä tarkkelysperunan tukea ja 5 jaksossa säädettyä siementukea, havaitaan, että jonkin viljelykasvirymän määritetty pinta-ala on suurempi kuin tukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala, tuen määrän laskemisessa on otettava huomioon ilmoitettu pinta-ala.

2. Jos tilatukijärjestelmää koskevan tukihakemuksen osalta

— ilmoitetut tukioikeudet ja ilmoitettu pinta-ala poikkeavat toisistaan, tuki on laskettava alhaisemman määrän perusteella,

— ilmoitettujen tukioikeuksien lukumäärä ylittää viljelijän käytävissä olevien tukioikeuksien lukumäärän, ilmoitettuja tukioikeuksia on vähennettävä viljelijän käytävissä olevien tukioikeuksien lukumäärään.

3. Jos pinta-alatukijärjestelmien mukaisten tukihakemusten osalta, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 2 jaksossa säädettyä tarkkelysperunan tukea ja 5 jaksossa säädettyä siementukea, yhtenäishakemuksessa ilmoitettu pinta-ala on suurempi kuin kyseiselle viljelykasvirymälle määritetty ala, tuki on laskettava kyseiselle viljelykasvirymälle määritetyn pinta-alan perusteella, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 58 ja 60 artiklan mukaisten vähennysten ja epäämisten soveltamista.

Jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 III, IV ja V osaston mukaisissa tukijärjestelmissä määritetyn kokonaispinta-alan ja tuen saamiseksi ilmoitetun kokonaispinta-alan välinen erotus on enintään 0,1 hehtaaria, määritetty pinta-ala vahvistetaan kuitenkin yhtä suureksi kuin ilmoitettu pinta-ala, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 30 artiklan säännösten soveltamista. Tässä laskennassa otetaan huomioon ainoastaan viljelykasvirymän tasolla liian suuriksi ilmoitetut pinta-alat.

Toista alakohtaa ei sovelleta, jos erotus on yli 20 prosenttia tuen saamiseksi ilmoitetusta kokonaispinta-alasta.

58 artikla

Vähennykset ja epäämiset tapauksissa, joissa pinta-alat on ilmoitettu liian suuriksi

Jos pinta-alatukijärjestelmien, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 2 jaksossa säädettyä tarkkelysperunan ja 5 jaksossa säädettyä siementen tukijärjestelmää, soveltamiseksi ilmoitettu pinta-ala on jonkin viljelykasvirymän osalta suurempi kuin tämän asetuksen 57 artiklan mukaisesti määritetty pinta-ala, tuki on laskettava määritetyn pinta-alan perusteella siten, että tuesta vähennetään havaittu erotus kaksinkertaisena, jos erotus on yli kolme prosenttia tai yli kaksi hehtaaria mutta enintään 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta.

Jos erotus on yli 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, kyseiselle viljelykasvirymälle ei myönnetä pinta-alaperusteista tukea.

Jos erotus on yli 50 prosenttia, viljelijältä on evättävä tuki vielä kertaalleen siihen määrään asti, joka vastaa ilmoitetun pinta-alan ja tämän asetuksen 57 artiklan mukaisesti määritetyn pinta-alan erotusta. Tämä määrä on vähennettävä komission asetuksen (EY) N:o 885/2006 ⁽¹⁾ 5 b artiklan mukaisesti. Jos määrää ei voida vähentää täysimääräisesti mainitun artiklan mukaisesti havainnon tekovuotta seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

⁽¹⁾ EUVL L 171, 23.6.2006, s. 90.

59 artikla

Tärkkelysperunan ja siementen tuen maksamiseksi ilmoitettujen pinta-alojen kokoon liittyvien sääntöjenvastaisuuksien tapauksessa sovellettavat vähennykset

1. Jos havaitaan, että perunan tosiasiallisesti viljelty pinta-ala on yli 10 prosenttia pienempi kuin asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 2 jaksossa säädetyn tärkkelysperunan tuen maksamiseksi ilmoitettu pinta-ala, maksettavasta tuesta on vähennettävä havaittu erotus kaksinkertaisena.
2. Jos havaitaan, että siementen tosiasiallisesti viljelty pinta-ala on yli 10 prosenttia suurempi kuin asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 5 jaksossa säädetyn siementen tuen maksamiseksi ilmoitettu pinta-ala, maksettavasta tuesta on vähennettävä havaittu erotus kaksinkertaisena.
3. Jos havaitaan, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen sääntöjenvastaisuudet johtuvat viljelijän tahallisuudesta sääntöjen noudattamatta jättämisestä, kyseisissä kohdissa tarkoitettu tuen kokonaismäärä on evättävä.

Tällaisessa tapauksessa viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen kyseistä määrää vastaava tuki. Määrä on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 885/2006 5 b artiklan mukaisesti. Jos määrää ei voida vähentää täysimääräisesti mainitun artiklan mukaisesti havainnon tekovuotta seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

60 artikla

Tahallinen pinta-alojen ilmoittaminen liian suuriksi

Jos ilmoitetun pinta-alan ja 57 artiklan mukaisesti määritetyn pinta-alan välinen erotus aiheutuu tahallisista pinta-alojen liian suuriksi ilmoittamisista, tukea, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 57 artiklan mukaisesti, ei myönnetä kyseisenä kalenterivuonna asianomaisessa tukijärjestelmässä, jos kyseinen erotus on yli 0,5 prosenttia määritetystä pinta-alasta tai yli hehtaaria.

Lisäksi jos erotus on yli 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, viljelijältä evätään vielä kertaalleen tuki siihen määrään asti, joka vastaa ilmoitetun pinta-alan ja 57 artiklan mukaisesti määritetyn pinta-alan erotusta. Määrä on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 885/2006 5 b artiklan mukaisesti. Jos määrää ei voida vähentää täysimääräisesti mainitun artiklan mukaisesti havainnon tekovuotta seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

61 artikla

Siementukihakemuksiin liittyvät vähennykset ja epäämiset

1. Jos havaitaan, että viljelijä ei tosiasiallisesti pitänyt tukihakemuksen kohteena olleita siemeniä kaupan kylvösiemeninä 37 artiklan ensimmäisen alakohdan b alakohdan iii alakohdan mukaisesti, asianomaisen lajin osalta maksettavasta tuesta on

59 artiklan mukaisesti sovellettavien vähennysten tekemisen jälkeen vähennettävä 50 prosenttia, jos kaupan pitämättä jääneet määrät ovat yli kaksi prosenttia ja enintään viisi prosenttia määrästä, joista tukihakemus on tehty. Jos kaupan pitämättä jääneet määrät ylittävät 5 prosenttia, siementukea ei myönnetä lainkaan kyseisen markkinointivuoden osalta.

2. Jos havaitaan, että tukihakemus koskee virallisesti varmentamattomia siemeniä tai siemeniä, joita ei ole korjattu kyseisen jäsenvaltion alueella sen kalenterivuoden aikana, jona alkaa markkinointivuosi, jolle tämä tuki on vahvistettu, tukea ei myönnetä lainkaan kyseisen markkinointivuoden eikä sitä seuraavan markkinointivuoden osalta.

62 artikla

Puuvillan lajikohtaiseen tukeen liittyvät vähennykset ja epäämiset

Jos todetaan, että viljelijä ei täytä asetuksen (EY) N:o 1121/2009 30 artiklan 1 ja 2 kohdasta johtuvia velvollisuuksia, viljelijä menettää oikeutensa asetuksen (EY) N:o 73/2009 92 artiklan 2 kohdassa säädettyyn tuen korotukseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 58 tai 60 artiklan mukaisesti sovellettavia vähennyksiä ja epäämisistä. Lisäksi asianomaisen viljelijän osalta vähennetään asetuksen (EY) 73/2009 90 artiklassa säädetystä puuvillan tukikelpoista hehtaaria kohden maksettavasta tuesta mainitun asetuksen 92 artiklan 2 kohdassa säädetty korotus.

II jakso

Eläinpalkkiot

63 artikla

Laskentaperusta

1. Jos sovelletaan viljelijäkohtaista ylärajaa tai viljelijäkohtaista enimmäismäärää, tukihakemuksissa ilmoitettava eläinten lukumäärä on rajoitettava kyseiselle viljelijälle vahvistetun enimmäismäärän suuruiseksi.
2. Tukea ei voida missään tapauksessa myöntää hakemuksessa ilmoitettua suuremmalle eläinmäärälle.
3. Jos tukihakemuksessa ilmoitettu eläinten lukumäärä on suurempi kuin hallinnollisessa tai paikalla tehdyssä tarkastuksessa määritetty lukumäärä, tuki on laskettava määritetyn eläinmäärän perusteella, sanotun kuitenkin rajoittamatta 65 ja 66 artiklan soveltamista.
4. Jos havaitaan sääntöjenvastaisuuksia nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän osalta, on sovellettava seuraavaa:
 - a) nautaeläintä, jonka toinen korvamerkki on hävinnyt, on pidettävä määritettynä, jos se tunnistetaan selkeästi ja yksilöllisesti nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän kaikkien muiden osien perusteella;

- b) jos havaitut sääntöjenvastaisuudet liittyvät virheellisiin rekisteri- tai eläinpassimerkintöihin, kyseiset eläimet on katsottava ei-määritetyiksi ainoastaan, jos tällaisia virheitä löydetään vähintään kahdessa tarkastuksessa 24 kuukauden aikana. Kaikissa muissa tapauksissa kyseiset eläimet on katsottava ei-määritetyiksi ensimmäisen havainnon jälkeen.

Edellä olevaa 21 artiklaa on sovellettava nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmään tehtäviin merkintöihin ja ilmoituksiin.

64 artikla

Korvaaminen

1. Tilalla olevia nautaeläimiä on pidettävä määritettyinä ainoastaan, jos niitä koskevat tunnistetiedot on merkitty tukihakemukseen. Emolehmät tai hiehot, joista on haettu tukea asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 tai 115 artiklan mukaisesti, voidaan kuitenkin korvata pitoaikana kyseisissä artikloissa säädettyissä rajoissa ilman, että oikeus haettuun tukeen menetetään.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisten korvaamisten on tapahduttava 20 päivän kuluessa korvaamisen aiheuttavasta tapahtumasta, ja korvaaminen on merkittävä rekisteriin kolmen päivän kuluessa korvaamisesta. Toimivaltaiselle viranomaiselle, jolle tukihakemus jätettiin, on ilmoitettava korvaamisesta seitsemän päivän kuluessa.

Jos jäsenvaltio kuitenkin hyödyntää 16 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä mahdollisuuksia, se voi säätää, että tilalta lähteneestä eläimestä ja tilalle saapuneesta toisesta eläimestä sähköiseen nautaeläinten tietokantaan tämän artiklan ensimmäisessä alakohdassa säädettyssä määräajassa tehdyt ilmoitukset voivat korvata mainitut toimivaltaiselle viranomaiselle lähetettävät tiedot.

3. Jos viljelijä hakee tukea sekä uuhista että vuohista ja jos maksettavan tuen tasossa ei ole eroa, uuhi voidaan korvata vuohella ja vuohi voidaan korvata uuhella. Uuhet ja vuohet, joista haetaan tukea asetuksen (EY) N:o 73/2009 101 artiklan mukaisesti, voidaan korvata pitoaikana mainitussa artiklassa säädettyissä rajoissa ilman, että oikeus haettuun tukeen menetetään.

4. Edellä olevan 3 kohdan mukaisten korvaamisten on tapahduttava 10 päivän kuluessa korvaamisen aiheuttavasta tapahtumasta, ja korvaaminen on merkittävä rekisteriin kolmen päivän kuluessa korvaamisesta. Toimivaltaiselle viranomaiselle, jolle tukihakemus jätettiin, on ilmoitettava korvaamisesta seitsemän päivän kuluessa.

65 artikla

Vähennykset ja epäämiset sellaisten nautaeläinten osalta, joista on haettu tukea

1. Jos nautatukijärjestelmien mukaisessa tukihakemuksessa havaitaan 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti eläinten ilmoitetun ja määritetyn lukumäärän välinen ero, tuen kokonaismäärää, joka

viljelijälle olisi voitu maksaa näissä järjestelmissä asianomaiselta palkkiokaudelta, on vähennettävä tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan enintään kolmen eläimen kohdalla.

2. Jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan useamman kuin kolmen eläimen kohdalla, tuen kokonaismäärää, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 1 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä asianomaiselta palkkiokaudelta, on vähennettävä

a) jäljempänä 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella, jos se on enintään 10 prosenttia, tai

b) jäljempänä 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella kaksinkertaisena, jos se on yli 10 mutta enintään 20 prosenttia.

Jos 3 kohdan mukaisesti vahvistettava prosenttiosuus on yli 20 prosenttia, tuki, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on evättävä asianomaisissa järjestelmissä kyseiseltä palkkiokaudelta.

Jos tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettava prosenttiosuus on yli 50 prosenttia, viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen tuki siihen määrään asti, joka vastaa ilmoitetun eläinten lukumäärän ja 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn eläinten lukumäärän erotusta. Määrä on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 885/2006 5 b artiklan mukaisesti. Jos määrää ei voida vähentää täysimääräisesti mainitun artiklan mukaisesti havainnon teko vuotta seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

3. Jotta 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen prosenttiosuudet voidaan vahvistaa, asianomaisella palkkiokaudella niiden nautaeläinten, joista palkkioita on haettu kaikissa nautatukijärjestelmissä ja joiden osalta sääntöjenvastaisuuksia on havaittu, kokonaismäärä on jaettava kaikkien kyseisenä palkkiokautena määritettyjen nautaeläinten lukumäärällä.

Jos sovellettaessa 16 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa havaitaan, ettei mahdollisesti tukikelpoisia eläimiä ole asianmukaisesti tunnistettu tai rekisteröity nautaeläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmässä, niitä pidetään eläiminä, joiden osalta on havaittu sääntöjenvastaisuuksia. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 116 artiklassa säädetyn teurastuspalkkion osalta tämän alakohdan soveltamiseksi pidetään mahdollisesti tukikelpoisina eläiminä ainoastaan kyseisen vuoden kuluessa tosiasiallisesti teurastettuja eläimiä.

Jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan mukaisen emolehmäpalkkion osalta havaitaan nautaeläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmään liittyviä sääntöjenvastaisuuksia, nämä sääntöjenvastaisuudet on kohdistettava palkkion saamiseksi tarvittaviin eläimiin ja mainitun asetuksen 111 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti maidon tai maitotuotteiden tuottamiseksi tarvittaviin eläimiin niiden lukumäärää vastaavassa suhteessa. Tällaiset sääntöjenvastaisuudet on kohdistettava kuitenkin ensimmäiseksi niihin eläimiin, joita ei tarvita mainitun asetuksen 111 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 112 artiklassa tarkoitettujen viljelijäkohtaisten ylärajojen tai enimmäismäärien yhteydessä.

4. Jos 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti havaittu eläinten ilmoitetun lukumäärän ja määritetyn lukumäärän välinen erotus aiheutuu tahallisista sääntöjenvastaisuuksista, tuki, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on evättävä asianomaisissa nautatukijärjestelmissä kyseisenä palkkiokautena.

Jos tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettava erotus on yli 20 prosenttia, viljelijältä evätään vielä kertaalleen tuki siihen määrään asti, joka vastaa ilmoitetun eläinten lukumäärän ja 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn eläinten lukumäärän erotusta. Määrä on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 885/2006 5 b artiklan mukaisesti. Jos määrää ei voida vähentää täysimääräisesti mainitun artiklan mukaisesti havainnon tekovuotta seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

66 artikla

Vähennykset ja epäämiset sellaisten lampaiden ja vuohien osalta, joista on haettu tukea

1. Jos lammas- ja vuohitukijärjestelmässä tehdyissä tukihakemuksissa havaitaan 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti eläinten ilmoitetun lukumäärän ja määritetyn lukumäärän välinen ero, 65 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin ensimmäisestä eläimestä, jonka osalta sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, alkaen.

2. Jos havaitaan, että lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita kaupan pitävä lampaankasvattaja ei ole ilmoittanut palkkiihakemuksessaan tästä toiminnastaan, hänelle kuuluvan tuen määrää on vähennettävä vastaamaan palkkiota, joka maksetaan lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita kaupan pitävälle lampaankasvattajille vähennettynä kyseisen määrän ja täysimääräisen uuhipalkkion määrän välisellä erotuksella.

3. Jos lisäpalkkiota koskevan hakemuksen osalta havaitaan, että alle 50 prosenttia tilan maatalousmaasta sijaitsee asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla, lisäpalkkiota ei makseta ja uuhi- ja vuohipalkkiota vähennetään määrällä, joka vastaa 50:tä prosenttia lisäpalkkion määrästä.

4. Jos havaitaan, että tilan maatalousmaasta alle 50 prosenttia sijaitsee asetuksen (EY) N:o 1121/2009 liitteessä III luetelluilla alueilla, vuohipalkkiota ei makseta.

5. Jos havaitaan, että vuorilaiduntamista harjoittava tuottaja, joka on jättänyt hakemuksen lisäpalkkiosta, ei ole laiduntanut 90:tä prosenttia eläimistään vähintään 90 päivää asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla alueella, lisäpalkkiota ei makseta ja uuhi- tai vuohipalkkiota vähennetään määrällä, joka vastaa 50:tä prosenttia lisäpalkkion määrästä.

6. Jos havaitaan, että 2, 3, 4 tai 5 kohdassa tarkoitettujen sääntöjenvastaisuudet johtuvat säännösten tahallisesta noudattamatta jättämisestä, kyseisissä kohdissa tarkoitettu tuen kokonaismäärä on evättävä.

Tällaisessa tapauksessa viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen kyseistä määrää vastaava tuki. Määrä on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 885/2006 5 b artiklan mukaisesti. Jos määrää ei voida vähentää täysimääräisesti mainitun artiklan mukaisesti havainnon tekovuotta seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

7. Jos sekä uuhia että vuohia, joista maksettava palkkio on samantasoinen, pitävän viljelijän osalta paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan karjan koostumuksessa eläinten lajikohtaista lukumäärää koskeva ero, eläinten on katsottava kuuluvan samaan ryhmään.

67 artikla

Luonnonolosuhteet

Edellä olevassa 65 ja 66 artiklassa säädettyjä vähennyksiä ja epäämisiä ei sovelleta, jos viljelijä ei voi karjaan vaikuttavien luonnonolosuhteiden vuoksi noudattaa sitoumustaan pitää eläimiä, joista on haettu tukea, hallussaan koko pitoaikaa edellyttäen, että viljelijä on ilmoittanut asiasta kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa siitä, kun eläinten lukumäärän väheneminen on havaittu.

Rajoittamatta yksittäisissä tapauksissa huomioon otettavia tosiasiallisia olosuhteita toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä erityisesti seuraavat luonnonolosuhteista johtuvat karjaa koskevat tapaukset:

- a) eläimen kuolema taudin vuoksi;
- b) eläimen kuolema onnettomuudessa, josta viljelijää ei voida pitää vastuullisena.

68 artikla

Teurastamojen antamat virheelliset todistukset ja ilmoitukset

Kun kyseessä ovat teurastamojen asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 6 kohdassa säädetyn nautanlihan erityispalkkion ja mainitun asetuksen 116 artiklassa säädetyn teurastuspalkkion yhteydessä tekemät ilmoitukset tai antamat todistukset ja kun havaitaan, että teurastamon antama virheellinen todistus tai sen tekemä virheellinen ilmoitus johtuu vakavasta laiminlyönnistä tai on tahallinen, kyseisen jäsenvaltion on sovellettava asianmukaisia kansallisia seuraamuksia. Jos tällaisia sääntöjenvastaisuuksia havaitaan toistamiseen, asianomaisen teurastamon oikeus tehdä palkkiota koskevia ilmoituksia tai antaa niitä koskevia todistuksia on peruttava vähintään yhden vuoden ajaksi.

III jakso

Erityistuki

69 artikla

Erityistukea koskevat havainnot

Jäsenvaltioiden on säädettävä erityistukea varten myönnettävän tuen osalta kutakin toimenpidettä koskevista vähennyksistä ja epäämisistä, joiden on vastattava sisällöltään tässä osastossa säädettyjä vähennyksiä ja epäämisistä. Jos myönnetään pinta-alaan liittyvää tukea tai eläintukea, tämän osaston säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin. Lisäksi sovelletaan komission asetuksen (EY) N:o 1975/2006 (1) 18 artiklassa vahvistettuja sääntöjä soveltuvin osin.

Jos tämän asetuksen 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yksiköiden, elinten tai järjestöjen antamien todisteiden osalta havaitaan, että virheellinen todiste johtuu vakavasta laiminlyönnistä tai on tahallinen, kyseisen jäsenvaltion on sovellettava asianmukaisia kansallisia seuraamuksia. Jos tällaisia sääntöjenvastaisuuksia havaitaan toistamiseen, asianomaisen yksikön, elimen tai järjestön oikeus antaa palkkioita koskevia todisteita on peruttava vähintään yhden vuoden ajaksi.

III LUKU

Täydentäviä ehtoja koskevat havainnot

70 artikla

Yleisperiaatteet ja määritelmät

1. Tämän luvun soveltamiseksi on sovelletaan 47 artiklaa.
2. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 23 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi viljelijöihin, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklan mukaisia täydentäviä ehtoja, asetuksen (EY) N:o 73/2009 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tukihakemuksen jättäminen tarkoittaa yhtenäishakemuksen jättämistä vuosittain.
3. Jos useampi kuin yksi maksajavirasto on vastuussa asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luetelluista tukijärjestelmistä, asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan i-v alakohdassa ja b alakohdan i, iv ja v alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 p, 103 q ja 103 r artiklassa säädettyihin järjestelmiin liittyvistä tuista, jäsenvaltioiden on varmistettava, että havaitut säännösten noudattamatta jättämiset ja tapauksen mukaan niitä vastaavat vähennykset ja epäämiset saatetaan kaikkien kyseisistä maksuista vastaavien maksajavirastojen tietoon, mukaan luettuina tapaukset, joissa tukikelpoisuusperusteiden laiminlyönti muodostaa myös noudattamatta jättämisen ja päinvastoin. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että sovelletaan yhtenäistä vähennysprosenttia.

(1) EUVL L 368, 23.12.2006, s. 74.

4. Säännösten noudattamatta jättämistä pidetään määritettynä, jos se vahvistetaan missä tahansa tämän asetuksen mukaisesti tehdystä tarkastuksesta tai tuodaan toimivaltaisen valvontaviranomaisen tai tapauksen mukaan maksajaviraston tietoon millä tahansa muulla tavalla.

5. Lukuun ottamatta tämän asetuksen 75 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita, jos viljelijä, jota koskevat asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklan mukaisiin täydentäviin ehtoihin liittyvät velvollisuudet, ei jätä yhtenäishakemusta tämän asetuksen 11 artiklassa säädetyn määräajan kuluessa, sovelletaan yhden prosentin suuruista vähennystä työpäivää kohden. Vähennys voi olla enintään 25 prosenttia. Vähennystä on sovellettava asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 p, 103 q ja 103 r artiklassa säädettyihin tukijärjestelmiin liittyvien tukien mukaisesti maksettavaan kokonaismäärään jaettuna mainitun asetuksen 85 t ja 103 z artiklassa tarkoitettujen vuosien määrällä.

6. Jos samaan täydentävien ehtojen alaan liittyvien eri säädösten tai standardien osalta on havaittu useampi kuin yksi säännösten noudattamatta jättämisen tapaus, kyseisiä tapauksia on 71 artiklan 1 kohdan ja 72 artiklan 1 kohdan mukaisen vähennyksen vahvistamiseksi pidettävä yhtenä noudattamatta jättämisenä.

7. Standardin, joka muodostaa myös vaatimuksen, noudattamatta jättämistä pidetään yhtenä noudattamatta jättämisenä. Noudattamatta jättämistä on vähennysten laskemiseksi pidettävä vaatimuksen alaan kuuluvana osana.

8. Vähennysten soveltamiseksi vähennysprosenttia on sovellettava

- a) suorien tukien kokonaismäärään, joka on myönnetty tai on myönnettävä asianomaiselle viljelijälle niiden tukihakemuksen perusteella, jotka hän on jättänyt tai tulee jättämään kalenterivuonna, jona havainto tehtiin, ja
- b) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 p, 103 q ja 103 r artiklassa säädettyihin tukijärjestelmiin liittyvien tukien kokonaismäärään jaettuna mainitun asetuksen 85 t ja 103 z artiklassa tarkoitettujen vuosien määrällä.

71 artikla

Vähennysten soveltaminen laiminlyönnin tapauksessa

1. Jos havaittu noudattamatta jättäminen johtuu viljelijän laiminlyönnistä, on sovellettava vähennystä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 71 artiklan soveltamista. Vähennyksen on pääsääntöisesti oltava kolme prosenttia 70 artiklan 8 kohdassa tarkoitusta kokonaismäärästä.

Maksajavirasto voi kuitenkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen 54 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tarkastuskertomuksen arviointiosassa esittämän arvion perusteella päättää joko alentaa kyseistä prosenttiosuutta yhteen prosenttiin tai korottaa sitä viiteen prosenttiin kyseisestä kokonaismäärästä taikka 54 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa olla soveltamatta vähennystä lainkaan.

2. Jos jäsenvaltio käyttää mahdollisuutta olla vähentämättä tai epäämättä tukea asetuksen (EY) N:o 73/2009 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti eikä viljelijä ole korjannut tilannetta asetetussa määräajassa, vähennys tai epääminen on tehtävä.

Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava määräaika, joka saa jatkua enintään sitä vuotta seuraavan vuoden loppuun, jolloin havainto tehtiin.

3. Jos jäsenvaltio käyttää mahdollisuutta pitää noudattamatta jättämistä vähäisenä asetuksen (EY) N:o 73/2009 24 artiklan 2 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti ja jos viljelijä ei ole korjannut tilannetta asetetussa määräajassa, vähennys on tehtävä.

Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava määräaika, joka saa jatkua enintään sitä vuotta seuraavan vuoden loppuun, jolloin havainto tehtiin.

Kyseistä noudattamatta jättämistä ei voida pitää vähäisenä, ja on tehtävä vähintään 1 kohdassa säädetty yhden prosentin suuruisen vähennys.

Lisäksi vähäisenä pidettyä noudattamatta jättämistä, jonka viljelijä on korjannut tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn määräajan kuluessa, ei katsota 5 kohdan mukaisesti noudattamatta jättämiseksi.

4. Jos täydentävien ehtojen eri alojen osalta on havaittu useampi kuin yksi säännösten noudattamatta jättäminen, 1 kohdassa säädettyä vähennyksen vahvistamismenettelyä on sovellettava erikseen kuhunkin noudattamatta jättämiseen.

Kyseiset vähennysprosenttiosuudet on laskettava yhteen. Vähennys voi kuitenkin olla enintään viisi prosenttia 70 artiklan 8 kohdassa tarkoitettua kokonaismäärästä.

5. Jos on havaittu toistuvia säännösten noudattamatta jättämiä, toistuvan noudattamatta jättämisen osalta tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettua prosenttiosuutta on ensimmäisen toistumisen yhteydessä korotettava kertoimella kolme, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 72 artiklan mukaista säännösten tahallista noudattamatta jättämistä koskevien säännösten soveltamista. Jos kyseinen prosenttiosuus on vahvistettu 70 artiklan 6 kohdan mukaisesti, maksajaviraston on määritettävä prosenttiosuus, jota olisi sovellettu toistuvaan asianomaisen vaatimuksen tai standardin noudattamatta jättämiseen.

Myöhempien toistumisten yhteydessä korotuserrointa kolme on sovellettava joka kerran edellisen toistuvan noudattamatta jättämisen osalta vahvistettuun vähennykseen. Vähennys voi kuitenkin olla enintään 15 prosenttia 70 artiklan 8 kohdassa tarkoitettua kokonaismäärästä.

Kun 15 prosentin suuruisen enimmäisvähennys on saavutettu, maksajaviraston on ilmoitettava asianomaiselle viljelijälle, että jos sama säännösten noudattamatta jättäminen vielä havaitaan, hänen katsotaan toimineen 72 artiklassa tarkoitettulla tavalla tahallisesti. Jos sen jälkeen havaitaan uusi noudattamatta jättäminen, sovellettava vähennysprosenttiosuus vahvistetaan soveltamalla korotuserrointa kolme korotettuun määrään, joka edeltää tapauksen mukaan toisen alakohdan viimeisessä virkkeessä säädetyn 15 prosentin rajoituksen soveltamista.

6. Jos toistuva noudattamatta jättäminen havaitaan yhdessä jonkin toisen noudattamatta jättämisen tai toisen toistuvan noudattamatta jättämisen kanssa, prosenttimääräiset vähennykset lasketaan yhteen. Vähennys voi kuitenkin olla enintään 15 prosenttia 70 artiklan 8 kohdassa tarkoitettua kokonaismäärästä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan kolmannen alakohdan soveltamista.

72 artikla

Vähennysten ja epäämistien soveltaminen säännösten tahallisen noudattamatta jättämisen tapauksissa

1. Jos viljelijä on jättänyt säännöksiä noudattamatta tahallisesti, 70 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun kokonaismäärään sovellettavan vähennyksen on pääsääntöisesti oltava 20 prosenttia kyseisestä kokonaismäärästä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 77 artiklan soveltamista.

Maksajavirasto voi kuitenkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen 54 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tarkastuskertomuksen arviointiosassa esittämän arvion perusteella päättää alentaa kyseistä prosenttiosuutta vähintään 15 prosenttiin tai korottaa sitä tapauksen mukaan enintään 100 prosenttiin kyseisestä kokonaismäärästä.

2. Jos tahallinen noudattamatta jättäminen koskee jotain tiettyä tukijärjestelmää, viljelijä on suljettava kyseisen tukijärjestelmän ulkopuolelle kyseisen kalenterivuoden osalta. Jos säännösten tahallinen noudattamatta jättäminen on erittäin laajaa, vakavaa, pitkäaikaista tai toistuvaa, viljelijä on suljettava asianomaisen tukijärjestelmän ulkopuolelle myös seuraavan kalenterivuoden osalta.

IV LUKU

Yhteiset säännökset

73 artikla

Vähennysten ja epäämistien soveltamista koskevat poikkeukset

1. Edellä olevassa I ja II luvussa säädettyjä vähennyksiä ja epäämiä ei sovelleta, jos viljelijä on esittänyt asiasisällöllisesti oikeaa tietoa tai jos hän voi muutoin osoittaa, että virhe ei ole hänen tekemänsä.

2. Edellä olevassa I ja II luvussa säädettyjä vähennyksiä ja epäämiä ei sovelleta niihin tukihakemuksen osiin, joiden osalta viljelijä ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti tukihakemuksen olevan virheellinen tai muuttuneen virheelliseksi sen jättämisen jälkeen edellyttäen, että viljelijälle ei ole annettu tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla tai että viranomainen ei ole jo ilmoittanut viljelijälle hakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista.

Tukihakemusta on mukautettava vastaamaan todellista tilannetta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viljelijän toimittamien tietojen perusteella.

74 artikla

Nautaeläinten sähköiseen tietokantaan vietyjen tietojen muuttaminen ja korjaaminen

Edellä olevaa 73 artiklaa sovelletaan tukihakemuksen jättöhetkestä alkaen nautaeläinten sähköiseen tietokantaan viedyissä tiedoissa oleviin virheisiin ja poisjättöihin niiden nautaeläinten osalta, joista tukea on haettu.

Nautaeläimiin, joista tukea ei ole haettu, sovelletaan samoja säännöksiä III luvun mukaisesti sovellettavien vähennysten ja epäämisten osalta.

75 artikla

Ylivoimainen este ja poikkeukselliset olosuhteet

1. Jos viljelijä ei ole voinut täyttää velvollisuuksiaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 31 artiklassa tarkoitettujen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, hän säilyttää oikeutensa tukeen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisen olosuhteen tapahtumishetkellä tukikelpoisen pinta-alan tai tukikelpoisten eläinten osalta. Lisäksi jos tällaisesta ylivoimaisesta esteestä tai poikkeuksellisesta olosuhteesta johtuva noudattamatta jättäminen koskee täydentäviä ehtoja, vastaavaa vähennystä ei sovelleta.

2. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 31 artiklassa tarkoitetuista ylivoimaisista esteistä ja poikkeuksellisista olosuhteista on ilmoitettava kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle sekä esitettävä niistä kyseistä viranomaista tyydyttävät todisteet 10 työpäivän kuluessa päivästä, jona viljelijä voi ne ilmoittaa.

V OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

76 artikla

Tuen vähimmäismäärät

Jäsenvaltiot voivat päättää olla myöntämättä tukea, jos sen määrä tukihakemusta kohden on enintään 100 euroa.

77 artikla

Vähennysten kasaantuminen

Jos säännösten noudattamatta jättäminen muodostaa myös sääntöjenvastaisuuden, mikä on merkityksellistä vähennysten tai epäämisten soveltamiseksi niin IV osaston II luvun kuin sen III luvun mukaisesti,

- asianomaisiin tukijärjestelmiin on sovellettava IV osaston II luvun mukaisia vähennyksiä tai epäämisiä;
- tilatukijärjestelmässä, yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä ja muissa tukijärjestelmissä, joihin ei sovelleta a alakohdassa tarkoitettuja vähennyksiä tai epäämisiä, myönnettävään tukien kokonaismäärään on sovellettava IV osaston III luvun mukaisia vähennyksiä ja epäämisiä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vähennyksiä tai epäämisiä on sovellettava 78 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muista yhteisön säännöksistä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuvien lisäseuraamusten soveltamista.

78 artikla

Vähennysten soveltaminen kussakin tukijärjestelmässä

1. Jäsenvaltioiden on laskettava viljelijälle kunkin asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I mainitun tukijärjestelmän mukaisesti myönnettävän tuen määrä kyseisessä tukijärjestelmässä vahvistetuista edellytyksistä ottaen tarvittaessa huomioon perusalan tai taa-tun enimmäispinta-alan taikka palkkiokelpoisten eläinten lukumäärän ylitys.

2. Jos sääntöjenvastaisuuksien, hakemusten myöhässä jättämisen, viljelylohkojen ilmoittamatta jättämisen, talousarvion määrärahojen enimmäismäärän ylittämisen, tuen mukauttamisen, rahoituskurin tai täydentävien ehtojen noudattamatta jättämisen seurauksena on sovellettava vähennyksiä tai epäämisiä, nämä vähennykset tai epäämiset on kussakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luetellussa tukijärjestelmässä määriteltävä seuraavalla tavalla ja seuraavassa järjestyksessä:

- sääntöjenvastaisuuksien tapauksessa sovelletaan IV osaston II luvussa säädettyjä vähennyksiä tai epäämisiä;
- edellä olevan a alakohdan mukaisesti saatua määrää käytetään perustana laskettaessa 23 ja 24 artiklan mukaisesti sovellettavia vähennyksiä, jotka johtuvat hakemusten jättämisestä myöhässä;
- edellä olevan b alakohdan mukaisesti saatua määrää käytetään perustana laskettaessa 55 artiklan mukaisesti sovellettavia vähennyksiä, jotka johtuvat viljelylohkojen ilmoittamatta jättämisestä;
- niiden tukijärjestelmien osalta, joiden talousarvion määrärahojen enimmäismäärä on vahvistettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 51 artiklan 2 kohdan, 69 artiklan 3 kohdan, 123 artiklan 1 kohdan ja 128 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai jota sovelletaan mainitun asetuksen 126 artiklan 2 kohdan, 127 artiklan 2 kohdan ja 129 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on laskettava yhteen a, b ja c alakohdasta johtuvat määrät

Kullekin kyseisistä tukijärjestelmistä määritetään kerroin jakamalla talousarvion määrärahojen enimmäismäärä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen määrien summalla. Jos näin saatu kerroin on suurempi kuin 1, sovelletaan kerrointa 1.

Yksittäiselle viljelijälle sellaisessa tukijärjestelmässä, jolle on vahvistettu talousarvion määrärahojen enimmäismäärä, myönnettävään tukimäärän laskemiseksi ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti saatu määrä kerrotaan toisessa alakohdassa määritetyllä kertoimella.

79 artikla

Tukien mukauttamisesta, rahoituskurista ja täydentävistä ehdoista johtuvien vähennysten laskentaperusta

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 7 ja 10 artiklassa ja tapauksen mukaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 378/2007 ⁽¹⁾ 1 artiklassa säädetystä tuen mukauttamisesta johtuvia vähennyksiä sekä asetuksen (EY) N:o 73/2009 11 artiklassa säädetystä rahoituskurista johtuvaa vähennystä ja mainitun asetuksen 8 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähennystä sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luetelluista eri tukijärjestelmistä, joihin kukin viljelijä on oikeutettu, myönnettyyn tukien kokonaismäärään tämän asetuksen 78 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti saatua tukimäärää käytetään perustana laskettaessa IV osaston III luvun mukaisesti sovellettavia vähennyksiä, jotka johtuvat täydentävien ehtojen noudattamatta jättämisestä.

80 artikla

Perusteettomien tukien takaisinperintä

1. Viljelijän on palautettava perusteettomasti maksetut määrät, joihin lisätään 2 kohdan mukaisesti lasketut korot.

2. Korko on laskettava sen ajan perusteella, joka kuluu viljelijälle palautusvelvollisuudesta ilmoittamisen ja joko palautuksen tai vähennyksen välillä.

Sovellettava korkotaso on laskettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti, eikä se saa olla alempi kuin kansallisten säännösten mukaisesti maksujen takaisinperinnässä sovellettava korkotaso.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettua palautusvelvollisuutta ei sovelleta, jos maksu on suoritettu toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen tekemän virheen johdosta eikä viljelijä ole voinut kohtuudella havaita virhettä.

Jos virhe kuitenkin liittyy kyseisen maksun laskemiseen liittyviin asiatietoihin, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan, jos takaisinperintää koskevaa päätöstä ei ollut ilmoitettu 12 kuukauden kuluessa maksusta.

81 artikla

Perusteettomien tukioikeuksien takaisinperintä

1. Jos sen jälkeen, kun viljelijöille on myönnetty tukioikeudet asetuksen (EY) N:o 795/2004 tai asetuksen (EY) N:o 1120/2009 mukaisesti, havaitaan, että tiettyjä tukioikeuksia on myönnetty perusteettomasti, asianomaisen viljelijän on luovutettava perusteettomasti myönnetty tukioikeudet asetuksen (EY) N:o 73/2003 41 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen varantoon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 137 artiklan soveltamista.

⁽¹⁾ EUVL L 95, 5.4.2007, s. 1.

Jos asianomainen viljelijä on jo siirtänyt tukioikeuksia toisille viljelijöille, myös siirron saajia koskee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu velvollisuus suhteessa niiden tukioikeuksien määrään, jotka heille on siirretty, jollei viljelijällä, jolle tukioikeudet alun perin myönnettiin, ole käytössään riittävästi tukioikeuksia perusteettomasti myönnettyjen tukioikeuksien arvon kattamiseksi.

Perusteettomasti myönnettyjä tukioikeuksia ei katsota alun perin myönnettyiksi.

2. Jos sen jälkeen, kun tukioikeudet on myönnetty viljelijöille asetuksen (EY) N:o 795/2004 tai (EY) N:o 1120/2009 mukaisesti, havaitaan, että tukioikeuksien arvo on liian suuri, arvoa on mukautettava vastaavasti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 137 artiklan soveltamista. Kyseinen mukautus on tehtävä myös muille viljelijöille jo siirrettyjen tukioikeuksien osalta. Vähennetty arvo on siirrettävä asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen varantoon.

Tukioikeudet katsotaan alun perin myönnettyiksi mukautuksesta johtuvaan arvoon.

3. Jos 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa havaitaan, että asetuksen (EY) N:o 795/2004 tai asetuksen (EY) N:o 1120/2009 mukaisesti viljelijälle myönnettyjen tukioikeuksien määrä on virheellinen eikä tukioikeuksien perusteeton myöntäminen vaikuta viljelijän saamien tukioikeuksien kokonaisarvoon, jäsenvaltioiden on laskettava uudelleen tukioikeudet ja tapauksen mukaan korjattava viljelijälle myönnettyjen tukioikeuksien laji.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta, jos viljelijä olisi kohtuudella voinut havaita virheet.

4. Jäsenvaltiot voivat päättää, ettei perusteettomasti myönnettyjä oikeuksia peritä takaisin, jos viljelijälle perusteettomasti myönnetty määrä on enintään 50 euroa. Jos 3 kohdassa tarkoitettu kokonaisarvo koskee enintään 50 euroa, jäsenvaltiot voivat lisäksi päättää olla tekemättä uudelleenlaskentaa.

5. Jos viljelijä on siirtänyt tukioikeuksia asetuksen (EY) N:o 1782/2003 46 artiklan 2 kohdan tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan 1 kohdan, 43 artiklan 2 kohdan, 62 artiklan 1 kohdan, 62 artiklan 3 kohdan ja 68 artiklan 5 kohdan vastaisesti, tilanne määritellään kuin siirtoa ei olisi tapahtunut.

6. Perusteettomasti maksetut määrät on perittävä takaisin 80 artiklan mukaisesti.

82 artikla

Tilan siirto

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan

a) "tilan siirrolla" kyseisten tuotantoyksiköiden myyntiä, vuokrausta tai muulla samankaltaisella liiketoimella tapahtuvaa siirtoa;

b) "luopujalla" viljelijää, jonka tila siirretään toiselle viljelijälle;

83 artikla

c) "tilan jatkajalla" viljelijää, jolle tila siirretään.

Lisätoimenpiteet ja jäsenvaltioiden keskinäinen avunanto

2. Jos tila siirretään kokonaisuudessaan yhdeltä viljelijältä toiselle tukihakemuksen jättämisen jälkeen ja ennen kuin kaikki tuen myöntämisedellytykset ovat täyttyneet, siirretystä tilasta ei myönnetä tukea luopujalle.

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki yhdenntyn järjestelmän moitteettomaksi soveltamiseksi vaadittavat lisätoimenpiteet ja autettava toisiaan tarvittaessa tässä asetuksessa säädettyjen tarkastusten toteuttamiseksi.

3. Luopujan hakema tuki myönnetään tilan jatkajalle, jos

Jos tässä asetuksessa ei säädetä tarkoituksenmukaisista vähennyksistä ja epäämisistä, jäsenvaltiot voivat tässä yhteydessä ottaa käyttöön aiheellisia kansallisia seuraamuksia, joita sovelletaan tuottajiin ja muihin toimijoihin, kuten teurastamoihin tai järjestöihin, jotka ovat osallisina tuen myöntämismenettelyssä, sen varmistamiseksi, että valvontaedellytykset, kuten asianmukaista tilan karjarekisteriä tai ilmoitusvelvollisuutta koskevat edellytykset, täyttyvät.

a) tilan jatkaja ilmoittaa siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle jäsenvaltion asettaman määräajan kuluessa ja hakee tuen maksamista;

84 artikla

Ilmoitukset

b) tilan jatkaja esittää kaikki toimivaltaisen viranomaisen vaatimat todisteet;

c) tuen kaikki myöntämisedellytykset täyttyvät siirretyn tilan osalta.

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 15 päivänä heinäkuuta yhdenntyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamisalaan kuuluvia tukijärjestelmiä koskeva kertomus, joka kattaa edellisen kalenterivuoden ja jossa mainitaan erityisesti seuraavat seikat:

4. Kun tilan jatkaja ilmoittaa tilan siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle ja hakee tuen maksamista 3 kohdan a alakohdan mukaisesti

a) luopujan ja toimivaltaisen viranomaisen oikeudellisesta suhteesta johtuvat luopujan kaikki oikeudet ja velvollisuudet, jotka syntyvät tukihakemuksen perusteella, kuuluvat tilan jatkajalle;

a) yhdenntyn järjestelmän täytäntöönpano, mukaan luettuina erityisesti täydentävien ehtojen vaatimusten tarkastamiseksi valitut vaihtoehdot ja toimivaltaiset valvontalaitokset, jotka vastaavat täydentävien ehtojen vaatimusten ja edellytysten tarkastuksista, sekä erityistuen hallintoa ja valvontaa varten toteutetut erityistoimet;

b) kaikki tuen myöntämiseksi tarvittavat toimet ja luopujan ennen tilan siirtoa tekemät kaikki ilmoitukset luetaan tilan jatkajan ansioksi asianmukaisten yhteisön sääntöjen soveltamiseksi;

b) hakijoiden määrä sekä kokonaispinta-ala, eläinten kokonaislukumäärä ja tuotteiden kokonaismäärät;

c) siirrettyä tilaa pidetään tarvittaessa erillisenä tilana kyseisen markkinointivuoden tai palkkiokauden osalta.

c) tarkastettujen hakijoiden määrä sekä tarkastetut kokonaispinta-ala, eläinten kokonaismäärä ja tuotteiden kokonaismäärät;

5. Jos tukihakemus jätetään sen jälkeen, kun tuen myöntämiseksi tarvittavat toimet on saatu päätökseen ja tila on siirretty kokonaisuudessaan yhdeltä viljelijältä toiselle kyseisten toimien käynnistämisen jälkeen mutta ennen kuin tuen kaikki myöntämisedellytykset täyttyvät, tukea voidaan myöntää tilan jatkajalle sillä edellytyksellä, että 3 kohdan a ja b alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät. Tällöin sovelletaan 4 kohdan b alakohtaa.

d) tehtyjen tarkastusten tulokset sekä IV osaston mukaisesti sovelletut vähennykset ja epäämiset;

e) edellä olevan III osaston III luvun mukaisten täydentäviä ehtoja koskevien tarkastusten tulokset.

6. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa päättää myöntää tukea luopujalle. Tällaisessa tapauksessa

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle sähköisesti komission jäsenvaltioiden käyttöön asettamalla lomakkeella viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä lokakuuta tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu pysyväna laatumena olevan maalan osuus koko maatalousmaasta.

a) tilan jatkajalle ei myönnetä tukea;

3. Jäsenvaltiot voivat yhteisymmärryksessä komission kanssa poiketa 1 ja 2 kohdassa säädetystä määräpäivistä asianmukaisesti perustelluissa poikkeuksellisissa tilanteissa.

b) jäsenvaltioiden on sovellettava 2–5 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia soveltuvin osin.

4. Yhdenntyn järjestelmän yhteydessä perustettua sähköistä tietokantaa käytetään avuksi toimitettaessa niitä alakohtaisissa säännöissä täsmennettyjä tietoja, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle.

5. Sovellettaessa suorien tukien lineaarista vähennystä asetuksen (EY) N:o 73/2009 8 artiklan 1 kohdan ja tämän asetuksen 79 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä sovelletusta vähennysprosentista.

85 artikla

Jakoperusteet

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen neljää prosenttiyksikköä vastaavien määrien jakoperusteet lasketaan ottaen huomioon jäsenvaltioissa olevat maatalousmaan ja maatalouden työpaikkojen osuudet, joiden painotukset ovat 65 prosenttia ja 35 prosenttia.

Kunkin jäsenvaltion osuutta maatalousmaasta ja maatalouden työpaikoista korjataan sen perusteella, mikä on jäsenvaltion suhteellinen bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti ostovoimana mitattuna, soveltamalla yhtä kolmasosaa niiden jäsenvaltioiden keskiarvon poikkeamasta, joihin tuen mukauttamista sovelletaan.

Tähän tarkoitukseen käytetään seuraavia, Eurostatista elokuussa 2003 saatuihin tietoihin perustuvia taustatietoja:

- a) maatalousmaa: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1166/2008 ⁽¹⁾ mukaisesta maatilojen rakennetta koskevasta vuoden 2000 tutkimuksesta saadut tiedot;
- b) maatalouden työpaikat: maatalous-, metsästys- ja kalastusalan työpaikkoja koskevat tiedot, jotka on julkaistu neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 ⁽²⁾ mukaisesti toteutetun vuoden 2001 työvoimatutkimuksen vuotuisessa sarjassa;

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä, 30. marraskuuta 2009.

- c) BKT asukasta kohti ostovoimana ilmaistuna: kolmen vuoden keskiarvo, joka perustuu jäsenvaltioiden kansantalouden tilinpitoon vuosina 1999–2001.

III OSA

LOPPUSÄÄNNÖKSET

86 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 796/2004 1 päivästä tammikuuta 2010.

Sitä on kuitenkin sovellettava edelleen tukihakemuksiin, jotka liittyvät ennen 1 päivää tammikuuta 2010 alkaviin markkinointivuosiin tai palkkiokausiin.

2. Viittauksia asetukseen (EY) N:o 796/2004 pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja ne luetaan liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

87 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tukihakemuksiin, jotka liittyvät 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaviin markkinointivuosiin tai palkkiokausiin.

Komission puolesta
Mariann FISHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 321, 1.12.2008, s. 14.

⁽²⁾ EYVL L 77, 14.3.1998, s. 3.

LIITE I

Yhteisön menetelmä hampulajikkeiden tetrahydrokannabinolipitoisuuden kvantitatiiviseksi määrittämiseksi**1. Tarkoitus ja soveltamisala**

Tämän menetelmän tarkoituksena on määrittää hampulajikkeiden (*Cannabis sativa* L.) delta-9-tetrahydrokannabinolipitoisuus, jäljempänä ”THC-pitoisuus”. Menetelmässä sovelletaan tapauksen mukaan käytäntöä A tai B, joita kuvaillaan seuraavassa.

Menetelmä perustuu delta-9-THC-pitoisuuden kvantitatiiviseen määrittämiseen kaasukromatografialla (GC) sen jälkeen, kun näytettä on uutettu liuottimella.

1.1. Käytäntö A

Käytäntöä A on käytettävä tuotantoa koskeissa tarkastuksissa, kuten asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklassa ja tämän asetuksen 30 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään.

1.2. Käytäntö B

Käytäntöä B on käytettävä asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdassa ja tämän asetuksen 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. Näytteenotto**2.1. Näytteet**

- a) Käytäntö A: Tietyissä hampulajikeviljelmässä on kustakin valitusta kasvista kerättävä vähintään 30 senttimetrin mittainen osa, jossa on vähintään yksi emikukinto. Näytteet on kerättävä päiväsaikaan ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan päättymisestä. Keruu on tehtävä järjestelmällisesti siten, että lohkoista saadaan edustava otos; näytteitä ei kuitenkaan kerätä lohkon reunoilta.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että näyte otetaan ennen kuin kukinnan alkamisesta on kulunut 20 päivää, jos kukin viljellyn lajikkeen osalta otetaan muita edustavia näytteitä ensimmäisen alakohdan mukaisesti ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan päättymisestä.

- b) Käytäntö B: Tietyissä hampulajikeviljelmässä on kustakin valitusta kasvista kerättävä sen yläkolmannes. Näytteet on kerättävä päiväsaikaan 10 päivän kuluessa kukinnan päättymisestä systemaattisesti siten, että lohkoista saadaan edustava näyte; näytteitä ei kuitenkaan kerätä lohkon reunoilta. Jos kyseessä on kaksikotinen lajike, näytteeseen on kerättävä ainoastaan emikasveja.

2.2. Näytteiden koko

Käytäntö A: otokseen on kerättävä kustakin lohkoista 50 näytettä.

Käytäntö B: otokseen on kerättävä kustakin lohkoista 200 näytettä.

Näytteet on pakattava väljästi kangas- tai paperipussiin ja lähetettävä määrityslaboratorioon.

Jäsenvaltio voi säätää, että tarkistusmäärittystä varten kerätään toinen näyte, jonka tuottaja tai määrittäjä vastaanottaa laitos säilyttää.

2.3. Näytteen kuivaus ja varastointi

Näytteiden kuivaaminen on aloitettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 48 tunnin kuluessa millä tahansa menetelmällä, jossa lämpötila on alle 70 °C.

Näytteitä kuivataan kunnes niiden paino on vakio ja kosteuspitoisuus 8–13 prosenttia.

Kuivatut näytteet säilytetään väljästi pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3. THC-pitoisuuden määrittäminen

3.1. Testinäytteen esikäsittely

Kuivatuista näytteistä on irrotettava varret ja yli 2 mm:n kokoiset siemenet.

Kuivatut näytteet on jauhettava puolikarkeaksi jauheeksi (seula, jossa on 1 mm:n reiät).

Jauhetta voidaan säilyttää enintään 10 viikkoa kuivassa, pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3.2. Reagenssit ja uuttoliuos

Reagenssit

- kromatografisesti puhdas delta-9-tetrahydrokannabinoli,
- kromatografisesti puhdas skvalaani sisäisenä standardina.

Uuttoliuos

- 35 mg skvalaania 100 ml:ssa heksaania.

3.3. Delta-9-THC:n uuttaminen

100 mg jauhettua määritysnäytettä on punnittava sentrifugiputkeen, ja on lisättävä 5 ml uuttoliuosta, joka sisältää sisäistä standardia.

Näyte on upotettava ultraäänihauteeseen ja jätettävä sinne 20 minuutiksi. Sitä on sentrifugoitava viiden minuutin ajan 3 000 kierrosta minuutissa, ja sen jälkeen on otettava THC-supernatantti talteen. Liuos on injektoitava kromatografiin ja suoritettava kvantitatiivinen määrittäminen.

3.4. Kaasukromatografia

a) Välineistö

- kaasukromatografi, jossa on liekki-ionisaatiodetektor ja split/splitless -injektor,
- kolonni, jossa kannabinoidit voidaan erottaa hyvin, esimerkiksi lasinen kapillaarikolonni, jonka pituus on 25 m ja halkaisija 0,22 mm ja joka on kyllästetty

5-prosenttisellä fenyyliimetyylisiloksaani -tyyppisellä poolittomalla faasilla.

b) Kalibrointiasteikot

Käytäntö A: vähintään 3 astetta ja käytäntö B: vähintään 5 astetta, joihin on sisällyttävä 0,04 ja 0,50 mg/ml delta-9-THC:tä uuttoliuoksessa.

c) Koeolosuhteet

Seuraavat olosuhteet ovat esimerkkejä a alakohdassa mainitulle kolonnille:

- uunin lämpötila 260 °C
- injektorin lämpötila 300 °C
- detektorin lämpötila 300 °C.

d) Injektiotilavuus: 1 µl

4. Tulokset

Tulos on ilmoitettava kahden desimaalin tarkkuudella grammoina delta-9-THC:ta 100 grammassa analyysinäytettä, joka on kuivattu vakiopainoon. Tuloksen sallittu mittapoikkeama on 0,03 % absoluuttisena arvona ilmoitettuna.

— Käytäntö A: Tuloksena ilmoitetaan yksi määrittäminen analyysinäytettä kohti.

Jos näin saatu tulos on kuitenkin suurempi kuin asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdassa säädetty raja-arvo, kustakin analyysinäytteestä tehdään toinen määrittäminen. Tällöin tuloksena ilmoitetaan näiden kahden määrittämisen keskiarvo.

— Käytäntö B: Tuloksena ilmoitetaan kahden analyysinäytteestä tehdyn määrittämisen keskiarvo.

LIITE II

Asetus (EY) N:o 796/2004	Tämä asetus	Asetus (EY) N:o 1120/2009
1 artikla	1 artikla	
2 artiklan 1 kohta	—	2 artiklan a alakohta
2 artiklan 1 a kohta	2 artiklan 1 kohta	
2 artiklan 1 b kohta	—	
2 artiklan 2 kohta	—	2 artiklan c alakohta
2 artiklan 2 a kohta	—	2 artiklan d alakohta
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 3 kohta	
2 artiklan 4 kohta	2 artiklan 4 kohta	
2 artiklan 5 kohta	2 artiklan 5 kohta	
2 artiklan 6 kohta	2 artiklan 6 kohta	
2 artiklan 7 kohta	2 artiklan 7 kohta	
2 artiklan 8 kohta	2 artiklan 8 kohta	
2 artiklan 9 kohta	2 artiklan 9 kohta	
2 artiklan 10 kohta	2 artiklan 10 kohta	
2 artiklan 11 kohta	2 artiklan 11 kohta	
2 artiklan 12 kohta	2 artiklan 12 kohta	
2 artiklan 13 kohta	2 artiklan 14 kohta	
2 artiklan 14 kohta	—	
2 artiklan 15 kohta	2 artiklan 15 kohta	
2 artiklan 16 kohta	2 artiklan 16 kohta	
2 artiklan 17 kohta	2 artiklan 17 kohta	
2 artiklan 18 kohta	2 artiklan 18 kohta	
2 artiklan 19 kohta	2 artiklan 19 kohta	
2 artiklan 20–36 kohta	2 artiklan 21–37 kohta	
2 artiklan 37 kohta	—	
2 artiklan toiseksi viimeinen alakohta	2 artiklan 38 kohta	
2 artiklan viimeinen alakohta	—	
3 artiklan 1–7 kohta	3 artiklan 1–7 kohta	
4 artikla	4 artikla	
5 artikla	5 artikla	
6 artikla	6 artikla	
7 artikla	7 artikla	
8 artiklan 1 kohta	34 artiklan 4 kohta	
8 artiklan 2 kohta	34 artiklan 5 kohta	
9 artiklan ensimmäinen kohta	8 artiklan 1 kohta	
9 artiklan toinen kohta	8 artiklan 2 kohta	
10 artikla	9 artikla	
11 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohta	
11 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	
11 kohdan 2 kohdan toinen alakohta	11 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	
11 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	11 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	

Asetus (EY) N:o 796/2004	Tämä asetetus	Asetus (EY) N:o 1120/2009
11 artiklan 3 kohta	10 artiklan 2 kohta	
12 artiklan 1 kohdan a, b, c ja d alakohta	12 artiklan 1 kohdan a, b, c ja d alakohta	
12 artiklan 1 kohdan e alakohta	—	
12 artiklan 1 kohdan f alakohta	12 artiklan 1 kohdan e alakohta	
12 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	12 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	
13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	13 artiklan 1 kohta	
13 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	—	
13 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	—	
13 artiklan 5 kohta	13 artiklan 2 kohta	
13 artiklan 6 kohta	—	
13 artiklan 7 kohta	13 artiklan 3 kohta	
13 artiklan 8 kohta	13 artiklan 4 kohta	
13 artiklan 9 kohta	—	
13 artiklan 10 kohta	13 artiklan 5 kohta	
13 artiklan 11 ja 12 kohta	—	
13 artiklan 13 a kohta	13 artiklan 6 kohta	
13 artiklan 14 kohta	20 artiklan 3 kohta	
14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	13 artiklan 8 kohdan ensimmäinen alakohta	
14 kohdan 1 kohdan toinen alakohta	—	
14 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	13 kohdan 8 kohdan toinen alakohta	
14 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	13 artiklan 8 kohdan kolmas alakohta	
14 artiklan 1a kohta	55 artiklan 1 ja 2 kohta	
14 artiklan 2 kohta	12 artiklan 5 kohta	
14 artiklan 3 kohta	10 artiklan 1 kohta	
14 artiklan 4 kohta	13 artiklan 9 kohta	
15 artikla	14 artikla	
15 a artikla	—	
16 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	16 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	
16 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	65 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	
16 artiklan 4 kohta	16 artiklan 4 kohta	
17 artikla	—	
17 a artikla	17 artikla	
18 artikla	20 artikla	
19 artikla	21 artikla	
20 artikla	22 artikla	
21 artikla	23 artikla	
21 a artiklan 1 ja 2 kohta	24 artikla	
21 a artiklan 3 kohdan toinen alakohta	15 artiklan 1 kohta	
22 artikla	25 artikla	
23 artikla	26 artikla	
23 a artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	27 artiklan 1 kohta	

Asetus (EY) N:o 796/2004	Tämä asetys	Asetus (EY) N:o 1120/2009
23 a artiklan 2 kohta	27 artiklan 2 kohta	
24 artiklan 1 kohdan a, b, c, d, e, g, i, j ja k alakohta	28 artiklan 1 kohdan a, b, c, d, e, f, g, h ja i alakohta	
24 artiklan 1 kohdan f ja h alakohta	—	
24 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	28 artiklan 2 kohta	
24 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	28 artiklan 3 kohta	
26 artiklan 1, 3 ja 4 kohta	30 artiklan 1, 3 ja 4 kohta	
26 artiklan 2 kohdan a, b, c, f ja h alakohta	30 artiklan 2 kohdan a, b, c, g ja h alakohta	
26 artiklan 2 kohdan d, e ja g alakohta	—	
27 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	31 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	
27 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen virkkeen a, b ja c alakohta	31 artiklan 2 kohta	
27 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta	31 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta	
27 artiklan 3 ja 4 kohta	31 artiklan 3 ja 4 kohta	
28 artikla	32 artikla	
29 artikla	33 artikla	
30 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta, 2, 3 ja 4 kohta	34 artiklan 1, 2, 3 ja 6 kohta	
30 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	—	
31 artikla	37 artikla	
31 a artikla	38 artikla	
31 b artikla	39 artikla	
32 artikla	35 artikla	
33 artiklan 1 kohta	—	
33 artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohta	40 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta	
33 a artikla	—	
33 b artikla	—	
33 c artikla	—	
34 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	41 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	
34 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—	
34 artiklan 2 kohta	41 artiklan 2 kohta	
35 artiklan 1 kohta	42 artiklan 1 kohdan ensimmäinen kohta	
35 artiklan 2 kohdan a alakohta	42 artiklan 1 kohdan toinen kohta	
35 artiklan 2 kohdan b alakohdan ensimmäisen kohdan ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luetelmakohta	42 artiklan 2 kohdan ensimmäisen kohdan a–d alakohta	
35 artiklan 2 kohdan b alakohdan toinen kohta	42 artiklan 2 kohdan toinen kohta	
35 artiklan 2 kohdan c alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	42 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta	
36 artikla	43 artikla	
37 artikla	44 artikla	

Asetus (EY) N:o 796/2004	Tämä asetus	Asetus (EY) N:o 1120/2009
38 artikla	—	
39 artikla	45 artikla	
40 artikla	—	
41 artiklan a, b, c ja d alakohta	47 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta	
42 artikla	48 artikla	
43 artikla	49 artikla	
44 artiklan 1, 1 a ja 2 kohta	50 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	
45 artiklan 1, 1 a, 1 b, 2, 3 ja kohta	51 artiklan 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 kohta	
46 artikla	52 artikla	
47 artiklan 1, 1 a, 2, 3, 4 ja 5 kohta	53 artiklan 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 kohta	
48 artikla	54 artikla	
49 artiklan 1 kohta	56 artiklan 1 kohta	
49 artiklan 2 kohta		19 artiklan 1 kohdan kolmas kohta
49 artiklan 3 kohta	56 artiklan 2 kohta	
50 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	57 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	
50 artiklan 5 kohta	—	
50 artiklan 7 kohta	75 artiklan 1 kohta	
51 artiklan 1 kohta	58 artikla	
51 artiklan 2 a kohta	57 artiklan 2 kohta	
51 artiklan 3 kohta	—	
52 artikla	59 artikla	
53 artiklan ensimmäinen ja toinen alakohta	60 artikla	
53 artiklan kolmas ja neljäs alakohta	57 artiklan 2 kohta	
54 artikla	61 artikla	
54 a artikla	—	
54 b artikla	62 artikla	
57 artiklan 1 kohta	63 artiklan 1 kohta	
57 artiklan 2 kohta	63 artiklan 2 kohta	
57 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	63 artiklan 3 kohta	
57 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	75 artiklan 1 kohta	
57 artiklan 4 kohta	63 artiklan 4 kohta	
58 artikla	64 artikla	
59 artikla	65 artikla	
60 artikla	66 artikla	
61 artikla	67 artikla	
62 artikla	68 artikla	
63 artikla	—	
64 artikla	—	
65 artiklan 1, 2 a, 3, 4 ja 5 kohta	70 artiklan 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta	
66 artiklan 1 kohta	70 artiklan 8 kohta ja 71 artiklan 1 kohta	
66 artiklan 2 kohta	70 artiklan 6 kohta	
66 artiklan 2 a ja 2 b kohta	71 artiklan 2 ja 3 kohta	

Asetus (EY) N:o 796/2004	Tämä asetys	Asetus (EY) N:o 1120/2009
66 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja kolmas alakohta	71 artiklan 4 kohta	
66 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	70 artiklan 7 kohdan ensimmäinen virke	
66 artiklan 4 ja 5 kohta	71 artiklan 5 ja 6 kohta	
67 artiklan 1 kohta	70 artiklan 8 kohta ja 72 artiklan 1 kohta	
67 artiklan 2 kohta	72 artiklan 2 kohta	
68 artikla	73 artikla	
69 artikla	74 artikla	
70 artikla	76 artikla	
71 artikla	77 artikla	
71 a artikla	78 artikla	
71 b artikla	79 artikla	
72 artikla	75 artiklan 2 kohta	
73 artiklan 1, 3 ja 4 kohta	80 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	
73 artiklan 5, 6 ja 7 kohta	—	
73 a artiklan 1, 2, 2 a, 2 b, 3 ja 4 kohta	81 artiklan 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 kohta	
74 artikla	82 artikla	
75 artikla	83 artikla	
76 artikla	84 artikla	
77 artikla	—	
78 artikla	85 artikla	
80 artikla	—	
81 artikla	—	
Liite I	Liite II	

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) itonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

Myynti ja tilaukset

Julkaisu-toimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisu-toimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

FI